

KIZI ÖPTÜ VE AĞLATTI

Kadınlar teslim olduklarında
neden kaybederler?

Lisa Bevere

Sevgili arkadaşım,

Günah ve utanç iki kardeştir: Tanrı'nın sevgisine karşı bizi körleştiren ve özgürlüğümüzü engelleyen ikizlerdir. Sadece gerçek bizi özgür kılabilir ve İsa, O'nun gerçeğinin (Yuhanna 8:36) bizi "gerçekten özgür kılacağını" vaat etmiştir. Kadınlar, itibarlarını ellerinden almayı ve onları mahkum etmeye çalışan düşmanlarının acımasız saldırıları nedeniyle çok acı çekmişlerdir.

"Kızı Öptü ve Onu Ağlattı", Tanrı'nın sevgili kızlarına yüreğinden kopup gelen mesajdır. O, sizi yakınlığa, romantizme ve tutkuya özlem duymanız için yarattı. Sizler cinsel bir araç olmaktan ve sadece cinsel tatmin bulmaktan çok daha fazlası için yaratıldınız. Tanrı'nın gücü ve Sözü zamanından önce uyanan arzuları uykuya geri döndürmeye hazırdır. Tanrı, benim hayatımda harika biçimde yaptığı gibi sizin hayatınızda onuru, gücü ve kudreti geri getirecektir.

Bu kitabı size ve dünyanın her yerindeki önderlere sevgimin ve desteğimin küçük bir işareti olarak gönderiyorum. Lütfen bu kitabı ve CloudLibrary.org sitesinde bulunan diğer ücretsiz kaynakları tanıdığınız herkesle paylaşın. Bu sayfalarda yazılı gerçeklerin derinlerine indikçe, Tanrı'nın sizin için belirlediği tüm güzellikleri ve bollukları elinize geçirebilirsiniz!

Sevgili arkadaşım, bu sevgi ve lütf vahyi hayatımın gidişatını sonsuza dek değiştirdi. Tanrı'nın siz sevgili çocuğuna olan yüreğini keşfettikçe, sizin de sonsuza dek değişmeniz için dua ediyorum. Bu mesajın sizi ve size emanet edilenleri nasıl etkilediğini duymaktan büyük sevinç duyuyorum.

En içten dileklerle,

Lisa Bevere

LisaBevere@ymail.com

CloudLibrary.org

“KIZI ÖPTÜ VE AĞLATTI” ÜZERİNE ÖVGÜLER

Lisa Bevere tanıdığım en içten, en açsözslü ve hedefi tam ortadan vuran Tanrı kadınlarından biri. İşte bu nedenle bu kitapta paylaştıklarının bolca duadan, düzenli bir hayattan, Tanrı’yla yakın düzeyde bir ilişkiden ve insanlara yardım etmeye adanmış bir yürekten ileri geldiğine emin olabilirsiniz. Kadınların Tanrı’nın kendileri için ayırdığı her bereketi almak için harekete geçtiği bir dönemde, canlarının düşmanı onlara yalan söylüyor ve onlardan çalıyor. Lisa bu sorunu gerçeklikle ve açıklıkla ele alıyor ve bunu yaparken okuyucuyu çeken ve bırakmayan bir yazım üslubu kullanıyor. Bunu biliyorum, çünkü bir kez başladığımda kitabı elimden bırakamadım. Bu kitap günümüzde son derece ihtiyaç duyulan ve her yaştan kadının mutlaka okuması gereken bir eser. Keşke gençliğimde bu türden bilgilere erişimim olabilseydi.

–**STORMIE OMARTIAN**

The Power of a Praying Wife’in ç ok satan yazarı

Lisa, olayların bozulmuş hali yerine, Tanrı’nın niyet ettiği biçimine “gerçek ışık” saçmak için Tanrı’nın sözünü kullandı. Elinizde tuttuğunuz kitap benim ve sizin kızınız için ve Tanrı’nın erkekler ve kadınlar için yaptığı planlarda özgürlük bulmak isteyen herkes için harika bir kitap.

–**STEVE ARTERBURN**

Every Man’s Battle, Avoiding Mr. Wrong ve Finding Mr. Right’in çok satan yazarı; ve İman Kadınlarının kurucusu

Lisa bir kadının cinselliğinin özdeki sorunlarını güzellikle, lütufla ve güçle ele alıyor. Tanrı tüm kadınları cinsel kaderlerine yeniden sahip çıkmaya çağırılmaktadır.

Lisa’nın Tanrı’nın yüreğine dokunduğuna ve kadınlara cinsel bakım-

dan itibar giysilerini verdiğine inanıyorum.

Yenilemek Tanrı'nın yüreğidir ve Lisa Bevere'nin kitabında bu yüreği görüyoruz.

Kadınların pak cinselliğine dair Tanrı'nın yüreğindeki istekleri lütufkâr ve ikna edici bir dille yazmıştır.

Bu kitabı kaç yaşında olursa olsun Tanrı'nın her kızına şiddetle tavsiye ederim. Ayrıca genç önderler, danışmanlar ve kızlarını seven anne babalar için mükemmel bir kaynak olarak öneririm.

- PH. D. DOUGLAS WEISS

Yönetici Direktör, Heart to Heart Danışmanlık Merkezi

Göz açıcı bu kitapta, Lisa Bevere kadınların cinsellik hakkında soruğu, ama önderlerinin çoğunun kaçındığı sorulara cevap verme cesaretini gösteriyor. Lisa'nın gözü pekliği ve ödün vermez duruşu, bu kitabı anne babalar ve gençlik önderleri için mutlaka okunması gereken bir eser yapıyor. En önemlisi, bu kitap yoldan sapmış bir dünyada pak yaşamak için Tanrı'nın hikmetini içtenlikle isteyen her kadın tarafından okunmalıdır.

-NANCY ALCORN

Amerikan Merhamet Hizmetleri Başkanı ve Kurucusu

Tanrı Lisa Bevere'ye yaşının ötesinde hikmet ve bilgi sağlamış ve yazdığı bu kitaptan ötürü çok heyecanlıyım. Genç kadınları bereketleyecek ve toplumun üzerlerine koyduğu baskıdan onları rahatlatacak sağlam ruhsal öğütler içeriyor. Kitap anneler, gençlik önderleri ve bekâr pastörler için faydalı bir rehber olacaktır.

-BETTY ROBISON

Sunucu, Life Today

Sevgili arkadaşım Lisa tekrar başardı! Yeni yazdığı bu güçlü kitapta kadınların yüreklerine dokunuyor ve onlara öğretiyor.

-SHERI ROSE SHEPHERD

Fit for Excellence ve Life Is Not a Dress Rehearsal'ın konuşmacısı ve yazarı

Lisa bir kadının yüreğindeki en derin ve gizli arzuları bilgi dolu bir şefkat ve iç görü ile ele alıyor ve sonra onu tatmin edebilecek tek Gerçek Sevgi'ye yönlendiriyor. Dünya sisteminin aldatmacasını ve yalanlarını ortaya çıkararak kadınlığın hakiki değerini ve itibarını iade ediyor.

-KATIE LUCE

Kurucu, Teen Mania

Erkeklerin cinsel paklığı hakkında sıklıkla yazmış biri olarak sürekli "Peki ya biz kadınlar? Bizler de cinsel günahla mücadele ediyoruz!" sorusuyla karşılaştım. Kadınların bu konuda kadınlardan öğrenmesi gerekir ve Lisa tam da bunu yapabilecek bir kadın. Tanrı, Bevereler'in kitaplarını kullanarak çok kereler kelimenin tam anlamıyla hayatımı değiştirdi. Lisa belli ki dua etmeye, oruç tutmaya ve bu konuda Tanrı'nın yüreğini aramaya bol zaman ayırmış, bu yüzden bu kitabın sizin de hayatlarınızı dönüştüreceğine güveniyorum.

-FRED STOEKER

Yazar, Every Man's Battle, Every Woman's Desire

Kissed the Girls by Lisa Bevere, Turkish
© 2020 Messenger International
www.MessengerInternational.org
Originally published in English as Kissed the Girls
Additional resources in Turkish by Lisa Bevere are available
for free download at: www.CloudLibrary.org
To contact the author: LisaBevere@ymail.com

“Kızı Öptü ve Ağlattı”, Lisa Bevere, Türkçe
© 2020 Messenger International
www.MessengerInternational.org
İngilizce’de yayınlandığı orijinal adı Kissed the Girls
Lisa Bevere’nin yazdığı diğer kaynakların Türkçe çevirisi bu adresten
ücretsiz olarak indirilebilir: www.CloudLibrary.org
Yazara ulaşmak için: LisaBevere@ymail.com

KIZI
ÖPTÜ
VE
AĞLATTI

Kadınlar teslim olduklarında
neden kaybederler?

Lisa Bevere

Bu kitap hayal kurmayı özleyen ama nasıl yapılacağı unutan genç ve yaşlı kadınlara adanmıştır. Öpücüklerin bizi asla ağlatmaması gerekir.... sevinçten ağlamadıkça. Bu sayfalardaki sözler yüreğinizdeki hayali uyandırsın ve güçlendirsin. Bu gerçekleri benimsemeniz, sizinle sözle anlatılamaz sevinç arasında duran her gölgeli hatırayı, korkuyu ya da kabusu uzaklaştırmanız için dua ediyorum. Prensinizin kollarına koşun ve hayalinize ulaşın.

-Lisa Bevere

İçindekiler

<i>BÖLÜM 1</i>	Tanrı'nın Uyku Vakti Hikâyesi	11
<i>BÖLÜM 2</i>	Neredeyiz?	23
<i>BÖLÜM 3</i>	Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!	33
<i>BÖLÜM 4</i>	Uyandıran Sevgi	45
<i>BÖLÜM 5</i>	Uyuyan Güzel	65
<i>BÖLÜM 6</i>	Orijinal Külkedisi	77
<i>BÖLÜM 7</i>	Cinsel Aşk Uyanırsa Ne Yapmalı?	89
<i>BÖLÜM 8</i>	Babanızı Onurlandırmak	103
<i>BÖLÜM 9</i>	Diri Kurbanlar	113
<i>BÖLÜM 10</i>	Laneti Kırarak	125
<i>BÖLÜM 11</i>	Tutkulu ve Kutsal Bir Tanrı Tarafından Seçildik	143

BÖLÜM 12	Paklığın Gücü	155
BÖLÜM 13	Öldürmek İçin Giyinmek	171
BÖLÜM 14	Pişmanlıktan Özgür Yaşamak	185
BÖLÜM 15	Teslim Olduğumuzda Neden Kaybederiz?	203
	Sonuç: <i>Sevginin Gücü</i>	211
	<i>Yazar Hakkında</i>	215
	<i>Teşekkürler</i>	216

1 *Tanrı'nın Uyku Vakti Hikâyesi*

*T*elefon çaldı ve yaz tatili nedeniyle okuldan serbest kalan dört öğrenciyle dolu evin her zamanki kaosu kısa bir kesintiye uğradı.

"Alo?"

Arayan pastöründü.

"Lisa, bu akşam lise gençlik grubu toplantısında kızlara cinsellik hakkında konuşmak için müsait misin diye sormak istedim."

Donakaldım ve aklım geçenlerde önümdeki çamaşır yığınlarını katlarken izlediğim bir gündüz kuşağı televizyon programına gidiverdi. Eğer bu program doğruysa, artık işler benim lise yıllarımda olduğundan gerçekten çok farklıydı. Programda söylenenlere göre, ortaokul öğrencileri bile benim gençliğimde var olduğundan bile habersiz olduğum cinsel eylemlerde bulunuyorlardı.

"Bu akşam mı?" diye kekeledim; aniden ürkekleşmem beni şaşırttı.

"Evet" diye devam etti. "Plan şu. Erkekleri ve kızları ayıracağız. Ben erkekleri alacağım ve sen gençlik odasına kızlarla ilgileneceksin."

"John bu akşam uçuyor. Önce onunla bir konuşsam olur mu?" diyerek beceriksizce zaman kazanmaya çalıştım.

"Evet, elbette. Karar verdiğinde bana ya da gençlik pastörüne lütfen haber ver."

Ortaokul öğrencileri bile benim gençliğimde var olduğundan bile habersiz olduğum cinsel eylemlerde bulunuyorlardı.

Kapattım... Biraz sarsılmıştım. Burada neler oluyordu? Tüm ülkeyi dolaşıp farklı yaş gruplarından kadınların oluşturduğu kalabalıkların önünde konuşmalar yapıyordum, o zaman yerel lisemizin gençlik gru-

bunun kızları neden beni ürpertmişti? Kendimi toparlamalıyım. Ne de olsa, eski bir gençlik pastörünün karısıyım. O iki yılı iyi kötü yara almadan geçirmiştim. Sonra beni rahatsız eden şeyin yaş grubu olmadığını fark ettim... Sorun konuydu.

John'un cep telefonunu aradım. Evimize dönüş yolunda aktarma yaptığı bir havaalanında telefonu açtı.

"Tatlım, pastörümüz bu akşam gençlik grubundaki liseli kızlara cinsellik hakkında konuşmak ister miyim diye sordu. Ne istediğimi bilmiyorum... Yani, sen bu akşam eve dönüyorsun ve biraz geç haber geldi. Ayrıca onlara ne söyleyebileceğimden emin değilim. Yani, ortaokulda bile oral seks yapan pek çok kız olduğunu biliyor muydun?"

Son cümlem çok etkisi yaratsın diye ağzımdan çıkmıştı, ama John görünüşe göre hiç etkilenmemişti. "Benim için sorun yok. Bence gitmelisin."

"Ama bir grup liseli kıza ne söyleyeceğim? Benim kızım yok ve hazırlanmak için neredeyse hiç zamanım yok" diye karşı çıktım.

"Üç saatin var, Lisa. Bence bunu yapmalısın" diye John üsteledi.

Harika – bana saklanacak bir alan yaratmıyordu. Uzaktan oğlanların kavgaya ettiğini ve bağırıp çağırdığını duydum.

"Hayır, oğlanlar evde iyice azıp patırtı yapıyorlar ve bu şekilde hayatta hazırlık yapamam... Ve seks hakkında ne söyleyeceğim?!"

"Tanrı sana gösterecek. Dinle, uçağa binmek üzereyim. Onu ara ve benim için sorun olmadığını söyle."

"Ben çok emin değilim, ama seni rahat bırakacağım. İndiğinde beni ara" diye homurdandım.

Elbette John için sorun yoktu, ne de olsa bu işi yapacak olan o değildi. Bir "çıkış" istediğimde ve bana sağlamadığında sinir oluyorum. Ofisinde muhtemel referans kitaplar bulma umuduyla rafları taramaya başladım. Bir yandan hâlâ ne diyeceğime karar vermemiş bir halde pastörümün numarasını çevirdim.

"Hey, John kabul etti." Daha ne olduğunu anlamadan, işi bana düşmüştü.

“Harika! Dinle, aşırı hazırlık yapmanı istemiyorum. Format şöyle: Birlikte tapınma zamanı yapacağız. Sonra sen kızlarla ayrılacaksın. Sormak istedikleri sorular içim üç ila beş kart doldurma fırsatları olacak. İlk yarım saatte sorularını cevaplayacaksın ve sonraki yarım saatte onlara öğreteceksin. Sonra bırak gitsinler.”

“Soruları önceden görebilecek miyim?” Cevap “hayır”dı. Daha da rahatsız hissettim.

“Hey, biliyor muydun, iman etmeden önce gerçekten iyi bir dinsizdim. Yani, paklık ya da başka bir şey konusunda harika bir tanıklığım yok gibi. Bence bir başkası bu konuşma için daha donanımlı olabilir.”

“Bence tanıklığını vermek zorunda değilsin (zira bir tanıklığım olmadığı belli oldu). Paklık hakkında konuşmanı ve onlara bazı dürüst cevaplar vermeni istiyorum. Harika bir iş çıkaracaksın.”

Bu işe nasıl girdiğimi merak ederek telefonu kapattım. Yapmam gereken trilyonlarca iş vardı. Bir geceyi daha çocuklarımdan ayrı geçirecektim ve söz konusu olan şey kendimi o dönemde hiç yeterli hissetmediğim bir konuydu. John’un ofisinden çıktım ve dört oğlumu etrafıma toplayarak duyurumu yaptım ve isteğimi beyan ettim.

“Hey, çocuklar, şimdi gerçekten işbirliğinize ihtiyacım var. Annenizden üç saat sonra lise gençlik grubunun kızlarına konuşma yapması istendi. Gerçekten hazırlanmam gerek. Babanızın ofisine gireceğim. Lütfen, lütfen bana zaman sağlayın. Bir yeriniz kanamadıkça beni rahatsız etmeyin. Birbirinize nazik davranın. Dışarı çıkın, temiz hava alın ya da üst kata çıkın ya da bodrum katına inin. Ama bu katta kimseyi istemiyorum. Hiçbir kavga ve tartışma duymak istemiyorum. Anlaşıldı mı?”

Birbirlerine baktılar ve başlarını salladılar. Çaresiz bir kadının yüz ifadesini anlamışlardı.

John’un ofisine geri girdim ve raflardan sözlükleri ve referans materyallerini indirmeye başladım. Göz ucumla dokuz yaşındaki oğlum Alec’in John’un camlı kapısından bana baktığını gördüm. Kapıyı açtım.

“Ne var, Alec?” diye sabırsızca sordum.

“Oh, hiçbir şey. Sadece seni izliyorum” diye cevapladı kayıtsızca.

“Bu bir seçenek değil. Unuttun mu? Üst katta, alt katta ya da dışarıda olman gerekiyor! Git!” diye vurguladım.

“Tamam”, diye omuzlarını silkerek uzaklaştı.

Çocuklar! Yeniden yalnızdım ve *Matthew Henry'nin Yorum Kitabı'nı* açtım, ama nereden başlayacağımı bilmiyordum. *Kutsal Kitap'ımı* elime aldım ve saflık, zina ve fuhuş yapanlar hakkında aşına olduğum ayetleri gözden geçiriyordum ki yeniden telefon çaldı. Artık sinirleniyordum. Aceleyle açtım.

Gene pastörümdü. “Hey Lisa. Dinle, bu akşam iptal oldu. Bu kadar kısa sürede yapamayız. Ama bu akşam ilan etmeyi ve etkinliği gelecek hafta yapmak istiyorum. Gelecek hafta şehirde misin?”

İşte şansım dönmüştü! Belki de şehir dışında işim olabilirdi. Ajandamı aldım ve bir hafta sonrasını açtım.

“Gelecek hafta evdeyim” dedim.

“Harika, o zaman yapalım” dedi.

Bir miktar rahatlama hissettim, zira artık hazırlanmak için üç saat (aslında o kadar bile değildi, çünkü henüz duş almamış ve yemek hazırlamamıştım) yerine bir haftam vardı. Rahat bir nefes aldım ve çocuklarıma hayatın her zamanki ritmine geri dönebileceğini söyledim. Güne çok daha hafiflemiş olarak devam ettim.

Tüm hafta boyunca hizmeti ve içeriğini yüreğimde tuttum. Gerçekten Tanrı'yı aradım ve karşılaşacağımı bildiğim soruların yanıtları için Kutsal Yazılar'ı ve kendi yüreğimi araştırdım. Tahminlerime göre, en azından ne kadar ileri gidersek “çok ileri gitmiş oluruz” sorusunu bekliyordum; sanki cinselliğimiz bir golf maçı ya da bisiklet yarışımı gibi. Net ve belirgin bir yanıt için Kutsal Yazılar'ı araştırırken aklıma çocuklarıma daha çok küçüklerken vermiş olduğum yanıt geldi. Ne de olsa, çocuklarına Magic Johnson'un çok fazla kızı öptüğü için HIV virüsünü kapıldığını söyleyen ve sonra akrabalarımıza hoşçakal öpücüğü vermekten korkmalarına şaşırın bir anneydim. “Çok küçükken” onları ayrıntılarla sıkıntı vermeyi istememiştim.

En büyük oğlumu bir kur yapma seminerine gönderdim ve onun için

bir evlilik ayarlayacağıma söz verdim. Hatta yolculuklarımda onun gelecekteki eşi için başvurular almayı bile teklif ettim. Ona kızlarla çıkmazsa ne kadar para tasarruf edeceğini söylediğimde neredeyse onu ikna ediyordum. Bu parayla gerçekten düzgün bir araba alabilirdi.

Ama artık ciddi olmam gerekti. Muhtemelen anlaşmalı evlilik teorisini desteklemeyecek birkaç yüz kızla yüzleşecektim. İçtenlikle dua ettim:

Baba, bu kızlar için gerçekten bir yanıtı ihtiyacım var. Kendi düşüncemi ya da bir başkasının düşüncesini değil, Senin hikmetini aktarmak istiyorum. Daha ileri gitmedikleri sürece el ele tutuşmanın kabul edilebilir olduğunu söylemeli miyim? Ya da öpüşmenin normal olduğunu mu düşünüyorsun? Bunları hemen bilmem gerekiyor.

Bekledim ama duama bir yanıt geldiğini sezmedim. Yüzümü yerden kaldırdım ve duşa girdim. Ertesi gün Normandiya çıkarmasını anma günüydü. Duş alırken, aklım ertesi akşam yürüyebileceğim yolları düşünürken birden Kutsal Ruh'un bana konuştuğunu ve bana bir odak verdiğini işittim.

Bana dedi ki, "Onların davranışını kısıtlamak için kurallar arıyorsun. Kurallar onları tutmaz. İhtiyaçları olan güç, ilişkiden doğmalıdır. Odağını neyi yapamayacakları yerine neyi yapabileceklerine değiştir. Onlara erkek arkadaşlarıyla babalarının önünde rahatça ne kadar ileri gidebilirlerse o kadar ileri gidebileceklerini söyle. Çünkü babalar kızlarının erdeminin koruyucusu ve gözetmenidir."

Heyecanlandım! Çünkü kurallar yoktu ve bu yola yönelmekten kendimi alamadım. Kurallar sunmak tartışmayı Yasa hakkında bir derse indirgeyecek, gençleri güçsüz bırakacak ve beni hüsrana uğratacaktı. Bunun yerine, aslolan Göksel Babaları ile bir ilişkiye sahip olmak ve dünyasal babalarını onurlandırmaktı. Soğuk bir taş üzerine oyulan kısıtlamalar, ahlâki ve etik bir yasa yerine, yüreklerine yazılan diri bir ilişki gerekiyordu. Duştan dışarı çıktım, kuru-

Onlara erkek arkadaşlarıyla babalarının önünde rahatça ne kadar ileri gidebilirlerse o kadar ileri gidebileceklerini söyle.

landım ve kendim için yaklaşık altı sayfalık bir not yazdım.

Ertesi gece gençlik grubuna geldiğimde tapınma başlamıştı; tüm gözlerin üzerimde olduğunu ve oraya ait olmadığımı hissettim. Etrafım birçok gençle sarılmışken kırklarında bir kadın olduğum hemen belli oluyordu. Hiç fark edilmeden giriş yapmam imkânsızdı. Gençlerin beni gençlik grubuna casusluk yapmaya gelmiş “kontrolcü bir anne” olarak gördüklerini düşündüm. Tapınma sona erdiğinde, korkutucu soruların kaydedilmesi için salonun her tarafına kartlar dağıtıldı. Yanımda oturan iki kıza gülümsedim, eğildim ve istedikleri şeyi yazmaları için teşvik ettim. El yazılarını tanım korkusuyla nazik sorular sormalarını umuyordum.

“Oh, sadece kıyafetlerle ilgili bir sorum var”, dedi biri masumca.

Kendimden emin olarak başımı salladım ve gülümseyerek düşündüm, *Harika! Giyinmek hakkındaki bir soruyla başa çıkabilirim. Bu düşündüğümden daha kolay olacak. Kendimi bu kadar çok kasmamalıyım.*

Kartlar doldurulduktan sonra, kızlar olarak koridorun sonundaki gençlik salonuna gitmek üzere ana toplantı salonundan çıktık. Kapıdan girişte tüm kartlar toplandı. Hep birlikte ilerlerken kızların ne kadar gürültülü ve delidolu olduğunu fark ettim. Gençlik önderleri yaklaşık dört kızdan kartları toplarken ve kızların yerlerine oturmasını sağlarken kenarda sessizce bekledim. Tüm sandalyeler dolduğunda, bazı kızlar yere oturdu. Tüm kartlar toplanınca kart destesi ile mikrofon elime tutuşturuldu. Soru cevap zamanına başlamak için platforma çıktım.

Elde ettiğim fazladan hafta bile o gece karşılaştığım türden sorulara hazırlanmama yetmemişti. İlk soru kilisede yeni hizmete başlamış bir stajyerin (adı kartta yazılıydı) yaşayan en seksi erkek olduğunu düşünüp düşünmediğimdi. Böyle düşünmediğimi söyledim. Kızlara bana göre en seksi erkeğin kocam olduğunu düşündüğümü söyledim.

Sonraki soru kıyafetlerle ilgiliydi: *Seksi giyinmek kabul edilebilir bir şey mi? Bir kerede teninizin ne kadarını açıkta bırakabilirsiniz?*

Oradaki kızları inceledim. Birçoğu o kadar kısa etekler giyiyordu ki, oturduklarında ne olacağından korktum. Diğerleri ise piercing takılı gö-

beklerini ortaya çıkaran kısacık bluzların altına sanki bile bile kalçalarının altına çekilmiş kot pantolonlar ya da kısa şortlar giyiyordu.

Daha iyi anlamak için sordum, “Müstehcen giyinmenizle ilgili ne düşündüğümü mü merak ediyorsunuz?”

Çoğunluk başını salladı ve anladığıma memnun oldu.

“Elbette, bence harika bir fikir. Devam edin ve bir zampanın dikkatini çekmek istiyorsanız bir fahişe gibi giyinin. Balık tutmak gibidir; kullandığınız yeme göre balık tutarsınız. Bu yüzden eğer bayağı bir adam yakalamak istiyorsanız, her bakımdan bayağı giyinmeye devam edin.”

Biraz sarsılmışlardı ve ben devam ettim: “Çekici ya da modaaya uygun giyinmenin yanlış olduğunu söylemiyorum, ama müstehcen giyinmek sadece kapalı kapılar ardında karı ve koca arasında uygun olabilir.”

~ Balık tutmak gibidir; kullandığınız yeme göre balık tutarsınız.

Yatak odamda kocamla yalnızken giydiğim şeylerin dışarıda köpeği gezdirirken ya da ertesi sabah dört oğluma yumurta hazırlarken giymenin ne kadar uygunsuz olacağını paylaştım. Çoğu zaman çocuklarım çamaşırları katlamama yardım ederken, parlak renkli ya da garip biçimli bir iç çamaşıra rastladıklarında, onu “Anne-baba” giysisi diye tanımlarım. Omuzlarını silker ve çamaşır bana verilir, “Al, sen katla, nasıl yapılacağını bildiğimden emin değilim.”

Kızlardan piercing yapmanın uygun olduğu vücut kısımlarının hangileri olduğu sorusu geldi ve buna karşılık Kutsal Kitap’ın piercing önerilerini paylaştım: burun ve kulaklar (Hez. 16:12). Kıkırdak olmayan herhangi bir yerden uzak durmalarını önerdim.

Kutsal Kitap’ın eşcinsellik hakkındaki duruşuyla ilgili birkaç soru da vardı. Hangi bir şey söylüyor muydu? Yanlış mıydı? Eşcinsel olsun ya da olmasın, iki insan arasındaki aşk nasıl yanlış olabilirdi? Cevap olarak, kendi başlarına çalışabilecekleri referans ayetler paylaştım ve doğru bir şeyin (aşk) yanlış bir bağlamda (aynı cinsten insanlar arasında cinsel olarak ifadesini bulan) yapılmasının gene yanlış olacağını açıkladım.

Meşru bir ihtiyacı karşılamanın gayrimeşru bir yolu, Tanrı'nın kurduğu meşru cinsel ilişkinin saptırılmasıdır.

Ayrıca oral seks hakkında bazıları ağza bile alınmayacak derecede kaba, edepsizce ve saygısız sorular vardı. Ama sonra büyük soru geldi. Beni yanlış anlamayın. Halihazırda birkaç kez önüme çıkmıştı, ama her defasında kartı destenin sonuna alıp durdum. Bu soru en çok yazılan soruydu ve en yakın takipçisi *Seksi giyinmek kabul edilebilir mi?* sorusuydu. Daha fazla erteleyemedim; herkesin beklediği an gelmişti: beklenen o soru... *Ne kadar ileri gidilebilir?*

~ *Ne kadar ileri gidilebilir?*

Kutsal Ruh'un bana verdiği cevabı paylaştığım zaman, fısıldaşmalar ve kıkırdamalar durdu ve iğne düşse duyulacak bir sessizlik oldu. Her kız bu senaryoyu zihninden geçiriyordu. *Babamın önünde mi? Bu neye benzer? Haydi ama, babalarımızın önünde böyle şeyler yapmayız!*

Bu doğru, çünkü cinsel olarak yaptığımız her şeyi kapalı kapılar ardında, karanlık köşelerde, gecenin örtüsünde, bir arabada ya da uyuşturucunun ya da alkolün etkisinde yaparız. Ve eğer yeterince utanmaz isek, belki de anne babamız kendi odasında uyurken evlerimizin karanlık bir odasında gizlice yaparız, ama asla ışıkta, ayık olarak babalarımızın önünde yapmayız!

Odadaki derin sessizlik sürdü ve kafası karışık ve yaralı bir kuşaktan gelen bu yanlış sorunun doğru yanıtının bu olduğunu biliyordum. Benim için en alarm verici durum ise dinamik, tutkulu ve ateşli bir gençlik pastörünün önderliği altındaki *kilise* kızlarının önünde olmamdı. Bu gençlik grubunun önderlerinin kutsallık ve Tanrı'nın ateşinin gençliği yakmasına ve beraberinde uyanış ve restorasyon getirmesine açlık duyduğunu biliyordum. Bu önderlerin kişisel olarak paklığı izlediğini biliyordum. O zaman sorun neredeydi? Bir süre sonra bir görüşe kavuştum.

Mesajımı verdim ve saat 21'de konuşmamı bitirdim. Dua etmek ya da sadece konuşmak ve daha çok soru sormak için kalmak isteyenler gençlik grubu önderlerinden biriyle ya da benimle konuşmaya davet

edildi. Salondan ayrılmayan kızların sayısına şaştm, üstelik şimdiki görünümleri ilk geldiğimde karşılaştığım açıkça saygısız olan tavırlarından çok farklıydı. Sonraki iki saat boyunca işittiklerim yüreğimi dağladı.

Güvendikleri arkadaşları, erkek arkadaşları, kardeşleri, üvey babaları ve hatta öz babaları tarafından cinsel şiddete ve tacize uğramanın acısı ve utancı altında titreyen genç kızlar. Cinsellikle yüklü imgelerin, sapkın filmlerin, müzik kliplerinin, fotoğrafların ya da Internet sitelerinin zihinlerinde tekrar ve tekrar oynaması yüzünden işkence çeken genç kızlar. Kulak misafiri oldukları konuşmalar ve maruz kaldıkları şakalarla kirletilmiş hissedene ya da kendilerine takılan adlardan utanç duyan genç kızlar. Mastürbasyona takılıp kalan kızlar.

Bütün bu sırlar gencecik hayatlarını gri bir tabaka ya da yıkanarak çıkmayan inatçı bir leke gibi örtmüştü. Duman kokusu gibi arkalarında asılı kalmıştı ve herkes kirli bir ateşten geçmiş olduklarını bilebilirdi.

Bu kızların sadece dinlenebilecekleri ve geçmişin imgeleriyle, hayalleriyle, sesleriyle ya da gölgeleriyle boğuşmadan uyuyabilecekleri güvenli bir limanları yoktu. Korku ve utanç yüzünden esenlikten uzaktılar. Bazıları kurallarla donanmıştı, ama bu kurallar zihinlerine yapılan şiddetli saldırılara karşı koruma sağlamıyordu. Vücutlar fiziksel şiddetten kurtulsa da, çoğu kez zihinler kurtulmuyordu. Parlak bir zırh giyinmiş beyaz atlı bir şövalye tarafından kurtarılmayı özlüyorlardı. Onları hapseden karanlık gölgeler kulesinden kaçmak istiyorlardı, ama şövalyeler çoktan gitmişti. Çoğu kez onları hayal kırıklığına uğratan, şiddet uygulayan ya da terk edip giden kişiler hayatlarındaki erkeklerdi ve güvensizliğin ve yaraların sebebi onlardı.

Bir suistimal öyküsü dinledim; o kadar kurnazcaydı ki zararsız sayabilirdiniz: anne babalar gelişigüzel cinsel ilişkiler, imalar ve çoğu zaman kısmi çıplaklık içeren filmleri evlerinin çatısı altında ya da karanlık bir sinema salonunda çocuklarıyla birlikte izliyorlar. Genç kızlar bunları anne babalarıyla, özellikle de *babalarıyla* beraber izlemekten ne kadar rahat-

Onları hapseden karanlık gölgeler kulesinden kaçmak istiyorlardı, ama şövalyeler çoktan gitmişti.

sız olduklarını paylaştılar. Utanç ve rahatsızlık hissediyor, sonra anne babalarına bakıyorlar ve onların bu görüntülerden sakınmadığını fark ediyorlardı. Bunun gibi birkaç filmde ya da TV programından sonra, rahatsızlık hislerini uzaklaştırıyorlar, ama artık anne babalarını aynı ışıkta göremiyorlardı. Babalarının bir başka kadının çıplak göğüslerini izlediğini gördüklerinde, sanki kendi bakire göğüslerinin göz önüne serildiğini hissediyorlardı. Bu deneyimden yaralanmış ve tacize uğramış hissiyle çıkıyorlar, ama bunun nedenini bile bilmiyorlardı.

~ Babası gelişigüzel cinsellikten zevk alıyorsa, kız çocuğu kendisini nasıl güvende ve koruma altında hissedebilir?

Ancak babası gelişigüzel cinsellikten zevk alıyorsa, kız çocuğu kendisini nasıl güvende ve koruma altında hissedebilir? Eğer babası yanındayken onun korumasını, tasvip etmeyişi ya da hayal kırıklığını görmemişse, yanında olmadığı zaman sezecek mi? Küçük kızlar artık güvende hissetme-

dikleri zaman ne olur?

Belki de kendinizi hiç böyle hissetmediniz, ama toplumumuzun yansıttığı çirkin ve tanrısız imgeler yüzünden kendinizi cinsel bakımdan kaplanmış ya da sönük buldunuz. Görünen o ki, Kötü Olan sağlıklı arzunun ve aşkın imajını onu ucuz bir şehvet anına dönüştürerek lekelemiştir. Bu nedenle, her türden arzu ve tutku uyanışı korkutucu bir manzara haline gelir. Yasa'nın güvenliğini ve sınırlamasını özlem ve teslimiyetle nasıl değiştirebileceğinizi merak edersiniz.

Ve hiç kimsenin gerçekte ilgilenmiyor ya da dinlemiyor görüldüğü bir zamanda neden, neden, *neden* cinsel paklığın erdemleri üzerine bir kitap yazdım? Ve kime yazıyorum? Yanıtım şu; bu kitap beklemekte olan kız çocukları için. Annelerin hatırlaması için. Ayağa kaldırılmayı özlemle bekleyen bütün yere düşmüşler için. Ve kendilerini saklayanların ödülleri tanıması ve tam olarak anlaması, onlara güçlü kalmaya teşvik etmek içindir.

Bu kitap pişmanlığı tanımış anneler ve danışmanlar kuşağının bu kuşağın kızlarına mektubudur. Öyle ki, kendilerini hatalardan korusunlar

ve acıları değil, vaatleri miras alsınlar. Yıllar önce kendileri evet dediği için kızlarına hayır diyemeyeceklerini düşünen anneler için bir araçtır.

Bu kitap yapılacaklar ve yapılmayacakların bir listesi değildir... Bir yenileme kitabıdır. Tanrı'nın olayları nasıl gördüğüne bir bakış, O'nun orijinal niyetine ilişkin bir açıklamadır. Bazıları buna imkânsız bir peri masalı gözüyle bakabilir, ama ben bunun gerçek olabileceğine inanıyorum. Kurallar bizi asla özgürleştirmez, tıpkı korku ve kontrolün bizi asla güvende tutamayacağı gibi. Bizi özgürleştiren şey gerçektir ve gerçek bizi şu anda saran bütün yalanlardan daha büyüktür. Gerçek, korkutucu hayal kırıklıkları ve çaresizlikle dolu uzun ve karanlık bir gecenin sonunda sabahın doğuşudur.

Eğer birinin bir şeyi duymasını istiyorsan, onu bir hikâyeye anlat denildiğini işittim. Yıllar önce çocuklarımla birlikte uyurken onlara hikâyeler anlattığım günlerde bunun doğru olduğunu öğrendim. Koloni döneminde Batı'ya göç eden ve başlarından pek çok macera geçen bir aile hakkında aptalca, uydurulmuş bir hikâyeye vardı. Hepimiz birden uykuya dalarken onlara bu hikâyeyi anlatırdım. Çocuklarım çoğunlukla uykuyla uyanıklık arasındayken hikâyeyi yarım yamalak dinlerdi. Onlarla birlikte ben de uykuya daldığım sırada anlattığım hikâyeyi şaşırırdım. Ama çocuklardan birisi uyanıksa ve ben hikâyenin bir kısmını atladiysam ya da bir ayrıntısını kaçırdıysam hemen bana seslenir ve beni düzeltirdi. Hayretler içindeyim, çünkü bugüne dek o öyküyü benden bile çok daha net ve ayrıntılarıyla hatırlıyorlar.

Size bunu neden anlattım? Çünkü kabaca uyandırılmış olanı yeniden uyutmak için Tanrı'nın size bir uyku vakti hikâyesi

~ Kabaca uyandırılmış olanı yeniden uyutmak için Tanrı'nın size bir uyku vakti hikâyesi anlatmak istediğine inanıyorum.

anlatmak istediğine inanıyorum. Tutkuları yumuşakça sakinleştirip bekleme ve uykuyla dinlenme konumuna sokacak, zamanından önce uyandırılanı rüya haline geri getirecek bir hikâyeye. Korkuların yatıştığı ve umudun tazelandığı bir yer. Utanca izin verilmeyen, her şeyin bahar yağmurundan sonraki çiçekler gibi taze, yeni ve temiz olduğu bir sığınak.

Oraya doğru yola çıkmadan önce birlikte dua edelim:

~ Sevgili Göksel Baba,

Sen göğün ve yerin Yaratıcısın. İçtenliğin de yazarı Sensin. Hayatımda zamanından önce uyandırılmış bazı alanlar var... Henüz dinlenmesini ve rüyasını tamamlamadan önce alevlendirilen ve kışkırtılan cinselliğimle ilgili alanlar. Şifa veren rahatınla hayatımdaki bu alanlara dokunman için dua ediyorum. Kitabı okurken, Gerçeğinin ışığı gelsin ve hayatımın bu alanındaki gölgeleri defetsin.

Bunu yalnızca Senin yapabileceğine iman ediyorum, çünkü Sen Her Şeye Gücü Yeten ve Her Şeyi Bilen Tanrı'sın. Yüreğimin gözlerini aç ki, Seni tanıyayım ve yollarında yürüyeyim. Rahatlaması gereken bu konular en nihayetinde rahata ersin. Korkularımı dağıt ve beni kanatlarının altındaki güvenliğe çek. Yüreğimi aç ve bana hikâyelerini anlat ki, amacını bileyim ve anlayayım.

Sevgilerimle, Kızın

2 Neredeyiz?

Önceki bölümde, Yüceler Yücesi Tanrı'nın kadınları ve kızları olarak cinselliğimizle ilgili nerede durduğumuz gerçeğine nasıl sert biçimde uyandığımızı paylaştım. Ama böylesine çaresiz ve yaralı bir duruma tam olarak nasıl geldik? Bizi bu ihlal yoluna sokan şey atılan tek bir yanlış adım mıydı yoksa pek çok yanlış adım mı atıldı? Haysiyetimizi çiğneyen ve sonra bizi çıplak ve güçsüz olarak bırakanlarla flört mü ettik? Dişi formumuzun güzelliği ve cinselliğimizin gizemi nasıl bu kadar ucuz ve genel hale geldi? Çocukluğun peri masallarının umudu ve vaadinden uzaklaşarak zevksiz ve alaycı kabusların gölgesine ve çaresizliğine nasıl geldik?

Kötü Olan'ın karanlık yalanlarına ve fısıltılarına kulak verip meydanlarda seslenen, yüksek sesle haykıran Bilgeliğe (Özd. 1:20) kulaklarımızı ve yüreklerimizi kapadığımızda rüyalar kabuslara dönüşür.

~ Dişi formumuzun güzelliği ve cinselliğimizin gizemi nasıl bu kadar ucuz ve genel hale geldi?

Meşru ihtiyaçları gayrimeşru ve uygun olmayan yollarla karşılamaya kalkıştığımızda rüyalar kabusa dönüşür. Ağır yükler, boyunduruklar ve kaygılar bedenimizi eğdiğinde ve bizi aşağı çektiğinde rüyalar kabusa dönüşür. Korkunun umutlarımızı ve rüyalarımızı kaçırmasına ve sonra bizi yollarımızda felç etmesine (Yşu. 1:9) izin verdiğimizde rüyalar kabuslara boyun eğer.

Kelime anlamıyla *istatistiksel* durumumuza dikkat çekmek için mevcut olguları ve rakamları (boşanmış ailelerin, bekar annelerin ya da evlilik öncesi cinsel ilişkiye giren gençlerin yüzdesi gibi) paylaşmakla ilgilenmi-

yorum. Böyle istatistikleri kendiniz de bulabilirsiniz. Hitap etmek istediğim yer aklınız ya da zekanız değil... doğrudan yüreğinize konuşmak

~ Kadınlar olarak ruhsal konumumuza dikkat çekmek istiyorum: çıplak olduğumuza ve bir kabusun içinde kapana kısıldığımızı inanıyorum.

istiyorum. Kadınlar olarak ruhsal konumumuza dikkat çekmek istiyorum: çıplak olduğumuza ve bir kabusun içinde kapana kısıldığımızı inanıyorum.

Dünyanın her yerinde kadınlar haykırıyorlar: “Gördüğüm şeyi sevmiyorum. Kıyafetimi geri istiyorum! İtibarımın,

onurumun ve hünerlerimin iadesini istiyorum. Korkuyu yenmek istiyorum. Güç kazanmak ve özgür olmak istiyorum!”

Bir kabusta yaşıyoruz, çünkü itaatsiz çocuklar gibi isyanın bizi özgürleştireceği yalanına inandık. Ama en nihayetinde, sevgi yasaları kirletildiğinde en çok acı çekenler kadınlar oluyor. Bu yeni bir mücadele değil... uzun zaman önce Aden Bahçesi’nde yılan “Tanrı’ya isyan et, bilge ve özgür olacaksın!” diye fısıldadığında aynı şey olmuştu. Bunun üzerine meyveyi aldı, gözlerimizi kapadık ve meyvenin sarhoş edici tadının zevkini bir anlığına çıkardık. Ama gözlerimizi açtığımızda, bir şeylerin yanlış olduğunu keşfettik. Çıplaktık ve utanç içindeydik. Adem’e döndük, ama o da çıplaktı ve bize yardım edemeyecek kadar kendi sorunlarıyla boğuşmakla meşguldü. Ne de olsa, o da utanç içinde güçten düşmüştü ve bu durumundan dolayı bizi suçladı!

Böylece adam ve kadın koşup saklandılar ve Tanrı Bahçe’ye gelmeden önce çıplaklıklarını örtmeye çalıştılar. O’nun gelişiyile suçlama başladı:

~ En nihayetinde, sevgi yasaları kirletildiğinde en çok acı çekenler kadınlar oluyor.

Adem: “Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim” (Yar. 3:12).

Havva: “Yılan beni aldattı, o yüzden yedim” (Yar. 3:13).

Tanrı: “Seninle kadını...Birbirinize düşman edeceğim... Kocana istek duyacaksın, Seni o yönetecek” (Yar. 3:15-16).

Adem'in hem kadını hem de Tanrı'yı suçladığına dikkat edin... "Yanıma koyduğın kadın." Bu nasıl bir yorum böyle? Sevinçle yaptığı "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir" (Yar. 2:23) beyanına ne oldu? Burada bayağı bir tutum değişikliği oldu! Burada gerçekten bir şeyler oldu... Bu ikisi artık bir değildi, çünkü artık çıplak ve utançsız değillerdi. Utanç bölücü etkisini çoktan göstermiş ve onları ayırmıştı.

Yasa talep eder ve egemen olur, ama sevgi yönlendirir ve sağlar.

Sonra kadın sorguya çekiliyor ve o dürüstçe yanıt veriyor, "Aldatıldım ve yedim." Onun sözlerinde suçlama duymuyorum, ama pişmanlık ve vicdan azabı duyuyorum. Bir dereceye kadar kaybettiklerinin zaten farkındadır. Sonsuza kadar yılanla kavgalı olacaktır. Kocasına istek duyacak, ama kocası ona egemen olacak. Burada sevgi yerine yasanın (iyiyi ve kötüyü bilme) işlediğine dair ilk ipucunu görüyoruz, zira yasa talep eder ve egemen olur, ama sevgi yönlendirir ve sağlar.

Çoğu kez erkekler, tıpkı Adem gibi kendi güçsüzlük hisleri nedeniyle kadınlara kontrol edilecek nesnelere gibi yaklaşırlar. Bu kontrolü bazı ülkelerde kanunlar çıkararak ve bazılarında kanunsuz davranarak zorla hayata geçirirler. Kadınlar ele geçirilecek, kontrol edilecek ya da kullanılacak mallara ya da cinsel objelere indirgenirler.

Ve böylece boğuşma başlar. Bu güç mücadelesinde kaybedilen, kadınların erkeğin bütünleyicisi ve yardımcısı olduğu asil kökenidir. Kaybedilen, güçlü, koruyucu ve sağlayıcı olan erkek imajıdır. Yenilenmeyi ve bütün olmayı özleyen, parçalanmış ve yaralı Ademler ve Havvalar birbirlerine sırt çevirir ve başka yerlerde tatmin ararlar. Eşcinsellik, diğer erkeklerle birleşme yoluyla bütünlenme vaadi vererek parçalanmış erkeklerin dikkatini çekmiş ve öne çıkmıştır. Ama bu asla olamaz. Bir şey bütünlendiğinde, yaşam meydana getirir; erkekler başka erkekleri tamamlayamadıkları gibi kadınlar da başka kadınlarda asla bütünlüğe kavuşamazlar.

Günaha düşüşten önce, Adem tüm yaratılışı görkemli kusursuzluğu

içinde dikkatle inceledi ve kendisini bütünleyebilecek hiçbir canlı bulamadı, yani Havva ile tanışana dek. Özgür Adem ve güzel eşi Havva, birlikte yenilmez olacaktı ve Şeytan geride durup bunun gerçekleşmesine seyirci kalamazdı. Böylece Tanrı'nın iyiliğini ve bilgeliğini sorgulatarak saf ve kusursuz gerçeği saptırdı. Havva'yı yasak olan meyveyi alması için aldattı ve sonra Havva yanında sessiz duran Adem'e de meyveyi verdi. Yılanın babası Kötü Olan onları ayartarak Tanrı'nın huzurundan uzaklaştırdı ve bu süreç içinde sahip oldukları yetki ve güç konumlarını çaldı.

Sonra onlara birbirlerinin düşmanı olduklarını söyleyerek yaralarına tuz bastı. Ve iktidarını yitirmiş kızgın erkeklerle yaralanmış kızgın kadınlar

~ Ey Tanrı'nın kızları, Adem'in dünyasal oğulları sizi bu yılandan kurtaramaz... Bunun için göksel bir prens gerekiyor.

arasındaki mücadele sürüyor, çünkü her biri çektikleri acılar için bir diğerini suçluyor ve ondan durumu düzeltmesini istiyor. Ama ne erkekler ne de kadınlar bu yaraları iyileştirebilir... Yalnızca Tanrı bizi rüyalarımızın bahçesine geri getirebilir.

Kadınla yılan arasında olacağı bildirilen savaş hâlâ tüm şiddetiyle sürmektedir (Yar. 3:15). Ey Tanrı'nın kızları, Adem'in dünyasal oğulları sizi bu yılandan kurtaramaz... Bunun için göksel bir prens gerekiyor. Yılanın hedefi her zaman aynıdır: Havva'nın kızlarının itibarını, gücünü ve onurunu soymak ve böylece onları güçsüz kılmaktır. Bazı kültürlerde, Şeytan bunu soyunmaları ve güzelliklerini herkese göstermeleri için onları teşvik ederek yasa tanımazlıkla başarır. Diğer kültürlerde, yılan onları baştan aşağı karanlık giysilerle örterek başkalarının gözlerinden

~ Kadınlar itibarlarından soyundukları ve alçaltıldıkları zaman, erkekler de utandırılır.

saklamak için yasalar tatbik eder. Her iki kültürde de, ister kapalı ister çıplak olsunlar, kadınlar utançla örtülüdürler ve güzellikleri erkeklerin şehvetinin ve derdinin kötü kökü olarak tanıtılır.

Ama kadınlar itibarlarından soyundukları ve alçaltıldıkları zaman, erkekler de utandırılır, çünkü kadın erkeğin yüceliğidir (1Ko. 11:7). Onu alçalttığında kendisini itibarsızlaştırır. Kadını korumak için Tanrı'nın

verdiği isteği ve bununla birlikte gerçek yetki için amacını kaybeder. Nasıl ki biz kadınlar dişil güç ve onur giysilerimizden soyunduysak, erkekler de hakiki eril yetkilerinden soyunmuştur.

Kadınlık ve erdem artık asalet olarak onurlandırılmadığı zaman, kadınlar daha düşük baştan çıkarma güçlerine başvurmaya ayartılır ve bedensel zevk giysilerini giyinir. Eğer kadınlar kadınlığın güzellikleriyle, onuruyla ve itibarıyla hiçbir zaman bağlantı kurmadıysa, cinsel istismara son derece açık hale gelirler.

~ Bu mücadelenin gerçekte ne olduğunu görme cesaretiniz olsun istiyorum: bir yılan gücünüzü, itibarınızı ve giysinizi üzerinizden soyuyor!

Ne yazık ki, genç kızlarımıza saflıkla, güzellikle ve güçle giyinmiş kadın imgeleri vermedik. Pek çoğumuzun bunun neye benzeyeceğini bildiğinden emin değilim. Etrafımızda genç kadınların örnek alacağı imgelere bir bakın. Henüz göğüsleri bile gelişmeden cinsel imalarla bombardımana uğrattılıyorlar. Genç kızlar henüz cinselliğin ne olduğunu bile bilmeden genç kızlar cinsel olarak arzu edilen kadın imgelerine uymaya çalışıyorlar. Dergi kapaklarında örnek alabilecekleri çekici ve güçlü paklık imgeleri varsa bile sayısı çok azdır ve daha yaşlı kadınlar için seçenekler daha iyi değildir.

Bu mücadelenin gerçekte ne olduğunu görme cesaretiniz olsun istiyorum: bir yılan gücünüzü, itibarınızı ve giysinizi üzerinizden soyuyor! Bunu görmeli ve fena halde öfkelenmelisiniz. Çünkü ancak o zaman gerçek düşmanınızla savaşmak için yeterince cesur olacak ve sadık ve gerçek Kral'a tam bağlılık göstereceksiniz. Sonra çıplaklığınızı görkemle örtecek giysiler bulacaksınız. Uyanacak ve aslında erkeklerle ya da kocalarımızla değil, canlarımızın düşmanı ile savaştığımızı anlayacaksınız. Kabustan uyanmalı ve rüyanın geri gelmesi için yakarmaya başlamalıyız.

Hitap ettiğim yer canınızın derinlerindeki o yakarıştır... cinselliğin dolduramayacağı o boş, gizli yerdir. Bir erkeğin sağlayamayacağı daha derin bir sevginin, yakınlığın ve paydaşlığın özlemine çekiyorsunuz. Yeryüzündekilerden daha güvenli bir sığınağı özlüyorsunuz. Göksel bir

Prensın sevgısı için yakarıyorsunuz. Ve ister inanın ister inanmayın, size bir sır açıklayacağım... O da sizi yürekten özlüyor. Yüreğınızın içine bu

~ Erkekler ne sorunuz ne de cevabınızdır!

arzunun tohumunu eken O'dur ve yalnızca O özlemlerinizi tatmin edebilir.

Tatmin olmak için yanlış yerlere bakmayı sürdürdüğümüz sürece, tatmin arayışımızda hüsrana uğramaya devam edeceğiz. Erkekler ne sorunuz ne de cevabınızdır! Gözlerimizi göğe kaldırmaya ihtiyacımız var, zira yeri göğü yaratan Rab'den gelecek yardım (Mez. 121:1-2). Ancak o zaman ve orada kaynağımızı bulacak, gücümüzü ve onurumuzu yenileyeceğiz.

Neden biz kadınlar yaralanmaya bu kadar açığız? Kesinlikle kötülüklerin çoğaldığı bir dönemde yaşıyoruz (Mat. 24:12). Benliğin yasa tanımazlığı egemen olduğunda sevgi yok olur ve korumamız kalkar. Bir ülkede yaşayanlar günahlı arzularla yönetilirse, ailenin nazik dengesi bozulur ve kadınların yürekleri paramparça olur. Arzular değişmeye başlar ve yalanlar gerçeklere dönüşüymüş gibi görünür. Romalılar Mektubu aşağıdaki ayetlerde bu mevcut ve giderek hız kazanan durumu açıklar:

Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti. Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin. (1:24-25)

Gerçeğin yerine yalanı koyduğumuzda ve yaşayan Tanrı yerine kendi arzularımıza hizmet ettiğimizde, onurumuz kırılır ve cinsel kirliliğe düşeriz. Yüreklerimiz cinsel arzulara bağlandığı zaman, Tanrı kendi yolumuzu izlememize izin verir. Adem ve Havva'nın Bahçe'deki arzularını sınırlamadığı gibi, şimdi de bizim arzularımızı sınırlandırmaz. Bizim gerçek arzumuz olmak ister, ama eğer O'nu özlemezsek, bize zararlı olsa bile istediğimiz şeye sahip olmamıza izin verir.

İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayı yeğlediler. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp

tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar. (Rom. 1:26-27)

Yaşam vermek değil, sadece zevk almak motivasyon olursa, kısa süre içinde iştahımızı tatmin etmek için fuhuş ve cinsel kirlilik de artık yeterli gelmez. Arzu daha da utanç verici ya da sapkın şehvetlere yol açar ve aşağı yönlü gidişat devam eder.

Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti. (Rom. 1:28)

Tanrı bilgisi reddedildiğinde, ahlâktan ya da kutsallıktan yoksun bir akılsızlığı ve fesadı miras alırız. Burada iyi olan kaybolmuştur ve karanlıkta tökezleyerek kötünden daha kötüye sürçeriz. Bizi fesada sokan Tanrı mıdır? Elbette değil! Nihai arzusu yenilenmemiz, dolayısıyla yüreklerimizin O'na ait olmasıdır. Ama ayağımızı yere vurup "Hayır! Ben ne istiyorsam o!" diyorsak, Tanrı geri adım atar ve akıl dışı taleplerimizi elde etmemize izin verir.

Erkekler iktidarlarını kaybettiğinde, kendilerini yeniden eril hissetmek için cinsel deneyimler ararlar. Erkekler aşağılandığında, yeniden güçlü hisset-

~ Tanrı'nın isteği asla bizi cezalandırmak değildir. O özgürlüğümüzü ilan etmek ister!

mek için her şeyi yaparlar. Böyle bir atmosferde kendilerine babalar ve gerçek önderler bulmak için yakarırlar, ama çoğu kez bulamazlar. İzleyecekleri tanrısal örnekler olmadığı zaman, hayal kırıklığıyla önderlikten çekilir, duygusal olarak ve daha da sıklıkla fiziksel olarak karılarını ve çocuklarını terk ederler. Kadınlar boşluğu görür ve erkeklerden boşalan konuma geçmeye çalışır, ama yapamazlar ve kadınlar ve çocuklar tutsak olur. Tüm dünyada, iktidarını yitirmiş, öfkeli erkekler yeniden güçlü hissetme gayretiyle kadınlara ve çocuklara zorbalık yaparlar. Ama bu asla işe yaramaz.

İtaatsizlik tutsaklık ve kılıç getirir. Ama Tanrı'nın isteği asla bizi cezalandırmak değildir. O özgürlüğümüzü ilan etmek ister! O'nun şu davetine kulak verin:

Neredeyiz?

RAB diyor ki, “Gelin, Şimdi davamızı görelim. Gnahlarınız sizi kana boyamıŐ ile olsa Kar gibi ak pak olacaksınız. Elleriniz kırmız böceği gibi kızıl olsa da Yapağı gibi bembeyaz olacak. İstekli olur, söz dinlerseniz, ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz.” (YŞa. 1:18-19)

O bizi akıllı olmaya, bulunduğumuz durumda cesur ve gerçekçi görünmeye ve bunun hoş bir manzara olmadığını anlamaya davet eder. Gnahlarımız pembenin hafif bir tonu değildir... bas bas bağıran bir kızdırdır ve onları gidermek için kurban kanı gerekir. Ama Tanrı bizim kan kurbanımızı istemez, zira Prens zaten bedeli ödemiŐtir. Tanrı bizi kar gibi yıkamayı zler. Bizi tatmin etmeyen “boş” gıdayla (yakınlık olmadan seks, antlaşma olmadan evlilik) beslemek yerine, eğer önce istekli olur, sonra da söz dinlersek, bize ülkenin en iyi ürünlerini teklif eder. Tövbe etmeye ve yoldan çıktığımızı itiraf etmeye istekli olursak. İyi, sadık ve gerçek olduğu için O’na sevinçle hizmet etmeye istekli olursak. Sevgi, yaşam ve özgürlük yasası olan Sözü’ne boyun eğmeye istekli olursak. armıhımızı yüklenmeye ve yaşamımızı beden almış Söz olan Mesih’te saklamaya ve O’nun örneğini izlemeye istekli olursak. Yoel’in peygamberlik sözleri bugün bize sesleniyor:

RAB diyor ki,
“Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak
Bütün yüreğinizle bana dnn.
Giysilerinizi değil,
Yreklerinizi paralayın
Ve Tanrınız RAB’be dnn.
Çünkü RAB lütfeder, acır,
Tez fkelenmez, sevgisi engindir,
Cezalandırmaktan vazgeçer.” (Yoel 2:12-13)

Tanrı bu kuşağa haykırıyor, *Şimdi! Her Şey umutsuz görünüyor ve kendinizi kirli ve çaresiz hissediyorsunuz. Şimdi! Herkes sizi terk etti ve denediğiniz her Őeysizi hayal kırıklığına uğrattı... Ben yle yapmayacağım. Şimdi! Sanki artık çok geç gibi görünüyor... Çok geç değil! Bütün*

yüreğinizle bana dönün. Savaşın nedeni her zaman kadınların yüreğini ele geçirmek oldu ve Tanrı sizin parçalanmış, yaralı ve kırık yüreklerini istiyor. Şimdiki kabustan çıkmanız ve O'nun rüyasına adım atmanız için sizi davet ediyor, çünkü zamanın başlangıcından beri bir gelin arıyor... Tıpkı sizin gibi.

~ Savaşın nedeni her zaman kadınların yüreğini ele geçirmek oldu ve Tanrı sizin parçalanmış, yaralı ve kırık yüreklerini istiyor.

Her yerdeki tutsak kadınlara sesleniyor:

Kendini bu zincirlerden kurtar ve Benim ol!
Çünkü "Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum,
Bir bakışınla, Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü!"(Ezg. 4:9).

O'nun gönlünü çaldınız... Şimdi gizlice O'na kaçın ve bırakın O da sizin gönlünüzü çalsın. Bu sayfalarda bulacağınız sevgiye ve gerçeğe yüreğinizi açın ve içinizde canlanmasına izin verin. Bu dünya bizi öptü ve gözyaşları içinde bıraktı... Şimdi Prens çağırıyor ve O'nun sevgisine karşılık verenlere daha iyi şeyler vaat ediyor.

Sevgilim şöyle dedi:

"Kalk, gel aşkım, güzelim.

Bak, kış geçti,

Yağmurların ardı kesildi,

Çiçekler açtı,

Şarkı mevsimi geldi,

Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde. (Ezg. 2:10-12)

Neredeyiz?

~ Sevgili Göksel Baba,

Beni çağırın sesini işitiyorum... "Şimdi!" Gönlümü çal ve onu güvende tut. Yalanlara tutunduğum ve Sana sırt çevirdiğim için beni bağışla. Günahlarımın kırmızı böceği gibi kızıl olduğunu kabul ediyorum ve beni kar gibi beyaz yapmak için kurban ettiğin Oğlu'nun canı için Sana şükrediyorum. O'nun döktüğü kanı değerli sayacağım. Gerçek durumumu göreyim diye beni uyandırdığın için Sana şükrediyorum. Çıplak olmaktan, utanmaktan ve korkmaktan yoruldum... Giysilerimi geri istiyorum! Şehvet imgelerinden ve yasadızlıktan dönüyorum ve kadınlık formunda gizlediğin onura, güce, gizeme ve asalete yeniden sahip çıkıyorum. Senin gerçeğini hayatımdaki bütün aldanmışlık ya da esaret alanlarından daha güçlü yap, öyle ki, tamamen özgür ve tümüyle Senin olabileyim.

Sevgilerimle,

Kızın

3 *Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!*

Önceki bölümde canlarımızın düşmanı Şeytan ile Havva'nın kızları arasında çağlar boyunca süren savaştan söz ettik. Şeytan, Bahçe'den başlayıp şimdiye dek kadınları utandırmak, soymak ve itibarsızlaştırmak için ısrarla ve inatla çabalamaktadır. Ne yazık ki, en vahşi saldırılarını çoğunlukla din maskesi altında yapar. Kutsal Kitap'ın hiçbir yerinde bu mücadele zinada yakalanan kadın örneğinde olduğu kadar aşikâr değildir. Yasa'nın ve dinin acımasızlığı ile Tanrı'nın merhameti ve sevgisinin güzelliğini gösteren olağanüstü ve etkileyici bir örnektir. Birlikte bu sahneyi görmek ve belki farklı bir ışık altında bu olayı incelemek istiyorum.

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte İsa adındaki genç bir Rabbi'yi dinlemek için tapınak avlusunda toplanmış büyük kalabalığa katılıyoruz. Kadınlar olarak yapacağımız en hikmetli şey, dikkat çekmemek için ortalık iyice aydınlanmadan önce kalabalığın arasına sessizce sızmaaktır. İsa, diğer Yasa öğretmenlerinden çok farklı ve hatta konuşurken halkın arasında oturmaya tenezzül eder. Bu adamda daha önce görülmemiş ya da duyulmamış yumuşak başlı bir güç ve engin bir hikmet var. Konuştuğu zaman, görünmeyen bir başkasının sesini işitiyorsunuz... O'nun sözlerinde Baba Tanrı'nın sözlerini duyarsınız.

Gene de gittiği her yerde tartışmalar O'nu izliyor. Hastalara ve baskı altında olanlara şifa dağıtırken Tanrı'nın sevgisi hakkında özgürce konuşuyor. Dini önderler O'ndan nefret ediyor, ama sıradan halk öyle değil... O'nu seviyorlar. Kadınların tartışmalı konulara karışmaması bekleniyor. Uzak durmanız için uyarıldınız, ama bunu yapamıyorsunuz. Bu sabah

Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!

dayanılmaz bir biçimde O'nun huzuruna çekildiniz. Konuştuğu sözleri tekrar işitmek için can atıyorsunuz... yüreğinizin sesli olarak söylemek istediği akılda kalan bir şarkının sözleri. Alışılmadık biçimde sessiz, ama beklenti dolu bu kalabalığın arasında O'nu bekliyorsunuz... Bu sabah geri dönüp öğreteceğine söz verdi.

Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk O'nun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı. (Yuhanna 8:2)

Şafağın ilk ışıklarıyla birlikte öğrencileriyle birlikte görünürken arkasındaki gökyüzü ateşin göz alıcı tonlarına bürünüyordu. Arkasından vuran şafağın loş ışığında O'nu uzaktan görmek güçtü. Kalabalıktan bazılarını kucaklayarak selamladıktan sonra oturup öğretmeye başlar. Ağzından çıkan her sözü yüreğinize asılı kalarak dinliyorsunuz. Ama ufukta bir rahatsızlık var.

İsa ve öğrencilerinin başları üzerinden başka bir kalabalığın yaklaştığını görüyorsunuz. Öfkeli sesleri ve karanlık silüetleri görünmeyen biriyle boğuşuyor. Tapınak avlusuna girdikleri zaman, onları kaftanlarından tanıyor ve din bilginleri olduklarını anlıyorsunuz. Ortalarındaki figür İsa'yla kalabalık arasına girene kadar saklı kalıyor, ama sonra onu İsa'nın ayaklarının dibine atıyorlar. Bakınca, saç başı darmadağın olmuş, çıplak yerlerini örtme çabası içinde bir parça giysiye ya da nevesime sıkı sıkıya tutunmuş yarı çıplak bir kadın görüyorsunuz. Bir utanç yatağından aniden çıkarılıp sürüklendiği belli oluyor. Adamın nerede olduğunu merak ediyorsunuz. Önderler onun yere çömelmesinden hoşnut olmayıp herkesin görmesi için onu ayağa kaldırıyorlar:

Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsa'ya, "Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı" dediler. "Musa, Yasa'da bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?" (Yuhanna 8:3-5)

İsa böyle bir kadına ne söyleyecek? Onu bekleyen kader ne olacak?

Elbette, bu önderler kadını umursamıyorlar. İsa'dan bir yanıt bekliyorlar, çünkü:

Bunları İsa'yı denemek amacıyla söylüyorlardı; O'nu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. (Yuhanna 8:6a)

~ Suçlu olduğu belli olan kadınlar için İsa ne söyleyecek? Yasa'nın ölüm talep ettiği suçlar için İsa'nın yargısı ne olacak?

Oh, ama O'nun yanıtını *siz de* duymak istiyorsunuz. Kalabalıktaki diğer tüm kadınlar gibi O'nun ne söyleyeceğini iştimize ihtiyacınız var. Suçlu olduğu belli olan kadınlar için İsa ne söyleyecek? Yasa'nın ölüm talep ettiği suçlar için İsa'nın yargısı ne olacak? Elbette, bu kadın çok daha büyük bir entrikanın sadece bir enstrümanı. Burada olan şey Tanrı'yı dikkate almamak amacıyla yapılan eski bir girişim ve gerçek durum din bilgilerinin İsa'nın yetkisini elinden almak için bir fırsat aramasıdır. O'nu izleyin:

İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu (Yuhanna 8:6b).

İlk başta, kadına bakmaya ya da onları yanıtlamaya isteksiz göründü. Eğiliyor ve toprağa yazı yazıyor. Tanrı'nın parmağı bizim bilmemiz için kaydedilmeyen harfleri toprağa yazar. İsa gözlerini kadına çevirmeyi reddeder, çünkü zaten utanmış ve korkmuş biri O'nun bakışlarının küçümsemeden başka bir anlam taşıdığını düşünemezdi. Bu nedenle, şimdi yargılayarak gözlerini ona dikmiş olan kalabalığa kendi gözlerini dahil etmez. Belki de zihninde uzun zaman önce bir Bahçe'de çıplaklığını örtmeye çalışan bir başkasını görmektedir.

Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, "İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atсын!" dedi.

Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı. (Yuhanna 8:7-8)

İyiyle kötüyü bilmenin suçlayıcı sesi tazmin talebiyle haykırırken Yücelik Kralı toprağa yazıyor. Belki de onların bağrıışan sesinde yılanın suçlayıcı sesini işitti: *Onu örtebilirsin, ama ben Senin örttüğün şeyi eninde*

Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!

sonunda soyacak ve utandıracacağım! O asla öğrenmeyecek. Senin ellerinde ölmeli... yasa bu! Bu kez yılanın suçlamalarına yanıt vermez. Her şey yakında çözülecek. Şimdi sadece önündeki davacılara konuşur. İlk taşı günahsız olanın atmasını ister ve topraktaki yazıya geri döner. Siz ise nefesinizi tutup bekliyorsunuz.

Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsa'yı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu. (Yuhanna 8:9)

 İsa günahsızdır, ama O bu kadına taş atmayı reddetti.

Sadece içlerinden birinin ilk taşı atması yeterdi ve ondan sonra diğerleri de onu izleyerek kadını taş yağmuruna tutacaktı. Ama orada bulunanlardan hiç-

birisi ilk taşı atamadı... yoksa atabilecek Biri var mı? Evet, Biri var. İsa günahsızdır, ama O bu kadına taş atmayı reddetti. Tek adil yargıç O'dur, ama O, kadını mahkûm etmeye değil, onu kurtarmaya geldi.

O'nu suçlayanların tümü uzaklaşana kadar sessiz kalır. Sessizce ve belki de utanarak giderler, çünkü kendi günahlı tutumlarıyla İsa'yı tuzağa düşürmek istediklerini kalabalığa itiraf etmişlerdir.

İsa, kadınla konuşmadan önce suçlayıcı herkesin ve her sesin uzaklaşmasını bekler:

İsa doğrulup ona, "Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?" diye sordu.

Kadın, "Hiçbiri, Efendim" dedi. İsa, "Ben de seni yargılamıyorum" dedi.

"Git, artık bundan sonra günah işleme!" (Yuhanna 8:10-11)

Kadının İsa doğrulup onunla konuşana dek sessiz kaldığına dikkat edin. Kadın İsa'nın *onun hakkındaki* sözlerini duymakla yetinmez, O'nun *kendisine konuşmasını* ister. Kendisini suçlayanlar uzaklaşınca gölgelere saklanmak için kaçıp kurtulabilirdi, ama o bekler... O'nun önünde çıplak ve utanç içindedir. Gölgelerde yaşamaktan yorgundur. Kalır, çünkü bağışlanmak ve özgür kalmak ister. İsa'nın sözleriyle artık oradan ayrılabilir...

ölümden özgür ve açıkça bağışlanmış olarak onunla ilgili tüm suçlamalar ortadan kalkmıştır. Bu armağanlarla birlikte artık günahlı hayatını terk etmek için güç bulur.

Başını kaldırır ve İsa'yla göz göze gelir. İsa'nın gözlerinde bağışlama, merhamet ve sevgi görür ve bir şey daha vardır... yoksa acı mı? Neler olduğunu sezen belki de bir başka kadın kalabalıktan sıyrılır ve kadının çıplaklığını örtmek için kendi giysisini kadının omuzlarına serer. Belki de kadını örten sizsiniz. Kadın, daha birkaç dakika önce sürüklendiği sokaktan şimdi esenlik içinde uzaklaşırken etrafta sessizlik vardır. Güneş ışıl ışıl parıldar, çünkü bu kadın için yeni bir gün doğmuştur, yeni bir umut ve vaat içeren bir gün. Kadın giderken İsa bir an durur.

İsa yine halka seslenip şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.” (Yuhanna 8:12)

Artık zinada yakalanan kadın ölümün ve karanlığın değil, yaşamın ve ışığın kızıdır. Bu da İsrail'in bir kızıydı, aksi halde din bilginlerinin yargılama yetkisi altına girmeyecekti. Antlaşmayı çiğnemiş ve günaha tutsak düşmüştü. Ama bu sadakatsiz kız merhamet dolu bir Prens ile karşılaştı ve artık asla eskisi gibi değildi.

İsa'nın gözlerinde bağışlama, merhamet ve sevgi görür ve bir şey daha vardır... yoksa acı mı?

Hain bir düşman bu kuşağın kadınlarını kutsal bir Tanrı'nın huzuruna çıplak ve suçlu olarak sürüklemiştir. Şimdi bile, o yılan utancımızı kullanarak Prens'e satılmaktadır. Bu fuhuş ve zina kızlarına ne yapmak gerek? Seninle antlaşmaları yok mu? Neden sık sık dünyayla yatağa giriyorlar? Onları daha kaç kez bağışlayacak ve ölüm yargısından kurtaracaksın? Yüreği yaralı bir Prens'e yürek yaralayıcı bir soru. O'nun verebileceği tek bir yanıt olabilir: *Seni yargılamıyorum. Git, artık bundan sonra günah işleme!* Günahımıza ve utancımıza bakarak böyle bir yanıt verdiğinden emin olabiliriz, çünkü İbraniler 13:8'in vaadine sahibiz: *İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.*

Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!

~ Artık günahın bizim üzerimizde gücü yoktur.

O'nun sözü ve vaadi sayesinde kadınlar olarak artık ayağa kalkmamızın, çıplaklığımızı ve diğerlerinin çıplaklığını örtmemizin zamanı gelmiştir, öyle ki gide-

lim ve artık bundan sonra günah işlemeyelim. Hâlâ utanca tutsak olan kızlara bu vaadi ve gücü ilan etmenin zamanıdır.

Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. (Titus 2:11-14)

Bu harika bir haber! Artık günahın bizim üzerimizde gücü yoktur. Günaha sırt çevirebilir ve hayır diyebiliriz! İsa merhamet elini uzattı ve bizi Tanrı'nın lütfuyla güçlendirdi. Hak ettiğimiz mahkûmiyeti almıyoruz. Bağışlandık ve yeniden doğarak ölümden yaşama geçtik. Sevgili kızlar, canlarınızın düşmanı bunu bilmenizi istemiyor. Sizin utanç içinde yaşamınızı ve böylece günaha bağlı kalmanızı istiyor. Günah üzerinde hakimiyetiniz olmadığını düşünmenizi istiyor, ama bu kesinlikle doğru değil. Elbette kendi gücümüzle çabalarız ve başarısız oluruz, ama savaşlarımızda artık yalnız değiliz. O'ndayız ve güçlü silahlarımız var!

Artık özgürlüğe ve görkemli bir gelecek umuduna sahibiz. Rabbimiz ve Kurtarıcımız'ın ikinci gelişinden korkmak için bir nedenimiz yok, çünkü fesadımızdan bizi temizledi ve bizi kendisine ait kıldı. Önceden kötülük yapmaya hevesliydik... şimdi ise iyi olanı yapmayı arzuluyoruz! Gerçekten yeniden doğduğumuz zaman, doğal arzularımız değişir. O bizi bağışlar ve *Git, artık bundan sonra günah işleme* sözleriyle doğamızı değiştirir. Bu bağışlanmak için bir ön koşul değildir... bağışlanma zaten sağlanmıştır. Bir güven oyu ve daha iyi şeylerin olacağına inançtır. Yeniden doğmadan

önce fuhuş ve sarhoşluk bana heyecan verirdi. Boş zamanlarımda yapmayı dört gözle beklediğim şeylerdi. Bunları yapmaya büyük istek duyardım. Ama yeniden doğduktan sonra, beni günaha sürükleyen arzular gücünü kaybetti.

İsa'nın benim gibi suçlu kadınlara söylediği sözler şu şekilde yorumlanabilir: "Seni yargılamıyorum... seni bağışlıyorum ve günahın cezasından ve mahkûmiyetinden özgür kılıyorum. Şimdi git ve bundan sonra günah işleme. Özgürsün!" Kavuştuğumuz bu merhameti asla kazanamazdık, tıpkı Tanrı'nın lütfu olmadan tanrısal yolda yürüyemeyeceğimiz, günaha ve dünyasal arzulara hayır diyemeyeceğimiz gibi. Artık günahın yaşantımız üzerine yasal bir iddiası kalmamıştır. Çünkü...

Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın.
Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin. (Gal. 5:1)

Dayanın! Sizi günahlı yaşam tarzına geri çekmek için ayartmaya çalışan herhangi bir suçlamaya karşı sağlam durun. Tanrısızlığa *hayır* deme hakkınıza meydan okuyan geçmiş utancın her gölgesine karşı durun. Belki geçmişte suçluluk ve utanç yüzünden, *hayır* demekte zorlandınız, ama geçmişinizden özgür kıldınız ve *geçmişiniz geleceğiniz değildir!* Geleceğiniz parlak ve özgürdür!

"Kalk, parla;
Çünkü ışığın geliyor,
RAB'in yüceliği üzerine doğuyor.
Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor;
Oysa RAB senin üzerine doğacak,
Yüceliği üzerinde görünecek. (Yşa. 60:1-2)

Günahın gölgelerinden dışarıya O'nun ışığına adım atmanın zamanıdır. Bizi suçlayanlar O'nun önünden sessizce ayrılacaklar ve O şimdi bize sesleniyor, "Seni yargılamıyorum. Şimdi bu karanlığı terk et! Aradığın ışık benim, bu yüzden artık günah işleme." Ama bunun imkânsız olmasından korkuyoruz, çünkü etrafımızda çok fazla karanlık görüyoruz.

Git, Artık Bundan Sonra Günah İşleme!

İsa'nın buna cevabı ise, "Dünyada ve insanların karanlık gördüğünü biliyorum, ben senin ışıktan örtünüm." İsa, Bahçe'de yitirdiğimiz yücelik örtüsünü bize geri kazandırmıştır.

Din çıplaklığımızı örtemez. İnsanlar çıplaklığımızı örtemez. Yalnızca O, parlak ve tertemiz ince ketenle çıplaklığımızı örtebilir.

Bunu görünce yüzün parlayacak,
Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak. (Yşa. 60:5)

*~ Din çıplaklığımızı örtemez.
İnsanlar çıplaklığımızı örtemez.
Yalnızca O, parlak ve tertemiz ince
ketenle çıplaklığımızı örtebilir.*

Şimdi yeniden zinada yakalanan bu isimsiz kadına dönelim. İsimsizdir, çünkü herhangi biri olabilir, zira hiçbirimiz günahsız değiliz ve çoğu zaman tasdik edilme umuduyla erkeklerle, dinle ya da dünyayla yatağa gireriz. Ama bunlar her zaman bizi hayal kırıklığına uğratacaktır. En nihayetinde günah ve din size ihanet edecek. İsa, insanların gözü önünde seyirlik olan bu isimsiz kadına itibar, güç ve onur bahşetti. İsa bariz olanın ötesine baktı ve onun mevcut şartlarının kalıcı bir durum olmasını kabul etmedi. Özet olarak ona şöyle dedi, "Geçmişin geleceğin değil! Git, artık bundan sonra günah işleme! Günah geçmişindi, ama kutsallık geleceğindir. Tutsaklık geçmişindi, ama özgürlük geleceğindir. Utanç geçmişindi, ama itibar geleceğindir. Çıplaklık geçmişindi, ama yücelik giysileri geleceğindir."

İsa bu kadını bağışlamaktan çok daha fazlasını yapar... Onu özgür olarak gönderir. Bağışlanmak özgürlüğümüzün sadece başlangıcıdır, ama günah bağlarından özgür olarak ileriye gitmek için gücümüz olmadan, kısa süre içinde kendimizi yeniden tuzağa düşmüş buluruz. Önce bolca merhamet alıyoruz ve sonra lütufla güçleniyoruz.

*~ En nihayetinde günah ve din
size ihanet edecek.*

Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfü altındasınız. (Rom. 6:14)

Kızı Öptü ve Ağlattı

Korkarım ki, lütfun günahı alt etme gücü olduğu uzun zamandan beri öğretilmemiştir. İsa'nın "artık günah işleme" buyruğunu yerine getirebileceğimize iman edecek kadar cesur olmadık. O'nda ve O'nunla hiçbir şeyin imkânsız olmadığını unuttuk. Ayrıca lütfun günah işlemek için ruhsal bir teçhizat olmak yerine, günah işlemek için bir ehliyet olduğunu vaaz ederek O'nun merhametini küçümsedik.

Şimdi adı kutsal olan, yaşayan Tanrı'nın Ruhü bu dünyanın kızlarına haykırıyor:

Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan.
Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel giysilerini giy.
Çünkü sünnetsizlerle murdarlar
Kapılarından asla içeri girmeyecek artık. (Yşa. 52:1)

Kızlar, uyanın, çünkü zaman yaklaştı. Tanrı'nın lütfunu ve Rab'bin sevincini kuşanın, çünkü o sizin gücünüzdür. Bu gücün üzerine yücelik umudunu, görkemli giysileri giyinin. Göğü hayal edin ve henüz yeryüzündeyken bir kraliyet mensubu olarak yürüyün, bunu umut etmeye cesaretiniz var, çünkü antlaşma altındasınız ve antlaşmanın dışında kalanlar, sünnetsizlerle murdarlar içinize girmeyecek! Artık cinsel günah ve geçmişinizin utancı sizi tanımlamayacak... özgürsünüz! Günah ve utanç artık gizli yerlerde sizi taciz etmeyecek.

Üzerindeki tozu silk!
Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur,
Boynundaki zinciri çöz,
Ey Siyon, tutsak kız. (Yşa. 52:2)

Rab diyor ki, "Geçmişin tozunu üzerinden silk. Utanç duymadan tahtına otur ve kraliyet yetki makamına otur. Günahın bağına kırdım. Artık seni bu zincirler tutmuyor... Ben tutuyorum. Onu boynundan çöz ve kendini özgür kıl, değerli gelinim!"

O'nun lütfuna sahibiz. Boynumuzdaki zincirlerden kurtulmamız için bizi güçlendiriyor! Tutsaklığın gücü kırıldı. Sorun, Kurtarıcımız'ın sözünden

çok zincirlerin gücüne inanmamız oldu. Sizi gördüğünüz zincirlere değil, ama görünmeyen şeylere bakmanız için teşvik ediyorum, çünkü şimdi

~ Sorun, Kurtarıcımız'ın sözünden çok zincirlerin gücüne inanmamız oldu.

size bu daveti ve vaadi fısıldıyor: *Kendinizi geçmişin zincirlerinden kurtarın. Onların sizin üzerinizdeki etkisi Benim sizin üzerinizde hakkım kadar büyük değil. İman etmeye cesaret edin ve onları atın gitsin!*

Yeşaya 52. bölüm hayatımda çok önemlidir. Neredeyse on yıl önce, verdiği vadin önünde titredim, iman ettim ve korkudan büyük bir özgürlüğe kavuştum. *Out of Control and Loving It!* adlı kitabımda bunu paylaştım. Yüceler Yücesi'nin kızları olan sizlere bunu cinsel özgürlük konusunda değerli bir vaat ve armağan olarak aktarıyorum.

Gerçeği bilmemizin zamanı geldi ve bırakın gerçek bizi özgür kılsın! Gerçeği, yalanı tanıdığımızdan daha büyük bir yakınlıkla tanimalıyız. Yalanın gücünü kırmak için, yüreği yaralı kadınların hayatlarında çok güçlü görünen bir tanesini ifşa etmek istiyorum.

~ Gerçeği, yalanı tanıdığımızdan daha büyük bir yakınlıkla tanimalıyız.

Bu yalan çok uzun zamandır kadınları tutsak etmiştir. Bir kere cinsel olarak ödün vermiş olan genç kadınların artık hayır deme hakkı olmadığını hissetmesinin nedeni bu yalandır. Bluz üzerinden

dokunulan göğüslerin sonradan çıplak olarak okşanmasına yol açan şey yalandır: "İlk başta bana dokunmasına izin vermemeliydim, o halde şimdi nasıl hayır derim?" Ve elbette muhakeme bununla kalmaz ve devam eder. Genç kızları (çoğunlukla bakireler) sonradan tacize uğramış hissi veren şeyleri yapmaları için cesaretlendiren şey de aynı yalandır. Eve dönerler, aynaya bakarlar, her yana bulaşmış makyajlarını görürler ve birkaç saat önceki tazelik ve sevimlilik kaybolmuştur.

Bazılarınız ağlıyor mu? Bu şekilde utandığınızı ve güçsüz hissettiğinizi hatırlıyor musunuz? Yalnızdınız ve sizin arkanızda duracak hiç kimse yoktu. Hiç kimse bağırmadı, "Yeter, onu rahat bırak" diye. Kimse onurunuzu korumadı.

Genç ve yaşlı Hristiyan kadınların, geçmiş deneyimlerin suçluluğunu ve utancını diğer kadınlara göre daha ağır biçimde hissettikleri için hayır demekte zorlandığını keşfettim. Şu yalana inanıyorlar: Kötü kızlar hayır diyemez. Ne de olsa, paklık, itibar ve onur haklarını yitirdiklerini ve sadece utancı hak ettiklerini düşünüyorlar. Yakın ilişki kurmak yitirilmiş bir rüya ve umabilecekleri en iyi şey karanlıkta el yordamıyla ilerlemek.

Ama elbette bu bir yalan. Zinada yakalanan kadını izleyelim. Suçlu muydu? Evet! Yargıyı hak ediyor muydu? Evet! Geçmişinin günahına tutsak bir Siyon kızı mıydı? Evet! Ama İsa tutsakları özgür kılmak için geldi. Hayatta kendisine düşen payın utanç olduğuna inanmıştı, ta ki, “Git, artık bundan sonra günah işleme” cümlesini duyana dek.

Uzaklaşırken artık farklıdır... Bir daha asla aynı olmayacaktır. Utanç sokağından geri dönerken yüz ifadesi rahatlamış, duruşu dikleşmiştir. Sokakta diğerlerinin yanından geçerken, ona merak içinde bakarlar. Onu yeniden görmeyi asla beklemiyorlardı... Onun bir taş yığını altında ölmüş olduğunu varsaymışlardı. Bu Yasa’ydı! Ama elbette harika bir şey olmuştu... Merhamet yargıya galip gelmişti ve kadın bağışlanmış ve yeni yaşama başlamak için özgür olmuştu. Aslında İsa’nın huzurunda hayatını kaybetmişti. Onun vücudunu taşlamak yerine, taştan yüreğini çıkarmıştı. Bu olay değişmek için bir başka başarısız girişim olmayacaktı. Yıkanmak ve giysilerini değiştirmek için evine döndü. Günah ve utanç artık onun payı değildi, çünkü merhamet ve lütfü ganimeti haline gelmişti.

Yüceler Yücesi Tanrı’nın kızları olarak sizi yalana sırt çevirmeye ve O’nun gerçeğini bağrınıza basmaya davet ediyorum: Siz mahkûm değilsiniz; bağışlandınız. Günahı ve utancı ardınızda bırakmakta ve gidip, artık bundan sonra günah işlememekte özgürsünüz. Dua edelim:

~ Sevgili Göksel Baba,

Yüreğim bana verdiğin vaat ve söylediğin Söz'ün güzelliği ve gücü karşısında titriyor. Söz'ünün sonsuza dek kaldığına iman ediyorum. Dün, bugün ve sonsuza dek aynı olduğuna iman ediyorum. Bunun anlamı, Sen günahıma ve utançıma ne kadar çirkin olsa da bakıyorsun ve ilan ediyorsun, "Seni yargılamıyorum!" Yargıyı hak ettiğimi biliyorum, ama Sen bana merhamet ettin. Başışlamanı ve günah ve utanç giysilerimden beni kurtardığını kabul ediyorum. Geçmişimden tövbe ediyorum ve Senin doğruluğunu kuşanıyorum ve Senin huzurunda bir kez daha çıplak ve utanmadan duruyorum. Tanrı'nın lütfunu alıyorum ve tanrısızlığa ve dünyasal arzulara güçlü bir "hayır" diyorum. Bu çağda özdenetimli, doğru dürüst ve tanrısız bir yaşam süreceğim. Artık Senin varlığından ya da ikinci gelişinden korkmayacağım. İsa, benim canımı fesattan kurtarmak ve beni pak kılmak için kendi canını feda ettin. İyi olanı yapma isteğim var, çünkü günah artık bana egemen değil. Sen benim Kurtarıcım ve Rabbimsin. Okumaya ve çalışmaya zaman ayırdığımda, sadece Senin yapabileceğin gibi yüreğime yumuşakça konuş. Her türlü kölelik zincirini çözüyorum ve geleceğimi ellerine teslim ediyorum.

Sevgilerimle,

Kızın

4 *Uyandıran Sevgi*

Güzel ve sakin bir Temmuz gecesi vakit epey ilerlemişti. Bir arkadaşın evinde güzel bir akşam yemeği ve paydaşlık zamanından sonra arabamla eve dönüyordum. İkimizin de kocaları şehir dışındaydı ve toplamda altı çocuğumuzla birlikte ansızın planlanan kaçamak bir akşam yemeğiydi. Verandada yıldızların altında otururken çocuklar da saatlerce bahçede oynadılar ve küçüklerin iyiden iyiye uykusu gelene dek sohbet ettik. Evimize doğru arabada giderken dört oğlum sessizdi. Sonra oğullarımdan biri cebinden bir kaset çıkarıp sessizliği bozdu.

“Anne, bu şarkıyı dinlemek istiyorum.”

Arkadan anında homurtular ve itirazlar yükseldi.

“Hayır, gene mi bu şarkı!”

“Zaten yirmi kez dinledi!”

“Bu duygusal şarkıyı dinlemek istemiyorum!”

En azından yazın çoğunda dinlemek zorunda kaldığım ağır bir bas temposu ya da Hristiyan bir rap grubunun bağırışlarını işitmeyeceğimi anladım. Bu seferki daha yumuşak ve yavaş bir şarkı olacak gibiydi, bu geç saatte iyi gidebilirdi.

“Hey çocuklar, sakin olun, ben henüz dinlemedim ve istiyorum. Tamam, kasedi tak” dedim.

Tepki olarak diğerlerinden birkaç homurtu geldi, ama daha fazla savaşamayacak kadar yorgundular. Kaset teybe girdi ve çağdaş bir Hristiyan grubunun söylediği tutkulu ve duygusal bir aşk şarkısını dikkatle dinlemeye başladım.

Gözümün ucuyla oğlumun şarkının sözlerini, tonunu ve ritmini ezberlediğini fark ettim. Belli ki çoktan beridir dinliyordu ve yürekte gelen bir hassasiyetle şarkıya eşlik ederken, biraz rahatsızlık hissettiğimi fark ettim. Şarkı sanatçının ölümsüz aşkını ve aşkı için canından vazgeçeceğini ilan ediyordu. Genç bir adamın genç bir kıza olan aşkı uğruna canını ortaya koymasıyla ilgiliydi. Ama bir şeyler doğru değildi; bu tür duygular şarkı olarak söylendiğinde kulağa ne kadar asil gelse de, fiilen gerçekleşmelerinin nadir olduğunu bilecek kadar yaşamıştım. Bütün bunlar bir anda zihnimden geçti. Oğlumun bu şarkıya çok bağlı olduğunu anladım ve bu yüzden sözcüklerimi bilgece ve dikkatlice seçmeliydim.

“Harika bir şarkı değil mi?” diye dalgın bir sesle sordu.

“Evet, çok hoş... ama sence ne yapmak için söz veriyor, ne demek istiyor?” diyerek biraz eşeledim.

“Kıza olan aşkı yüzünden her şeyi yapmaya söz veriyor. Gerekirse ölerek aşkını kanıtlamayı” diye oğlum yanıtladı.

“Sence sözünü tutabilir mi? Güzel bir şarkı, ama hayatında bu kıza nasıl bir yer vermiş? Gideceği yolu kız mı dikte ediyor yoksa Tanrı mı?”

Muhtemelen sizin de oğlumun o zaman düşündüğü gibi düşündüğünüzü biliyorum... Sadece bir aşk şarkısı! Erkeklerin bir tür adanmışlık sözü vermesinin zamanı geldi. Ve buna katılıyorum, ama tüm bu olay beni düşündürdü. Oğlum tutkulu bir biçimde şarkıyı söylüyordu, çünkü ruhunun derinliğinde bir kıza bu tür bir tutku, adanmışlık ve asil fedakârlıkla sevmeyi özlüyordu. Bu şarkı onun içinde daha önceden hareketsiz duran derindeki bir arzuyu yüzeğe çıkarmıştı ve bunu biliyordum.

O akşam neler olduğuna dönüp baktım. Diğer tüm çocuklar dışarda oynarken, o içerde kalarak bu aşk şarkısını tekrar ve tekrar dinleyip durmuştu. Birçok kez oyuna katılmak için davet edilmesine rağmen hiç kabul etmedi. Tüm hayatını onu arayarak geçirebileceği ve bir gün bulduğunda onu korumak için canını verebileceği kadar büyük bir aşkın düşüncesi ve güzelliği onu tutsak etmişti.

Bir uyanış... Ve bir fırsat gördüm.

“Aşkın uyanmaya başladığı yaşa geldin. Bir seçim yapacaksın. Romantik aşkın uyanmasına izin verebilir ve evleneceğin kıızı bulana dek gelecek beş ila sekiz yıl boyunca hayal kırıklığa uğrayabilirsin. Ya da başka tür bir aşkın uyanmasını amaçlayabilirsin, yani Tanrı’ya olan tutkunun. Bu iki sevgi türü arasında seçim yapmalısın, çünkü ya birinin ya da diğerinin uyanmasının zamanı geldi.”

~ Bir uyanış... Ve bir fırsat gördüm.

Süleyman bunu biliyor ve anlıyordu ve gençliğe tüm çağlarda geçerli olan bir görev verdi:

~ Başka tür bir aşkın uyanmasını amaçlayabilirsin, yani Tanrı’ya olan tutkunun.

Bu yüzden zor günler gelmeden,
“Zevk almıyorum” diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan
Ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,
Gençlik günlerinde seni yaratanı anımsa. (Vaiz 12:1)

Sizinle şimdi paylaştığım şeyi daha basit bir biçimde o gece onunla paylaştım. Gençliğimizde sevgimiz uyanır ve yüreğimiz yönlenir. Bu normaldir. Ama hangi tür sevginin uyanacağını ve eylemlerimizi yönetmeye başlayacağını aktif olarak denetlemeli ve belirlemeliyiz. Romantik sevginin uyanacağı zamana dek dinlenmesine ve rüya görmesine izin vermeliyiz; böylece doğal tutku hareket-siz kalacaktır. Ama aynı zamanda Tanrı için tutkulu bir sevgiyi uyandırmalıyız. Bir alanda yoğun olarak sevgi gösterip diğerinde bilinçli olarak pasif kalabilir miyiz? Kalabileceğimize inanıyorum. İlk başta aynı şekilde, ama farklı bir odakla doğal romantik sevgiyi uyandırdığımızda bu gerçekleşiyor.

~ Gençliğimizde sevgimiz uyanır ve yüreğimiz yönlenir.

Bunun nasıl mümkün olduğunu açıklamak için çok geriye gideceğim ve ortaokulda romantik aşkla ilk karşılaşmalarımı ele alacağım. Kesinlikle lise yıllarıma bir giriş niteliğindedi, ama aslında beşinci sınıfa kadar

erkeklerle gerçek bir ilgim yoktu. Onlar sadece en iyi arkadaşım Marcie'yle beni okul bahçesinde konuşurken ya da okula yürürken rahatsız eden yaratıklardan ibaretti. Çoğu kez birbirimize sırlarımızı açıklarken el ele tutuşurduk, yani vahşi bir oğlan üzerimize çullanana, ellerimizi birbirinden ayırana ve birimizin şapkasını kapıp kaçana kadar (genelde Marcie'ninkini, çünkü o daha sevimliydi). Bu elbette savaş demektir! Onların arkasından koşar, çalınan malımızı geri vermelerini ister, bu arada akla hayale gelecek her şekilde tehditler savurur ve onlara kapsamlı ve etkileyici bir liste dolusu isimle çağırırdık. Marcie ve ben hakiki birer erkek fatmaydık ve can sıkıcı birkaç oğlanın zorbalığını asla sineye çekmezdik!

Süreç içerisinde bir noktada erkekler geri adım atar ve bizim gerçekten sert olduğumuzu anlardı ve böylece şapkayı iade edilirdi. Bunun ardından yolun geri kalanında gülüp bağırarak ve kollarımızı zaferle havaya kaldırarak koşardık. Ama dördüncü sınıftan sonra Marcie'nin ailesi taşındı ve ben erkeklerle tek başıma savaşmak zorunda kaldım.

Beşinci sınıfta işler değişmeye başladı. Erkeklerden "listemi" isteyen notlar almaya başladım. Eğer bilmiyorsanız, "liste" beğendiğim oğlanların en çoktan en aza doğru bir sıralamasıydı. İlk başta biraz yavaşım ve liste çılgınlığına katılmadım. Ama sonra ilgimi çeken ve beni merak içinde bırakan şöyle cümleler duymaya başladım:

"Lisa, sen Stuart'ın listesinde üçüncü sıradasın, ama Ricky'nin listesinde ikinci sıradasın."

Ben ise her zaman "Onların aptal listelerinde olmak istemiyorum!" diye karşılık verirdim.

Ama düşünmeye başladım... eğer ikinci ya da üçüncü sıradaysam, o zaman birinci sırada kim vardı? Yani, sırf onlardan hoşlanmıyor olmam onların listesinde birinci sırada olmak istemediğim anlamına gelmiyordu! Sınıftaki en hızlı koşuculardan biri değil miydim? Bu kesinlikle dikkate alınmalıydı! Birilerinin listesinde mutlaka birinci sırada olmalıydım... soru şuydu, kimin?

Sonra listenin kendine ait bir gücü olduğunu fark ettim. Sıkıcı olduğunu düşündüğüm Barbie bebeklerle oynayan kızlar, beraber teneke

tekmelediğim oğlanların listelerinde benim üstümdeydiler, hem de sırf o şapka hırsızlarına kendi listelerinde yüksek sıralamalar verdikleri için. Belki ben de bir liste yapmak zorundaydım ya da belki risk alarak sadece tek bir oğlan yazacaktım. Bir şekilde hoşlandığım bir çocuk vardı. Pijama partilerinde cevap vermeye zorlandığımda aklıma tek gelen oydu. O soruyu bilirsiniz, “Kimseden hoşlanmadığını biliyorum, ama ille de biriyle evlenmek zorundaysan (yani başına silah dayandıysa), kimi seçerdin?”

Zeki, popüler ve sevimliydi... bütün kızlar ondan hoşlanıyordu. Bu yüzden onun adını asla söylemek istemedim, çünkü hepsinin bana güleceğine emindim. (Hatırlayın, tam bir erkek fatmaydım). Bu yüzden her seferinde “Hiç kimse! Ben asla evlenmeyeceğim!” diye cevap veriyordum.

Ama pijama partilerinde uyku tulumumun içine uzandığımda, aklıma gelen oydu ve zamanla aramızda işler değişti. Oyun bahçesinde ve derste bana fazlaca sataşıyordu. Ama Sosyal Bilgiler dersinde yan yana oturduğumuzda, her zaman benimle konuşurdu. Hatta birbirimize şunun gibi derin ve hassas notlar gönderdik: “Bu ders sence iyi mi yoksa aptalca mı? (Birini seç)” Bir süre sonra onun listesinde yukarılara tırmandığım söylentisini işittim, ama sessiz kaldım.

Sonra bir gün sınıfta bana bir not gönderdi. Bu kez ciddiye ve listemde kimin ilk sırada olduğunu bilmek istiyordu. (Hâlâ var olmayan listem!) Hiç cevap vermeden notu ters çevirdim ve onun listesinde kimin birinci olduğunu sordum. Cevabımı buruşturdu ve yeni bir kağıt parçası gönderip “İlk ben sordum” dedi. Hemen karşılık verdim, “Ne olmuş? Ben ikinci sordum!” Listemde birinci sırada olduğunu söyleyip de benim ikinci sırada olduğumu öğrenmemin imkanı yoktu! Eğer birinci sıradaysam onu birinci sıraya, ama ikinci sıradaysam onu ikinci sıraya düşürmeyi düşündüm. Düşüncelerim ansızın ikimize birden seslenerek birbirimize not yazmayı bırakmazsak onları tüm sınıfa sesli olarak okuyacağını söyleyen öğretmenin gür sesiyle dağıldı. İkimizin de yüzü kızardı ve uzunca bir süre yere baktık.

Sonra bana fısıldadı, “O kişinin ismini ayakkabının altına yaz; ben de

yazacağım ve ikimiz birden aynı anda birbirimize göstereceğiz.”

“Tamam” dedim, ama onu kandıracaktım. Bir isim yazmak yerine başka bir kelime yazdım. Ayakkabısının altında ismimi göremeyeceğim diye çok korkuyordum.

“Üçe kadar sayacağım, sonra göstereceğiz, tamam mı?” diye sordu.

Gülümseyerek başımı salladım ve on yaşındaki kalbim çılgın gibi atarken sakini kalmaya çalışıyordum.

“Bir, iki, üç” diye fısıldarken ayakkabısının tabanını gösterdi. Ayakkabısında bana taktığı lakabın baş harfleri olan P.B. yazılıydı. Bense ayağımı kaldırmakta daha yavaş davranarak yazdığım ŞAKA sözcüğünü gösterdim. Bu durumda hiç mutlu olmadığını söylememe gerek yok. Anında ilgisini kaybettim ve listesinden çıktım. İkimiz de utandık ve dersin geri kalanında benimle konuşmadı ve hatta yüzüme bile bakmadı. İşi berbat ettiğimi görünce, ondan kesinlikle hoşlandığımı anladım! Ancak artık benimle yeni baştan ilgilenmezdi. Ve başka bir sorun baş gösterdi... okulumuza yeni gelen John adında (kocam değil) bir çocuk vardı ve herkese listesinin birinci sırasında benim olduğumu söylüyordu. Yeni olduğu için tüm kızlar ondan hoşlanıyordu, ama ben hoşlanmıyordum. Benden kaçanı beğeniyordum.

John’un benden hoşlandığını işittikçe onun ilgisine daha fazla itiraz ediyordum. Ne de olsa, benim sınıfımda değildi. Sadece oyun bahçesinde ve teneffüslerde koridorda yürürken görüyordum. Gördüğümde yüzümü diğer yana çevirir ve bana göndermeye çalıştığı notları almayı reddederdim. Sonra bir gün çok ileri gitti.

Birkaç arkadaşımınla birlikte eve yürüyordum ve bu John ve arkadaşları Eric bisikletleriyle bizi yakından takip ediyor ve rahatsız edici bir tonda şarkı söyleyerek “John Lisa’dan hoşlanıyor” diyorlardı. Onları çaresizce görmezden gelmeye çalışıyordum, ama şimdi arkadaşlarım da kıkırdıyor ve şarkıya katılıyordu. Yüzüm giderek daha kızarmaya başladı. Çocuklara en kötü bakışımı göstermek için arkaya döndüm ve tehdit edici bir tavırla elimi kaldırdım. Tam o sırada John aniden üzerime geldi, şapkamı kaptı ve bisikletiyle kaçtı. Tüm gücümle arkasından koştum ve onu bir ağacın

altında yakaladım. Bisikletinden atladı ve ağacın arkasında durup beni sinirlendirmek için şapkamı sallamaya başladı.

“Kimden hoşlanıyorsun? Söyle bana, o zaman şapkamı veririm” dedi.

Artık burama gelmişti. Şapkamı almaya ve bana emir vermeye nasıl cüret edebilirdi? Ayağım altında bulduğum bir dal parçasını elime aldım (aslında küçük bir kütüktü) ve ona bağırarak tehditle salladım:

“Şapkamı geri ver, yoksa bisikletine vururum!”

Umursamadı. “Devam et! Bisikletime vur. Umrumda değil, çünkü... sana aşığım!”

Ne?! “Aşk” mı dedi? Şimdi herkes gülüyordu ve öfke içindeydim. Her şeyi berbat ediyordu! Daha neler olduğunu anlamadan, ağacın arka tarafına sıçradım ve bir kez daha şapkamı istedim. Ama o vermek yerine, ilan-ı aşkını tekrar etti. Bu son damlaydı. Yeterince aşağılanmıştım... Elimdeki dalı kaldırıp başına vurdum. Şapkayı yere düşürdü, ben dalı elimden bıraktım, arkadaşlarımın sesi kesildi ve Eric onun yanına koştu. İyi olup olmadığına bakmadan şapkamı yerden kaptım, başıma geçirdim, arkadaşlarımın ellerini tuttum ve eve doğru yürüyüşüme başladım.

~ Bu son damlaydı. Yeterince aşağılanmıştım... Elimdeki dalı kaldırıp başına vurdum.

Yüzüm sıcaktı ve kızarmıştım. Arkadaşlarım ise ne düşüneceklerini bilmez haldelerdi. John bir aşk kahramanı mıydı? Ben korkunç muydum? Davranışımda yerden göğe haklıydım. Onu uyarmıştım... beni dinlememişti. Belki artık beni rahat bırakırdı! Evime geldim ve anneme sinir bozucu John’un şapkamı kapıp kaçtığını söyledikten sonra odama koştum. Yaptığı davranışı protesto etmek için asla John adında bir adamla evlenmeyeceğime söz bile verdim (Asla asla demeyin!). Odamın güvenliği içinde kendimi toparladım ve ev ödevime başladım. Zaman geçti ve kapı zili çaldı. Yatak odamın penceresinden giriş kapısını görebiliyordum ve kapının önünde John’un annesi duruyordu.

Midem kasıldı çünkü bir dereceye kadar başımın dertte olduğunu anladım. Kapıda neler konuşulduğunu dinlemek için koridora çıkıp ön

tarafa biraz yaklaştım. Hikâye özetle şöyleydi: “Oğlumuz kızıınıza ondan hoşlandığını söylemiş ve kızınız ona bir kütükle vurmuş.” Neredeyse itiraz etmek için bağıracaktım, ama annemin şöyle dediğini duydum, “Hmm, onun şapkasını elinden kaptığını duydum.” Boğuk seslerin arasında kan ve dikişler sözcüklerini işittim ve annem özür dilemeye başladı. Nasıl yapardı?! Boğuk sesler bir süre daha sürdü ve benimle konuşulacağına dair güvence verildi ve ardından düşmanın annesi ayrıldı.

Kapı kapandıktan sonra, annem çirkin olayı babama anlatmak için salona gitti. Bağırma çağırma olacak mı diye kulak kabarttım, ama bunun yerine kahkahalar işittim. Davranışım hakkında yorumlar yapıyordu. Odama tam zamanında geri kaçtım, çünkü büyük konuşma için yanıma geliyorlardı. Önceden uyar ya da uyarma birinin başına kütükle vurmağın ne kadar ciddi bir şey olduğunu açıklamak için ellerinden geleni yaptılar. Onu öldürebilirdin dediler, ama sadece kafa derisi yarılmış ve birkaç dikiş atılmıştı. Kendimi kötü hissettim, çünkü başında bandaj olacaktı ve ertesi gün okuldaki herkes görecekti. Herkes yeni çocuğa vurduğumu öğrenecekti.

“Senden gerçekten hoşlanıyor olmalı” dedi annem odadan çıkarken.

Ama onun başını yardıktan ve birkaç dikiş atıldıktan sonra bile benden hâlâ hoşlanabilir mi diye merak ettim. Belki diğer çocuk bu yaptığımın ondan hoşlandığımın göstergesi olduğunu düşünecekti. Ya da belki de artık benden korkacaktı! Ertesi gün neler olacağını merak ederek yatağa girdim; kendimi sınırı aşmış bir budala gibi hissediyordum.

Ertesi sabah sınıf arı kovani gibi sesliydi ve içeri girdiğimde öğretmenin bana manalı bir bakış attı.

Çevreme toplaşan grup “John’a vurduğun ve başını yardığın doğru mu?” diye sordu.

“Evet” diye soğuk bir yanıt vererek bu olayı çok büyütmemelerini söyleyeme çalıştım.

Barbie bebeklerle oynayan bir kız sırasından konuştu, “Hâlâ onun listesinde birinci olduğuna inanamıyorum.”

Kızın listesinde John’un birinci sırada olduğunu biliyordum. Bu küçük

sarışın ondan çok hoşlanıyordu. Bense hâlâ onun listesinde bile olabildiğime inanamıyordum! Vay! Annem haklıymış... beni gerçekten çok seviyor olmalıydı. O gün ondan hoşlanmayı ve listeme eklemeyi *düşündüğüm* söylentisini sızdırdım. (Onu bu kadar kötü yaraladıktan sonra en azından bunu yapabilirdim!) O gün bana uzattığı notu bile aldım. Ama gerçekten, ısrarlı olması ilgimi çekmişti. Bu tatlı beşinci sınıf öğrencisi John ertesi yaz başka yere taşınana kadar bana sadık kaldı. (Giderken ağladı). Neredeyse her akşam beni ziyaret etti ve ön verandamızda oturup konuştuk. Ona bir daha vurduğumu hatırlamıyorum ve bildiğiniz gibi... başka bir John buldum. Ne de olsa, böylesine ısrarcı ve güvenli bir sevgiye nasıl direnebilirdim? İyi bir soru. Hangimiz direnebiliriz?

~ O'nun sevgisinden emin olabiliriz, çünkü daha biz O'nun yoluna bakmadan önce bizi sevdi.

Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.

(1. Yuhanna 4:19)

Sevebiliriz, çünkü önce Tanrı bizi sever ve bizi güvende hissettirir. O sadıktır ve O'nun listesinde hepimiz *birinci* sıradayız. O'nun sevgisi çabucak geçen bir ilkokul aşkı ya da her yeni dönemde değişen ya da yeni bir kızın görünmesiyle unutulmuş bir ortaokul sevdası gibi değildir. O'nun sevgisinden emin olabiliriz, çünkü daha biz O'nun yoluna bakmadan önce bizi sevdi. Hatta sevgisini herkesin göreceği bir deftere kaydetti, eninde sonunda buruşturulup atılan bir kağıt parçasının üzerine karalamadı. O sevgisinin ebedi olduğunu beyan eder ve bu beyanını antlaşma vaadiyle destekler.

Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim,

Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim. (Yer. 31:3)

Tanrı'nın bu ayette geçmiş zaman kullandığına dikkat edin. "Seni sevdim" derken aslında şunu kastetmektedir, *Uzun zaman önce seni sevmeye karar verdim ve bu sevgim asla değişmeyecek. Bu yüzden sana eriştim ve seni kendime çekmek için bütün gücümü kullandım. Dikkatini çekmek için hiçbir sevecenliğimi senden esirgemedim ki, sevgimin kalıcı olduğunu bilesin.*

Bu nedenle, Tanrı'ya olan sevgimizi uyandırmanın ilk adımı O'nun bize olan sevgisini *idrak etmek* ve *kabul etmektir*. Davranışımız itici ve

~ Hayır, orada değil, çocuğum, adını avuçlarıma kazıdım.

tiksindirici olsa bile, öfkeli ve sopa sallayan silüetlerimizin yanına gelip kulaklarımıza fısıldadı, "Seni seviyorum." O'nun elinden yazdığı notu alıyoruz. Okuyoruz ve içindeki gerçeğin tüm ağırlığıyla yüreklerimizin

derinliğine inmesine izin veriyoruz. Ayakkabısının tabanında adımızı arıyoruz, ama bakışlarımızı kaldırıp bize şöyle diyor, *Hayır, orada değil, çocuğum, adını avuçlarıma kazıdım*. Ve sonra isimlerimizi avuçlarına silinmez olarak kazıyan yaralarını göstermek için onları açar.

Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun?
O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun? (Rom. 2:4)

Bir kez böylesine güzel ve engin olan bu gerçekle karşılaştığımızda, bir başka seçimimiz vardır. Bu gerçeğe nasıl tepki vereceğiz? O'nun kucaklamasını kabul edecek ve karşılık verecek miyiz yoksa sırf görüp dokunabileceğimiz şeylerle temas kurmak uğruna görünmeyen dokunuşundan kendimizi geri mi çekeceğiz?

Bunun kolay bir kavşak olmadığını dürüstçe itiraf edeceğim, ama yaşamız ya da ilişkilerimiz ne olursa olsun her birimizin durup karar vermesi gereken bir kavşaktır. Hristiyanlar ve Mesih'in öğrencileri olarak, seçmemiz gereken yolu biliyoruz, ama bu yolu *nasıl* yürüyeceğimizi bilmek her zaman net değildir. Çünkü derhal haz alma vaadi özlemin geciktiği değerli umuda göre başlangıçta daha iyi görünür.

Tanrı'ya olan tutkumuzu uyandırmak için ikinci adımımız, O'nun hareketlerine karşılık vermek ve O'nun ardından gitmeyi seçerek bize olan sevgisini kabul etmenin ötesine geçmektir. Yüzlerimizi O'na çeviririz ki, bilindiğimiz gibi bilelim.

Ama göremediğimiz Kişi'ye nasıl karşılık veririz? O vaat Prensi'dir ve henüz görülemez ve dokunulamaz. Sanki çiçeklerle bezeli bir vadinin ılık güneşi altına uyuduk ve uyandığımızda evrenin Prensi'nin kendi el yazı-

sıyla tükenmez sevgisini beyan ettiği güzel bir not bulduk. Mektupta sadece bize sevgisini beyan etmez, ayrıca bir evlilik antlaşması teklif eder. Heyecandan titreyen ellerimizde mektubu tutarken ve adının yanındaki kraliyet amblemini incelerken sevinçle dolup taşarız. Ayağa kalkarız, kalbimiz yerinden çıkacak gibi... beni seven bu lütufkâr Prens nerede? O'nu tanımalıyım... O'nun yüzünü görmeliyim. Çevremize bakıyoruz, ama görünürde yok.

Ne yaptınız? Bence O'nu aramaya başladınız. Hatta nerede olduğunu başkalarına sorardınız.

Gece boyunca yatağında Sevgilimi aradım,
Aradım, ama bulamadım.
"Kalkıp kenti dolaşayım,
Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım" dedim,
Aradım, ama bulamadım. (Ezg. 3:1-2)

Ansızın gözlerimiz kendi küçük dünyamızdan uzaklaşır ve çevremize yeni bir görüşle bakarız. O'nu bir an olsun görme umuduyla her güneş doğumunu ve batımını derin derin seyrederek. Baktığımızda O'nun iyiliği gözümüze çarpar ve bu iyilik bizim olur. O'nun yüceliğinin verdiği huşudan zevk alarak hayretler içinde gökteki yıldızları seyrederek ve bunun karşılığında onların parlaklığının bir kısmı üzerimize yağar.

Etrafımızda görünen tüm yaratılışın görkemine yeni bir hayretle bakarız, çünkü artık yeryüzünde sadece dolaşıp duran yaratıklar değiliz. O'nun sevgisini idrak etmek bütün bunları değiştirir. Artık olay kişiselleşmiştir, çünkü biz O'nunuz ve O bizimidir. Her gün bir armağan haline gelir, her çiçek kişisel olarak gönderilmiştir. Her iyi şeyi O'nun elinden alırız ve O'nun sevgisiyle yüreklerimizde tutarız.

Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılabilir, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. (Rom. 1:20)

Artık çevremize farklı tepki veririz, çünkü etrafımızda gördüğümüz

doğal güzelliklerde O'nun görünmeyen niteliklerini görürüz. O'nun kişiliğini bütün ayrıntılarıyla inceleriz. Artık sevdiğimiz için, O'nu gözleriz. Bu durum benim aptalca, beşinci sınıf aşkımdan farklı değil... Koridorlarda ondan uzak durmak yerine, onu gözlerdim. Yazdığı her notu kaygıyla

~ Sevgi ve müzik arasında güzel ve ilahi bir bağlantı vardır. Birbirlerini büyütür ve ortaya çıkarırlar.

okur ve evdeki gizli çekmecemde saklardım. Daha sonra odamın özel atmosferinde arka planda aşk şarkıları çalarken notları yeniden okurdum. Okuldan sonra bilerek yavaşlar ve arkadaşlarımı arkadan izlerdim ki, bana yetişebilsin ve benimle

eve yürüsün. Onunla zaman geçirmek için fırsatlar arardım ve biz de Prensimiz'le birlikte olmak için aynen böyle fırsatları kovalamalıyız.

Müzik, çiçek açan sevgi için bir sığınak haline gelir. Sevgi ve müzik arasında güzel ve ilahi bir bağlantı vardır. Birbirlerini büyütür ve ortaya çıkarırlar. Müziğin bizi taşıma gücü vardır. Sevgi müziğin kanatlarında süzülür ve yüreklerimizde bir ezgi uyandırır. Müziğe gömülü sözler, yüreğimizin başka hiçbir şeyin erişemeyeceği yerlerine dokunur. Hepimiz bir şarkının gücüyle büyük bir coşkuya sürüklenmiş ya da kederin derinliklerine inmişizdir.

Müzik Tanrı'ya olan sevgimizin uyanışı için gerekli bir anahtardır, çünkü müzik bizi mevcut gerçeklikten çıkarıp Tanrı'nın huzuruna götürme gücüne sahiptir. En hakiki ve en derin duygularımızı yüzeye yakınlaştırır ve bizi Tanrı'nın yüreğine daha yakın bir boyuta taşır. Müziğin üzerimizdeki etkisi ergenliğe girerken yoğunlaşır. Sözcüklerle ifade etmenin zor ve duygularımızın taşkın olduğu zamanlarda bizim için konuşur. Genç Davut Tanrı'ya yakınlaşmak ve koyunları güderken yalnızlığı uzak tutmak için müziğin gücünden yararlandı. Çölde ilahi söylerken Tanrı'nın kendisiyle birlikte olan varlığını hissetti. Daha sonra kral olduğunda müzikle Tanrı arasındaki ilişkiyi şu şekilde tanımladı:

Oysa sen kutsalsın,
İsra'il'in övgüleri üzerine taht kuran sensin. (Mez. 22:3)

Övgülerimiz Tanrı'nın hayatımızdaki konumunu, gücünü ve yetkisini yüceltir. Bir kez daha, müziğin ergenlik dönemindeki etkisinin çoğumuzun farkında olması dikkat çekicidir. Hayatımızda aşkın uyandırdığı aynı dönemde müziğe de neredeyse karşı konulamaz biçimde çekiliriz. Duygusal olarak en kolay yaralanabilir olduğumuz bir zamanda gelir, çünkü müziğin rahatlatma ya da alevlendirme gücü vardır.

Övgülerimiz Tanrı'nın hayatımızdaki konumunu, gücünü ve yetkisini yüceltir.

Müziğin üzerinde bir mesh olduğunu biliyor musunuz? Bu nedenle onu bilgece seçmelisiniz. Mesh ile ne demek istiyorum? Eski Antlaşma'da mesh etme, çoğunlukla bir kralın, kâhinin ya da peygamberin üzerine yağ dökülmesiyle ilişkilendirildi. Tanrı'nın Ruhü'nün somut bir temsiliydi. Yeni Antlaşma'da ise mesh, Mesih'i açığa çıkarmak için Kutsal Ruh'un içimizde yaşaması ve güçlendirmesidir. Bu nedenle, ilahi olarak mesh edilmiş müzik bizi O'nun varlığına çekmek için Ruh tarafından güçlendirilir. O'nun varlığıyla tamamen dolup taşıdığı tapınma zamanları yaşadım. O'nu gözlerimle görmesem de, sanki tüm varlığımı kuşatmış gibiydi. Bu huzurun içinde tamamen güvende ve sevildiğimi hissettim. Zaman durur ve göğe bakarım. Bu karşılaşmalardan her zaman Tanrı'ya karşı daha büyük bir sevgi ve derin bir açıklıkla ayrılırım. Ruh'un esinlediği yaşam veren müzik iyileştirme, ilham verme ve canlarımızı sakinleştirme gücüne sahiptir. Şarkıyı yeniden duyduğum zaman, aradan ister günler ister yıllar geçmiş olsun, karşılaşmanın anısı geçmişini şimdiki zamana taşır.

Bu nedenle müziğin anılar oluşturma gücü vardır. John ile yeni evliken, beni St. Martin'e götürdü. Orada dinlendik ve birlikte uzun yemekler boyunca ve ay ışığının aydınlatdığı balkonlarda derin sohbetler ettik. Otel restoranında tekrar ve tekrar işittiğimiz enstrümantal bir şarkı vardı ve şimdi aradan geçen on sekiz yılın ardından, bu şarkının ilk notalarını duyunca anında o yere ve zamana geri dönüyorum. Bir anda, yıldızlı bir gecede parıldayan okyanusa bakan Dalgalar adındaki o mum ışıklı restorana geri geliyorum ve kocamla yumuşakça konuşuyorum.

Müziğin sizi duygusal olarak bir yerlere taşıma gücü vardır. Bu yüzden, gittiğimiz yerleri bilgece seçmemiz önemlidir. Vatansever bir gururla bizi ağlatan müzikler vardır. İstiklal marşımızı söylerken bunu öyle ya da böyle hepimiz hissetmişizdir; genelde bunun etkisi milli bayramlarda ve zafer günlerinde daha yoğun hissedilir. Üzerimize ağırlık ve çaresizlik getiren umutsuzluğu, ölümü ya da hatta intiharı teşvik eden müzikler vardır. Diğer şarkılar öfkeyi, nefreti ve isyanı körükler. Hiç kimsenin müziğin bu alanlardaki gücünü ve etkisini tartışmaya açacağına inanmıyorum.

Müziğin aynı zaman romantik hisleri yükseltme ve uyandırma gücü de vardır. İnsan vücudundaki bilinçsiz cinsel dürtüleri uyarma yetisine

~ Tapınma eylemi her zaman tapınan kişiye Tanrı'ya dair daha büyük bir anlayış gücü kazandırır.

sahiptir. Çeşitli ritimler vücudu cinsel uyarımın yüksek seviyelerine taşır ve bu ritimlere cinsel imalar yüklü sözler eşlik ettiğinde, bu birleşimin yarattığı etki inkâr edilemez.

Eğer paklık içinde yürümek istiyorsanız, bu tür müziklerin etkisine karşı kendinizi korumalısınız, zira siz istemeseniz bile, ilk savunma hattınızı aşacak ve zihninizde yer işgal edecektir. Şarkının sözlerini hiç söylememiş olabilirsiniz, ama gene de oradadır ve mesajını tekrar ve tekrar zihninize aktarır. Her insanın şöyle şikayet ettiğini duymuşuzdur, “Şu aptal şarkı zihnime takılıp kaldı!”

Zihninizde güç kazanmasını istemediğiniz mesajlar içeren şarkılardan kurtulmanın en iyi yolu, bir başkasını söyleyerek ya da dinleyerek onları yerlerinden etmektir. Dünyasal şarkılar olduğu gibi göksel şarkılar da vardır. Bütün dünyasal şarkılar kötü değildir, ama çoğu sizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Ama göksel şarkılar yaklaştırır. Bu şarkıları söylediğimizde Tanrı'ya olan sevgimizi ve arzumuzu ilan ederiz. Bu bir tapınma biçimidir ve tapınma eylemi her zaman tapınan kişiye Tanrı'ya dair daha büyük bir anlayış gücü kazandırır. Tarih boyunca hiçbir zaman şimdi olduğu kadar Ruh'un esinlediği ve dönüştürme etkisine sahip müzik bolluğu olmamıştır. Bu müziği Tanrı'nın varlığının zevkini çıkarmak için kullanın... sizi O'na yaklaştıracaktır, çünkü müzik her zaman sevenleri birbirine yak-

laştırmak için etki eder.

Özet olarak, Tanrı'ya olan sevginizi uyandırmanın, güçlendirmenin ve beslemenin bir yolu, romantik aşkı uyandırmak için kullanacağınız aynı yaklaşımı, yani şarkıyla atmosfer yaratmayı örnek almaktır. O'nunla ilgili ve O'na hitaben aşk şarkıları söyleyerek ve dinleyerek Tanrı'ya yakınlaşırsınız. Pavlus Kutsal Ruh'la dolmayı şu şekilde tanımladı:

Bunun yerine Ruh'la dolun: Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun. (Ef. 5:18-19)

Bu ayette Ruh'la dolmak için bir buyruk görüyoruz. Sesli ilahiler söylediğimizde ve yüreklerimizden ezgiler yükselttiğimizde Ruh'la dolarız, ama bu ayet bir başka anahtar unsuru daha tanıtır.. Tanrı hakkında diğerleriyle iletişim kurmak. Bu, diğerlerine bir tür tanıklık vermek anlamına gelmez, çünkü çoğunlukla bir eylem türü olarak buna takılabiliriz. Hayır, bu sevgiden doğan bir sohbet, yüreklerimizden taşan ağzımızdan çıkan sözlerdir. Unutmayın, sevilme heyecan verir ve bunun güzelliğini başkalarıyla paylaşmayı istersiniz.

Birini sevdiğinizde, onun özelliklerini diğerleriyle paylaşırsınız. Onunla ilişkili olmakla övünürsünüz. Arkadaşlar ortak bir sevgi nesnesi hakkında konuştuğu zaman, ortak bir tutku bağı kurulur. Bu paylaşılan tutku bir grup arkadaşın çevredeki karanlığı dağıtan ve vahşi hayvanları uzakta tutan bir kamp ateşinin etrafında oturup onun ısısından ve güzelliğinden keyif almasına benzetilebilir. Her birinizin bir diğerini gerçekte bina etmesine ve güçlendirmesine neden olan bir bağ vardır. Tanrı'ya olan sevginizi daha da uyandırmanın ve güçlendirmenin diğer bir yolu O'nun hakkında güzel konuşan arkadaşlarla çevrili olmaktır.

~ Tanrı için bir tutku uyandırmayı seçerseniz, emin olun ki, arkadaşlarınızı bilgelikle seçmeniz gerekecektir.

Eğer karşı cins yerine Tanrı için bir tutku uyandırmayı seçerseniz, emin olun ki, arkadaşlarınızı bilgelikle seçmeniz gerekecektir. Eğer ha-

yatınızın bu noktasında genel, dünyasal bir sevgiyi kovalarsanız, daha dikkatsiz olma serbestliğine sahip olursunuz. Ama bir Prens hayalini izlemeyi seçerseniz, etrafınıza bekleyen diğer kadınları toplamanız gerekecektir. Bunu söylemenin yapmaktan daha kolay olduğunu biliyorum, ama onlar oradalar. Mesih'in gerçek dostları sizin de dostlarınız olacak.

~ Gerçek dostlar her zaman sizi daha yükseğe kaldırır ve Rab'bi hoşnut eden bir biçimde yürümeniz için cesaretlendirir.

Güzel yaşadıkları için güzel konuşacaklar.

Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.
(Yuhanna 15:14)

İsa bu noktada nettir. İsa'nın dostları O'nun buyruklarını yerine getirir ve diğerlerini de bu yönde teşvik eder. Gerçek dostlar her zaman sizi daha yükseğe kaldırır ve Rab'bi hoşnut eden bir biçimde yürümeniz için cesaretlendirir. Dostlarınız İsa'yı izledikleri zaman, hepiniz aynı yöne ilerliyorsunuz ve ortak bir yol haritası izliyorsunuz. İster genç ister yaşlı olun bu ilke geçerlidir... gerçek dostlar sizi iyi işler yapmaya yönlendirir.

Demir demiri bilir, insan da insanı... (Özd. 27:17)

Çevrenizde ruhta ve amaçta bir olduğunuz kişilerin bulunması hayatidir. Bunun anlamı her zaman onlarla aynı fikirde olmanız değildir, ama hepiniz Ruh'la paydaşlığa sahip olduğunuzdan, öğretilbilir kalmanız ve birbirinizi korumanız gereklidir.

Her şeyden önce de yüreğini koru,
Çünkü yaşam ondan kaynaklanır. (Özd. 4:23)

Yüreğimize en büyük öncelik verilmelidir. Eğer bir hırsız odanıza girip maddi değeri olan her şeyi çalsa bile, gerçekte hiçbir şeyinizi almış olmaz, çünkü yüreğinize dokunamaz. Bir yüreğin çalınabilmesinin tek yolu onu bir şekilde başka bir şeye bağlamanızdır. O zaman kaybınız gerçekten muazzam olur. İşte bu nedenle Tanrı, O'nu tüm yüreğimizle sevmemizi

söylüyor, çünkü yüreklerimiz ancak O'nda güvende olur. Yüreğimizi korumamızın bir diğer nedeni yaşam sularının oradan kaynaklanmasıdır. Bir başka Kutsal Kitap çevirisinde şöyle diyor:

*Beğenilerin yeri
kararlarınızın yönünü belirler.*

Her şeyden önce beğenilerini koru.

Çünkü onlar hayatında diğer her şeyi etkiler. (Özd. 4:23)

Yüreğin bir diğer tanımı “beğenilerimizdir.” *Beğenilerin yeri kararlarınızın yönünü belirler.* Beğenileriniz en nihayetinde hayatınızın her alanını etkileyecektir. Bu bölümde Tanrı'ya olan tutkumuzu ve sevgimizi uyandırmak hakkında konuşuyoruz ve bunu yapmak yüreklerimizi O'na bağlamayı içerir. Bir kere daha şu soru akla gelir, yüreğimi göremediğim bir Tanrı üzerine nasıl bağlarım?

Bir şeyi nasıl yapacağınızı bilmek istiyorsanız, bunu zaten iyi yapmayı öğrenmiş olan birine danışırsınız. Kral Davut Tanrı'yı nasıl izleyeceğini ve O'nun için duyduğu tutkuyu nasıl muhafaza edeceğini biliyordu. Ondandır önce hiç kimse Tanrı'yı bu kadar aramadı. Bu arayış çocukluğunda başladı ve yaşlılığında bile hâlâ Tanrı'yı arıyordu. Davut Tanrı'nın sevgisinden ya da sadakatinden asla kuşku duymadı ve tüm hayatını O'na sürekli bakarak ve şükrederek geçirdi.

Koru beni, ey Tanrı,

Çünkü sana sığınyorum. RAB'be dedim ki,

“Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için.”

Gözümü RAB'den ayırmam,

Sağımdaya durduğu için sarsılmam.

Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor,

Bedenim güven içinde. (Mez. 16:1-2, 8-9)

Davut ne yapıyor? Gözünü RAB'den ayırmıyor. Bunu nasıl yapıyor? Yüreğindeki beyanları ağzından çıkan sözlerle ortaya koyarak. Görünmeyen yüreğinizi sözlerinizle belirlersiniz, çünkü yürekleriniz her zaman

konuştuğumuz sözlerle açığa çıkar. Tersine, yürek de konuştuğumuz sözcüklerle dönüşür. Davut bize sadece ne yaptığını söylemekle kalmadı, ayrıca kullandığı sözcükleri de bizimle paylaştı ki, bu beyanları yapabilelim. Bu mezmurda Davut, bizim de sahip çıkmamız gereken güçlü gerçekleri ortaya koyar:

1. Krallar bile kendini koruyamazlar... Tanrı'yı sığınağınız yapın.
2. O'nun size ait, yani Rabbiniz olduğunu söyleyin... kişisel yapın.
3. O'ndan daha çok arzuladığınız hiçbir şey olmadığını Tanrı'ya söyleyin.
4. Gözlerinizi daima O'nda tutun.
5. O'na her şeyin üzerinde üstünlük verin ve O'nu hayatınızla onurlandırın.
6. Yaptığınız her şeyde O'nu izleyin.
7. Sorumluluğunuz O'nda olduğu için dayanacaksınız.
8. Artık sorumluluk sizde olmadığı için rahatlayın ve sevinin.
9. O'nda dinlenin.

Tanrı'ya sevgi ve antlaşma beyanları söylediğinizde, aranızdaki bağları güçlendirirsiniz. O size zaten tamamen adanmıştır, ama O'na olan adanmışlığınızı artırabilirsiniz. Hayatlarımıza kurtuluşun gelme süreci aynı zamanda Tanrı'yla aramızdaki sevgi ilişkisini sürdürme yolumuzdur.

 Tanrı'ya sevgi ve antlaşma beyanları söylediğinizde, aranızdaki bağları güçlendirirsiniz.

İsa'nın Rab olduğunu ağzıyla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksınız. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur. Kutsal Yazı, "O'na iman eden utandırılmayacak" diyor. (Rom. 10:9-11)

Hayatlarımızdaki her ilişkiye sözler ve eşlik eden eylemler aracılığıyla başlarız ve gene böyle büyütürüz. Bunlar antlar, yeminler ya da taahhüt-

ler gibi adanmışlık beyan eden sözler olabilir. Ya da bunlar aile ve arkadaşlar arasında konuşulan gayri resmi, ancak güçlü sözler olabilir. Sözler, güvenli ve sevecen bir ortamda açığa çıkan hayallerimize ve korkularımıza bizi yakınlştırır. Sözler hayatlarımızın gizlide kalan yerlerine şifa ve arınma getirebileceği gibi iç varlığımızı yaralayabilir ve kirletebilirler.

Yüreğinizde Tanrı'nın tutkusunu ve varlığını korumak için, sözlerinizi arkadaşlarınızı seçtiğiniz şekilde seçin... hikmetle. Az ama öz olacaklarını bilin.

Bu sizin için yeni bir bilgi olmayabilir, ama çoğumuz doğuştan benciliz. Bunun anlamı insanlık niteliklerimizde nasıl iyi seveceğimizi bilmiyoruz. Tanrı tüm kusurlu sevgimizi istiyor ve bunun karşılığında bize kusursuz sevgisini verecek. Hatta O'nu sevmemiz için bize güç verecek. Tanrı *bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla sevgisini yüreklerimize dökmeyi* vaat eder (Rom. 5:5). Sadece O'na sormaya ihtiyacımız var.

~ Sevgili Göksel Baba,

Heyecanı hissediyorum. Senin sevgine karşılık olarak sana olan sevgimin uyanması için yakarıyorum. Sen sadıkken ben sadakatsizdim. Seni tanımak istiyorum. Kendini açıkla. Sana yaklaşıyor ve Davut'un sözleriyle dua ediyorum, çünkü yüreğim Senin ardından geliyor. Korum beni, ey Tanrı, çünkü sana sığınıyorum. Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için. Gözümü RAB'den ayırmam, sağımda durduğu için sarsılmam. Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde. Seni tüm yüreğim ve canımla yücelteceğim. Yatıp uyurum güvenlik içinde, kötülükten uzağım, çünkü sen benim sığınağımsın, kanatlarının altına gizlenirim.

Sevgilerimle,

Kızın

5 *Uyuyan Güzel*

Dş, siz derin uykudayken yüreğinizin dilediği bir dilektir.

– KÜLKEDİSİ'NDEN

Yreklerimizin özlemlerine ihanet eden öyküleri dudaklarımızla söyler ve anlatırız. Belki bu bölümün başlığı sizi şaşırttı, ama şaşırtmasın, çünkü aslında bu kavramı ortaya çıkaran Tanrı'ydı. Ne de olsa, evrenin tek Kralı odur ve Oğlu İsa, asıl ta sahibi Prens olup bütün tutsak güzellerin nihai Kurtarıcısı'dır. Bu O'nun pek çok aşk hikâyesinden birisidir ve iyi aşk hikyelerinde bahçeler ve kaleler, dikenler ve meyveler, kapılar ve kuleler, ormanlar ve tarlalar, iyi ve kötü, görkemli prensler ve uyuyan güzeller vardır.

 Evrenin tek Kralı odur ve Oğlu İsa, asıl ta sahibi Prens olup bütün tutsak güzellerin nihai Kurtarıcısı'dır.

Bu hikâye en basit haliyle uyandırılmayı bekleyen tutsak bir kızın içinde bulunduğu kötü durumla ilgilidir. Eğer benimle birlikte bu hikâyeyi biraz daha derinlemesine incelerseniz, en karanlık korkularımızı ve en büyük düşlerimizi içeren şaşırtıcı bir derinliğe ve duygu seline sahip olduğunu göreceksiniz. Bu eski peri masalı erkekleri ve kadınları aynı şekilde çağırır ve cennetin vaatlerinin gizemlerine ve yüceliğine sadece ani bir bakış, sınırlı dünyasal perspektiflerimizin perdesini biraz olsun aralanmasıdır. Çocuksu sözlerinin sadeliğinde her kadının en derin ve içten arzusunu yakalar... Geçici bir kâbustan uyanarak sonsuza dek süren bir düşe taşınmak.

 çocuksu sözlerinin sadeliğinde her kadının en derin ve içten arzusunu yakalar... Geçici bir kâbustan uyanarak sonsuza dek süren bir düşe taşınmak.

Bu umut genç ya da yaşlı her kadının yüreğini heyecanlandırır. Her türlü zincirinizden daha büyük ve daha güçlü bir sevgiyle kurtarılmanın nasıl bir şey olacağını hayal edin; öyle bir sevgi ki, hayatınızı çevreleyen derin duygusal hendeklerden sizi geçirebilecek güçte. Yüreğinizi tehdit eden her ejderhayla yüzleşecek kadar cesur bir sevgi. Bu kurtuluş kendi inşa ettiğiniz karanlık kalelerden kaçmayı içerir, zira çoğu kez kendi felaketimizin mimarıyız. Bu sevgi diğerlerini uzakta tutmak için inşa ettiğimiz tecrit duvarlarını yıkar geçer. Karanlık bir uykuda beklerken, eşsiz asaletе sahip bir sevgilinin bizi bir öpücükle uyandırmak için her engeli savaşıarak aştığını keşfetmek ne müthiş. Lütfen yaptığım yaratıcı benzetmeleri hoşgörün ve bu hikâyedeki Prensimizi arayalım.

Bu masalın pek çok versiyonu olmasına rağmen, çoğu bir kral ve kraliçenin uzun zamandır beklediği ilk ve tek kızlarının doğumunu kutlamak için verdikleri bir şölenle başlar. Heyecan ve telaş içindeki anne baba kötü bir cadıyı şölene davet etmeyi unutarak istemeden onu öfkelenirler. Cadı küçük düşürülmesine rağmen, gene de şölende boy gösterir ve diğer konuklar yeni doğan bebeği bereketlemek için hediyeler verirken, cadı ona lanet okur. Bu lanetin etkisi hemen görünmez... Yarının karanlığında gizlenerek ergenlikten kadınlığa geçişinde ona tuzak kurmayı bekler. Lanete göre, on beşinci yaş gününde bir çığırğa aceleyle uzanırken eline iğne batacak ve düşüp ölecekti.

Ancak şölendeki konuklar arasındaki bir peri araya girdi ve ölüm lanetini sonsuz bir uykuya çevirdi. Kral ve kraliçe dehşete kapıldılar ve derhal önlem alarak kızlarını korumak için yasalar çıkardılar. Ülke varlığı bilinen tüm çığırklar yakıldı ve yeniden üretilmeleri yasaklandı.

~ Ancak geciken lanetler en ölümcül olanlardır, çünkü zaman geçtikçe keskinliklerinin bir kısmını yitirirler.

Ancak geciken lanetler en ölümcül olanlardır, çünkü zaman geçtikçe keskinliklerinin bir kısmını yitirirler.

Masalda on beş yıl geçer; kral ve kraliçe uzun zaman önce tüm çığırklar yok edildiği için kızlarının güvende olduğundan emindirler.

Aceleyle tüm çıkırıkları yok etmek ve kullanımlarını yasaklamak yerine, kral ve kraliçenin kızlarına çıkırığın nasıl dikkatlice kullanılacağını öğretmeye zaman ayırmış olsalardı ne olacağını merak ediyorum. Ne de olsa, çıkırıklar kötü değildir... iyidir. Ya bu kız çocuğu çıkırık kullanmakta becerikli ve usta biri haline gelseydi? O zaman kızın dikkatsizce çıkırığa dokunmasından korkmak için asla bir neden olmayacaktı, çünkü ona dikkatle yaklaşmayı bilecekti.

O zaman ne? Elbette işler çok farklı olacaktı ve yasaklanmış olan şey çekiciliğini ve merakını yitirecekti. Ama bunu yapmadılar, çünkü çoğu anne baba gibi korkuya kulak verdiler... ve korku asla hikmetli ya da iyi bir öğütçü değildir. Kararlarımızı korku yönlendirdiği zaman, hikmet ve itidal yerine her zaman uç noktalarda dolaşırız. Çoğunlukla bugün de aynı önlemleri alıyoruz. Ama biz hikâyemize geri dönelim.

Bebek büyüdü ve güzel, zeki ve alımlı bir genç kız oldu. Anne babası onlar yokken kızlarının aynı şekilde itaatli olacağından emindiler. Bu hatalı güvenceyle dikkatsizleştiler ve kalenin gözlerinden uzak odalarında çıkırık aramayı ihmal ettiler. Kızlarının on beşinci yaş gününde başka bir kralın davetini kabul ettiler. Kızlarını arkalarında bırakırken, ona uslu durmasını, kalenin sınırları içinde kalmasını ve çarçabuk döneceklerini söylediler.

Ama genç kız daha önce hiç böyle bir özgürlük yaşamamıştı ve kaleyi keşfetmeyi ve anne babasının güvenceye almadığı kuleyi araştırmak için sabırsızlanıyordu. Kral ve kraliçeyi taşıyan araba gözden uzaklaşırken, kalbi heyecandan bayılacak gibiydi. Bugün macera yaşayacaktı, çünkü her gizli odanın kapıları ardında neler olduğunu keşfedecekti! Elbette, kısa süre sonra gözlerden uzak odalardan birine girdi ve yaşlı bir kadının çıkırıkla iplik eğirdiğini gördü. Prenses meraklandı... Daha önce böyle bir alet görmemişti. Çıkırığın tekerleğinin dönüp durmasını ve bulutlara benzeyen yumuşacık yünün alete girip sıkı, sağlam ipliğe dönüşmesini ilgiyle seyretti. Dayanılmaz bir çekiciliği vardı ve kadın başıyla yaklaşmasını işaret etti.

Çıkırığa yaklaştı ve sonra elini uzattı. Yaşlı kadın onaylayarak başını salladı ve fısıldayarak "Haydi dokun... korkma" dedi. Kız dokundu ve

birden parmağına iğne batıverdi. Kanayan elini acıyla geri çekti ama artık çok geçti. Kız garip bir şekilde başının döndüğünü hissetti. Yaşlı kadın ise gülümseyerek kızı gölgelerde duran bir yatağa yönlendirdi. Yatak karanlık ve gizlenmişti, ama kız itiraz edemeyecek kadar bitkindi. Yere düşmemek için kendisini çaresizce yatağın üzerine bıraktı. Uyku bir dalga gibi onu sardı ve karanlığa dalıp giderken son kez yaşlı kadının alaycı kahkahalarını işitti. Karanlık tüm kaleyi sardı, dikenler ve çalılar hızlıca büyüdü ve kaleyi dışarıdan gelip geçenlerin gözünden gizledi.

Aradan uzun yıllar geçti ve bu uyuyan güzelin öyküsü yakışıklı, cesur ve asil prenslerin saraylarında konuşulmaya başladı. Tutsaklığı o kadar uzun zamandır sürmüştü ki, öyküyü nakledenler bile bunun gerçek mi yoksa bir efsane mi olduğundan emin olamıyorlardı. Ama prens emindi. Kızın durumunun çaresizliği prensi o kadar etkiledi, sarayının rahatından derhal vazgeçerek kızı kurtarmak için harekete geçmeye karar verdi. Ertesi sabah yola çıkacaktı. Ortada bir aciliyet vardı... Kızı uyandırma zamanı gelmişti.

Yolculuk onu kendi memleketinden uzaklara taşıdı ve günler sonra kızın uzak ülkesinin karanlık sınırlarına ulaştı. Ama orada hoş karşılanmadı. En sonunda yaşlı bir kadın, çocukken annesinin ona anlattığı hikâyeyi, kentlerini kuşatan büyük çölün öteki tarafındaki karanlık bir ormanın derinliklerinde kayıp, yalnız bir prensesin efsanesini onunla paylaştı. Kadına teşekkür etti ve bu eski çölü yalnız başına geçmeye başladı.

Uzun, zorlu bir yolculuktan ve yanındaki erzak miktarı yetersizdi. Kötü bir düşman, prensin cesaretini kırmak için tekrar ve tekrar onu ayartmaya çalıştı. Prense önce yiyecek teklif etti ve sonra yolculuğunu sonlandırdığı takdirde karanlık egemenliğinin tahtını ona vermeyi teklif etti. Ama prens devam etti. Kendisine teklif edilen hiçbir şey, Babası'nın krallığının yüceliğini bu tutsak kızla paylaşma arzusundan onu vazgeçiremedi.

Ormana geldiğinde büyük dikenli çalılardan ve sert dalları olan geçit vermez ağaçlardan oluştuğunu keşfetti. Günler sonra dikenli, zorlu patikaları yarıp geçerek ormanı aştı ve kaleye ulaştı. Kale duvarları ve kuleler çelik gibi asma dallarıyla çepeçevre sarılmış ve bir

zamanlar çok güzel olan bu yapıları çirkinleştirerek yaşayan bir ucube haline dönüştürmüştü. Sadece yalnız başına duran bir kule dikenlerin erişiminden uzakta kalabilmeyi başarmıştı. Prens, kızın kendisini o kulede beklediğini biliyordu.

Dikenlerle kaplı yapının üzerinde asılı duran uğursuz sessizliği dinledi. Yapı sanki onunla alay ediyordu, Git! Ona asla erişemezsin... o benim, ama bir başka sesin daha ayırdına vardı. Kız, prensi zayıf bir sesle yanına gelmesi için çağırıyordu. Son umudu oydu. Prens, taze bir kuvvetle kılıcını kullandı ve girmesine engel olan dikenleri keserek kendisine yol açtı. Her darbeyle kızı uyandırmaya ve onu sahiplenmeye daha da yaklaştı. Kapıyı tekmeleyip açtı.

İçerdeki hava ağır, bayat ve tozla doluydu. Kule odasına doğru kıvrılan merdivenleri çıktı, kapıdan geçti, pencereyi açtı ve bir hareketle karanlığı dağıttı. Altın renkli ışık hüzmeleri içeriye döküldü ve hareketsiz yatan silüeti aydınlattı. Beklerken ne lekelenmiş ne de yaşlanmıştı; beklerken geçirdiği zaman ona iyi davranmıştı ve dinlenirken daha da güzelleşmişti.

Prens ona yaklaştı; verdiği mücadeleden ötürü hâlâ nefes nefeseydi. Ama ona bakmak için bir an durduğunda, nefes kesici olduğunu gördü. Prens o kadar etkilendi ki gözlerinden yaşlar süzüldü. Yolculuğu boyunca daha da büyüyen arzusuyla ona yumuşakça sarıldı. Sıcak dudakları onun cansız gibi duran bedenine bir anlığına dokundu ve sonra doğrulup bir tepki vermesini bekledi.

Kızın gözleri ağır göz kapaklarının altında titreşti ve sonra ağır ağır açıldı. Prensini görünce tatlı, uykulu bir gülümsemeyle onu sözdü, elini prensin yaşlı yanağına uzattı. Prensın gözyaşlarının bıraktığı ize parmağıyla dokunurken kendisi ağlamaya başladı. Her zaman düşlerinde gördüğü o kişiyle sonunda yüz yüzeydi. Asla görmediği, ama hep var olduğunu bildiği kişiyle. En sonunda işte buradaydı! Artık ikisi için de geriye dönüş yoktu; bir bakışıyla Prensın gönlünü çalmıştı. Yanağını okşayan eli aldı ve tutkuyla öptü.

Sonra bir hamleyle kızı kucağına aldı ve onu karanlık zindanından çıkarıp beyaz atının beklediği parlak güneş ışığının altına taşıdı. Artık büyüünün ya da yitip giden kalenin bahsi geçmiyordu. Eski olan şeyler

geçti; geçmiş, Prens'in sevgisinin parlak ışığından kaçan bir gölgeden başka bir şey değildi.

~ Bütün hatalar düzeltilmişti. Kız karanlık kabustan kurtarılmış ve düşler ve ışık krallığına güvenle yerleştirilmişti.

Artık onu bulmuştu... Kemiğinden kemik, etinden et. Prens, Prens'in tutkusuydu ve onu ancak düşlerinde görebileceği bir biçimde sevdi. Bundan sonra asla yalnız kalmayacaktı, çünkü artık onlar iki değil, tektiler.

Prens'in krallığına hızlıca vardılar ve gelin Prens'in Babası'nın evinde takdim edildi. Birliktelikleri kutsandı ve gerdek odası onları bekliyordu. Bedenleri ruhlarının söylediği şarkıyla dans etti. Artık tamdılar ve sonunu biliyorsunuz... Sonsuza dek mutlu yaşadılar. Bütün hatalar düzeltilmişti. Kız karanlık kabustan kurtarılmış ve düşler ve ışık krallığına güvenle yerleştirilmişti. İkisi birbirini bulmuştu. "Sonsuza dek" demek bu sevginin asla bitmeyeceği ve hatta ölümün bile onları ayıramayacağı anlamındadır.

~ O yaşamın Rabbi'dir ve dans başka bir zamanda ve başka bir yerde sonsuza dek sürer.

Çünkü O yaşamın Rabbi'dir ve dans başka bir zamanda ve başka bir yerde sonsuza dek sürer... Orada zamanın sonu yoktur ve tarifin ötesinde anlatılamaz bir sevinç ve güzellik vardır.

Sizin düşününüz, arzunuz, hikâyeniz bu mu? Öyle olduğuna inanıyorum, çünkü sizin Prens'iniz İsa'dır ve canınızın derinliklerinde O'nun sevgini özlüyorsunuz. Bu hikâye zamanın ötesinde olan güzel bir öyküdür. Her kadının varlığının yapısına işlenmiştir. O kadar güçlü ve dayanılmaz bir çekim gücüne sahiptir ki, hepimizin içindeki gelinin Ruh'la birlikte şöyle yakarmasına neden olur, *Gel Rab İsa. Beni kendine çek ve ben sana koşayım.*

Bazılarınız şöyle sorabilir: *Bu nasıl benim hikâyem, düşüm ve Prens'im olabilir? Ben bir sarayda büyümedim. Sık sık parmağıma iğne batırdım ve acı içinde çektim, ama kimse beni kâbusumdan uyandırmadı.* Gerçekten kuşku duymanızın nedeni çaresizlik gölgelerinde çok fazla zaman geçirmemiş olmanızdır; büyüdünüz ve çocukluğunuzdaki düşlerinizi un-

uttunuz. O'nun çağrısına uyanmanızın ve yeniden düş kurmanızın zamanı geldi. Bu şeyleri söylüyorum, çünkü O'nun orada durduğunu ve O'nun yoluna dönmenizi beklediğini biliyorum. Henüz son gelmedi ve sadık ve sevecen Prensimiz'le bir gün karşılaşacağımıza dair bize verdiği kesin bir vaat var:

~ O'nun çağrısına uyanmanızın ve yeniden düş kurmanızın zamanı geldi.

Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağısladı. Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin. (Flp. 2:9-11)

Yalnızca O, tutsak gelinini aramak için göksel krallığını ardında bırakan muhteşem, sadık ve gerçek Prens'tir. Çağlar boyunca *Bana gel, sevgilim!* diye bize seslenen canlarımızın sevgilisidir. Sevgilisini günahın bağlarından çözmüş ve ölüm uykusundan kurtarmıştır ve onu dans etmeye, sevinmeye ve gelişine hazırlanmaya davet eder.

Geriye kalan tek soru şudur: Cevabımız ne olacak? Ellerimizi O'na uzatacak ve bizi kucaklamasını kabul edecek miyiz? Yoksa bize sahip çıkmak için yaptığı her şeye sırtımızı çevirecek ve kötü bir imansızlık uykusuna geri mi döneceğiz? O'nun geleceği gün kendimizi O'nun vadinin gerçekleşmesinin görkemli harikası karşısında hayranlıkla diz çökmüş olarak mı bulacağız yoksa korkudan dizlerinin bağı çözülmüş olanlar arasında mı duracağız? Gerçeğe uyandığınız ve yüzünüzün hayranlık içinde yukarı kalkacağına inanıyorum. Bu kitabı elinizde tutmanızın nedeninin yüreğinizin Prensizin'e özlem duyması olduğuna inanıyorum.

Kutsal Kitap'ta sözü geçen bir başka uyuyan güzel var. Dinlenme durumunda kalmaya ve uyanma zamanına kadar düş kurma halini sürdürmeye teşvik edildiğimiz bir alandır ve bu alan cinsel tutkumuzun alanıdır. Doğru an gelene kadar uyumalı, özlemde ve arzuda büyümelidir. Bu uyanma çağrısının ne zaman gerçekleşeceğini belirleyecek olan biz değiliz. İnsanlar zamanlama konusunda dikkatsizdir, ama Tanrı öyle

değildir. O isteyene kadar aşkı uyandırmamakla yükümlüyüz (Ezg. 2:7). Bu nedenle, cinselliğimiz ya da aşka göstereceğimiz cinsel tepki bir *uyuyan güzele* benzetilebilir. Elbette bu güzellik kötü bir by altında dinlenmez, ama o anın beklentisiyle dş kurar. Eğer O'nun bizi tutsaklıktan uyandıracığına gveniyorsak, o zaman bizi sevinç zamanına uyandıracığına da kesinlikle gveneabiliriz. Bunu daha derinlemesine anlamak için Ezgiler Ezgisi'nden öğrendiğimiz bilgeliğe bakalım:

Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne
Ant iiriyorum size, ey Yeruşalım kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gnl hoş olana dek. (Ezg. 2:7)

Bunlar o kadar tutkulu ve şiirsel sözler ki, sahne neredeyse gözümde canlanıyor. Uzakta sakince akan bir derenin yanındaki güneş vuran yamaçlarda bir ceylan sürüsü nazlı bir edayla otlamaktadır. Salınan dalların koruması altında rkeķe otlarken zaman zaman zarif boyunlarını kaldıarak etrafı kolaçan ederler. Taze otları çekiştirmek için yeniden başlarını eğmeden önce büyük, ışıltılı gözleri sanki ruhunuzun derinliklerine bakar.

Ama bu nazikçe hoplayan ceylanlar ve masum, büyük gözlü dişi geyiklerin aşkın yükseliş süreciyle ne ilgisi vardır? Ve görev Yeruşalım kızlarına verildiğine göre, biz buna dahil miyiz? Az önce bir Prens tarafından uyandırılmanın güzelliğini ve umudunu konuştuk ve burada kendi başımıza doğal aşkı yükseltmemek ya da uyandırmamakla ve beklemekle grevlendiriliriz. Bununla ilgili olarak Ezgiler Ezgisi'nde bir değil, iki değil, tam üç kez uyarılırız. İkinci uyarı Ezg. 3:5'tedir:

Dişi ceylanlar,
Yabanıl dişi geyikler üstüne
Ant iiriyorum size, ey Yeruşalım kızları!
Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gnl hoş olana dek (Ezg. 3:5)

Üçüncü uyarı ise 8. Bölümdedir:

Ant içiriyorum size, ey Yeruslim kızları!
Aşkı mı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek. (Ezg.8:4)

Bir kez daha aşkı uykusundan uyandırmama görevinin kızlara ya da kadınlara verildiğine dikkat edin. Onu uyandırmak bizim işimiz değil, Prens'in işidir. Aşkı doğru zamandan önce uyandırdığımızda, güzelliği kırdaki geyikler gibi kaçıp gidecektir, bir an karşımızdadır, ama sonra görüşümüzden uzaklaşır. Cinsel tatmin vaadine onu korkup kaçtırtmadan sahip olmak sabır gerektirir:

Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin. (Yakup 1:2-4)

Tanrı sizden bu konuda yetkinlik istiyor. Zamanlamanın kusursuz olmasını istiyor. Bizim hazır olmamızı ve aşkımız uyandığında antlaşmada kusursuzca konumlanmış olmamızı istiyor. Suçluluğun ya da utancın olmadığı bir zevk bahçesinin tadını özgürce çıkarmamızı istiyor. Beklentiyle geçen dönemler iki aşıkta da daha büyük özlem ve arzu yaratır ve arzu ne kadar büyükse, tutku o kadar güçlü ve gerçekleşme nihai olur. Hayatta en değerli şeyler çoğunlukla bir bekleme döneminin ardından gelir. Ama onlar en nihayetinde beklemeye değer, çünkü yerine gelen dilek yaşam verir (Özd. 13:12). Tanrı'nın vaadi her zaman kendisiyle birlikte yaşam getirir.

*~ Beklentiyle geçen dönemler
iki aşıkta da daha büyük özlem
ve arzu yaratır ve arzu ne kadar
büyükse, tutku o kadar güçlü ve
gerçekleşme nihai olur.*

Daha büyük bir anlayışa kavuşmak için, erkek ve kadın arasında aşkın ilk kez uyandığı zamanı inceleyelim. Bir kez daha Adem'in eşini bulmak için çaresizce hayvanları gözden geçirdiği Bahçe'ye dönmeliyiz. Ama el-

bette can yoldaşı hayvanlar arasında ya da Bahçe'nin güzellikleri içerisinde yoktu. Sonuçsuz arayışının ardından tükenmiş ve yalnız durumdaki Adem, Tanrı tarafından dinlenmeye davet edildi.

Tanrı'nın Adem'e derin bir uyku verdiğini ve o uyurken Havva'nın yaratıldığını okuyoruz. Adem düş gördü ve gördüğü düşe yaşam verildi. Daha önce aşkı tanımamıştı, ama gördüğü zaman onu tanıyacağını biliyordu. Tanrı Adem'i teselli etti, *Derinden dinlen, zira aradığın şeyi asla çaresiz arayışında bulamayacaksın. Uyu, düş gör, dinlen ve Bana güven ve en derin arzunuzu senin özünden yaratacağım.*

Adem yere uzandı ve olacağı, olması gerekenin ve sadece umutla bildiğinin düşünüyordu, çünkü aşk her zaman bir düşünle başlar. Düşlerin gecenin pusundan gündüzün ışığına geçmesi için onları öncelikle Tanrı'ya teslim etmeliyiz. Düşlerimizi Tanrı'nın sunağına serdiğimizde onları gerçekleştiririz. Ölüm ve hayal kırıklığı çoğu kez en derin arzularımızın gerçekleşmesinin öncüsüdür.

Adem başını yere koydu ve arayışını bitirdi. Adem hayatını Tanrı'ya bırakarak uyandığında gördüğü düşü önünde bulacağına inandı. Aşka her zaman arzumuz ve düşümüz olmasına rağmen, sevgi Prensi tarafından diriltilene dek dinlenmelidir. İçimize koyduğu düşlerin nihai olarak gerçekleşmesini neden inkâr etsin?

Gönlünün istediğini verdin,
Ağızından çıkan dileği geri çevirmedin. (Mez. 21:2)

Tutku ve cinsellik alanında dinlenmenizin ve Tanrı'nın düşünüyüşünüzün zamanı geldi. Tanrı vaadini gerçekleştirmekte sadıktır ve bizden sadece O'nun sevgisine ve kurduğu düşe güvenmemizi ister. Her türlü umutsuz, baskıcı uyuşukluktan uyanmalı ve O'nun vaatlerinde dinlenmeliyiz. O, her şeyin kontrolü altında olduğunu vaat etmiştir:

"Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum" diyor RAB. "Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar". (Yer. 29:11)

Kızı Öptü ve Ağlattı

O bizim emniyetimizdir, çünkü yalan söyleyemez. Şimdi aşağıdaki isteklerimizi dua ile O'na yükseltelim:

~ Sevgili Göksel Baba,

Sana şükrederim, çünkü her engeli aşmak ve her duvarı alaşağı etmek için Oğlu'nu gönderdin, öyle ki, kabuslarımdan uyanayım ve Senin düşüne geçiş yapayım. Doğruluğa uyanıyorum ve gerçeğin ışığını benimsiyorum. Tutku tarafımı Sen uyandırana dek dinlendirmeyi seçiyorum. Beni çok erken uyandırabilecek bütün alarm saatlerini kapatıyorum ve ruhumu vaatlerinle sakinleştiriyorum. Tasarılarının benim zararına olmadığına, ama bana bir umut ve gelecek vermekten zevk aldığına iman ediyorum. Beni kendimden daha iyi tanıdığına iman ediyor ve gerçekleşmemiş her düşü sunağına yerleştiriyorum. Tüm korkularımı ve hayal kırıklıklarımı Sana veriyorum. Kollarında dinlenecek ve güven içinde düş kuracağım.

*Sevgilerimle,
Kızın*

6 *Orijinal Külkedisi*

*P*rens gelinini nasıl seçer? Nihai güzellik gösterisi yoluyla mı? Toplananlar yeryüzünün en seçkin kızlarıdır. Her biri gzelliikte ve endamda kusursuz, yetenekli ve armağanlı, zengin ve eēitimli, genç ve güçlüdür. Prens'in huzuruna çıkarken göz kamaştırırlar ve nefesleri keserler. Neden Prens'e ait olmaları gerektiēi hususunda sundukları savlar ikna edicidir. Prens dikkatlice dinler ve gerçekten güzel olduklarını kabul eder. Bu kadınlar elittir ve asil bir soydan gelirler... Onlar hayran olduēumuz ve benzemek istediklerimizdir. Bu dünya kadınlarının "st sınıfına" aitelidir. Ancak bütün güzellikleriyle sslenmelerine raēmen, Majesteleri'ne lyık görünmezler. Hem de hiç biri.

Ancak Prens kendisine bir gelin seçmeye söz vermiştir. Sonucusu da çıktıktan sonra, sıradakini aēırır ve ama geriye hiç kimse kalmamıştır. Prens tahtından kalkar ve güzeller denizini yararak diēer kızlara, yani gölgelerde kalan, O'nun huzuruna çıkmaya cesaret edemeyen kızlara bakmaya çıkar. Görünüşü bozulmuş, sakat, çılgın ve çirkin kalabalıēa doēru sakince ve yumuşakça yürür, dışarıdaki karanlıēın derinliklerine ilerler, ta ki tam olarak aradıēını bulana dek. Onunla ilgili güzel bir şey yoktur... irkin, biçimsiz ve ölüm dřeēindedir. Asaleti yoktur, günah içinde doēmuř ve kendisi tarafından bile tümden reddedilmiş biridir. Prens onun çömelmiş vücudunun önünde durur ve gelinini ilan eder!

Prensimiz bu dünyanın asil kızlarının ardından gitmez... O'nun yolu bu deēildir. Başkalarının dikkate almadıklarını arar. Onları arar, çünkü oēunlukla en berbat yerlerde gizlenirler ve acınacak koşullarda

keşfedilirler. Bu reddedilmiş, tutsak ve terk edilmiş olanları bulmak O'nun misyonudur, zira umutsuz ve çirkin durumlarda bulunanları tutkuyla sever.

Yitene arayacak, yolunu şaşıranı geri getireceğim.

Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. (Hez. 34:16)

Bir diğere ayet ise şöyle beyan eder:

Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.

(Luka 19:10)

Arayışında O'nu izleyelim. Tanıyabileceğiniz herhangi bir kıztan çok farklı bir kıztın hayatına açılan bir penceredir. Doğumu planlanmadı ya da kutlanmadı. Gelişie bir yuvanın ışığı ya da sıcaklığı içinde hoş karşılanmadı, ama aceleyle soğuk, gölgeli karanlığa gizlendi. Bu kıztlara ne olur? Asla umut edilmemiş ya da dua edilmemiş olanlar, bir anlık zevk ya da daha kötüsü şiddet, yasak aşk ya da para karşılığı birliktelik sonucu rahme düşerler. Onlara ne olacak?

 Tanrı günahın soyundan başını çevirir ve onları bir utanç mirasına mı terk eder?

Gizlice doğan ve sonra bir köşeye atılan küçükler. Bir annenin şefkatli memesinin sıcaklığını ve besinini ya da bir babanın yüz hatlarını tanımadan terk edilmiş olanlar. Babalarının asla iki kere düşünmediğı, annelerinin hiçbir zaman ninni söylemediğı, gözyaşlarını silmediğı ya da şefkatle dokunmadığı kıztlar. Bunun yerine, çıplak olarak soğukta ölmeye bırakıldılar... Arkalarına bile bakmadılar ya da ikinci kez düşünmediler.

Bunlardan birine bakalım... Bir kızt bebek. Onu görebiliyor musunuz? Tozlu bir yolun yanındaki bir tarlanın kenarına atılmış. Biri ona acımadıkça ölmeye terk edilmiş. Ama doğumlarında reddedilmiş olanları kim besler? Tanrı günahın soyundan başını çevirir ve onları bir utanç mirasına mı terk eder?

Doğduğun gün göbek bağı kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağae sarmadılar. Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi.

Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kira attılar. (Hez. 16:4-5)

Sahne tiksindirici ve yürekleri burkuyor; yeni doğmuş bir kız bebek göbek kordonuna dolanmış halde ve yapışkan plasentası içinde bir kenara atılmış. Bir zamanlar onu hayatta tutan bağ şimdi bir yılan gibi onu sarmış. Kızgın güneş altında sertleşiyor ve her hareketiyle çevresine daha da dolanıyor. Bebek doğum sonrasının kalıntıları ve sulu yuvasının izleriyle kaplı halde. Baş annesinin kanıyla boyanmış ve kendi kanı kesilmemiş bağdan dışarı süzülüyor. Toprağın tozuna karışmış ve pas renkli bir çamura dönmüş.

Gözlerimizi ondan ayıralım... bu hikâyede başka bir karakter daha var. Bir Prens tarlalarda yürüyüşe çıkmış. Belki güne başlamadan önce derin düşüncelere daldığı bir zaman. Bu asili gölgesi gibi izleyelim ve bu terk edilmiş bebeği tesadüfen bulduğunda gözlerine bakalım. Acaba aslında onu arıyor olabilir miydi? Boğuk bir çığlık duyar ve bebeğin sesi hışırdayan buğdayların sesine karışır. Bir an durur ve tarlasını inceler. Tekrar işitir.. yaralı bir hayvanın sızlaması mı? Hayır, giderek solan bir bebeğin yalvarışı. Ama etrafta hiç işçi görmez. Ortalıkta anne de yoktur. Tekrar dinler; işte orada, parlak güneş sabah göğünde yükselirken tiz bir ağlama sesi. Döner, tarlada dikkatle ilerlemeye başlar. Başak sapları O geçerken mırıldanır ve bebeğin sesini ayırt etmeyi güçleştirir. Sonra onu görür.

Yanımdan geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığını gördüm.

Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. (Hez. 16:6)

İşte orada kan ve insan pisliğinden oluşan bir çamurun ortasında kımıldanıyor. Manzara içler acısı, o kadar içler acısı ki, gözlerini başka yere çeviriyor ve bu küçük için artık çok geç olup olmadığını merak ediyor. Gölgede oturan kentli bir fahişenin çocuğu olduğundan neredeyse emin. Böyle çaresiz kadınlar için bir bebeğin hiç bir değeri olmaz. Ayrıca tarlasında çalışan işçilerden birine ait olmadığını bilir. ...onu asla böyle dışarı atmazlar. Duraksar... Bu şekilde gizlice doğup gizlice ölmesi

daha mı iyi olur? Bir kez daha pislik içinde çırpınan bebeğe bakar. Alnında yazılı bir Şey görür. Bir lm ilanıdır, annesinin söylediği ayrılık sözü: “l!”

~ Alnında yazılı bir Şey görür.
Bir lm ilanıdır, annesinin
söylediği ayrılık sözü: “l!”

~ Prens’in gölgesinde sebep-i
hayatı bulmuŐtur.

Bebeğe doğru eğilir ve gözleri ona kilitlenir; yüreğinin derinliklerinde bir Şeyler oynar. Onu pisliğin içinden çıkarır ve “Yaşa” diye emreder. Bu haykırıŐ özünden çıkıp gelir ve Kral tek sözle ölüm cezasını yaşam gücüyle tersine çevirir. Bebek sestem ürperir ve O’nun yüzüne uzanır. Prens’in gölgesinde sebep-i hayatı bulmuŐtur.

Kanla boyanmış elleriyle hemen göbeğini bağlar ve kan akıŐını durdurur. Sonra bir hareketle pelerinini çıkarır ve bebeği ailesinin kraliyet örtüsüyle sarar. Hızlıca sarayına döner ve onu kundaklayıp besleyen bir bakıcının gözetimine teslim eder. Çocuğun kim olduğu ve ne kadar kalacağı sorulduğunda, hiç tereddüt etmeden yanıtla, “Bu küçük Bana ait... Önceden kimin olduğu artık önemli değil. Ona dair tüm haklarını kaybettiler ve onu adsız olarak lme terk ettiler. Onun hayatını baęıŐladım. Onun velisi ve savunucusuyum.”

Bebek, utanç dolu doğumunun pisliği tümden çıkana dek yıkanır, bedeni tuzla ovulur. Prens’in ev halkından hizmetkârlar tarafından emzirilir ve beslenir. Sütten kesilip de güçlendiğinde Prens onu tarlaların ve bahçelerin bakıcısının evine yerleŐtirir. Orada iyice güçlenir ve en sonunda tarlada koşup oynamaya başlar; kanının o tarlaya döküldüğünden habersizdir. Ona sadece Prens tarafından bulunduğu ve sahip çıkıldığı Őylendi. Prens onu sık sık ziyaret eder ve her zaman arkaplanda onu gözetir ve her ihtiyaını karŐılar.

Kırda yetiŐen bir bitki gibi seni geliŐtirdim.
GeliŐtin, bydn, kusursuz bir güzelliğe eriŐtin.
Göğüslerin oluŐtu, saçların uzadı.
Ama ırılıplaktın. (Hez. 16:7)

Kızı Öptü ve Ağlattı

Çevresindeki güzellik ve bolluk içinde kraliyet tarlalarının çiçeği gibi serpilir, zira Prens sayesinde çiçek açmıştır. Hiçbir eksiği yoktur ve çocukluğu neşeyle geçer. Ona bakınca utancın hiçbir izi görülmez. Kraliyet ailesinde doğan bir çocuğun asil görünüşüne sahiptir. Üzerine cömertçe dökülen sevginin ışığını yansıtan ve yayan çarpıcı, canlı bir mücevherdir. Göğüsleri gelişir ve biçimlenir; saçları uzatarak çiçen açan kadınlığını örter. İçinde hâlâ bir çocuk vardır ve sevgi çağı henüz gelmemiştir, ama yakındadır. Zaman geçer.

Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı.
Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm.
Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım.
Egemen RAB böyle diyor.
Ve benim oldun. (Hez. 16:8)

Prens yeniden gelir ve kız onu selamlamak için koşar. Prens zamanın geldiğini görür. Artık onda çocukluk kalmamıştır. Geçiş tamamdır... artık kadın olmuştur. Göğüsleri olgun, kalçası yuvarlak, bacakları uzun. Bir kadının sevgisini vermek ve bir erkeğin sevgisini almak için yeterince büyüktür. Ancak çıplaktır. Yeni bir antlaşma için hazırır.

~ Tarlada bulduğu bu terk edilmiş kız için kraliyet soyundan gelen prensesleri reddeder.

Prens bir kez daha onu giysisiyle sarar, kolunu omzuna atar ve onu yürüyüşe çıkarır. Hayatını ona sunar, sadece velisi olarak değil, ama bir koca olarak. Tarlada bulduğu bu terk edilmiş kız için kraliyet soyundan gelen prensesleri reddeder. Kendisini bir ağabey, bir kurtarıcı ve bir sağlayıcı olarak sevdiğini bilir. Şimdiyse bir gelinin sevgisini talep etmektedir.

Kız en büyük düşünün gerçekleştiğine inanamaz. Bir Prens ona sevgisini teklif etmektedir. Tüm yüreğiyle kabul eder, kraliyet evhalkına girmek üzere çiftliği ardında bırakır ve arınma ve güzelleşme sürecine başlar. Hizmetçiler her ihtiyacını karşılarken kız kendisini Prens için hazırlar.

Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm.
(Hez. 16:9)

Gzelleştirilmesi adet kanının temizlenmesi, cinselliğinin kutsanması ve yaşamın Rabbi için ayrılmasıyla başlar. Güzel kokulu merhemler ve yağlarla yeni yıkanmış derisine masaj yapılır, nemlendirilir ve parfümlenir; cildindeki kuruluklar ya da tahrişler yavaşça giderilir. Yeni şarap için hazırlanan bir şarap tulumuna benzer.

Şimdi derin bir dinlenmede ve Prens'le geleceğini düşünüyor. Onu bu kadar derinden seven tek erkek O. Onunla bu kadar şefkatle konuşan tek O. Sevgisini, sağlığını ve iyiliğini hep biliyor. Rahatlıyor ve bunu bilmenin tadını çıkarıyor.

Gardrobunu seçmesinin zamanı gelir. Şimdi çoğu gelinler kendi giysilerini sağlamalıdır, ama onunkiler elle seçilmiş olarak Prens tarafından sağlanır.

Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden çarık verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm. (Hez. 16:10)

Hiçbir masraftan kaçınılmas. Giysileri Prens'in bahçesindeki çiçekler gibi göz kamaştırır. İnce ketenle örtülüdür; bunun üzerine o kadar güzel işlemeli giysiler giyinmiştir ki Prens'in kıyafetlerini gölgede bırakırlar. Asla böyle güzel bir şey tanımamıştır. Ellerini her bir giysinin üzerinde gezdirirken kendisine ait olduğuna neredeyse inanamaz. Her giysi Prens'in sevgisinin ve kraliyet konumunun bir beyanıdır. Prensle yemeklerini yerken giysilerini sevinçle O'na sergiler. Gz kamaştırıcıdır. Ama daha fazlası var:

Takılarla süsledim. Bileklerine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım. Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir taç taktım.
(Hez. 16:11-12)

Her gün yeni bir sürpriz getirir. İnce kollarına ve bileklerine bilezikler takar. Muhteşem boynuna güzel bir gerdanlık takar. Yüzünü küpeler ve burun halkalarıyla süsler ve ardından başının üzerine görkemli bir taç

takar. Prens onun baştan aşağı sevimli olduğunu ilan eder. Hiç kimse onun karanlık doğumunun kökenini tahmin bile edemezdi. O'nun nazik ilgisinin ve tutkulu sevgisinin ışık saçan yansımasıdır.

~ Prens onun baştan aşağı sevimli olduğunu ilan eder.

Altınla gümüşle süslelendin; giysilerin ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaştandı. (Hez. 16:13a)

Gün ışığı gibi altın ve ay ışığı gibi gümüşle süslelendi. Teninin üzerine parlayıp dans ediyorlardı. Keten iç çamaşırları en kaliteli ipek ve dokuma kumaşla kaplıydı. Her biri onun için özel olarak hazırlanmıştı. Prens böyle olmasını buyurmuştu. Hiç kimse onun güzelliğiyle boy ölçüşemezdi.

İnce unla, balla, zeytinyağıyla beslendin. Gitgide güzelleştin, krallığa yaraştın. (Hez. 16:13b)

Onu ince unla, en kaliteli balla ve en has zeytinyağıyla besler. O'nun iyiliğiyle ziyafet çeker ve güzelliği onu yükseltir. Düğün şöleninin gecesi belirlenir; konuklar davet edilir, çünkü aşklarının kutlanmasının zamanı gelmiştir. Herkes Prens'in gelininin kimliği hakkında merakla fısıldaşmaktadır. Nereden geldi... neye benziyor? Birçokları Prens'in hikmetini sorgulamıştır; neden kraliyet soyundan gelen bir gelin almamıştır? Neden bu kız? Sonra onu görürler ve anlarlar. O'nun sevgisinin harika bir yansımasıdır. Prens, onu sağ tarafına oturtur ve üzerine sancağını koyar. Şöleden kalktıklarında, Prens'in kollarında kraliyet yatak odasına giderler. Sonra O'nun prensesi olur. Aşkları güzel, yumuşak ve tutkuludur. Gizli yerde onu sever ve kısa sürede herkes bunu anlar, çünkü hiç kimse bir Prens tarafından sevilip bunu gizli tutamaz.

~ Hiç kimse bir Prens tarafından sevilip bunu gizli tutamaz.

Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni görkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor. (Hez. 16:14)

Her kadının özlemi... Kusursuz olmak ve kusursuzca sevmektir. Bu asla yalnız başına elde edebileceği bir şey değildi. Evet, güzeldi, ama

 Bu çok daha derin bir boyuta sahip bir Külkedisi hikâyesidir.

onun güzelliğinde ancak bir Prens'in katabileceği bir şey vardı, *görkem*. Görkem öteki dünyadandır; yeryüzündeyken göğe bir bakıştır. *Görkem* sözcüğü dünyasal

anlayışı aşan bir muhteşemliği ihtiva eder. Parlaklığı, yüceliği ve ihtişamıyla nefesimizi keser. Tanrı'nın yarattığı Bahçe'de Havva'yı örten güzellik bu muydu? Üzerinden kayıp giderek onu çıplak, utanç içinde ve örtünmeye muhtaç bırakan ışıltı, parıltı bu muydu? Olabilir.

Bu çok daha derin bir boyuta sahip bir Külkedisi hikâyesidir. Ölü anne babalar yoktur, sadece kalacak kadar ilgilenmemişlerdir. Küllerin içinde yaşayan bu kıza tahammül eden kötü bir üvey anne yoktur, çünkü ısıtan bir ateşin başına bırakılmamıştır. Ona bir Prens'i cezbedebilecek bir güzellik bahşeden bir peri kraliçesi de yoktur. Adı sanı olmadan ve en çaresiz halinde bulunmuştur ve ortada bir neden yokken sevilmiştir. Gece yarısına kadar sınır yoktur, asla sona ermeyen bir antlaşma vardır. Ve kırılğan cam ayakkabılar yerine, görkem vardır... Kime ait olduğuna ilişkin hiçbir kuşkuya yer bırakmayan parlak giysileri vardır.

Elbette çoğumuz doğduktan sonra bir tarlada ölüme terk edilmedik, ama her birimiz bir dereceye kadar bu düşünle kendimizi özdeşleştiririz. Öyle olmalıdır, çünkü Tanrı her kadının yüreğine kendi düşünüyü yerleştirmiştir. Bu hikâye terk edilmiş, reddedilmiş bir kız çocuğunun kurtarılmasından çok daha fazlasıdır. Hatta İsrail halkı ve Kilise için peygamberliksel uygulamasından da büyüktür. Bize şimdi bile konuşarak Prens ile birlikte *yaşamamızı* ve günahımız içinde ölmememizi buyurur. Önümüze yaşamı ve ölümü, kutsamayı ve laneti koyar ve seslenir, "Yaşamı seçin!" Bu kadar lütfkâr bir sevgi teklifi karşısında bir soru olabilir mi? Bu terk edilmiş kız O'nun merhametinin ve lütfunun derinliğini kesinlikle anlar. O ve Prens kesin olarak sonsuza dek mutlu yaşayacaktır. Bu hikâyenin sonundan nefret ediyorum. Çünkü doğum hikâyesinden daha yürek burkucudur.

Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin.
Her geçene gönlünü kapırdın, kendini teslim ettin. (Hez. 16:15)

Bir şeyler son derece ters gitmiş! Bu kadar büyük bir aşkla sevilen ve derinden ilgi gören biri böylesine büyük, asil ve pak bir sevgiye nasıl sırtını dönebilir? Prens'in kendisine güvenmek varken neden Prens'in yetiştirdiği güzelliğe güvensin? Neden erkekleri cezbetmek için onurunu ve ününü kullanıp prenseslikten fahişeliğe alçalsın? Neden ona hiçbir şey vermeyenlere, ölürken, çirkinen ve çıplakken yanından geçip gidenlere bolca iltimas tanısın?

Eğer dürüst olursak, çoğumuz yüreklerimizi araştırabilir, eylemlerimizi inceleyebilir ve kendimizi Prensimiz'e sadakatsizlikten suçlu bulabiliriz. Belki güzelliğimize ya da ünümüze güvenmedik, ama bu güvenilmez dünyanın onayını almak için ilk ve sadık sevgilimize yavaşça sırt çevirdik.

Prensimiz her zaman reddedilmiş ve terk edilmiş kadınları temizlemeye ve güzelleştirmeye isteklidir.

Prensimiz her zaman reddedilmiş ve terk edilmiş kadınları temizlemeye ve güzelleştirmeye isteklidir. Her birimizi günahattan kurtardı ve ölüm cezamızı tersine çevirdi. Geçmişimizle bağlantılarımızı kopardı ve merhamet gösterip sorunlarımızla ilgilendi... gelişigüzel cinsel ilişki sorunları, kürtaj sorunları, güvensizlik sorunları, kan bağı sorunları. O'nun sevgisi ile yetinecek miyiz? Yoksa tatmin bulmak için başka yerlere mi göz atacağız? O'nun iyiliğinin nimetleri bizi kutsayan ve bizi kendi görkemiyle kusursuz yapandan yüreklerimizi çevirecek mi? O'nun iyiliğine ve merhametine nasıl karşılık vereceğiz? Reddedilmişlik giysilerini bir kenara bırakıp oğulluk ruhunun bizde işlemesine izin mi vereceğiz yoksa çekiciliğimizi onaylatmak için cinsel ilişkilerde tatmin mi arayacağız?

En sonunda "yeter... artık tamamladım" demek için daha kaç kolun bizi sarması gerekiyor? Eğer güzelliğimize güvenirsek, değerimizi ve çekiciliğimizi onaylamaları için başkalarına bakmaya sürekli ihtiyaç duyarız. Öz değerimiz tehlikeye düşer ve çevremizdeki diğer kadınlar tarafından tehdit edilir.

Bu terk edilmiş kıza sağlanan nimetlere tekrar bakın: Cömertliğin çok ötesinde bolca verildi. Bu kadar büyük bir sevgiyi geri çevirdiği için onu akılsız sayar ve ona değersiz diyebiliriz... ama ondan önce bu hikâyede hepimizin alması gereken derse bakalım.

Bu bir kurtuluş hikâyesi ve hiç kimse değerli bulunmaz. Bu hikâye bir Prens'in sevgisini ve sağlayışını üzerine bol bol dökeceği bir geline duyduğu özlemlerle ilgilidir. O'nun iyiliğine minnet duyacak ve tutkulu sevgiyle karşılık verecek bir gelin... O'nun parlak yüzüne bakmış ve artık bir başkasının yüzünü arzulamayan bir gelin.

Bu bizim hikyemizdir. Hayatımız başlar başlamaz aresiziz ve lyoruz. Ama Prens acı, sıkıntı ve günah tarlanızdaki ağlayışınızı işitti. Reddedilmişliğin kirliliği ve günahın kanı içinde umutsuz ve çaresiz olduğunuzu gördü. Merhametle sarıldı ve ölüm lanetini tersine çevirdi, sonra sizi geçmişinizin günahından ve kirliliğinden temizledi. Her birimizin ihtiyaını karşıladı ve şefkatle besledi. O'nun sevgisinde büyüdük, iek atıktık, ama bazen beklediğimiz bir dş gibi çok uzakta ve mesafeli görünür.

İşte o zaman başkalarına dönmeye ayarlılız. Beklemek yerine burada ve şimdi dokunulmak isteriz. Görkem giysilerini çıkarır, muhteşem mücevherlerin vaadini unutur ve bu yasak aşıkların ucuz incik boncuklarını toplamak için gösterişli giysiler giyiniriz. Çoğu kez şimdiki zenginliklerin aldatıcılığı ve diğer şeylerin şehveti Prens'in vaatlerinden bizi koparır. Bu nedenle, bazılarımız bizi btnleştireceklerini umarak antlaşma yapmadığımız erkeklerin önünde soyunduk, ama elleri Prens'in özenle temizlemiş olduğu mahrem yerlerimizi yeniden kirlitti.

Ama sizin için daha iyisine inanıyorum. Bu kitap ellerinizde, çünkü O'nun adı yüreğinizin üzerine yazılı.

Kızı Öptü ve Ağlattı

~ Sevgili Göksel Baba,

Merhametinin güzelliğine ve Sevginin derinliklerine hayranlık duyuyorum. Günahlarım içinde ölürlen beni arayıp buldun ve kendi evine getirdin. Çıplaklığımı örttün ve hayatımda kanın ve günahın bütün akıntılarını temizledin. Bağıslaman, merhametin ve şefkatli ilgin için Sana şükrederim. Bana sağladığın güzelliği aldığım ve Seninle halihazırda bir görkem antlaşmam varken dünya oğullarından tasdik aradığım için beni bağısla. Diğer aşklarımı terk ediyor ve yalnız Senin ardından geliyorum. Beni sadece güzelliğimde değil, zayıflığımda da sevdiğin için Sana şükrederim. Ben, küllerden çekip çıkardığın Külkedisiyim. Yüreğimi Sana bağlıyorum, çünkü tek gerçek Prensım Sen'sin.

Sevgilerimle,

Kızın

7

Cinsel Aşk Uyanırsa Ne Yapmalı?

Romantik ve cinsel tepkilerin dinlenmeye bırakılmasının ve Prens'in öpücüğü ile uyandırılana dek düşüncede kalmasının erdemlerinden söz ettik, ama peki ya halihazırda bir başkası tarafından tahrik edilmişlerse ve devam etmeye can atıyorlarsa ne olacak? Ya cinsel arzu uykuya geri dönmeyi reddediyorsa? Eğer durumunuz buysa, bir kez uyandıktan sonra cinsel arzuyu uyku haline geri döndürmenin ne kadar zor olduğunun zaten farkındasınız, özellikle de uyanması ani, kabaca ve zamanından önce olduysa. Bu nedenle heyecan ya da korku sonucunda vücudumuzdaki adrenalin yükselir.

Arzularımız asla uyandırılıp sonra ihmal edilmek için değildir.

Ayrıca baktığınız her yerde ayartılar olduğu ve uyanık durmanızı yoksa bir şeyler kaçıracağınızı söyleyen alarm zilleri çaldığı zaman onu uykuya geri döndürmenin ne kadar zor olduğunu da hesaba katın. Düşünsel bir neşeyi geri getirmek için çevremizi saran atmosferin esenliği ve sakinliği muhafaza edecek bir tür tampon içermesi gerekir. Esenlikli düşlere uygun bir zemini yeniden inşa etmek için uyanmış arzular dikkatlice ele alınmalıdır, çünkü korkular ya da arzular bir kez uyandı mı onları sakinleştirmek güçtür. Ve bunun bir nedeni vardır: Arzularımız asla uyandırılıp sonra ihmal edilmek için değildir. Bu, her türden insani iştah için geçerlidir.

Oğullarımı bebekliklerinde ilk altı ay sadece anne sütüyle beslediğimi hatırlıyorum... Ve ilk defa farklı bir yiyeceği tattıklarında her şey değişti. Bu ilk karşılaşmadan önce restoranlarda kucağımda sakince oturur ve

masanın üzerinde servis edilen çeşitli yiyeceklere asla aldırmazlardı. Garsonlara ve müşterilere sadece mutlu bir kayıtsızlık içinde gülümserlerdi. Farklı ve nefis kokuların farkındalardı, ama ilgi göstermezlerdi, çünkü ne kaçırdıkları konusunda hiçbir fikirleri yoktu. Ancak elbette yiyeceklerin tadına baktıktan sonra tamamen farklı bir hikâye başladı!

Artık yiyecek kokusu onları vahşileştiriyordu. İştahları uyandırdığı zaman, artık gelip geçenlere edilgen biçimde gülümsemiyorlardı (bir tür rüşvet verilmedikçe). Yiyecek elde etmek odak noktaları olmuştu! Eğer ben yemek yerken kucağımdalarsa, üzerinde ne olursa olsun çatalımın ya da kaşığımanın peşinde olurlar ya da masa örtüsünü çekip tabağı ku-

cağıma dökmeye ve ona erişmeye çalışırlardı. Sabit fikirliyidiler. Yiyeceği tatmış ve onu beğenmişlerdi. Yiyecek için bir tat geliştirmişlerdi ve onu elde edene dek mutlu olmazlardı!

~ İyi olanı yanlış
kullandığımızda ya da
tükettiğimizde, yıkıcı hale gelir

Bu nedenle, onlar fiziksel olarak yiyecekleri tüketmeye ve ben de düzenli olarak yemek yapmaya hazır olana dek onlara tattırmamak için hep dikkatli davrandım. Bunun yiyeceğin arzu edilebilir olmamasıyla ilgisi yoktu... Altı aydan önce de yiyeceklerin tadından zevk alacaklarına eminim, ama hassas sindirim sistemleri henüz yiyecekleri sindirecek kadar gelişmemişti. Yiyecekler elbette beslenmemiz, büyümemiz ve gelişimimiz için hem yararlı hem de gereklidir, ama yiyecekler çok erken verilirse, alerjiler ya da gıda intoleransları ortaya çıkabilir. Eğer hayatımızda yiyeceklere hatalı bir öncelik verirsek, her ne kadar iyi ve lezzetli olsa da iştahımız bizi kontrol edebilir ve yiyeceği suistimal etmeye yönlendirebilir. Tat duyumuza cazip gelen ama gerçek bir besin değerine sahip olmayan bazı yiyecek türlerine karşı sağlıksız bir iştah geliştirebiliriz.

Bu türden bir iştaha müptela olmak en nihayetinde yiyeceğin yanlış tüketilmesine neden olur. Esasen *yiyecek* denklemdeki kötü unsur değildir, ama *yanlış tüketilmesi* kötüdür. İyi olanı yanlış kullandığımızda ya da tükettiğimizde, yıkıcı hale gelir ve hayatımızda güç kazanır. Bu durumda isteğimiz ya da iştahımız artık bizim hizmetkârımız olmaktan çıkar, tat-

min arayan bir efendi haline gelir.

Cinsel iştahımız yeme iştahımızdan farklı değildir... Dışarıdan gelen bir uyarı tarafından uyandırılana dek o da uyku halindedir. Yiyeceksiz yaşayamayacağımız gibi, cinsel birliktelik olmadan üreyemez

ve çoğalamayız. Bu durum cinsel iştahı hayatın yayılması için hem gerekli hem de hayatidir. Ancak nasıl ki yiyeceklere olan iştahımız bizi sürükleyebiliyorsa, idare etmediğimiz ve denetim altına almadığımız zaman uyarılmış cinsel tutkularımız da bunu yapabilir. Bu bölümde köpüren cinsel iştahlarla yüzleşmenin ruhsal ve pratik yollarını ele alacağız.

Tekrar yiyecek örneğine dönelim ve böylece günlük konulardan daha hassas meselelere geçebilelim. Bir şeye yönelik zevkin ya da iştahın bileylenmesinin nasıl geliştiğiyle başlayacağız. Burada kendimi örnek vereceğim. Eğer asla tadına bakmamış olsaydım, hâlâ arada sırada canım kaliteli siyah çikolata çeker miydi merak ediyorum. Peki ya kahve? Eğer sabah kahvemine içine bir çorba kaşığı dolusu Breyer dondurması koyup üzerine tarçın eklemiş olsaydım, on iki yıl sonra hâlâ sık sık mocha latte içiyor olur muydum?

Elbette olmazdım! Ve ne kaçırdığımı asla bilmeyecektim. Bu lezzetler için bir tat geliştirmeyecektim. Kahveyi sadece sert, siyah ve acı tadıyla bildiğim sürece, ona burun kıvırdırdım. Çikolata beyaz ya da sütlü formunda olduğu sürece, ona direnmekte sorunum olmazdı.

Aslında bir mücadele yok! Çikolataya ara sıra duyduğum arzuyla ya da sabah ritüelim olan latte kahveyle savaşıyorum, onların zevkini çıkarıyorum! Onlar benim efendim değil, ama benim için bir tür rahatlama yoludur. Siyah çikolata olmadan birkaç hafta idare edebilirim ve kimsenin canı yanmaz. Yemezsem huysuz olmam, ama yediğimde keyif alıyorum. Kahveye gelince, sabahları yavaş yavaş ayılmak yerine aniden uyanmak istersem içiyorum.

Belki bu örnekleri vermek çok da adil değil. Bunlar bizim için gerekli besinler olmamalarına rağmen lezzetli tatlar, ama beni hoş görün. Ya

 Cinsel iştahımız yeme iştahımızdan farklı değildir... Dışarıdan gelen bir uyarı tarafından uyandırılana dek o da uyku halindedir.

onlardan aldığım zevkin diğer sağlıklı yiyeceklere olan isteğime ağır basmasına izin verseydim ne olurdu? Ya damak zevkinin (siyah çikolatanın verdiği) ve yüksek ayıklık halinin (kahvenin sağladığı) hayatımdaki diğer hislerden daha önemli olduğuna karar verseydim? Belki o zaman benim için yeşil salatanın artık bir çekiciliği kalmazdı, çünkü çikolatanın verdiği hissin aynısını vermiyordu. Ne de olsa, salata soğuk ve diriye, aksine

~ Kendimize özgü iştahlar ve arzular geliştiririz.

siyah çikolata ılık ve yumuşaktır. Belki su içmek bana göre olmayacaktı, çünkü kahveyle aynı hazzı vermeyecek ya da aradığım sıcaklığı ve etkiyi sağlamayacaktı.

Yavaş yavaş ama kesinlikle onların tadına ve dokusuna benzemeyen ya da aynı hisleri uyandırmayan tüm yemekleri sıkıcı ve yavan bulacaktım. Peki ya gerçek dünyadan ayrılıp iki hafta boyunca sadece çikolata ve kahveyle yaşasaydım ne olurdu? Mutlu, zayıf ve uyanık olurdum... en azından bir süre. Daha sonra her şeyin dengesi bozulacak ve diğer iştahlarımın geri gelmesi gerekecekti.

Demek istediğim şey, kendimize özgü iştahlar ve arzular geliştiririz. Ve onlara verdiğimiz öneme göre etkilerini arttırabilir ya da azaltabiliriz. Alım miktarını kısıtlayarak etkilerini kontrol edebiliriz. İşte bir örnek.

İlk kitabım *Out of Control and Loving It* üzerinde çalışırken, dördüncü oğlum Arden yeni doğmuştu ve kahve bana çok iyi arkadaşlık etmeye başlamıştı. Evde okul öncesi iki çocuk varken, yazmak için en iyi zamanın gece 10 ile sabah 2 saatleri arası olduğunu keşfettim. Bir buçuk kupa kahve içerek uyanık kalırdım ve sonra öğleden sonra uyku basmaya başladığında bir tur daha içerdim. Bu kahve bana sabah ikiye ve bazen de üçe kadar devam etmek için yeterli enerji sağladı. Yatağa devrilir, sonra 6:30'da uyanırdım ve tüm rutin baştan başlardı. En zor kısmın kahveyi hazırlamak olduğunu hatırlıyorum, ama birkaç yudum aldıktan sonra her şey kolaylaşırdı. Bu durum haftalarca sürdü, sonra haftalar aylara dönüştü. Eğer damarlarımdan kahve geçmiyorsa, yüzüm bile sanki aynı görünmüyor gibiydi.

Sonra bir gece her şey değişti. Düzenli programıma geçmiş, gece

10'da Arden'i emzirmeyi bitirmiş ve onu başarıyla yatırmıştım (yazı yazarken kucağımda olduğu zamanların aksine). Bir iç çekmesi ve duanın ardından yazının başına oturdum. Kelimeler hızla ve öfkeyle geliyordu ve aniden sabah 2 gibi vücudumun sertçe yana yattığını fark ettim. Kendimi düzelttim ve yazıma geri döndüm, ancak vücudumun yeniden sola yattığını hissettim. *Neler oluyor?* diye düşündüm. Esnemek için ayağa kalktım ama oda dönmeye başladı. Fakat zihnim hâlâ ayıktı ve tamamen tutarlıydı. Belki de sandığımdan daha yorgun olduğumu düşündüm ve dükkanı kapayıp yatağıma gitmek için aşağı indim. Merdivenleri inmekte zorlandığımı fark ettim ve sonra yatak odama girmek üzere ilerlediğimde kapının çerçevesine tosladım. Kendimi yatağa attığımda sanki tüm vücudumun döndüğünü hissettim, ama zihnimde çeşitli düşünceler birbiriyle yarışlıyordu. *Yolunda olmayan bir şey var* diye düşündüm. Belli ki vücudum tükenmişti, ama zihnim hâlâ aktifti. Yatakta saatlerce yattım, ama ne uyuyabildim ne de düşüncelerimi sakinleştirebildim. Yorgundum, ama uykuya dalar dalmaz, zihnim hızla çalışıyor ve beni aniden uyanırdıyordu. Sabah ışığı pencereden içeri girerken, bu durumun kahve yüzünden başıma geldiğine emindim.

Dengeli olmaktan asla suçlanmayacak biri olarak kahveyi aniden kestim. Tüm gün serserim gibiydim ve sınırlıydım. Çocuklarım elime kahve almam için yalvarıyordu, ama reddettim. Akşamın ilk saatlerinde önceden imkansız olduğuna inandığım bir baş ağrısı başladı. Baş ağrılarında teslim olan biri değilim ve bundan önce gizli gizli baş ağrılarının hastalık hastalarının dikkat çekme araçları olduğunu düşünürdüm. Şimdi ise yağmurlu bir günde çantama attığım ağrı kesiciyi bulmak için dolabın altını üstüne getiriyordum. İlaç başımı sıkıştıran mengenenin ağrısını biraz olsun alabilirdi. Bir kere daha kafein yoksunluğundan geçmeyi asla istemedim, bu yüzden sonraki üç yıl kahveden uzak durdum. Sonra soğuk bir Colorado sabahında kahveyi yeniden yudumladım ve onu günlük uykumun yerine geçirmeksizin hayatıma yeniden soktum.

Şimdi sınırları biraz daha zorlayacağım ve tasvir etmek için cinsel ilişki ile kahve ve çikolata kavramlarını birbirine bağlayacağım. Kahve

~ Yanlış bir zamanda uyandığında, arzu şehvete dönüşür ve şehvet rahat durmaz

gibi cinsel ilişki de bizi canlı ve uyanık hissettirir, esasen hayatımızda diğer her şeyden daha fazla. Ve cinsel ilişki çikolata gibi lezzetlidir. Cinsel ilişki başka hiçbir şeyin erişemediği bir zirve yaratır. Endorfin salgılarının çığınca salgılanmasıyla birlikte pek çok hissin aynı anda kavuşmasıdır. Hem bir duygu yüklemesi hem de zirveye anlık bir bakıştır. Bunun şarabının tadına bir kez bakınca onsuz yapmak çok zorlaşır.

Bütün bunların ışığında, arzumuzu dinlenmeye almak yerine ilk olarak onu tatmin etmeyi istememiz makuldür, özellikle de bize çokça zevk verdiğini ve bizi canlı, arzu edilen ve geçici de olsa tamamlanmış hissettirdiğini düşünürsek. Ama incelememiz gereken bir başka unsur daha vardır: aşk için doğru zaman değilse, verdiği hisler ne kadar zevkli olsa da cinsel arzu her zaman yanlıştır. Yanlış bir zamanda uyandığında, arzu şehvete dönüşür ve şehvet rahat durmaz ve utançla örtülüdür.

Aşkın dinlenmesi gerekir, öyle ki daha sonra şehvet formunda değil, ama daha gerçek ve daha güzel bir durumda tekrar uyansın. Bu ilave dinlenme cinsel arzunun uygun zamanda, zevk ve tutku bakımından yenilenmiş ve daha güçlü hale gelmiş olarak uyanmasına imkan sağlar. Sonra hayal kırıklığına uğramaz, terk edilmez ya da acı çekmeyiz. Şehveti öldürmek ve onun yerine üzerinde suçun ya da utancın lekesi olmayan aşkı diriltmek isteriz. Bütün bunlar nasıl başarılabilir?

Süreç huzursuz ya da korkmuş bir çocuğu uykuya geri yatırmaktan farklı değildir. Çocuklarım korktuğunda, yaralandığında, hastalandığında ya da aşırı heyecanlandığında, onları sakinleştirmek için kendime yaklaşıttırım. Bunu yapmak için onları sallayabilir, yataklarında yanlarında yatabilir ya da saat geç olmuşsa kendi yatağıma alabilirim. Yöntem ne olursa olsun, onların yanında olduğumu bilmelerini isterim. Kollarımda rahatladıkları zaman, korkularını dinlerim. Onların saçlarını okşarken ya da yüz hatlarına dokunurken bir incinme hikâyesi ya da bir kâbusun dehşeti anlatılır. Yüklerinden kurtulunca ve artık hikâyelerini anlatmak yardımcı olmadığında, heyecanlı seslerini sakinleştirmek için onlarla fısıltılı bir sesle konuşurum.

Bu fısıltılarımda Tanrı'nın ve benim onları sevdiğimizi beyan eder ve Tanrı'nın sadakatle koruduğunu hatırlatırım. Sonra daha güçlü gerçekleri konuşur ve yalanların ve korkuların korkunç gölgelerinden daha güzel imgeler çizerim. Sonra nefes alışlarında derin uyuduklarını anlayana dek ninniler söylerim.

~ Acı çektiğimizde, başarısız olduğumuzda, korktuğumuzda, Tanrı bize yaklaşmak ister, asla uzaklaşmaz.

Bir annenin korkmuş çocuklarına gösterdiği şefkatli ilginin bu unsurları Tanrı'nın yüreğinden kopup gelmektedir. Bunlar Tanrı'nın fırtınalarımızı sakinleştirme ve korkularımızı defetme arzusunun sadece ufak birer yansımasıdır. Acı çektiğimizde, başarısız olduğumuzda, korktuğumuzda, Tanrı bize yaklaşmak ister, asla uzaklaşmaz. O'nun çocukları olduğumuza göre, O'nun güvenli ve sevgi dolu kollarına çağırılırız. Orada bizi yeniden rahata ve huzura geri getirecek güce sahip güzel vizyonlar verecektir.

Bir Baba'nın kızının dinlenebilmesi ve şifa bulabilmesi için onu şefkatle kucağında salladığı imgesini düşünmeyi seviyorum. Arzunun uykuya dönmesine izin verirseniz, bir daha asla uyanamayabileceğinden ya da yeniden tatmin olmayabileceğinden korkuyor olabilirsiniz. Bunlar usandırıcı sorulardır: Eğer hayatımın bu alanının gitmesine izin verirsem, onu bir daha göreceğim mi? Tanrı hayatımdaki bu ihtiyaçları gerçekten karşılayacak mı? Eğer şimdi Tanrı'ya boyun eğsem, gelecekteki umut vaadiyle beni tatmin etmek için sadık olacak mı?

Babanız Tanrı'nın, Ruhu aracılığıyla ve bu kitabı kullanarak sizin için aşağıdaki işleri yapmak istediğine tüm yüreğimle inanıyorum:

- Sizi kendisine yaklaştırmak
- Her suç ve utanç lekesini üzerinizden temizlemek
- Gerçeğin ışığı altında korkularınızı ele alarak onlardan kurtarmak
- Size bir umut ve gelecek sağlamak
- Fırtınanız dinene kadar sizi sallamak
- Yüreğinizdeki düşü geri getirmek

~ O'nu ilahiler ve tapınma
ezgileriyle aradığı takdirde, bunun
karşılığında içinde uyanmış arzuları
dinlenmeye almak için ona bir
ninni söyleyeceğini vaat etti.

Bir keresinde bu konuların bazıları üzerinde konuştuğundan sonra, güzel bir genç kız dua için bana yaklaştı. Erkeklerin beğenisini ve dikkatini kazanmak için paklık alanlarından ödün verdiğini itiraf etti, ama kendisini nasıl kurtaracağını ve düşüne nasıl geri döneceğini bilmiyordu.

Onu kollarıma aldım ve onun için dua ettim ve dua ederken Tanrı'nın onun için bir vaat fısıldadığını işittim. O'nu ilahiler ve tapınma ezgileriyle aradığı takdirde, bunun karşılığında içinde uyanmış arzuları dinlenmeye almak için ona bir ninni söyleyeceğini vaat etti.

Sesindeki sevgi aklımı başımdan aldı. Kelimelerinde utanma ya da suçlama yoktu, sadece korkularını suçluluğunu ve utancını defetme vaadi vardı. Kız O'na yaklaştıkça, O da kızı kendisine çekmeye ve kanatlarının altında güvende tutmaya söz verdi. Aşağıdaki ayet Tanrı'nın şefkatinin güzel bir tasvirini verir:

Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle.
Alabildiğine sevinecek senin için,
Sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak. (Sef. 3:17)

Bu tasvir çok şeyler söyler. O soğuk ve yaklaşılmaz değildir, ama çabucak yardımımıza koşar ve gücüyle bizi kurtarır. Korku ya da çaresizlik içinde haykırdığımızda bizi reddetmez ya da suçlamaz. Nasıl ki bir anne çocuğunu teselli etmeyi sevinç sayarsa, Tanrımız da kendi çocuklarını sakinleştirmekten zevk alır. Ancak bir annenin tesellisinin sınırları vardır... Benim gücüm ancak belli bir yere kadardır, ama O'nun gücü tıpkı sevgisi gibi sınırsızdır. Gücünün derinliği bizi sakinleştirir ve sonra bize ezgi söyler. O kadar etkileyici bir tasvir ki, her birimizi O'na yaklaşmaya ve bizim dindiremeyeceğimiz fırtınaları O'nun dindirmesine izin vermeye davet eder. Bu yerde dinlenmemize izin verilir ve kısa sürede kendimizi O'nunla birlikte ezgi söylerken buluruz.

Ömrümce sana övgüler sunacağım,

Kızı Öptü ve Ağlattı

Senin adınla ellerimi kaldıracığım.
Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana,
Şakiyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.
Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
Canım sana sınımsız sarılır,
Sağ elin bana destek olur. (Mez. 63:4-8)

O'na övgüler sunmanın önemini asla yeterince vurgulayamam. Müzikte müthiş güç vardır ve daha önce hiçbir zaman şimdiki gibi zengin ve güçlü bir övgü ve tapınma ezgileri repertuarımız olmamıştır. Daha önce konuştuğumuz gibi, müzik yüreğin dilidir, çünkü zihinlerimizi atlatma gücüne sahiptir. O'na övgü sunduğumuzda, O'nun sadakatiyle bayram ederiz. Bizi güçlendirmek için zengin ve pahalı yiyeceklerden oluşan bir ziyafet hazırlar. Eğer yataklarımızda O'nu anarsak, gece boyunca bizimle birlikte kalacaktır.

Çoğu zaman çocuklarımdan biriyle birlikte yataırken, benim orada olduğumdan emin olana dek sık sık uyandığını görürüm. İtiraf etmeliyim ki, derin uykuya dalana kadar beklerim, sonra kendi rahatıma gitmek için yanından sıvışıyorum. Ama Tanrı öyle yapmaz; O kalır. Biz ezgiler söylerken bizi kanatlarının gölgesinin altına sıkıştırır. O'na övgüler sunmamız canlarımızın O'na sarılmasına neden olur ve sonra sağ eli bize destek olur. Rab'bin verdiği sevinç bizi güçlü kılar ve bir iştahla mücadele ederken ihtiyacınız olan şey O'nun gücüdür.

Tıpkı Ester gibi, O'nun zevki için bir ziyafet hazırlarken arzularımızdan oruç tutmak için bir zaman ayırmalıyız. İsteklerimizin ziyafetini O'nun huzuruna getiririz ve kendi zevklerimiz ve isteklerimizi O'nunkilerle değiştiririz. Övgülerimiz ve tapınmamız O'nu onurlandıran bir ziyafettir ve orada düşmanlarımızın önünde bir sofraya kurar. Ester gibi, bu kuşağın kızları için yakarıyorum ki, onları ölüme götürmek isteyen can düşmanlarının yıkımından esirgensinler. Siz de aynıını yapabilirsiniz. Ka-

~ Bir arzuyu, özlemi ya da iştahı ortadan kaldırmanın tek bir kesin yolu vardır... onu açlıktan öldürmelisiniz.

dınlar olarak henüz tanımadığımız birçok kızın hayatını korumak için canımızı ortaya koymamızın zamanıdır.

Bir arzuyu, özlemi ya da iştahı ortadan kaldırmanın tek bir kesin yolu vardır... onu açlıktan öldürmelisiniz. Yiyecek tedarikliğini

keserek onu yok etmeli ve güçsüz kılmalısınız. *Bir ordu midesinin üzerinde yürür* deyişini duydunuz mu? Yani, düşman ordugâhına giden yiyecek tedarikliğini kesmek üzeresiniz. Canınızla karşı karşıya gelmek ve ona kimin patron olduğunu söylemek zorundasınız.

Mezmun 35:13'te Kral Davut, oruç tutarak kendisini nasıl alçalttığını paylaşır. Bedenlerimiz ve canlarımız kontrolden çıktığında, Tanrı'nın iş başında olduğunu ona hatırlatarak birkaç tık aşağı indirmemiz gerekir. Sadece benliktir ve onun iştahlarının egemenliği altına girmeyeceğiz.

Özellikle de benliğimle yaptığım güreş maçlarında önemli bir çıkışa ihtiyacım olduğunda her zaman oruca başvurmuşumdur. Aslında ruhsal savaşa girmeden önce bir seviyeye kadar oruç tutmamayı hayal bile edemem, çünkü çok güçlü ve etkili bir silahtır. Tanrı'nın Oğlu İsa bile oruç tuttu. Korkarım, günümüzde pek çok Hristiyan oruç yerine diyeti benimsemeye daha açıklar. İçsel olarak bağlı kalırken dış görünümlelerini değiştirmeyi umarlar, ama bu tamamen farklı bir hikâye. Burada sizi özgür kılma gücüne sahip gerçekleri paylaşmak istiyorum:

Benim istediğim oruç,
Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salivermek,
Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak,
Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? (Yşa. 58:6)

Tanrı'nın isteği oruç aşağıdakileri gerçekleştirir: Adaletsizlik zincirlerini kırar, boyunduruğa vurulanları salıverir, ezilenleri özgürlüğe kavuşturur ve sonra *her türlü* boyunduruğu kırar; sadece kolay olanlarını değil, her türlüünü. Hiçbir boyunduruk orucun gücünden kurtulamaz. Cinsel günah bir boyunduruk mudur? Kesinlikle! Boyunduruk kişinin hareket-

lerini ve eylemlerini yönlendirir ve kısıtlar. Gitmek istemedikleri yerlere tutsak eder. Boyunduruklar bizi ağırlıklarıyla yorarlar. Ama bu ağırlık ruhuna karşı övgü giysilerimizi giyindiğimiz zaman, Tanrı'nın verdiği güçle rahatlık hissederiz ve böylece onunla yüzleşebilir ve özgür kalabiliriz!

Kahve tüketimini suistimal ettiğim zaman sert bir tedbir aldığımı ve kahve içmeyi aniden kestiğimi eminim hatırlıyorsunuz. Eğer cinsel bir iştaha düşkünlük gösteriyorsanız, sizin de sert ve ani bir kesinti yapmanızı öneriyorum.

İştahına yenilecek olursan,
Daya bıçağı kendi boğazına (Özd. 23:2)

Bu ayet kulağıma oldukça ciddi geliyor. İşte size başka ayetler:

Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedeninin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. (1 Ko. 6:18)

Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rab'be yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. (2 Ti. 2:22)

Kaç sözcüğü güçlüdür ve aciliyet ifade eder. Bu sözcüğün ilk kez geçtiği yer meleklerin Lut'a kentten çıkmasını söyledikleri ayettir (Yar. 19:17). Bir şeyden korkuyla derhal uzaklaşmak anlamına gelir. Bu buyrukla ilgili olarak gelişigüzel bir şey yoktur. Kaçmak için oruç tutmak zorunda olacaksınız!

Sonunuzun kesinlikle Tanrı'nın yargısı altındaki ahlâk yoksunu bir kentten kaçtıktan sonra bir mağarada sarhoş olup kızlarıyla yatan Lut'a benzemesini istemezsiniz. Kaçtığınızda, ardınıza bakmadan koşmalısınız. Tanrı'nın sığınağına koşun, sarhoşluğun sığınağına ya da bir başa tür tutsaklığa değil. Kaçtığınızda bavulu düşürsünüz!

Biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım. (İbr. 12:1)

Oruç tutmak hayatın yükünün ağırlığını azaltmakta nihai bir eylem-

dir. Bizi aşağıda tutan ve bu dünyaya bağlayan beden ve canın işlelerinden sıyrılmaktır. Oruç tuttuğumuzda, yüklerimiz hafifler ve ruhlarımız özgür olur! Oruç tutmak Tanrı'ya bağımlılığın nihai bir örneği ve ifadesidir ve Tanrı'ya bağımlı olduğumuzda artık korku içinde kaçmayız; amaçlı olarak koşarız ve düşman kaçar!

Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır. (Yakup 4:7)

 *Siz bedeninizden değil,
Kral'dan zevk alacaksınız.*

Kendimizi alçaltıp kanatlarının gölgesine sığındığımız zaman, düşman bizi arar ve saklandığımız için sadece O'nu görür. Kanatlarının altında yetki ya da güç

yoksunluğu yoktur. Hayatlarımızın diğer alanlarını beslemeyi durdurunca, O'na daha fazla acıkıp susarız. İştahlarımızı dönüştürür ve bizi dünyasal zevklerden (hatta kahve ve çikolatadan) çok daha iyi olan iyiliğiyle ve sevecen şefkatiyle besler.

Orucunuz hakkında önerilerim şunlar. İlk olarak orucun şahsınız değil, benliğinizin inkârı olduğunu unutmayın. Ruhunuzun istekli olduğunu hatırlayın... Rahatsız edeceğimiz şey bedeninizdir. Bu nedenle, ruhsal olarak bir kutlama, ziyafet ve sevinç zamanıdır! Ester oruç tutarken kral için zengin bir şölen hazırladığını hatırlayın. Siz bedeninizden değil, Kral'dan zevk alacaksınız. Kral'ı onurlandırdığınızda, sizi varlığıyla onurlandıracak. Buna bir ceza olarak değil, bir ayrıcalık olarak yaklaşın.

Daha sonra bunun bir ölüm kalım meselesi olduğunu anlayın, çünkü öyle. Tutsaklığınızı öldürüyorsunuz.

Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. (Rom. 8:13)

Süreç içerisinde bir şey öleceğine göre, bırakın da günahlı benliğiniz ve bedeninizin kötü işleri ölsün. Yine, tıpkı Ester gibi bu işi ciddiye alın. Eğer mümkünse, üç günlük bir yiyecek orucuyla başlayın. Eğer çalışıyorsanız, Perşembe gün batımında başlayıp Pazar günbatımında

sona erdirebilirsiniz. Bu günler boyunca sadece meyve suyu ya da su içmenizi öneririm. Herhangi bir sağlık-besin dükkanında bu konuda kaynak materyalleri bulabilirsiniz. *Bu kitap tıbbi tavsiyeler sağlamak ya da doktorunuzun vereceği tıbbi tavsiyelerin yerini almak amacı taşımaz, bu nedenle eğer kaygılarınız varsa oruç hakkında doktorunuza ya da kalifiye diğer sağlık personeline danışın. On sekiz yaşın altındaysanız, önce anne babanızla konuşmadan oruç tutmayın.* Kişisel olarak ben oruç tutarken asitsiz içecekler ve su tüketiyorum.

~ Eğer Tanrı'dan zevk almayacaksanız kendinizi yiyecekten mahrum etmenin bir anlamı olmaz.

Eğer Tanrı'dan zevk almayacaksanız kendinizi yiyecekten mahrum etmenin bir anlamı olmaz. İhtiyacınız olan her şeyi önceden toplayın ki orucunuz süresince dinlenebilir. Telefonunuzun fişini çekin, televizyonu kapatın ve dergileri kaldırın. Müzik setini yalnızca tapınma ve övgü müziğiyle doldurun. Seküler aşk şarkılarından uzak durun ve bu zamanı O'nunla yalnız kalmak, O'na yakınlaşmak için kullanın. Bu bir Şabat zamanıdır, bu nedenle başka konular üzerinde çalışmayın. Dinlenin, uyuyun ve O'na yakın olun. Ester Kitabı ve oruç tutmakla ilgili vaatler dahil olmak üzere Tanrı Sözü'nü ya da size meydan okuyan başka Hristiyan materyallerini okuyun.

Oruç boyunca sadece bedeninizi aç bırakmıyorsunuz; ruhunuzu güçlendiriyorsunuz. Bu zaman için dua isteklerinizi not edin. Oruç süresince bu dileklerinizi O'na bildirin. Yüreğinizi Rab'bin önünde su gibi dökün. Her korkuyu ve umudu O'nunla paylaşın, O'na karşı açık ve dürüst olun. Kutsal Yazılar'da ve dualarınızda size gösterdiklerini kaydedin.

O'nun huzuruna cesaretle çıkın. Ester gibi kraliçe giysilerinizi (Mesih'teki doğruluğunuz) kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durun (Est. 5:1). Sizi görmekten memnun olacağını ve elindeki altın asayı size doğru uzatacağını bilin. Ne istediğinizi sorduğunda, O'nu kendisi için vereceğiniz tapınma ve övgü şölenine davet edin ve birlikte şölen yaptıktan sonra dileklerinizi bildirin.

Bu süre boyunca evinizi inceleyin ve Rab için kirli ya da O'nu

Cinsel Aşk Uyanırsa Ne Yapmalı?

hoşnut etmeyen her nesneden kurtulun. Kutsal Ruh bu nesnelere size gösterecek, bu yüzden O'nun yönlendirişine hassas ve itaatli olun. Bu nesnelere uygunsuz videolar, kitaplar, mektuplar, müzikler ve hatta eski erkek arkadaşların fotoğrafları bile olabilir. Kirliliği teşvik eden herhangi bir şey kesinlikle şüphelidir. Cinselliğinizi Rab'bin önüne hoş kokulu bir buhur gibi sunarken, arzuladığı başka alanlar olup olmadığını O'na sorun ve onları da sunun. Bu zamanı O'nu bütün varlığınızla sevdiğiniz bir zaman yapın ve daha önce hayal edemeyeceğiniz yaşam sularını ve gıdayı size verecektir. Bu büyük maceraya adım atarken sizinle birlikte dua etmek istiyorum.

~ Sevgili Göksel Baba,

Senin huzuruna gelen kız kardeşimle yüreğim uyum içindedir. Onu kendine yaklaştır, korkularının Senin gerçeğinin ışığından kaçmalarını sağla ve suçluluğun ve utancın her izini yıkayıp temizle. Onun umudunu tazele ve ona bir gelecek ver. Onu kollarına al ve her fırtına dinene kadar onu salla. Ona rahat ver ve onun için hazırladığın düşü hayata geçir. Kanatlarının gölgesinde onu sakla ve yüreğine bir ezgi koy. Ona ninni söyle ve Sevginle onu sakinleştir. Utanç giysilerinin yerine güzel ve görkemli doğruluk kaftanını giydir. Ona bir zevk bahçesi hazırla ve özel ve yakın paydaşlık zamanlarının bir başlangıcı olsun. Sende dinlenirken, onun yerine savaş. Seni seviyoruz, Babamız ve bizi özgür kıldığın için Sana şükrediyoruz! Her yükü yok et ve her tutsaklık alanını gevşet. Bizi bu kuşağın ortasında parlayan fenerler olarak ayağa kaldır.

Sevgilerimle

Kızın

Kendi sözcüklerinizi benimkilere eklemekten çekinmeyin, ama bilin ki bu dua sizinle birlikte şimdiden edilmiştir... Yüreğimiz bu ezgide halihazırda bir araya gelmiştir.

8 Babanızı Onurlandırmak

Geçenlerde çaresiz bir anneden bir telefon aldım. Kızı tehlikeli bir genç adamla cinsel ilişkide olduğunu itiraf etmiş. Anne korku içindeydi ve kızını korumayı çok istiyordu. Geçmişte bilmeden onu zararlı bir yola sokmuşlardı. Bekaretini kaybetmişti. Şimdi aynı şey yeniden oluyordu. Anne onlarla görüşmemi ve kızı için dua etmemi umuyordu, öyle ki daha büyük bir trajedinin önüne geçilebilirdi.

Ama ben oldukça kuşkuluydum. İnsanların doğruyu ve yanlışını bilmelerine rağmen gene de yanlış seçimleri halinde, onlarla ne kadar çok konuşursanız konuşun ya da ne kadar dua ederseniz edin, yürekte değişim olmadıkça hiçbir şeyin değişmediğini uzun zaman önce öğrenmiştim. Bu yüzden biraz daha sorguladım.

~ İnsanların doğruyu ve yanlışını bilmelerine rağmen gene de yanlış seçimleri halinde, onlarla ne kadar çok konuşursanız konuşun ya da ne kadar dua ederseniz edin, yürekte değişim olmadıkça hiçbir şeyin değişmediğini uzun zaman önce öğrenmiştim.

“Adam Hristiyan değil ve kızınız böyle bir ilişkinin yanlış olduğunu biliyor. Ondan uzaklaşması gerek. Eminim bunu ona söylediniz. Benimle konuşmak neden bir fark yaratsın? Eğer kızınız bu görüşmeyi gerçekten istiyorsa, geleceğim ama eğer istemiyorsa herkesin zamanı boşa harcanacaktır.”

Annenin sesi çaresiz ve üzgün geliyordu. Kızının içten olduğuna dair bana güvence verdi ve görüşmemizin umuduyla okula bile gitmeyeceğini açıkladı. O gün içinde görüşmeyi kabul ettim.

Zaten dolu olan sabahıma planlamadığım bir toplantıyı sıkıştırmak

için aceleyle kalktım. Duş aldım ve olabildiğince çabuk kapının dışına çıktım. Toplantıya giderken, Tanrı'nın hikmeti, yönlendirişi ve meshedilişi için dua ettim. Anne ve kızı beni lokantada bekliyorlardı. Oturdum ve kız iki hafta önce bir benzin istasyonunda o adamla karşılaştığını ve o anda belalı biri olduğunu hissettiğini anlattı. *Ondan uzak dur* diyen bir ses duydu, ama bunu yapmadı. Kızı hemen baştan çıkardı ve banka hesabına erişim sağladı. Bu adam okuldan atılmıştı ve babası bile ondan uzak durması için kızı uyarmıştı. Ama kız dinlemedi. Onu bir şekilde rehabilite etmeyi ve düzeltmeyi istiyordu. Şimdi ise adamın yasalarla başının belada olabileceğinden ve kendisinin de sorumlu tutulabileceğinden korkuyordu. Stres başa çıkılmaz boyuta geldi ve annesine tüm hikâyeyi anlattı. Adamdan ayrılmayacağından korkuyordu, çünkü onu cep telefonundan arayıp duruyordu.

Hemen sadede geldim. “Bu adam harika bir kadın satıcısı adayı gibi görünüyor. Birçok fahişenin kendi satıcılarını kurtarmaya ve onlara yardımcı olmaya çalıştığını biliyor musun? Henüz on yedi yaşındasın ve o yirmili yaşlarında. Hiç alınma ancak o senin vermek istediğin türde bir yardım istemiyor. Önce Tanrı'nın seni iyileştirmesine izin vermeli ve neden erkekler konusunda bu kadar kötü bir zevke sahip olduğunu keşfetmelisin.”

Anne ve kız başlarını salladılar ve ben devam ettim.

“Banka hesabını kapatmalısın. Cep telefonu numaranı değiştir ve artık onunla görüşmeyeceğini söyle.”

Kızın şüpheleri vardı, “Bilmiyorum... Onunla birlikteyken ona hayır demekte zorlanıyorum.”

“Onunla olmayacaksın. Fuhuştan kaçacaksın. Eğer bunu telefonda yapamazsan, o halde babandan yardım etmesini iste. Eminim ki bu genç adama seni bir daha göremeyeceğini söylemekte zorlanmaz. Belki bu konuşmayı yapmak için onu elinde bir pompalı tüfekte kapıda karşılayabilir. Brak, baban seni korusun. Babalar bu yüzden vardır.”

Anne ve kız bakıştılar ve işte o zaman babanın neler olup bittiğinden kesinlikle haberi olmadığını anladım.

“Kocanız henüz bilmiyor mu?” diye anneye sordum.

Kendisinin de henüz yeni öğrendiğini ve babasının ilkinden haberi olmasına rağmen bu seferkini bilmediğini açıkladı. Bu genç adamı baştan beri sevmemişti ve eğer durumu öğrenirse, hayal kırıklığına uğrayacağı ve kalbinin kırılacağını biliyorlardı.

Kızdan üç şey yapmak için söz vermesini istedim. Birincisi tüm çirkin hikâyeyi babasına anlatmak, ikincisi babasından bu adama karşı onu korumasını istemek ve sonra Tanrı'yla birlikte bu süreçte yürürken her gün belli bir kitap ve Kutsal Kitap okumak. Ona değerli bir taş verdim. Eğer bu olaydan bir ders çıkartırsa, bu çirkin ve korkutucu durumun onun hayatında bir mücevher haline gelebileceğini söyledim. Sonra arabaya gittik ve dua ettik.

Ama herhangi bir rahatlama hissetmedim. Sanki içinde bir yerde elinde tutmak istediği, ama bir gün kontrol edemeyebileceğinden korktuğu bir şeyi sihirli bir şekilde kırmam gerekiyor gibiydi. Konuştuğumuz her şeyi yapacağını temin etmesine rağmen, görüşmeden sıkıntılı ayrıldım.

Onlardan bir daha haber almadım, ama sonraki hafta bir arkadaşşıma gittiler. Görünen o ki, anne yeniden çaresiz kalmıştı; görüşmemizden sonraki Cumartesi günü kız gene bu genç adamla dışarı çıkmış ve eve hiç dönmemişti.

Sizin de aklınız benim kadar karıştı mı? Benim sadece oğullarım var. Eğer oğullarımdan biri bir kızla ilgili buna benzer bir hikâyeye eve gelseydi, sizce Cumartesi günü oğlumun o kızla dışarı çıkmasına izin verir miydim? Sizin evinizde yaşadıkları sürece onları korumakla yükümlü olduğunuza inanıyorum, özellikle de küçük yaşta. Bu genç kızla ilgili iş nerede çığırından çıktı emin değilim. Anne babasından habersiz mi dışarı kaçtı ya da babaya hiç bir şey söylenmedi mi bilmiyorum. Yoksa suçluluk hissi yüzünden kendilerini güçsüz hissedip geçmişte başarısız oldukları için gelecekte onu koruyamayacaklarını mı düşündüler?

Ama çok geç değil. Yakarmalıyız. Anne babalar, çocuklarınızı koruyun. Kadınlar, gücünüzü geri alın ve Tanrı yolunda yürüyün. Bu yürüyüş Tanrı'nın hikmetine ve öğüdüne başvurarak başlar. Kendimizi alçaltmalı ve O'nun yollarının bizimkinden

~ Anne babalar, çocuklarınızı koruyun. Kadınlar, gücünüzü geri alın ve Tanrı yolunda yürüyün.

daha yüksek olduğunu kabul etmeliyiz. Ne de olsa, düşüncelerimiz ve bilgeliğimiz O'nun öğüdünün ışığında sadece akılsızlıktır.

Bu kuşağın babalarının kızlarının satılması, taciz edilmesi ve tecavüze uğraması karşısında yüreklerinin kırılması ve öfkeyle dolması gerekir. Zayıf kaldıkları için tövbe etmeleri ve sonra ayağa kalkarak zayıf bıraktıkları alanları korumaları ve iyileştirmeleri gerekir. Kadınlar hayatlarındaki erkekler tarafından şiddete uğramak yerine korunmalıdır.

~ Bu kuşağın babalarının kızlarının satılması, taciz edilmesi ve tecavüze uğraması karşısında yüreklerinin kırılması ve öfkeyle dolması gerekir.

Babalar kızlarının erdemini koruyucuları olmalıdır. Babaları ile sağlıklı, canlı bir ilişki içinde olan kızlar suistimalci erkeklerle karşı çok daha az korumasızdır. Evlerinde sağlıklı rol modeller gördükleri için sağlıklı bir ilişkiyi görünce hemen tanırlar. Krallık kızları gibi davranılan kızlar başkalarının

kendilerine daha düşük davranmasına izin vermeyeceklerdir. Kızlarına iltifat eden ve onaylayan babalar kızlarının bunları yapacak başka adamlar aramasına böylece fırsat vermezler. Gençliklerinde kendilerinin ya da arkadaşlarının nasıl olduğunu hatırlayan babalar, kızlarının ödün verebilecekleri bir pozisyona girmesine izin vermezler. Kızlarını erkek ve kadın ilişkileri konusunda açık sözlülükle eğiten babalar, onları ayartıcı durumlarda iyi kararlar vermeleri için ihtiyaçları olan bilgilerle donatırlar. Tersine, babaları öfkeli olan ve onlardan asla memnun olmayan kızlar erkeklerin onayını başka yerde arayacaklardır.

Üniversiteye başladığım zaman her şeyin değiştiğini hatırlıyorum. Ortabatı'daki soğuk ve cansız İndiana'dan güneşli Arizona'ya taşınmıştım. Anne baba kontrolünden ve akran beklentilerinden tamamen uzak olacağım için çok heyecanlıydım. Tuhaflıklarımı ardımda bırakabilir ve yeni bir başlangıç yapabilirdim. Kızlar birliği telaşından geçtim ve okul başlamadan önce kendime bir oda tuttum. Bu durum bana okul yılına başlarken otomatikman bir arkadaş grubu kazandırdı. Erkeklerin çokça ilgisini çekiyordum ve bu durum tamamen görmezden geldiğim lise zamanının oldukça zıttıydı. Sınıflara yürürken ya da kampüste gezinirken,

etrafımda benimle flört edenler, ıslık çalanlar ya da çıkma teklif edenler oluyordu. Tüm bu ilgi başımı döndürdü, çünkü önceki dört yılda çoğunlukla bana takılan adları ve alayları duymuştum.

Bu durumu iyi idare ediyormuş gibi görünüyordum, ama içimde güçsüz ve kendimden emin değildim. Bir seviyede beni korkutmasına rağmen erkeklerin ilgisini çekerek güç bulmaya başladım. Bana çok yaklaştıklarında aslında havalı numarası yapan bir ezik olduğumu keşfetmelerinden korkuyordum. Bu nedenle, çıktığım oğlanların çoğuyla oynadım. Benden fazlaca hoşlanmaya başladıkları takdirde onları terk ediyordum. Erkekleri iç çamaşır değiştirir gibi değiştirmeye inanmakla övünüyordum... her gün için bir tane. Sadece bir dönem içinde kırk beş adamla çıktım! Bu rakam sadece yakınlaşmaktan ne kadar korktuğumu gösteriyor!

Ama yılın sonunda bana denk biriyle karşılaştım. Ben on sekiz yaşındaydım ve o yirmi yedi idi. Uzun boylu, yakışıklı, hayatı seven biriydi ve daha sonradan bir kız avcısı olduğunu keşfettim. Birinci sınıftaki kızlara gizlice yaklaşırdı ve gözlerini bana dikmişti. Bu adam öğrenci bile değildi, sadece kampüsün gece kulüplerinde gözlem yapmak için takılan biriydi. Bir şekilde savunmasız olduğunu anlamış olmalıydı. Ne yazık ki, çok geç olana kadar onunla ilgili gerçeği göremedim. Adamın benimle ilgilendiğini fark eden birkaç arkadaşım beni onun hakkında uyardılar. Ama ben dinlemedim, çünkü bu kadar zarif ve dünyevi birinin dikkatini çekmek beni gururlandırdı. Tüm Avrupa'yı dolaşmıştı ve mükemmel bir atletti. Gittiği her yerde kadınların başları ona çevriliyordu.

Beni birkaç kez birlikte dışarı çıkmaya davet etti, ama onu geri çevirince daha da ısrarcı oldu. Uzak bir mesafeden gösterdiği ilgiden keyif alıyordum. Bir gece annemi aradım ve ona kendimden çok daha üstün gördüğüm bir erkeğin ilgisinin beni heyecanlandırıldığını anlattım. Ne de olsa, benden daha zeki, daha yaşlı ve daha çekiciydi. Bana çıkma teklif ettiğini, ama kabul edip etmemek konusunda kararsız olduğunu söyledim. Bir şekilde bana hayır demesini istiyordum. Şimdiye dek çıkmış olduğum diğer erkeklerin hiçbirini için annemden izin istememiştim. Bir an tereddüt etti, ama sonra onunla birlikteyken kendimi idare edebileceğimi

~ Eğer babama soracak kadar cesaretim olsaydı, cevabının hayır olacağını biliyorum.

düşündüğünü açıkladı. Onun cevabının beni şaşırttığını hatırlıyorum. Telefonu kapattım ve eğer annem tamam diyorsa... tamamdır diye düşündüm. Sonraki davetini kabul ettim ve bundan her zaman

pişmanlık duydum. Eğer babama soracak kadar cesaretim olsaydı, cevabının hayır olacağını biliyorum. Bunu asla onaylamazdı, çünkü bir şeyin yanlış olduğunu derhal anlardı. Eğer babamın vereceği tepkiye kulak verecek kadar hikmetli olsaydım, güvende olacaktım. Ama bu olmadı.

Bu adam sistemli olarak birkaç ay boyunca beni ayarttı ve on dokuzuncu yaş günümün hemen ardından bekaretimi kaybettim. Yazı Arizona'da geçirmeyi planlamıştım, ama onun etkisinden kurtulmak için ailemin evine kaçtım. Neler olduğunu onlara anlatmadım. Babam onu onaylamadı; benden dokuz yaş büyük biriyle çıktığımı duyduğunda çıldırdı, ama artık çok geçti. O noktada üzerimdeki etkisi çok güçlüydü. Tanrı'ya şükürler olsun, kaçabileceğim bir ev vardı, çünkü benim durumumdaki çok fazla kız bir kaçış yolu olduğunu görmüyorlar.

~ Göksel Babanız sizin istismar edildiğinizi görmeyi asla istemez: Sizin korunmanızı ve beslenmenizi ister.

O dönemde ne ben ne de babam Hristiyan'dık, ama belli bir düzeye kadar bu birlikteliğin tehlikeli olduğunu biliyordu. Babaların kızlarının erdeminin koruyucusu ve muhafızı olmak için donatıldıklarına inanıyorum ve bu görev Hristiyan olmasalar bile geçerlidir.

Peki ya zor bir yerdeyseniz? Babanız koruyucu değil. Belki etrafta yok ya da tacizci biri. Belki de bizzat o sizi cinsel olarak istismar etti ve yanınızda güvende hissedeceğiniz son kişi o. Eğer hikâyeniz buysa, o zaman mevkinizi hatırlamanızın zamanı. Eğer doğal ortamınızda sağlıklı bir baba figürünüz yoksa, gene de göksel Babanız var.

Göksel Babanız sizin istismar edildiğinizi görmeyi asla istemez: Sizin korunmanızı ve beslenmenizi ister. Bunun anlamı herhangi bir durumda haklı olarak şu soruyu sorabilirsiniz, *Göksel Babam bana nasıl davranıl-*

masını ister? Eğer bilseydi bunun olmasına izin verir miydi? Emin olun, size bir fahişe gibi davranılmasını istemez. Ve gene emin olun, karşı durduğunuzda sizi desteklemek için arkanızda hazır bekleyecektir. Şuna benzer yorumlar yapacağını hayal bile etmeyin, “Oraya giderek bunu sen kendin istedin”... Böyle bir şeyi asla söylemeyecektir! “Dışarı çık, evine git ve güvende ol!” diyecektir.

Kontrolcü birine bulaştıysanız ve onunla yüz yüze gelecek cesareti bulamıyorsanız, o zaman onunla görüşmeyi reddedin. Üniversitede ikinci sınıfta, benden büyük bir başka erkekle ciddi bir ilişkiye girdim. O lisansüstü öğrencisiydi ve beni parmağında döndürüyordu. Çok sağlıksız bir ilişkiydi, ama ben onu bir tür ödül gibi görüyordum. Annem ve babam çok kaygılıydı, ama ben Arizona'daydım ve onlar İndiana'da çok uzaktaydılar. Ondan hoşlanmadıkları için, bu işin yürümesi konusunda daha da kararlıydım.

İşte yerdeydi, sırtı zemine yapışmıştı ve üzerinde kendisinden daha iri bir kadın oturuyordu. Birden bir uyanış yaşadım.

Annem gözlerimin açılması ve bu ilişkiden bir şekilde kurtulmam için içtenlikle dua etmeye başladı. Benim için birkaç hafta yürekten dua ettikten sonra işler değişmeye başladı. Ayrılmak yerine sözlendik. Ama sözlendiğimiz törende *Bir şeyler yanlış* diye düşündüm.

Birkaç gece sonra birlikte resmi bir dansa gittik ve hiç eğlenemiyor gibiydim. Nereye dönsek insanlar sözlendiğimiz için bizi tebrik ediyordu ve ben güç bela gülümsüyordum. Çok fazla içtiğimi, ama sanki bir türlü sarhoş olamadığımı hatırlıyorum. Ama genelde yaptığı bir şey olmamasına rağmen erkek arkadaşımın sarhoş olmakla sorunu yoktu. O kadar kontrolcü biriydi ki, sarhoş olarak kontrolünü kaybetmeyi riske etmek istemezdi. (Elbette, benim küfelik olmama aldırmazdı!) O gece şişman bir kız onu bir öpücükle kutlamak için üzerine geldi ve onu yere devirdi. İşte yerdeydi, sırtı zemine yapışmıştı ve üzerinde kendisinden daha iri bir kadın oturuyordu. Birden bir uyanış yaşadım.

Benim bu ezikle ne işim var? diye düşündüm. Yerden kalkmak için zeminde debelenmelerini seyrettim ve *Ben bu adamda ne buldum?*

düşüncesi aklımdan geçti.

Derhal oradan ayrılmak istedim. Ondan olabildiğince uzaklaşmak istiyordum. Ne yazık ki, ben hariç altı kişilik grubumuzun tümü sarhoştu ve onları evlerine bırakmak zorunda kaldım. Onun evine geldiğimizde ona bakıp “Dışarı çık!” dedim.

Donakaldı ve ağzından şu sözleri geveledi, “Sen içeri gelip geceyi benimle geçirmiyor musun?”

“Kesinlikle hayır” diyerek oradan son sürat uzaklaştım.

Yarım saat sonra odanın kapısına dayanıp beni görmek için yalvarmaya başladı. Ağzı iyi laf yapan biri olduğundan, arkadaşlarımdan birini benimle konuşması için ikna etti. Ona beni çok sevdiğini ve sonradan pişman olacağım acele bir karar vermemi istemediğini söyledi. Arkadaşım yukarı çıktı ve beni aşağıya inmem için ikna etmeye çalıştı. Ama ben ilgilenmiyordum ve onu evine göndermesini söyledim. Koridorda olup tüm hikâyeyi duyan bir başka kız arkadaşım diğeri gittikten sonra odama geldi.

Bana gelip dedi ki, “Lisa, bu adam işe yaramazın biri. Onunla birlikte olmaya başladığından beri seni mutlu görmedim... Ondan kurtul!”

Ona baktım ve düşüncelerimi okuduğu için şok oldum.

Onunla aynı fikirdeydim. “Bildiğin gibi mutlu değildim! Bu adamla benim ne işim var? Söz yüzüğünü geri vereceğim! Benimle gelir misin?”

Bana sarıldı ve isteğimi kabul etti.

Gittiğinden emin olana dek bekledik ve sonra onun evine gittik. Söz yüzüğünü üzerinde “Bitti” yazılı bir kağıda sardım ve posta kutusuna attım. Sonra odamıza geri döndük.

Ertesi sabah uyandığımda farklı bir insandım... kendimi özgür hissediyordum! İlk başta neden böyle hissettiğimi merak ettim ve sonra geçen gece ne yaptığımı hatırladım. Hiçbir pişmanlığım yoktu. Hemen sadık arkadaşımı buldum, ona sarılarak “Özgürüm!” dedim.

Hoplaya zıplaya kahvaltı için alt kata indim. Kahvaltı ederken bana bir telefon geldi. O olduğunu bildiğim için “mesaj alın” dedim. O andan itibaren kendimi daha güçlü hissediyordum. Duş aldım ve sonraki dönem

öğrenci danışmanlığı mülakatına hazırlandım. Tam zamanında vardım. Ama evime geri döndüğümde bir başka arkadaşım beni durdurdu.

“Onu kütüphanede gördüm, Lisa. Çok üzgün... Bu notu sana vermemi istedi.”

Yazdığı notta geçen gece ne yaptığımı bilmediğimden bahsediyordu ve bildiği kadarıyla benden ayrılmaya hazır değildi. Konuşmamız için o gece beni dışarı çıkmaya davet ediyordu. Ayarlama yapmak için beni aramak istediğini söylüyordu. Ama artık hiçbir yere onunla yalnız gitmeye niyetim yoktu. Genelde kendi istediğini en nihayetinde kabul ettirene kadar olayları manipüle etme yeteneğine sahipti. Yaklaşık dokuz aydır ilk defa doğrudan kendi başıma düşünebilmiştim ve bundan vazgeçmeye niyetim yoktu. Aradığı zaman telefonuna bakmayacaktım.

İstismarcı korkaklara açıklama yapmaya borçlu değilsiniz. Eğer bittiğine karar verdiyseniz, bitmiştir.

Sonra beni kampüste sinsice takip etmeye başladı. Yalvarmaktan bağırmaya, tehdit etmekten özür dilemeye ve sonra tekrar yalvarmaya geçiş yapıp duruyordu, ancak ben bütün bunlara aldırmış etmeden sadece yürüyordum. Sınıfıma girdiğimde ders bitene kadar beni bekler ve ardından tacizlere yeniden başlardı. Sınıfımda iyi ve zeki olduğu kadar iri yarı olan bir futbol oyuncusu arkadaşım vardı. Bu arkadaş durumumu izlemiş ve sonunda canına tak demişti. Dönemin geri kalanı boyunca sınıfıma gidip dönerken bana sürekli eşlik etti. Eski erkek arkadaşım yanımda bu iri yarı futbolcuyu görünce benden çekinmeye başladı! Yaz için evime dönene kadar benden uzak durdu.

İstismarcı, kontrolcü erkekler sadece kendilerinden büyük birine ya da bir şeye saygı duyarlar. Ve inanın, tüm istismarcılar gibi korkaktırlar. İstismarcı korkaklara açıklama yapmaya borçlu değilsiniz. Eğer bittiğine karar verdiyseniz, bitmiştir.

O yaz evime döndüğümde, annem özgür olmam için ne kadar dua ettiğini bana anlattı. İki ay sonra İsa Mesih'e iman ettim ve John ile tanıştım, ama okula geri dönmekten korkuyordum, çünkü korumam mezun

olmuş ve iş bulmak için okulu bırakmıştı. Şimdi beni kim koruyacaktı? Bunu içten bir dua isteği yaptım. Korktuğum gibi, okulun daha ilk haftasında eski erkek arkadaşına rastladım. Ama artık onun etkisi altında değildim. Ona yaz tatilinde Hristiyan olduğumu söyledim. Afalladı ve bunun olacağını rüyasında gördüğünü söyledi. Hatta onunla birlikte Kutsal Kitap çalışmasına başlamak isteyip istemediğimi sordu. Teşekkür ederek öneriyi reddettim.

Birbirimizden tamamen uzak durmanın bizim için en iyisi olacağını söyledim. Kabul etmedi, ama sadece bir iki hafta sonra en sonunda peşimi bıraktı. Artık korumam Tanrı'ydı ve hatta bu adama bir rüya bile vermişti. Bunun Tanrı'dan olduğunu biliyorum, çünkü kurtulmadan önce Hristiyan olmanın yakınından bile geçen biri değildim!

Göksel Babanız sizin için bu tür savaşları da vermek istiyor. Sizi örtecek ve zarar görmekten koruyacaktır... O halde bırakın yapsın.

~ Sevgili Göksel Baba,

Sana şükrediyorum, çünkü Sen gerçekten benim Babamsın ve erdemimin nihai koruyucusu ve muhafızısın. Her zaman benim için en iyisini istediğine inanıyorum. Durumum ne olursa olsun asla yalnız olmadığımı inanıyorum. Beni koruyan meleklerin ve beni saklayan Sözün benimle birlikte. En derin, karanlık sırlarımla ve korkularıyla kaçabileceğim bir Babasın, çünkü Sen beni araştırırsın ve tanırırsın. Beni koruyan ve gözeten Kral olarak Seni tanımama izin ver. Kendi düşüncelerime değil, Senin öğütlerinin güvenliğine sığınacağım. Kanatlarının altında beni sakla.

Sevgilerimle,

Kızın

9 *Diri Kurbanlar*

Cinselliğimin Tanrı'nın son derece ilgili olduğu bir alan olduğunu ilk kez idrak ettiğim zamanı hatırlıyorum. Bir nedenden ötürü, bu zamandan önce hayatımın bu alanını *kötü* kızlar için *kötü* bir alan olarak izole etmiştim. Uzun yıllar boyunca gerçekten de mükemmel bir "kötü kız" örneği olmuşum ve bu yüzden cinselliğimin arkada bırakılan bir şey olduğunu, Hristiyan olmadan önceki hayatımın bir parçası sayılacağını varsaydım. Tamamen görmezden gelerek başkalarıyla ve elbette Tanrı'yla asla konuşup tartışmak istemediğim bir konuydu. Ne de olsa, iyi Hristiyan kızların tutkulu alanlarla ilgilenmediğini düşündüm. Bu düşüncemin tehlikelerini ve cehaletini fark etmedim. *Doğrudan yüzleşmediğiniz alanlar asla sessiz kalmaz.* Yüzleşme için Çarmıh'a getirilmelidirler.

O dönemde "Hristiyan kızları" düşündüğümde, zihnime başarıları üzerinde parlayan haleleriyle göğe bakan kutsal bakirelerin resimleri gelirdi. Göksel dünyaya ait olmayı özlüyordum, ama hâlâ oldukça dünyevi düşüncelerle mücadele ediyordum. Kolej kampüsünde yürürken birlikte çeşitli derecelerde, ortamlarda ya da biçimlerde günah işlediğim insanların yanından geçmek benim için sıra dışı olmuyordu. Elbette, onlar geçmişte yaptıklarımızı sadece onaylamakla kalmıyor ayrıca tekrarlamak istiyorlardı. Sanki varlıkları bile benimle alay ediyordu: "Selam, beni hatırladın mı? Hristiyan olduğumu duydum... Ama ben biliyorum! Senin *gerçekte* nasıl olduğunu biliyorum. Beni kandırmazsın. Maskeyi çıkar

Doğrudan yüzleşmediğiniz alanlar asla sessiz kalmaz.

ve kendini göster! Eski halini daha çok seviyordum. Artık hiç eğlenceli değilsin.”

Elbette hissettiğim geçici algı buydu, ama yorumlarımın doğru olduğunu hissetmek için iyi nedenlerim vardı. Okulun daha ilk haftasında yüzlerce öğrencinin bulunduğu bir sınıftaydım ve henüz profesör derse girmeden önce öğrenci başkanı ayağa kalkıp oturduğu ön sıradan bana seslendi, “Hey, Lisa! Duyduklarım doğru mu? İsa’ya mı sardın? Bunu kabul etmiyoruz! Seni Theta evinden çıkarıp seks, uyuşturucu ve alkole çekeceğiz!”

Sınıftaki her göz ya zaten üzerime odaklanmıştı ya da beni arıyordu. Bazıları gülüyor ve başlarını sallıyordu, çünkü nasıl biri olduğumu biliyorlardı. Yüzüm kızardı ve sıcak bastı. İçimde hissettiğim titremenin tüm vücudumu sarmasına çaresizce engel olmaya çalışıyordum. Ama İsa’nın sözleri yüreğimde yankılandı:

“İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi,
ben de göklerdeki Babam’ın önünde açıkça kabul edeceğim.
İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de
göklerdeki Babam’ın önünde inkâr edeceğim.” (Mat. 10:32-33)

Beni görmek isteyen herkes için basamaklı oditoryumun ortasındaki sandalyemden kalktım. Öğrenci başkanının doğrudan gözlerine bakarak “Doğru” dedim. Ve sonra bunu kanıtlamaya giriştim!

Öğrenci başkanı ve sınıfın çoğu gülmeye başladı. Sonra yerime oturdum. Profesör sınıfa geldi ve deneme sona erdi. Sınıfın geri kalanını dosdoğru önüme bakarak ve bir an önce dışarı kaçmayı bekleyerek geçirdim. Kendimi soyutlanmış bir duruma soktuğumu biliyordum, ama aynı zamanda benim için tek güvenli yerin bu olduğunu da biliyordum.

Çok ileri gittiğim için gözlerin üzerimde olacağını anladım. Derslere girip çıkarken bu “gözleri” keskin bir şekilde üzerimde hissetmeye başladım. Kampüs önceden benim için arkadaşların, eğlencenin ve erkek arkadaşların barınağı olmuştu. Şimdiyse inceleme altına alındığım ve geçmişteki utancımın mekanıydı. Okula dönmeden sadece iki hafta

önce Rab'be iman etmiştim ve nasıl davranmam gerektiğini gerçekten bilmiyordum.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi, yurt evindeki diğer Hristiyanlar'dan almış olduğum karşılama da kafamı karıştırdı. Sanki bana o ya da bu şekilde sürekli aynı mesajı gönderiyor gibiydiler: *Sakin ol, İsa hakkında çok konuşmayı bırak ve "normal" bir Hristiyan ol, çünkü herkesi rahatsız ediyorsun.* Tanrı yolunda beni cesaretlendireceklerini düşündüğüm kişiler destek olmak şöyle dursun sadece sessiz olmamı söylüyordu. Ve imansızlar da elbette beni inançlarımdan taviz vermeye teşvik ediyordu.

~ Tavizin genç insanlar için tek alternatif olması gerektiğini düşünmeye başladım.

Hristiyan tutumumu bir parça sessizleştirmeye çalıştım. Azar azar imanımdan taviz vermeye başladım, ama sanki her seferinde biraz öldüğümü hissettim. Tavizin genç insanlar için tek alternatif olması gerektiğini düşünmeye başladım. Tanıştığım Hristiyanlar'ın çoğu iman etmeden önce dinlediğim müziklerin aynısını dinliyor, katıldığım partilerin aynısına katılıyordu. Bense sözlerinin içimde uyandırdığı şeyleri bildiğimden İsa'dan önce dinlediğim müziklerin çoğunu çöpe atmıştım. İman ettikten sonra aynı partilere katılmayı denedim, böylece herkes Hristiyanlar'ın sıkıcı olmadığını düşünecekti. Ama artık partilere ayık katıldığım için ortamdaki rahatsız oluyordum. Alkolün etkisi olmadan bunlar çok aptalca geliyordu. Oyun artık benim için eğlenceli değildi.

Sonra yurt evimin dışındaki Hristiyanlar'la ilişkiler kurmaya çalıştım ve Campus Crusade hizmetiyle tanıştım. Bu hizmet aracılığıyla birkaç yıl önce mezuniyet gecesi kraliçesi seçilmiş olan tatlı bir kız kardeşle tanıştım; onunla Kutsal Kitap çalışmasına başladık ve öğle yemekleri için bir araya geldik. Birlikte geçirdiğimiz zamanın çoğu beni tanıklık konusunda eğitmekle geçiyordu. Birlikte dua eder ve sonra kampüs içindeki bireylere ya da gruplara yaklaşırdık. Harika bir öğrenme zamanıydı.

Ama bir öğleden sonra güneşin altında kitap okuyan bir kıza yaklaştığımızda çok garip bir şey olduğunu hatırlıyorum. Ona yaklaştığı-

mızda, Kutsal Kitap okuduğunu ve muhtemelen zaten Hristiyan olduğunu fark ettik. Ama onunla sohbet etmek için zaman ayırdık. Gitmek üzere ayrılırken ikimize de Kutsal Kitap'tan ayetler verdi. Benimkisi şuydu:

Sevgilim şöyle dedi:

“Kalk, gel aşkım, güzelim.

Bak, kış geçti,

Yağmurların ardı kesildi. (Ezg. 2:10-11)

Uzaklaşırken şaşkın bir halde ona teşekkür ettiğimi hatırlıyorum. İçimde yüreğim tutuşmuştu: Bu sözlerin anlamı neydi? Hafta sonu yalnız başıma Kutsal Kitap'ımı çalışmaya ve bu ayetlerin anlamını keşfetmeye karar verdim. Pazar sabahı ılık ve güneşliydi ve bir üniversite öğrencisine göre alışılmadık derecede erken kalktım. Kahvaltımız için hazırlanan simitlerden almak için mutfağa indim. Pazar günleri kahvaltı hariç yemekler bize aitti. Elime bir simit aldım ve tam ağzıma atacaktım ki, Kutsal Ruh'un *Bekle* diye fısıldadığını işittim. Bir başkasının benden sonra mutfağa inip inmediğini merak ederek dönüp arkama baktım, ama yalnızdım. Çok daha fazla acıkacağım sonraki bir zaman için saklamam gerektiğini düşünerek simidi peçeteye sardım ve odama çıkmaya başladım.

Merdivenleri çıkarken Kutsal Ruh'un bana talimat vermeye devam ettiğini sezdim. Simiti saklayacak, markete gidecek ve biraz üzüm suyu alacaktım. Tanrı beni O'nunla birlikte Rab'bin Sofrası'nı paylaşmaya davet ediyordu! Attığım her adımla heyecanım büyüdü! Kutsal Yazılar'ın anlamı daha şimdiden açılıyordu. O beni kendisiyle gelmeye çağırıyor ve davet ediyordu. Kutsal Kitap'ımı ve not defterimi aldım ve onları simit ve bir miktar nakitle birlikte sırt çantama yerleştirdim. Markete koşup üzüm suyu aldım ve sonra kampüste en sevdiğim gizli yerlerden birine hızla ilerledim. Eski ağaçların gölgesi altında gözlerden neredeyse saklı bir banktı. İlahi pikniğimin tüm öğelerini paketinden çıkardım ve Kutsal Kitap'ımı açtım. Her hafta Rab'bin Sofrası'nın düzenlendiği bir kilisede büyümüştüm, ama Hristiyan olduğum günden beri henüz Rab'bin Sofrası'na katılmamıştım. Kilisenin idaresi olmadan tek başıma Sofra yapabileceğimden bile emin değildim, bu

yüzden bu konudaki öğretiyi okumak için Kutsal Kitap'ımı taradım.

“Bu sizin uğrunuzda feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın”. Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: “Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın”. (1 Ko.11:24-25)

İsa'nın bu sözlerinin ne anlama geldiğini ilk kez anladığımda üzerime kutsal bir huşu geldi. Bu davet çağlar boyunca süregelmişti ve şimdi Rab doğrudan bana konuşarak “*Bu senin uğruna feda edilen bedenimdir*” diyordu. Rab'bin Sofrası'na steril bir ritüelin parçası olarak değil, dirilmiş Rab ve canımın Kurtarıcısı ile yakın bir paydaşlık içinde katılıyordum. Beni çarmıhta parçalanan bedeninin kurbanına, bir anı vasiyeti olarak ekmeğin bölünmesine kişisel olarak davet etmişti. Ben yaşayayım diye kendisini isteyerek feda etti. Bu hiç de küçük bir şey değildi! Ayrıca bana kanıyla satın alınan, asmanın çiğnenmiş ürünüyle dolu Yeni Antlaşma kâsesini uzattı. Önümde duran ekmeğin ve üzüm suyu çok uzak bir geçmişe ait bir gecenin ve imanla yaklaştığım bir masanın sembelleriydi. Satırları okumaya devam ederken anlamın ağırlığı altında titredim.

~ Rab'bin Sofrası'na steril bir ritüelin parçası olarak değil, dirilmiş Rab ve canımın Kurtarıcısı ile yakın bir paydaşlık içinde katılıyordum.

Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeğin yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmeğinden yiyip içmeden önce. Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder. (1 Ko. 11:27-29)

Bunu birçok kez yaptığımı düşünmek beni gözyaşlarına boğdu. Rab'bin bedenini gerçekten fark etmeden ya da kendi yüreğimi sınamadan sadece mekanik bir işlem yapmıştım. O benim için canını vermişti ve hayatımda bir kez olsun kendimi gerçekten yargılamamıştım. Kilisede Rab'bin Sofrası sırasında etrafta kim var kim yok diye insanları

~ İsa tüm hayatımı O'na
vermemi istiyordu ve bu istek
bedenimi de içeriyordu.

gözlerdim, ama gözlerimi hiçbir zaman kendi içime yöneltmedim. Kanıyorlar mı diye heykellere bile gözlerimi dikerken O'nun benim için dökülen kanını tamamen göz ardı ediyordum.

Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık. (1 Ko. 11:31)

Gözlerimi kapattım ve anlayış gözlerimin aydınlanması ve hayatımın her alanının açılması için dua ettim. Sonra Tanrı Sözü'nün eylemlerimin ve isteklerimin yargıcı olmasına izin vererek Kutsal Ruh'u beni araştırmaya başlaması için davet ettim. Orada saatlerce kalmış olabilirim ya da belki de sadece dakikalardı. Ancak zamanı belirsiz bu paydaşlık sırasında paklık konusu ortaya çıktı. Önümdeki farklı konular için dua ederken günahımı itiraf ettim ve yüreğimde bir arınma ve rahatlama hissettim. İsa tüm hayatımı O'na vermemi istiyordu ve bu istek bedenimi de içeriyordu.

Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım:
Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak
sunun. Ruhsal tapınmanız budur. (Rom. 12:1)

Tanrı'nın merhametinden ötürü pak olmaya teşvik ediliriz. Korkudan ötürü teşvik edilmeyiz, ama eriştiğimiz merhametin ışığında karşılık vermeye davet ediliriz. Sadece büyük bir neden ya da hedef olduğu zaman teşvik ediliriz. Bu ayetin anlamını kavramak istedim ve daha derine inerek inceden inceye düşündüm. Bedenimin Tanrı'ya diri bir kurban olarak sunulmalıydı. Bir Hristiyan olarak, hayatım artık benim değildir, çünkü bir bedel karşılığında satın alındım.

Bu ayet ayrıca ne kadar günahla lekelenmiş ve kirlenmiş olursak olalım, Tanrı'nın hayatlarımızı kutsal ve O'nu hoşnut eden kurbanlar olarak kabul edeceğini vaat eder. Bu elbette benim için çok güçlü bir vahiydi. Fiziksel bedenimin kutsal bir Tanrı'nın huzurunda bir tapınma unsuru olma kapasitesine sahip olduğunu, kutsal sayıldığını ve O'nu hoşnut ettiğini daha önce hiç düşünmemiştim.

Bedensel varlığımdan gizlenmek, onun tuzaklarından ve üzerimdeki baskısından kaçmak istedim. Ve Tanrı bunu nasıl başaracağını söylüyordu. Eğer bedenimi O'na sunarsam ve diri bir kurban olarak Çarmih'ı benimsersem, sunduğum sunuyu Oğlu uğruna doğru sayacaktı.

Paklığın sadece iyilik olsun diye verilen ve ergenlikten yetişkinliğe geçişte imkânsız görülen bir buyruktan ibaret olmadığını anladım. Esasen bir ruhsal tapınmaydı. Paklık kendimi inkârın, hayatımı her gün O'nun yoluna sermenin ve çarmihımı yüklenmenin gerekli bir parçasıydı. O'nun etinden et, kemiğinden kemik olmayı arzuladım, öyle ki, O'nun sözü hayatımda ete kemiğe bürünsün.

Matthew Henry'nin Romalılar 12. bölüm yorumunda bedenlerimizi diri kurbanlar olarak sunmak Tanrı yoluna bağlılığın pratik tanımı olarak verilir: "Mesih aracılığıyla Tanrı'ya arz edilen kişiliklerimiz ve işlerimiz Tanrı'nın onuruna şükran kurbanları gibidir."

Sunduğumuz kurban, irademiz vesilesiyle Tanrı'nın huzuruna taşınır. Kurtuluş için bastırduğumuzda imanla yaklaşmamız da aynı böyledir. O'nun merhametine verdiğimiz karşılık merhametli Tanrı'yı hayatlarımızda onurlandırmaktır. Böylece etrafımızdaki kişilere kendimize ait olmadığımızı, ama bir başkası tarafından satın alındığımızı itiraf ederiz. Yorum "Tanrı hayvanlarınızı değil, bedenlerinizi ister" diyerek devam eder.

Bu sözü sevdim: *Tanrı hayvanlarınızı değil, bedenlerinizi ister.* Hayvanların ölü ve kanayan leşlerini istemez. Sevgi ve şükranla çarpan kalpleri ve O'nun amaçları ve zevkine ayrılmış bedenleri ister. Davut bunu biliyordu ve Rab'bin huzuruna hayvan kurbanlar getirmesine rağmen, Tanrı'nın gerçekte ne istediğini her zaman anladı:

Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı. (Mez. 51:16-17)

Tanrı her zaman din perdesinin ve beden işlerinin ötesini görebir-

lenleri, imanla yaklaşp ruhta ve gerçekte O'na tapınanları özledi. *Sadece iyi olmaktan fazlasını arayanları özler; O'na ait olmak isteyenleri arzular.*

Bazıları başka hiçbir şey yapmamıza gerek olmadığını iddia edebilir. İsa nihai kurbandır ve bu nedenle iş tamamlanmıştır. Ama bizler burada bir günah sunusu sunmaktan bahsetmiyoruz. Getirebileceğimiz hiçbir

☞ *Tanrı her zaman din perdesinin ve bedenin işlerinin ötesini görebilenleri, imanla yaklaşp ruhta ve gerçekte O'na tapınanları özledi.*

sunu bizim aleyhimize olan kuralları karşılayamazdı. İsa günahlarımızı kaldırmak için boğazlanmış Kuzu'dur, ama aynı zamanda Başkâhinimiz ve her durumda örneğimizdir. Bu ilişkiye beraber bakalım:

Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz. O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. (Rom. 6:8-10)

Mesih'in ölümüyle özdeşleşerek O'nun dirilişinin erdemıyla yaşayabiliyoruz. İsa günahın ve ölümün gücünü kırdı. Şimdi bile sürmekte olduğu yaşamı kendisi için değil, Tanrı için sürmektedir. Eğer birisi yarısı tamamladığını ve koşuyu bitirdiğini söyleyebilseydi, İsa bunu yapabilirdi. Ama O, "Harika! İş tamamlandığı için memnunum. Şimdi istediğim gibi yaşayabilirim, çünkü işi tamamladım" demiyor. O'nun yaşamı Tanrı'da saklıdır, tıpkı bizimkinin de O'nda saklı olduğu gibi.

Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın. Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin. Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfü altındasınız. (Rom. 6:11-14)

Ayetin başındaki “böylece” ifadesi *aynı şekilde* anlamına gelir. Kanımızı dökmemize gerek yoktur, çünkü O kanını döktü. Ama bedenlerimiz diri kurbanlar olmalıdır. O’nun yaşadığı gibi, günah karşısında ölü, Tanrı karşısında diri yaşamalıyız! Günah bedenlerimizde egemenlik sürmemeli... Tanrı egemenlik sürmelidir. Artık bedenlerimize değil, Tanrı’ya itaat ederiz. İtaat burada öne çıkan bir düşüncedir. Pavlus bedenimizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmamamızı, ancak doğruluk araçları olarak Tanrı’ya sunmamızı öğretir. Dikkat edin, neye itaat edersek ona sunular getiririz ve itaat ettiğimiz şey efendimiz haline gelir. İtaat doğruluğun sunusu, itaatsizlik ise kötülüğün sunusudur. Pavlus şu beyanla sözünü tamamlar, “Günah size egemen olmayacaktır.” Günah artık sunularımızı ya da tapınmamızı almayacaktır, çünkü Kutsal Yasa’nın yönetiminde değil, lütuf altındayız.

~ Neye itaat edersek ona sunular getiririz ve itaat ettiğimiz şey efendimiz haline gelir.

Romalılar 12. bölümün başında Tanrı’nın merhameti adına bedenlerimizi diri kurbanlar olarak sunmaya teşvik edildiğimizi hatırlayın. Merhamet bizi Yasa’nın değil, lütfun altına koyar ve bu lütüfkâr armağan karşılığında Mesih’in Çarmıh yolunu izleriz. Bedene ve kötülüğe boyun eğmek yerine her gün Tanrı’ya ve doğruluğa boyun eğeriz. İrademizin bir eylemi olarak hayatlarımızı yere serer ve bedenlerimizi sunarız. Sonra imanla Tanrı’nın yüreğini izlemek için yaklaşırız. Çarmıhı benimsemenin bir parçası budur.

Sonra hepsine, “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” dedi, “Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?” (Luk. 9:23-25)

Çarmıhın her gün yüklendiğimiz bir araç olduğuna dikkat edin. Bir kere yaptığımız ve sonra unutup gittiğimiz bir şey değildir. Boyunlarımızda ya da bileklerimizde bir süs eşyası değildir. Yüreklerimizde her gün

taşınan bir mücevherdir. Tapınaktaki kâhinlerin Rab'bin huzuruna her gün sunular getirmesi gerekiyordu.

Süleyman... Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RAB'be yakmalık sunular sundu. Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı -Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları- için Musa'nın buyurduğu sunuları günü gününe sundu. (2 Ta. 8:12-13)

Çarmıh gündelik sunumuzdur. Musa'nın Yasası tarafından değil, doğrudan yaşamın Rab'bi tarafından verilen bir talimattır. O'nun sözlerini çok fazla üstünkörü aldığımızdan korkuyorum. Ama eğer bu sözlerle iman eder ve yüreğimizde tutarsak, kurtarmak ve özgür kılmak için ne kadar güçlü olduklarını görürüz.

Rab'bin Sofrası davetine geri dönelim. Mesih'in paydaşlık sofrasına davet edilmenin anlamı nedir? Buna cevap vermek için *paydaşlık* sözcüğünün anlamını bilmeliyiz. *Birlik, ruhsal birliktelik, empati, yakın ortaklık* ve son olarak *ilişki* anlamları taşır. Bu sözcüklerin birleşimi her kadının en derin arzusunun, yani tam bilinme ve sevilme isteğinin bir portresini verir.

 Çarmıh gündelik sunumuzdur.

Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. (1 Ko. 13:12)

Tam olarak bilinmek, her kusurun ve başarısızlığın, her düşün ve özlemin, her korkunun ve umudun tamamen ve yakından tanınması anlamına gelir. Eylemin ötesine bakar ve yüreğin saklı niyetlerini idrak eder. Kendimizin göremediği şeyleri görür. Ancak kusurlarımız net olarak görüldüğünde bile sevgi hiç sarsılmadan sadık kalır. Sevgi her şeyi görür, çünkü sevgi bütün gerçek görüşlerin arkasındaki güçtür.

Paydaşlığa aldığımız davet, bizden çok daha büyük olan yaşam gücünün parçası olmamız için bir tekliftir. Başka bir kaynaktan yemek, içmek ve yaşamımızı çekmek için bir fırsattır. Susuzluğumuzu gideren diri

sulardan içmeye davet ediliriz. Ve daha da iyisi, sadece yeme içmeye değil, O'nda kalmaya, yaşamaya, bulunmaya da davet ediliriz:

Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bense hiçbir şey yapamazsınız... Baba'nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın. Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babam'ın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi... (Yuhanna 15:5, 9-10)

Burada Mesih ve kendisine ait olanlar arasındaki ilişkinin anlaşılır ve güzel bir tasviri var. O yaşam, besin ve kuvvet çektiğimiz asmadır. Eğer O'nda kalırsak, çok meyve vereceğimiz söylenir. Peki bu meyve nedir?

Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. (Gal. 5:22-23)

O'nda nasıl kalırız, asmaya nasıl bağlı kalırız? Yuhanna 15:9 bize itaat ettiğimizde O'nda kaldığımızı söyler. Mesih Babası'nın buyruklarını yerine getirdiği gibi bizim de O'nun buyruklarını yerine getirmemiz bizi güvende tutar. Bu nedenle, itaat etmek sevgi dolu paydaşlığın ortamını yaratır.

Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. (1 Yuhanna 5:3)

Bu bölümde itaati fazlaca vurguladığımı biliyorum, ama bunun yeterince konuşmadığımız bir erdem olduğuna inanıyorum. İsa'nın sıkça sözünü ettiği bir erdemdir. İtaat ya da buyrukları yerine getirmek ifadesi sadece Yeni Antlaşma'da tam altmış yedi kere geçer. Hepimiz zaman zaman itaatsizlik etmişizdir, ve itaatsizliğin bizi doğruluk bilincinden günah bilincine götürdüğünü ve Tanrı'dan uzaklaştırdığını biliriz.

Sizi bedeninizin peçesinin ötesine geçmeye ve sizinle Prensiniz arasına giren gölgeyi aydınlatmaya davet ediyorum.

Her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve

önümüze konan yarışı sabırla koşalım. Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. (İbr. 12:1-2)

Tanrı sizin aşk hikâyenizi yazdı ve süreç boyunca sizinle birlikte yürüyeceğine, yolculuk süresince sizi doyuracağına ve destekleyeceğine söz verdi. Şimdi O'na paydaşlık içinde katılmanızı istiyorum. O'nun Sözü ve sadakatiyle besleneceğiniz bu yolculuğa başlarken, bırakın, yaşam kaynağınız ve gücünüz O olsun.

~ Sevgili Göksel Baba,

İsa'nın adıyla Sana geliyorum. Senin masanda oturup sevgin ve sadakatinle ziyafet çekmem için yaptığın daveti kabul ediyorum. Tıpkı İsa'nın Son Akşam Yemeği'nde kendisini günahlar için kurban olarak sunması gibi, şimdi Tanrı'nın merhametini alıyorum ve O'nun örneğini izliyorum. Bedenimi kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden diri bir kurban olarak sunuyorum, çünkü değerli Oğlu'nun kanında yıkandım. Artık bedenimi itaatsizliğe ve bedenimin üyelerini günaha sunmayacağım. Onları yeni baştan Sana sunuyorum. Damarlarımda akan Mesih'in yaşamı için Sana şükrediyorum. İsa, Sen Diri Asmasın ve ben çubuğum. Sende meyve verebilme imkânı için Sana şükrederim. Sen benim yaşamım ve gücüsün ve şimdi asla kurumayan bir pınardan su çekiyorum. Beni geride tutabilecek her yükü ve günahı bırakıyorum. Senin sevgini daha önce hiç olmadığı kadar anlamamı sağla. Tüm varlığımla Seni sevmeme yardım et. Ruh'taki yaşamı, yani kendimi her gün inkâr etmeyi, çarmıhımı yüklenmeyi ve Seni izlemeyi seçiyorum.

Sevgilerimle,

Kızın

10 *Laneti Kırmak*

İrkilerek uyandım. Kalbim küt küt atıyordu ve zor nefes alıyordum. İkinci bir kabusun kısılcısından kaçmak için kendimi uyanık tutmaya zorladım. Gözlerimi yavaşça açtım ve gri, sabahın ilk ışıklarının parladığı tavana baktım. John'un yatakta olmadığını fark ettim. İçerde bir yerlerde olup olmadığını anlamak için hareketlerine kulak verdim, ama üst kat komşumuzun hareketlerinden başka bir ses duymadım. Gene de seslendim.

"John!"

Sesim kendi kulaklarıma bile korkmuş ve çocukça geldi. Korkutucu bir düşün ardından annemi çağırdığım çocukluk anılarıma geri döndüm... önce bir fısıltıyla, sonra odada üzerime aniden atlayacak hiçbir şey olmadığından emin olunca giderek daha yüksek bir sesle bağırdım ve sonunda annem koşu koşu gelirdi. Ama bu kez yanıt yoktu.

Saate bakmak için doğrulurken ter içinde olduğumu fark ettim ve bir kez daha John'a seslendim. Bu kez sesim daha sakin, daha kısık ve neredeyse bir soru gibi yankılandı. Ama saatin ilerlediğini görerek John'un evde olmadığını zaten anlamıştım. Bu kadar rahatsız edici ve huzursuz bir rüya görürken John'un sabah rutinini nasıl uykuda geçirebilmişim?

Üzerimde bıraktığı yapışkan etkiden kurtulmaya çalıştım, çünkü gün boyunca üzerimde asılı kalan bir korku haline gelebilirdi. Birkaç aydan beri tekrar eden bir kabus görmekteydim. Çocukluğumdan kalma bir kabustu. Belki yılda bir kez yakama yapışır, ama sonra kaybolup giderdi. Ama bu kez peşimden inatla geliyordu ve yıllık ziyaretlerini önce ayda

bire, daha sonra haftada bire hızla artırmış ve en sonunda varlığıyla gecelik olarak uykularımı kaçırmaya başlamıştı.

Son birkaç haftadır uyumaktan, gözlerimi dinlendirmekten korkar hale gelmiştim, çünkü gecenin karanlığında kabusumla tek başıma mücadele ediyordum. John'la yeni evliydik ve uyurken kabus görmeyeyim diye her gece ona dua ettiriyordum. Her gece beni uykumda rahatsız edebilecek düşünceleri savuşturmak için kollarını bana sıkıca dolardı. Ama John'un bedeni gevşeyip de uykuya daldığı zaman, korkunun fısıltılarının yaklaştığını hissedirdim. Uykunun ağırlığına teslim olana dek 91. Mezmuru tekrar edip dururdum.

Uykum mutlu bir düşle başladı, sonra televizyondaki kanalların değiştirilmesi gibi kolayca bir başka düşe geçiş olurdu. Sonra kanal takılırdı ve kaçamayacağım bir düş başladı. Ana tema sabit kalmakla birlikte her seferinde biraz değişiklik olurdu ve başlar başlamaz hikâyenin gidişatını her zaman tanırdım. Uykumda bile protesto ederdim... *Gene bu düş olmasın! Bu düşten nefret ediyorum.*

Düşüm her zaman anne babamın evinde başladı. Çocukluğumun geçtiği evden bir arkadaşşıma, okula ya da markete (nereye gittiğim hiçbir zaman önemli değildi) gitmek için ayrılırdım. Sonra aniden her şey değişirdi. Köşeyi dönerdim ve önümdeki gökyüzü bir karaltı haline gelirdi. Alacakaranlığa doğru yaklaştıkça, yakın mesafede akşam vaktinin karanlığı görünürdü. Birkaç adım arkamda ise güneş hâlâ parlıyordu. Bir

~ Bir an için gündüz ve gecenin tam arasında kaldım ve karanlığın zamandan değil, kötülüğün ya da karanlık bir boyutun varlığından kaynaklandığını fark ettim.

an için gündüz ve gecenin tam arasında kaldım ve karanlığın zamandan değil, kötülüğün ya da karanlık bir boyutun varlığından kaynaklandığını fark ettim. Geri dönüp gün ışığına ve evime doğru koşmaya başladım. Ama sanki gri ve kararan alacakaranlıkta tuzağa düşmüş

gibi idim. Büyük gayretle koştum, ama çok az ilerleyebildim ve gün ışığına hâlâ yetişemiyordum. Bedenim sanki yoğun bir madde içinden geçiyormuşum gibi yavaş çekimde hareket ediyordu. Koşarken omzumun

üzerinden gri bölgenin ardındaki derin koyu karanlığa baktım.

İşte orada yürüdüklerini gördüm... her zaman yürürlerdi. İnsan biçiminde üç karaltı giderek yaklaşarak aramızdaki mesafeyi kapatıyordu. Attıkları her adımla bütün gücümle koşmama rağmen bir türlü açamadığım aralık azalıyordu. Korkudan gerilmiş yüzümü onlardan çevirip gri sisten kurtulmak için kendimi daha da zorlardım, ama çılgınca çabalarım onların istikrarlı yürüyüşüne kıyasla yavaş kalıyordu. Uzakta evimi görebiliyordum, ama sanki yüzlerce kilometre ötede gibi görünüyordu. Bir türlü yaklaşıyordum.

Ardıma yeniden baktığımda karaltıların iyice yakınlaştığını gördüm ve bu mesafeden sadece silik görüntülerinden daha fazlasını seçebiliyordum. Beni kovalayan üç adam vardı, hepsi ölüydü, ama farklı çürüme aşamasındaydılar. Biri tümüyle ölüydü ve hareketlerinde hiç yaşam belirtisi yoktu. İkincisi kısmen çürümüşü ve sonuncusu ancak saçları olan bir iskeleti andırıyordu. Üzerlerindeki giysiler de çürüme aşamalarını yansıtıyordu; birisi tam giyimliydi, ikincisi yırtık giysiler içindeydi ve iskeletin parçalanmış giysileri kemik yığınına geçirilmiş paçavralara benziyordu. Kusursuz bir tempoda omuz omza yürüyorlardı. Birbirlerine bakmadan ve hiç konuşmadan tek bir amaçla ilerliyorlardı: Benim peşimdeydiler.

Düşümde tüm gayretimle karanlıktan kaçmaya çalışırken ardıma bakış attığımda net olarak görülüyordu. Bana iyiden iyiye yaklaştıklarında, tam bir dehşet ve panikle hareketlerim beceriksiz bir hal aldı. Yürümekte olduğum kaldırımda ayağım takılır ya da tökezlerdi. En sonunda, bir yandan koşarken diğer yandan onlara bağırıma başladım, çünkü onlardan kendi başıma kurtulamayacağımı anlardım.

“Kimsiniz? Gidin! Siz ölüsünüz. Beni bırakın!”

Bana ne cevap verirler ne de bir an olsun tereddüt ederlerdi. Sanki benim sesimi duymuyor gibiydiler. Görünmeyen bir komutanın sesiyle hareket ediyorlardı. Ben koşmaya ve onlar yürümeye devam ederdi ve her adımda mesafe kapanırdı. Sonra iyice yaklaştıklarında arkama bakmaya korkarak onlara taşlar ya da dallar fırlatırdım, ama hiçbir şey onları

yavaşlatmazdı. Ne de olsa zaten ölüydüler ve bunların herhangi birisi onlara zarar verebilir miydi? Beyhude çabalarım sadece benim ilerlememi yavaşlatmaktan ibaretti.

Sonra beklenen olurdu. Bana yetişirler ve giysilerimi yakalamak için uzanırlardı. Dehşetim o kadar büyüktü ki sarsıntıyla uyanırdım.

Yatak odamdan çıktım ve küçük dairemizin mutfağına ilerledim. Akımda cevap veremediğim o kadar çok soru vardı ki.

Kutsal Yazılar'ı okumama ve dua etmeme rağmen bu neden oluyor? Tanrı bu düşten daha güçlü değil miydi? Neden durdurmadı? Bir Hristiyan olarak nasıl bu kadar küçük bir güce ve korumaya sahip olabilirim?

Telefon çaldı ve neredeyse havaya fırladım. Ahizeyi kaldırdım.

Biraz sinirli bir sesle "Alo" diye cevap verdim.

"Selam, tatlım. Giderken seni uyandırmak istemedim. Çok derin uyuyordun ve zorlu geceler geçirdiğini biliyorum. Bu yüzden uykunu iyice alabilmeni istedim" dedi John.

"Keşke beni uyandırsaydın. Aynı düşü yeniden gördüm."

"Özür dilerim. Eğer bilseydim uyandırardım."

"John, neden bir türlü durmuyor? Dün gece dua ettik!" diye sordum.

"Bilmiyorum" diye dürüstçe cevapladı John.

Sesinden onun da neredeyse benim kadar hayal kırıklığına uğradığı anlaşılıyordu.

Biraz daha konuşup kapattık ve Kutsal Kitap'ımı okumak için oturma odasına girdim. Ama uyanık kalmak ve okuduklarımın anlamına odaklanmak için savaş verirken sanki zihnimin bir sis içinde olduğunu hissettim. Sanki gene kâbusumdan kaçmaya çalışıyor gibiydim. Uykunun eli üzerimde ağırlaşıyordu ve kendimi uyanık tutmak için giderek daha çok rahatsız pozisyonlara geçiyordum, ama beynimdeki sis kaybolmuyordu.

İçimden şöyle dua ettim, "Tanrım, lütfen bana yardım edebilecek bir şey ya da bir kimse göster!"

Neredeyse anında gelen bir yanıt olarak, Dallas'a taşındığımda beni "kızı" olarak benimsemiş olan bir adam aklıma geldi. Koltuktan kalktım ve mutfaktan onu aradım. Şansıma müsaitti ve tüm öyküyü gözyaşları

içinde ona anlattım ve şikayetimi paylaştım, “Bir Hristiyan olarak bu durumun bol yaşam olduğuna inanamıyorum!”

Benimle aynı fikirde olduğunu ve yalnızken dinlememi istediği üç kaseti bana göndereceğini söyledi. Kasetleri dinledikten sonra konuşmamız için onu arayacaktım. Bana kasetleri hemen göndermesini rica ettim ve sonra kapattık. İlk kez bir umut ışığı hissettim. Teksas güneşini içeri davet etmek için perdeleri açtım ve duşa girdim.

Geceleri kabus dehşeti devam etti, ama birkaç gün geçtikten sonra kasetler elime geçti. Sanki doğum günü hediyesi almış gibi heyecanlıyım. Yemek odasına gittim ve not defteri, Kutsal Kitap, kalem ve kaset çaları hazırlayıp çalışma düzenine geçtim. Dua ettim,

“Baba, gerçeği bilmeme izin ver ve beni özgür kıl! Görmem için gözlerimi, işitmem için kulaklarımı, iman etmem için yüreğimi aç. İsa'nın adıyla. Amin”.

İlk kaseti taktım. Cızırtılı bir kayıttı ve boğuk bir sesle söylenen kelimeleri zorlukla takip edebiliyordum. Daha önce hiç işitmediğim konular hakkında öğretilen, ama aynı zamanda neyle mücadele içinde olduğumu biliyor gibi görünen yaşlıca bir adamdı. Birçok Hristiyan'ın ruhsal savaş hakkında konuşmanın kötü güçleri daha güçlü yapacağına inandığı için bu konuda konuşmaktan korktuğunu açıklayarak başladı. Bunun sonucunda, kötüye gösterdiğimiz dirençte sabit kalmıyoruz, ama korkuyla geri çekiliyoruz. Şeytan'ın zaten tam güçle çalıştığını ve onun karanlık işlerini açığa çıkararak onun gücünü arttırmadığımızı, tam tersine azalttığımızı açıkladı. Şeytan'ın kardeşlerin suçlayıcısı olarak çalışan bir yasacı olduğunu açıkladı. Ona karşı imanda sebat ederek ve Tanrı'nın Sözü'nün kılıcıyla direnilmelidir. Sonra konuşmacı kuşaktan kuşağa geçen günahlar ve lanetlerle ilgili derin bir öğretilere giriş yaptı. İlk iki kaset öğretilerden oluşuyordu, ama üçüncüsünde bir dua zamanı vardı. Kutsal Kitap'ımı okudum ve

~ Birçok Hristiyan'ın ruhsal savaş hakkında konuşmanın kötü güçleri daha güçlü yapacağına inandığı için bu konuda konuşmaktan korktuğunu açıklayarak başladı.

şimdi apaçık görünen gerçekleri gördüm, ama bunlar daha önceden görmezden geldiğim ya da önemsemediğim konulardı.

Şimdi bunlar size yeni gerçekler gibi görünmeyebilir, ama 1982’de oldukça radikal kavramlardı. O gün öğrendiğim ve sizinle paylaşmak istediğim en güçlü ve dinamik gerçeklerden biri Tanrı’nın vaatlerini hayatlarımıza mal etme prensibidir:

Çünkü Tanrı’nın bütün vaatleri Mesih’te «evet»tir. Bu nedenle Tanrı’nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı’ya “Amin” deriz. (2 Ko. 1:20)

Bu müthiş bir vaattir. Tanrı’nın vaatlerinin sayısı ya da büyüklüğü

~ Tanrı’nın vaatlerinin sayısı ya da büyüklüğü ne olursa olsun, cevabı Mesih’te her zaman “evet”tir.

ne olursa olsun, cevabı Mesih’te her zaman “evet”tir. Bunu bir Eski Antlaşma örneğiyle betimlememe izin verin. Tanrı, Musa ve İsrail halkının önüne bereketleri ve lanetleri koydu. Topluluk, kutsama listesindeki her kutsamayı “amin” sözüyle

tasdik ettiler. *Amin* sözcüğü “öyle olsun” anlamına gelir. Bunun bir örneği Yasa’nın Tekrarı kitabında geçer:

Bakın, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum: Bugün size bildirdiğim Tanrınız RAB’bin buyruklarına uyarınsanız kutsanacaksınız. Ama Tanrınız RAB’bin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız. (Yas. 11:26-28)

Kutsal Yasa altında, Rab’bin buyruğunun çiğnenmesi halinde her kutsamaya iliştirilen bir lanet vardı. Ama Mesih Kutsal Yasa’yı tamamlayarak etkisiz kıldı.

İbrahim’e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh’u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa’nın lanetinden kurtardı. Çünkü, «Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir» diye yazılmıştır. (Gal. 3:13-14)

Mesih'te İbrahim'e sağlanan kutsamayı miras alırız. Musa'nın kutsamalarını almak için İsrailoğulları'na mensup olmalıydık, ama İbrahim'in kutsaması diğer uluslara da sunulmaktadır. Yasa'nın dışında olanlar iman aracılığıyla Mesih'te yeni ve diri bir antlaşmaya dahil edildiler. Bu yüzden Mesih'te "evet" işitiriz; "Yasa'nın buyruklarına uyarısan, evet" değil, ama "Mesih'te evet". Bir kez daha 2. Korintliler 1:20'ye bakalım:

Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te «evet»tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz.

Mesih'in kutsamasının benim ve gelecek kuşakların üzerinde dalgalandığını ve sadece birinin gedikte durup "Evet" demesini beklediğini gördüm.

"Amin" ya da "öyle olsun!" deriz. Tanrı Sözü'ne bakarız ve sonra imanla yakınlaşırız ki, Söz hayatlarımızda etkin olsun. Söz hayatlarımızda imanla uygulamaya geçiririz. İrademizi ve böylece hayatlarımızı O'nun gerçeğine teslim ederek "Sözü'nü yüreğime alıyorum. Hayatımda Sen egemen ol" deriz.

Tanrı'nın Sözü bizi ikna ettiğinde, tövbe eder ve O'nun öğüdüne teslim oluruz. Söz bize meydan okuduğunda, "İman ediyorum... Rab, imansızlığımı yenmeme yardım et" deriz. "Rab'bin Sözü sonsuza dek kalsın ve hayatımda yücelsin!" diye ilan ederiz.

O gün kasetleri dinlerken, Tanrı Sözü'nün aynasında eski hayatımda karanlığa bağlı olduğum alanları reddetmem gerektiğini ve atalarımın günahlarını itiraf etmem gerektiğini net olarak gördüm. Hayatımda, anne babamın hayatında ve büyük anne ve büyük babamın hayatında lanetin karanlık gölgelerini görebiliyordum. Aynı zamanda Mesih'in kutsamasının benim ve gelecek kuşakların üzerinde dalgalandığını ve sadece birinin gedikte durup "Evet" demesini beklediğini gördüm. Rab'bin huzurunda diz çöküp günahlarımı ve ailemin kuşaklar boyunca işlediği günahları reddederken müthiş bir sorumluluk duygusu hissettim. Sanki Hizkiya'nın sözleri yankılanıyor gibiydi:

Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum (2 Ta. 29:10)

Hizkiya atalarının günahlarını henüz itiraf etmişti ve Tanrı'ya bağlılığını ilan etti. Kesinlikle sayısız yasadışı işe karışmış tanrısız bir soydan geliyordum. Elbette kendimi Tanrı'nın önünde bir günahkâr olarak kabul ettiğimde ne onların ne de kendimin günahlarını tek tek itiraf edemedim, ama suç olduğuna bildiğim bazı belirli şeyler vardı.

- Astrolojinin yanı sıra diğer şüpheli kitaplar, oyuncaklar ve filmler aracılığıyla ökütle uğraşmak
- Uyuşturucu ve aşırı alkol kullanımı
- Cinsel günah

Bu şeylerle gelişigüzel bir ilişkinin bile potansiyel olarak ölümcül olduğunu anlamamıştım. Anne babama ait bir astroloji kitabı okuduğumu hatırladım. Ayrıca yıldız falımı okumayı seviyordum; sadece eğlence için olsa da, onları dikkate alarak okurdum. Bir keresinde Noel hediyesi olarak Ouija tahtası almıştım ve kendiliğinden hareket edip beni korkutana dek onunla çok fazla oynadım. Hristiyan olmadan önce korku hikâyeleri okumaya bayılırdım ve doğaüstü şeyler beni cezbederdi. Elbette, şimdi bunların aslında Tanrı'ya duyduğum altta yatan açlığımı uygun olmayan yollarla tatmin etme çabaları olduğuna inanıyorum. Ancak bu davranışlar beni kutsama değil, lanet altına koydu.

Büyük annem ve babam alkolikti ve ben henüz on dört yaşında içmeye başladım ve yirmi bir yaşına gelene dek düzenli içmeyi bırakmadım. Birkaç kez esrar içtim ve üniversitede kokaini denedim. Bütün bunlar isyan eylemleri idi ve hayatımda kutsama yerine lanetlere kapı açtı.

Benden önceki kuşakları yakından inceledikçe dikkatimi çeken başka şeyler de oldu: Büyük annem kansere yakalanmıştı, annem kansere yakalandı ve bende de kanser çıktı. Üç kuşak. Büyük büyük annem iki kez evlenmişti. Büyük annem boşandı ve ilk kocasıyla yeniden evlendi. Ondan tekrar boşandı ve ikinci kocasıyla evlendi. Onu da boşayıp üçüncüyle evlendi. Üçüncü kocası hararetle bir tartışma sırasında

geçirdiği kalp krizinden öldü. Babaannem iki kez evlenmişti. Annem ve babam boşanmış, yeniden evlenmiş, sonra tekrar boşanmıştı. Babam sonunda başka bir kadınla nikâhsız yaşamaya başladı. Büyük annem bir çocuk düşürmüş ve bir başka çocuğu doğururken ölümden dönmüş. Annem benimle erkek kardeşim arasında üç çocuk düşürmüş. Bütün bu kötü olaylar neden oluyordu ve sürekli tekrar ediyordu?

“Ben RAB’bim” dedi, “RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgi engin ve sadık Tanrı. Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.” (Mısır’dan Çıkış 34:6-7)

Antlaşma ve itaat seçiminin hem benim hayatıma hem de benim aracılığım ile gelecek hayatlara yapacağı etkiyi anladığımda heyecandan titredim.

Bu olayların sanki hayatımda, evliliğimde tekrar etmeyi sürdüreceğini hissettim ve eğer bir şey yapılmazsa doğacak çocuklarımin hayatları da bunlardan etkilenebilirdi. Tanrı bana bu lanetlerin ilerlemesini nasıl durduracağını gösteriyordu. Bu ayetlere baktığımda, hem bir sebep hem de bir vaat gördüm. Bu günah döngülerinde üçüncü, bazen de dördüncü kuşaktım. Bu kesinlikle bir sebepti, ama bunun farklı bir versiyonunda vaadimi buldum:

Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı’yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım. Ama beni seven, buyruklarına uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm. (Çık. 20:5-6)

Tanrı’yı seven ve O’nun buyruklarına uyan binlerce kuşağın başlangıcı olmayı istedim. Bu, geçmiş kuşakların günahlarından tövbe etmem ve merhametli Tanrı’yla bir antlaşma yapmam için bir fırsattı. O yalnızca kendisi adıyla çağırmanı bekliyordu ki, binlerce kuşağa sevgisini gösterebilirsin. Antlaşma ve itaat seçiminin hem benim hayatıma hem de benim aracılığım ile gelecek hayatlara yapacağı etkiyi anladığımda heyecandan titredim.

Kasetler sayesinde gözlerim daha önceden farkında olmadığım başka bir tür tutsaklığa açıldı. Canların bağları prensibiydi ve bende koparılması gereken gerçekten sağlıksız bazı bağlar vardı. Karmaşıklıklarını fazlaca abartmadan tutsaklık alanlarıyla yüzleşebileceğimize inanıyorum. İsa, cinler hakkında hiçbir zaman bir seminer vermeden cinleri kovdu ve insanları özgür kıldı. Zincirleri görünce onları kırdı; cinleri görünce onları kovdu; hastalıkları ve illetleri görünce, onları iyileştirdi; günahla bağlanmışları görünce, onları bağışladı ve sonra bir daha günah işlememeleri için onlara güç verdi.

İsa'yı seviyorum, çünkü çok gerçekçi, amaca uygun ve pratiktir. Benim tutsak olduğumu biliyordu, bu yüzden beni özgür kılacak güce sahip gerçekleri elime verdi. Ben de buna karşılık aynı gerçekleri sizin ellerinize veriyorum. Güçleri azalmadı, çünkü gerçek, kişilere özel değildir, ama ona dönen ve onu onurlandıran herkesi özgür kılar.

Peki, can bağı nedir? Bu gibi şeyler söz konusu olduğunda çocuklar gibi olmamız gerektiğinden çok basit bir ifadeyle şudur; canlarımızın bir başka şeye bağlanmasıyla olur. Elbette bu bağ iyi de olabilir kötü de. Bir annenin canı bebeğine bağlıdır. Ama bebek büyüyüp yetişkin bir erkek olduğunda annesiyle ilişkisi değişmelidir, öyle ki, yüreğini karısına verebilsin. Bir kocanın canı gelininkine bağlı olmalıdır ki ikisi bir beden olabilsin. Annesini babasını terk eder ve karısına bağlanır. Bunlar yüreklerimizi sevgiyle bağlayan ve bir araya getiren iyi ve sağlıklı bağlardır. Bunun gibi sağlıklı bağlar dostluklarda da görülebilir. Davut ve Yonatan böyle bir ilişkiye sahipti. Aşağıdaki ayetlerde şöyle tarif edilir:

Saul'la Davut'un konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi... Yonatan, Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. (1 Sa. 18:1, 3)

Yonatan, "Esenlikle yoluna git" dedi, "İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun." Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü. (1 Sa. 20:42)

Bu dostluk ittifakı ve bağı Davut'un hayatını ve daha sonra Yonatan'ın soyundan gelenlerin hayatlarını korudu. Bu iki adam rahatları ya da konumları pahasına antlaşma ile birbirlerine bağlandılar. Yonatan, Davut'u sevdiği ve Tanrı'nın elinin Davut'un üzerinde olduğunu gördüğü için taht üzerindeki kraliyet hakkından vazgeçti. Sizin de hayatınızda böyle dostlarınızın olduğuna eminim. Bir kızkardeş ya da yakın bir arkadaşınız olabilir. Aranızda konuşulmayan bir bağ vardır. Oğullarımla kesin olarak böyle bir bağa sahibim; ne düşündüklerini bilmenin yanı sıra, ayrıca hissettiğim zamanlar olur.

Şimdiye kadar arkadaşlar ve anne babalarla kurulan sağlıklı bağlardan söz ettik. Ama karı kocalar arasında oluşan bağlara daha derinden bakalım. İki kişinin bir olmasının gizemidir... bir erkek, bir kadın, bir beden. İsa bunu şu şekilde açıkladı:

“Tanrı, yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.’ ‘Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.” (Markos 10:6-9)

Bu elbette Yaratılış kitabında anlatılan orijinal plana, başlangıçtan beri amacın saflığına bir referanstır. Karılar ve kocalar artık iki değil, birdir. Bu birleşme güçlü ve yaşam vericidir. İlk olarak canlar sevgiyle birbirine bağlanır. Sonra sevgileri karşılıklı bir taahhüt anlaşmasına ve Tanrı'nın huzurunda ant içmeye ilerler. Bedenlerinin birbirlerine bağlandığı cinsel birleşmeyle doruğa ulaşır. Sonunda erkeğin tohumu kadının rahmine ekilir ve yaşam başlar.

Cinsel birliktelik yoluyla zihinsel, fiziksel ve ruhsal olarak birleşirler. En yüksek uzlaşma düzeyi budur, çünkü üç yakınlık düzeyinin hepsinde gerçekleşir. Bu birleşmeden önce, bireylerin ikisi de kendi başına tamdır, ama birleşme gerçekleştiğinde ikisi artık birbirinden ayrı değil, birdir. Bundan böyle birlikte, ayrıyken olduklarından daha güçlüdürler. Bu bir azalma değil, tamamlanmadır. Bu durum birleşmiş olan ikilinin zina ya

~ Gelişigüzel cinsel ilişki diye bir şey yoktur. Birliktelik iki tarafı da değiştirir.

da boşanmadan geçmesinin neden bu kadar yıkıcı olduğunu da açıklar. Canların birbirinden kopması ya da yırtılmasıdır. Sadece karı kocalar üç düzeyin tümünde bu şekilde birleşmelidir.

Canların bu bağlanması evlilik ilişkisinde olduğu kadar evlilik dışında da cinsel olarak gerçekleşebilir. Bir erkek ve kadın cinsel ilişki yaşadığında, aralarında cinsel bir can bağı oluşur. Diğer bir deyişle, aslında gelişigüzel cinsel ilişki diye bir şey yoktur. Birliktelik iki tarafı da değiştirir; sadece canlarını değil, fiziksel olarak da. Geçenlerde televizyonda AIDS hakkında ilginç bir bilgi öğrendim: birisiyle cinsel ilişkiye girdiğinizde, aslında hem onunla hem de onun son yedi yılda yattığı diğer herkesle biyolojik olarak cinsel ilişkiye giriyorsunuz. Bu ilişkilerin fiziksel kalıntıları tam yedi yıl boyunca bozulmadan kalıyor!

Yaratılış'ta Dina (Yakup ve Lea'nın kızı) ile bir bey oğlu arasındaki ilişkiyi okuyoruz:

O bölgenin beyi Hivli Hamor'un oğlu Şekem Dina'yı görünce tutup ırzına geçti. Yakup'un kızına gönlünü kaptırdı. Dina'yı sevdi ve ona nazik davrandı. Babası Hamor'a, "Bu kız bana eş olarak al" dedi. (Yaratılış 34:2-5)

~ Daha sonra Dina ile evlenmek istemesi ırzına geçtiği gerçeğini değiştirmedir. Evlilik dışındaki cinsel ilişkiler, nişanlı olsanız bile her zaman ırza geçme, yani ihlal olur.

Bu olaydan sonra Şekem'in canı Dina'ya bağlandı ve onu eş olarak almak istedi. Onun "ırzına geçtiğini" söylüyor. Daha sonra Dina ile evlenmek istemesi ırzına geçtiği gerçeğini değiştirmedir. Evlilik dışındaki cinsel ilişkiler, nişanlı olsanız bile her zaman ırza geçme, yani ihlal olur. Eğer

Dina'yı önce eş olarak alıp sonra onunla yatsaydı, bir ihlal söz konusu olmazdı. Eğer tüm bu senaryo tersine çevrilmiş olsaydı, her şey çok farklı olurdu. Ama bu olayı gerçekleşme sıralamasına bakalım: Şekem kızını gördü, onu fiziksel olarak çekici buldu, onu tuttu, onunla ilişkiye girerek

ırzına geçti. Sonra canı ona bağlandı. Onu sevdi, ona nazik davrandı ve sonra babasından onu kendisine eş olarak almasını istedi. Her şeyi ters sırada yapmış görünüyordu.

Eğer Şekem önce babasıyla konuşup onu eş olarak almasını isteseydi, her şey farklı gelişecekti. Dina ile nazikçe konuşurken ona şöyle dedi mi merak ediyorum, “Merak etme. Her şey yoluna girecek. Seninle evleneceğim ve bu işi düzelteceğim.” Bütün bu süreç boyunca Dina’nın ne hissettiği konusunda bir kayıt olmaması ilginçtir. Tecavüze mi uğradı yoksa ayartıldı mı? Şekem’in gelini olmak istiyor muydu? İşlerin gelişme biçiminden Dina’nın sadece bir kurban olduğu, ona yapılanlara gönüllü olmadığı ve kararların onun rızası dışında alındığı izlenimini ediniyoruz. Sağlıksız can bağları oluştuğunda, birlik ve paydaşlık yerine kontrol ve korku hakimdir. Ve sağlıksız bağlarda kadınlar çoğunlukla kurban konumunda yer alırlar. Elbette bu hikâye mutlu sonla bitmez; beyin oğlu öldürülür ve Dina yalnız kalır.

İdeal olarak sadece bir tek kişiyle cinsel olarak birleşmeniz gerekir, çünkü cinsel ilişki evlilik antlaşması altındaki iki kişinin birleşmesi için ayrılmıştır. Evlilik içindeki cinsel ilişki bir ihlal değil, tam tersidir. Bir şeyi ihlal ettiğimizde, onu rezil etmiş, kirletmiş ya da bozmuş oluruz.

Evlilik dışı cinsel ilişki kurmak evliliğe, taraflara ve Tanrı’ya karşı onursuzluktur. Ancak evlilik içi cinsellik Tanrı’yı ve karı kocayı onurlandırır. İşte bu yüzden evlilik yatağını temiz tutmamız buyrulmuştur.

Herkes evliliğe saygı gösterebilir. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin.

Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. (İbraniler 13:4)

Kendimizi gelecekteki eşlerimiz için saklayarak ve pak kalarak evliliklerimize saygı gösteririz. Düğünden sonra asla bir başkasıyla yatmayarak (zina) ya da cinsel yakınlığın güzelliğini bozacak herhangi bir şeye izin vermeyerek (porno, mastürbasyon, sapıklık ya da kirlilik) evlilik yataklarımıza saygı gösteririz.

Evet, bütün bunlar benim için flaş haberdir. Aşırı renkli bir geçmişim vardı ve artık evli olduğumdan bu dolu geçmişime ait çirkin yüzler ve anılar başlarını bana uzatıyorlardı. John’la birlikte yalnız kaldığımızda

beş yıl önce üniversitedeyken izlediğim bir porno filmde korkunç bir sahne aniden zihnimde canlanıyordu. Ya da eski bir erkek arkadaşımın yaşadığım geçmiş cinsel deneyimlerin anılarının utancıyla kendimi cinsel ilişkiye kapatıyordum. Korkunçtu. Elbette bekâr bir tanrısız iken bunların hiçbir türlüünden rahatsız olmuyordum. Ama şimdi evli bir Hristiyan olarak üzerimde cinsel saatli bomba etkisi yapıyorlardı.

~ Kendimi özgürce ve tümüyle kocama verebilmem gerekirken, geçmişe bağlanıp kalmışım.

Kendimi özgürce ve tümüyle kocama verebilmem gerekirken, geçmişe bağlanıp kalmışım. Önceden hiç kısıtlama olmadan fuhuş ederken şimdi evlilik bağı altındaydım. Ne korkunç! John beni

tümüyle hak ediyordu, ama utanç verici geçmişim nedeniyle artık cinsel özgürlük kabiliyetimi yitirmiştim. Pak olmayan düşünceler, imgeler, karşılaştırmalar ve utançla mücadele ettim. Onlara karşı koydum, ama sanki hiç faydası yoktu... yani, can bağlarının gücünü kırmayı ve kuşaktan kuşağa geçen günahları reddetmeyi öğrenene kadar. Bunu ele alan Yeni Antlaşma ayetlerine bakalım:

Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" diyor. (1 Ko. 6:15-16)

~ Cinsel bakımdan kırılmış iseniz, kendinizi cinsel olarak tamamen kocanıza vermeniz son derece güç olur, çünkü artık bütün değilsinizdir.

Eski erkek arkadaşlarıma fahişe demiyorum, ama buradaki ilke aynı. Onlarla tek beden olmuştum ve şimdi ise bir başkasıyla antlaşma yapmışım. Her birleşme ve ayrılıkla canım parçalanmıştı ve artık cinsel bakımdan bütün değil, kırık döküktüm. Cinsel bakımdan kırılmış iseniz, kendinizi cinsel olarak tamamen kocanıza vermeniz son derece güç olur, çünkü artık bütün değilsinizdir.

Bu aynı ilke, cinsel bakımdan kırılmış ya da ihlal edilmiş kadınların

ayartı karşısında güçlü durmasını da çok zorlaştırır. İsteseler bile hayır demekte zorlanırlar. Şehvet ya da suçlulukla ve çoğu zaman ikisiyle birden alt üst olurlar ve cinsel adımlara direnmeleri neredeyse imkansızlaşır. Cinsel istismar kurbanları ve gelişigüzel seks mıknaatları haline gelirler. Kendilerini geçmiş deneyimleri yüzünden şehvetle yanıp tutuşur bulurlar. Ama Tanrı olmadan imkansız olan şey Tanrı ile mümkündür.

Pak yaşamak için bütün olmalıyız ve parçalanmışlık olan yerde bütünlüğü ancak Tanrı yeniden sağlayabilir. İhlal ve onursuzluk varsa, yalnızca Tanrı cinselliğimize yeniden onur kazandırabilir. Yalnızca Tanrı kirliliği ve bozuk olanı alıp onu yeniden kutsal ve pak yapabilir. Yalnızca Tanrı ona getirdiğimiz küller karşılığında bize güzellik verebilir.

O gün biraz zaman ayırmaya ve cinsel günah ve utanç yakmalık sunularımın tümünü toplamaya karar verdim. Ertesi akşam bunları Rab'be sunma fırsatı buldum. John evde olmayacaktı ve Rab'bin önünde yalnız başıma duada geçirmem gereken zaman için özgür olacaktım. Bu sorunlarla yüzleşmeye hazır olduğumuzda Tanrı'nın bunları dikkatimize getireceğine inanıyorum ve ben hazırdım! Belki de bu kitabı elinizde tutarken Rab sizi aynı şeyi yapmaya davet ediyor.

Bizi yakından tanıyan sadık ve merhametli bir Başkâhimiz var. Sizi O'ndan uzakta tutan her şeyi koparıp atmak için kılıcını kullanmak istiyor. Bütün sağlıksız bağların kopmasını ve geriye sadece sağlıklı olanların kalmasını istiyor. Canınızı iyileştirmek ve yenilemek için Sözü'nü gönderecek. Melekleri şimdi ayağınızı basmaktan korktuğunuz yerlere gidecek ve canınızın bütün kırık parçalarını size geri getirecek.

Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir? (İbraniler 1:14)

Melekler canlarımızın koruyucusudur. Onlara tapılmaz, ama kurtuluşu miras alanlarla kesinlikle ilgilenirler. Onların müdahalesinden korkmak için hiçbir neden yoktur, çünkü Tanrı tarafından görevlendirilmişlerdir.

Sizleri Tanrı'nın hayatınızı pak kılmasına izin vermeniz için duaya

~ Sizi çamurlu balıklardan çekecek ve ayaklarınızı kaya üzerine koyacaktır. Ama hayatınızda bunu yapması için yüreğinizi O'na açmalısınız.

zaman ayırmaya davet etmek istiyorum. Vaat eden Tanrı güvenilirdir. Sizi çamurlu balıklardan çekecek ve ayaklarınızı kaya üzerine koyacaktır. Ama hayatınızda bunu yapması için yüreğinizi O'na açmalısınız. Bu iş gelişigüzel ele alınacak bir şey değildir. Devam etmeden önce bir öğün

oruç tutabilir ya da bir süre tapınma yapabilirsiniz. Bu süreçten sizi nazikçe geçirirken ve düşmanın canınızdaki her karanlık kalesini reddetmenize yardımcı olurken Kutsal Ruh'un yönlendirişine gerçekten duyarlı olmanızı istiyorum. Peki gördüğüm o can sıkıcı kâbusa ne oldu? Bu şeyleri dua ile reddettiğim zaman bir daha asla kâbus görmedim.

Lütfen ilerlemeden önce bir an için durun ve zaman ayırın. Hemen şimdi olabilir; eğer öyleyse, lütfen ya tek başınıza ya da sadece yakın bir arkadaşınızla ya da dua ortağınızla birlikte olun. Çünkü dileklerinizi, redlerinizi ve yanıtınız olan "evet ve amin" sözünü yüksek sesle söylemeniz gerekecek.

Bu duayı mümkün olduğunca ayetleri birleştirerek oluşturduğum, zira Ruh'un iki ağızlı kılıcı olan Tanrı Sözü keskin ve etkilidir. Daha fazla çalışmanız için bu bölümün kapanışında bazı referanslar ekledim.

~ Sevgili Göksel Baba,

Huzuruna değerli Oğlun İsa'nın adıyla çıkıyorum; kapılarına şükranla ve avlularına övgüyle giriyorum. Bana olan lütfkâr merhametin ve eşsiz sevgin aklımı başımdan aldı ve hayatımda sağlamış olduğun güçlü kurtarış için şimdiden Sana şükrediyorum.

Şimdi İsrail'in Tanrısı RAB ile bir antlaşma yapmak istiyorum. Seni seven ve buyruklarını yerine getirenlerle yaptığın sevgi antlaşmasına sadık kalan göğün ve yerin Tanrısı, güçlü ve müthiş Rab Sensin. Kulunun duasına kulağın ve gözlerin açık olsun. Günahlarımı ve baba evimin günahlarını, Sana karşı işlediğimiz tüm suçları itiraf ediyorum. Bizi

bağışla, çünkü Sana çok kötü davrandık. Sana karşı günah işlediğimiz için utançla kaplandık. Ya Rab Tanrımız, Sana isyan ettiğimiz ve itaat etmediğimiz, kulların peygamberler aracılığıyla verdiği buyrukları yerine getirmediğimiz halde Sen merhametli ve bağışlayıcısın. Yürekerimizi sünnet etmeni ve Mısır'da kaldığımız zamanki günahımızı, utancımızı ve ayıbımızı kaldırmanı diliyoruz.

Benim ve atalarımın işlediği her türlü ökölt uygulamalar, cadılık, falcılık... (burada biraz durun ve reddetmeye devam etmeden önce Kutsal Ruh'un aklınıza getirebileceği başka bir şeyi listeye eklemek üzere duyarlı olun. Bunlara astroloji, ruh çağırma seansları, korku filmleri, oyunlar, kitaplar vs. dahil olabilir) günahlarını itiraf ediyor ve reddediyorum. Bu günahlarla bağımı reddediyorum ve bunların benim hayatımın ve çocuklarımın, torunlarımın ve torunlarımın çocuklarının hayatları üzerine getirdiği lanetleri etkisiz kılıyorum.

Uyuşturucu ve alkol suistimali alanında benim ve/veya atalarımın günahını itiraf ediyor ve reddediyorum. Baba, bunların ruhsal dünyada günaha, tutsaklığa ya da baskıya kapı açmış olabileceği her kapıyı kapat. Kullandığım (varsa, özellikle kullandığınız uyuşturucuların adlarını tek tek söyleyin) maddelerini reddediyorum ve bunların benim hayatımın ve çocuklarımın, torunlarımın ve torunlarımın çocuklarının hayatları üzerine getirdiği lanetleri etkisiz kılıyorum.

Baba, benim ve atalarımın işlediği her türlü cinsel günah, pislik, sapkınlık, ensest ve gelişigüzel cinsel ilişki günahlarını itiraf ediyorum ve reddediyorum. (Reddettiğiniz günahların adlarını özellikle belirtmeye dikkat edin. Tanrı'nın önünde utanmadan bunları sesli dile getirin. Gizlide kalan hiçbir şey yok. Tanrı zaten hepsini biliyor ve onların üzerinizdeki suçluluk ve utanç yükünü üzerinizden kaldırmayı arzuluyor. Sonra hazır olunca devam edin.)

Baba, Ruh'un kılıcını çıkar ve benimle (Kutsal Ruh'u dinleyin ve O'ndan işittikçe her bir adı söyleyin. Cinsel ilişkiye girmediğiniz, ama cinsel ya da duygusal olarak yalnızca kocanıza ya da Kurtarıcınıza ayrılmış olan alanı ihlal ettiğiniz kişilerin de adlarının aklınıza gelmesi

Laneti Kirmak

mümkündür.) arasındaki her tanrısız cinsel can bağıını kopar.

Her adı tek tek söyledikten sonra şöyle dua edin:

Baba, canların parçalarını bu adamlardan (ya da kadınlardan) geri getirmeleri için meleklerini gönder. Ruhu'yla onları bana geri ver ki, bütün, kutsal ve Sana ayrılmış olabileyim.

Baba, bütün sapkın ve ahlâksız imgelerin bağıını reddediyorum. Gözlerimin önünde alçak ve sapkın imgelere izin verdiğim için beni başıyla. Mezmur 101:3'e göre bir antlaşma yapıyorum ve göz kapılarım yoluyla yüreğimdeki alanları koruyacağım. Gözümün önünde alçaklığa izin vermeyeceğim. Her türden murdar ruhu reddediyorum ve onun ve üzerimdeki etkisinin hayatımı terk etmesini buyuruyorum.

Baba, beni İsa'nın paklayan kanıyla yıka, çünkü temizleyen ve kefarete eden güce yalnızca O sahiptir. Kendimi şimdi Tapınağın olarak adıyorum; Kutsal Ruhun gücüyle ruhun, canın ve bedeninin tüm kirliliğini bu tapınaktan temizle. Kutsal Ruhun beni taşkın bir şekilde doldursun. Senin bana ayırdığı tüm bereketleri görmem için gözlerimi, işitmem için kulaklarımı ve almam için yüreğimi aç. Seninim ben. Hayatımda Egemenliğin görülsün.

Sevgilerimle,

Kızın

Referanslar: Mezmur 100:4, 2. Tarihler 29:10-11, Nehemya 1:5-7, Daniel 9:8-10, Yeşu 5:9, Matta 10:34, İbraniler 4:12, 2. Tarihler 29:5-6.

11 *Tutkulu ve Kutsal Bir Tanrı Tarafından Seçildik*

*T*utkulu ve kutsal bir Tanrı'nın sizin peşinizde olduğunu biliyor musunuz? Sizi izliyor ve O'nun yoluna göz atmanızı bekliyor. Yazdığı sevgi notlarını okumanızı istiyor. Attığı adımlara karşılık vermenizi istiyor. Sizi karanlık bir dünyadan dışarı çıkararak kendi görkemli ışık dünyasına getirmeyi arzuluyor. Sizi vefasız aşıkların kollarından kapıp kendi sadık, ebediyen kalıcı kollarına almayı özlemle bekliyor. Sizi Mısır'ın öfkeli an-garyacılarından ve zalim esaretinden kurtarır ve size şefkatli sevgisini ve merhametini gösterir.

Bizi sadece vaat edilmiş ülkeye götürmek için Mısır'dan çıkarmaz, nihai olarak bizi kendisine getirmek ister. Eski Antlaşma'daki vaatler gelecek şeylerin sadece dünyadaki gölgeleridir. Sık sık biz de İsrailoğulları gibi düşünüyoruz. Kaçıp yargıdan kurtulduğumuz için çok rahat-
lıyor ve Tanrı'nın bizi kurtarmaktaki nihai amacının bizi kendisine geri getirmek olduğunu unutuyoruz. Sevgililer, kurtuluşumuz yangın ve hayat sigortasından çok daha fazlasıdır!

Ancak kurtuluşu neden böyle bakmış olabileceğinizi anlıyorum. Kaçımız şu soruyu işittik, "Eğer bugün ölürsen, nereye gideceğini kesin olarak biliyor musun?" Bu sorunun amacı dinleyicilerin kendi kendilerine "Cennete gideceğimi kesin olarak biliyor muyum?" sorusunu sormasıdır. Eğer bilmiyorlarsa, dua ederek ebedi durumlarından emin olmak için

*~ Sizi vefasız aşıkların
kollarından kapıp kendi sadık,
ebediyen kalıcı kollarına almayı
özlemle bekliyor.*

bir fırsata kavuşurlar. Ama kurtuluş sadece ölümden sonra varılacak bir yer değildir; yaşama, bol yaşama kavuşmanın bir yoludur. Tanrı'nın İsrail halkını Mısır'dan özgür kılarken taşıdığı en derin arzuyu ve amacı dinleyin:

Mısırlılar'a ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz. (Çık. 19:4)

Bu ayetin güzelliğini ve gücünü seviyorum. Cennetin güçlü Kralı, dört yüz yıldır köle olarak yaşayan halkını kurtarmak için yiğitçe aşağıya akın eder. Bu süreçte dünyanın en güçlü ülkesi olan Mısır'ı vurur ve onu aşağılanmış bir harabeye çevirir. İsraililer Mısırlılar'ın altın ve gümüşünü yağmalar.

Hangimiz bu dünyanın haşin tutsaklığından alınıp eşi olmayan bir güvenliğin ve yakın paydaşlığın var olduğu Tanrı'nın dağına götürülmek istemeyiz? Korkarım, düşünebileceğinizden daha çok insan yüreklerinde bu özleme gerçekten sahip değil. Birçokları tutsaklık ve yarıdan kaçışı

sevinçle kabul eder, ama gerçekte bağlantı kurmazlar: Her şey O'na ait olmakla ilgilidir. Eğer artık bu dünyaya ait değilsek, kime aitiz?

İsrail topluluğuna de ki,
"Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım." (Lev. 19:2)

~ Kutsallık hizmetkârlar için bir iş tanımı ya da alternatif bir yaşam tarzı değil, kutsal Tanrı'nın önünde toplanan herkes için bir buyruktur.

Kutsallık hizmetkârlar için bir iş tanımı ya da alternatif bir yaşam tarzı değil, kutsal Tanrı'nın önünde toplanan *herkes* için bir buyruktur. Kutsal olmalıyız, çünkü O kutsaldır. Sadece kutsal davranmamız ya da kutsal görünmemiz istenmiyor; kutsal *olmaya* davet ediliriz. Bir şey *olmak* o şeyin özümüzün ya da hayat gücümüzün parçası haline gelmesidir. Ruhlarımızı nasıl yaşadığımızı idare eder, bu nedenle Ruh'la dolmalı ve Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmeliyiz.

Bu, özel etkileşimlerimiz kadar halk arasındaki davranışlarımızı da içine alır, ama ben görünmeyen ve özel olan alana odaklanmak is-

tiyorum. Bir şey *olmak*, o şeyin varlığımızı tanımlaması anlamına gelir. Kutsal *davranabiliriz*, ama kutsal *olmayabiliriz*; kutsal *görünebiliriz*, kutsal *olmayabiliriz*. Bu sadece eski moda bir Eski Antlaşma talimatı değildir. Yeni Antlaşma, yani lütuf antlaşması altında da kutsal olmamız buyrulmaktadır:

Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun.

Nitekim şöyle yazılmıştır: “Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.”
(1 Petrus 1:15-16)

Eğer Levililer buyruğuna Yeni Antlaşma’da yapılan bu referansa yakından bakarsanız, aslında daha belirgin olarak Tanrı *her şeyiyle* kutsal olduğundan, bizim de *her davranışımızda* kutsal olmamız buyrulmaktadır.

Kutsal olmak ne demektir? Bir sonraki ayet bize daha fazla görüş sağlamaktadır:

Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım.

Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum. (Lev. 20:26)

Tanrı İsrail halkına kutsal olmasını söyledi, çünkü O’na ait olmak için öbür halklardan ayrı tutulmuşlardı. Öz itibariyle Tanrı onlara şunu dedi, “Kendinizi bana ayırın, çünkü Bana ait olmanız için sizi seçtim. Beni seçin, çünkü Ben sizi zaten seçtim.” İsraililer, Tanrı’ya ait olmak için pek çok halk arasından seçildi. Diğer uluslar nereye oturuyor? Biz ne zaman seçildik?

O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih’te seçti. (Ef. 1:4)

Henüz yaratılmadan önce Mesih’te seçildik. Mesih’te uluslar arasından seçilmedik, ama dünyanın yaratılışından önce seçildik. Yeryüzünü yaratırken bizler O’nun aklındaydık. Boğazlanan Tanrı Kuzusu Mesih’te dünyanın kuruluşundan önce Tanrı tarafından seçildik. Mesih’te kutsal ve kusursuz olmak üzere belirlendik.

O’nun önünde kutsal olmak ne anlama geliyor? Mesih’te kutsal kı-

İndik ya da O'nun yüceliği, amacı ve zevki için O'na ayrıldık. Önceden Tanrı'nın vaatlerine yabancıydık, çünkü İsraililer dışındakiler kutsal ya da Tanrı'ya ayrılmış olamıyordu. Diğer ulusların antlaşmaya girmesi için tüm buyrukları ve kuralları yerine getirmesi gerekirdi.

Ama bugün artık perde ikiye ayrılmıştır. Bizim aleyhimize olan kurallar Mesih'in çarmihına çakıldı ve artık Tanrı'dan ayrı değiliz (Kol. 2:14). Kutsallık Tanrı'nın bizden "iyi" olmamızı istemesi değildir; "Ona ait" olmamızı istemesidir. Bekârlıktan kurtulmak ve çocuk sahibi olmak için John ile evlenmedim... Ona ait olmak için John ile evlendim. Antlaşma ilişkimiz nedeniyle birçok şeyi ortaklaşa paylaşıyoruz. Sırlarımızı, çocuklarımızı, paramızı, arabalarımızı, paydaşlığımızı, evimizi, yatağımızı vs. paylaşıyoruz. Ama hayatımda John'un asla dokunamadığı yerler var, çünkü o yerler Tanrı'ya ayrılmıştır. Elbette sadece Tanrı'ya ayrıldığı için John'un hayatında da benim asla dolduramayacağım yerler ve ihtiyaçlar vardır. Her kadının kaderinde Prensi'ne ait olmak vardır ve onun hayatında sadece O'na ayrılmış yerler bulunur.

 Kutsallık Tanrı'nın bizden "iyi" olmamızı istemesi değildir; "Ona ait" olmamızı istemesidir.

Kutsal olmak ruhlarımızda, canlarımızda ve bedenlerimizde O'nun için ayrılmak demektir. Önce O'nun çağırısına karşılık vererek, sonra Kutsal Ruh'tan bizi yönlendirmesini istemek suretiyle irademizi O'nun sözüne teslim ederek kendimizi

O'nun için ayırırız.

Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağırın Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz. (1 Petrus 2:9-10)

O'nun kutsal ulusunun kraliyet kâhinleri olarak seçildik. Tanrı'ya aitiz ve bu nedenle bizi karanlıktan kurtarıp görkemli ışığına çıkaran kurbanına duyduğumuz sevgi ve minnetten kaynaklanan övgülerimizi bu dünyaya

duyururuz. Üniversitedeyken bir kız cemiyetine katıldıktan sonra kendimizden çok daha büyük bir şeye ait olmanın heyecanıyla tüm okul faaliyetlerinde cemiyetimizi överdik. Eğer sosyal bir kulüp konusunda bu kadar mutlu oluyorsak, bizi Egemenliği'ne kabul eden Tanrımız'ı daha ne kadar çok övmemiz gerekir? Birinci Petrus Mektubu Mesih'teki konumumuzu açıklar: Seçilmiş kraliyet kâhinleri ve kutsal halkız.

Eski Antlaşma'da kâhinlere kurbanlar sunma sorumluluğu emanet edildi ve kraliyet kâhinleri kurbanlarını kralın huzuruna getirirlerdi. Eğer kâhinler isek sunduğumuz kurbanlar nedir? O'nu sözde, eylemde ve görünüşte yücelten bir hayattır. Bunu daha iyi anlamak için Harun'a bakalım:

Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi 'RAB'be adanmıştır' sözünü yazdılar. Üstüne bağlanmak üzere sarıya lacivert bir kordon taktılar; tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işleri tamamlandı. İsraililer her şeyi tıpkı RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. (Çık. 39:30-32)

Harun görkemli kâhinlik giysileriyle kuşandı. Giysilerini süsleyen her bir parçanın özel bir anlamı vardı, ama son parça üzerindeki saf altından yapılmış levhada "RAB'be adanmıştır" yazılı olan kutsal bir taçtı. Aslında kutsallıkla taçlandırılmıştı. Bütün bu kâhinlik giysilerinin ve görkemli görünümün amacı Harun'un Tanrı'ya ait olduğunu ilan etmektir. Levhanın bir mühür gibi oyulduğuna dikkat edin; bu önemli bir noktadır. Mühürlerin içinde ve dışında damga vardır ve bastırıldığı zaman nesnelerin üzerinde imza niteliğinde bir iz bırakırlar. Bir ferman ya da yasa çıktığı zaman, yasanın kim tarafından çıkarıldığını belirtmek için mühürlenirdi.

Bunun doğal bir örneğine bir bakalım. Ulusal ya da uluslararası güzellik yarışmalarında kazananların başına taç takılır ve üzerlerinde temsil ettikleri ülkeyi ya da eyaleti belirten bir göğüs bandı vardır. Kainat Güzeli yarışmasının ortasında ABD güzeli aniden Japonya'yı temsil etmeye karar verseydi ne olurdu? Ona izin verirler miydi? Elbette hayır! Çünkü

Japonya'nın değil, Amerika'nın elçisi olmak üzere seçilmişti; temsil etmesi ve ilham vermesi gereken değerler Amerikan kültürü ve halkıdır. Kâhinler

~ *Karşılaştığımız insanlara kime ait olduğumuzu ve hangi krallığı temsil ettiğimizi anlatan bir izlenim bırakmalıyız.*

olarak bundan farksızız. Karşılaştığımız insanlara kime ait olduğumuzu ve hangi krallığı temsil ettiğimizi anlatan bir izlenim bırakmalıyız. Petrus bunu nasıl yapacağımızı açıklayarak devam eder:

Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz. Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz. İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler. (1 Petrus 2:10-12)

Bir zamanlar Tanrı'ya ait değildik, ama şimdi öyleyiz. Bir zamanlar Tanrı'nın yargısı altındaydık, ama şimdi O'nun merhametine eriştik. Diğer bir deyişle, bir zamanlar bu dünyadaydık ve onun hak ettiği cezayı paylaşıyorduk. Ama şimdi bu dünyadan değiliz, Tanrı'nın Egemenliği'ndeyiz. Böylece bir zamanlar vatandaşı olduğumuz bu dünyada yabancı ve konuğuz. Kâhinler olarak yeryüzünde Tanrı'nın temsilcileri ve elçileriyiz.

Kralın merhametine lâyük kurbanlar sunarız: övgülerimizi ve hayatlarımızı.

Kutsallık sahiplikle ilgili bir kavramdır; artık hayatlarımız bize değil, O'na aittir. Şöyle diyebilirsiniz, "Bir kimsenin bana sahip olması fikrinden hoşlanmıyorum!" Belki bunun hiçbir zaman farkında değildiniz, ama

~ *Büyük bir paha karşılığı satın alındınız ve Kuzu'nun Ezgisi'ni söyleyen gökteki kutsallarla birlikte O'nun yüceliğine övgüler sunmalısınız.*

gerçekte asla özgür olmadınız. Karanlığın egemenliğinin hakimiyeti altında dünyaya geldiniz ve orada Tanrı'nın bir düşmanı ve bir gazap çocuğu olarak yaşadınız. Ama sevgi dolu bir Prens sizi özgür kıldı. Büyük

bir paha karşılığı satın alındınız ve Kuzu'nun Ezgisi'ni söyleyen gökteki kutsallarla birlikte O'nun yüceliğine övgüler sunmalısınız.

Yeni bir ezgi söylüyorlardı:

“Tomarı almaya,
Mühürlerini açmaya layıksın!
Çünkü boğazlandın
Ve kanınla her oymaktan, her dilden,
Her halktan, her ulustan
İnsanları Tanrı'ya satın aldın.
Onları Tanrımız'ın hizmetinde
Bir krallık haline getirdin,
Kâhinler yaptın.
Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.” (Vahiy 5:9-10)

9. ayette O'nun kaniyla cennete değil, Tanrı'ya satın alındığımızı söylediğine dikkat edin. Bu Güvey canını vererek gelinini kurtardı. Ancak bu görkemli aşkın derinliklerini anlamak için, çok uzak bir geçmişe gitmemiz ve gelenekleri bize yabancı olan çok uzak bir ülkeye yolculuk etmemiz gerekiyor. Birlikte antik İsrail'e gidelim ve o dönemin evlilik törenlerini ve ritüellerini inceleyelim. O çağda flört etmek yoktu, sadece gelinler ve güveyler vardı. Çiftler birbirlerini geçici olarak deneyip sonra kendi yollarına gitmezlerdi. Evlilik sürecinin son kısmı başlamadan önce halihazırda büyük bir adanmışlık ve iyi niyet tesis edilmiş olurdu.

Bir erkek evlenme çağına geldiğinde, babasından kendisine bir gelin bulmasını isterdi. Erkeğin aklında bir kız olabilirdi, ama genelde henüz oğlu evliliği düşünmeden çok önce baba uzun zamandan beri arayışta olurdu. Birlikte bir kızın ya da diğerinin erdemlerini tartışabilirlerdi, ama oğluna gelin olması için yaklaşacağı kızı ve ailesini seçmek en nihayetinde babanın görevidi.

Eğer ilk teklifleri kabul görürse, genç adam kızın evine gider, ayrıntıları ve olasılıkları konuşmak için kızın babasıyla ve varsa ağabeyleriyle görüşürdü. Kızın ken-

Çiftler birbirlerini geçici olarak deneyip sonra kendi yollarına gitmezlerdi

disi ilk görüşmeye bile dahil olmazdı. Kızın kapı kanatlarında beklediğine, diğer odada olan biteni görüp işitmeye çalıştığına eminim. Belki de içerdeki konuşmalardan küçük küçük parçalar işittikçe heyecanlı fısıldaşmalar olurdu. “Babam galiba beni verecek!”

Ama kızın babasının aklında zaten başlık parası için bir tutar olurdu. Kızlar neredeyse her zaman bir başlık parası karşılığında verilir, çünkü kız çocukları aileler için mali açıdan bir kayıp olarak görülürlerdi; bir oğul gibi tarlalarda çalışmazlardı ve bu nedenle ev halkına gelir getirmezlerdi. Eğer babanın başlık parası beklentisi karşılanmazsa, evlilik teklifi konuşulmaz ve görüşmeler hemen sona ererdi. Günümüzde bu uygulama her ne kadar ticari görünse de, aslında kızı korumanın bir yoluydu. Baba istediği başlık parasının ödeneğine dair güvence almanın yanı sıra kızına iyi bakılacağından da emin olmak istiyordu. O dönemlerde kızlar babaları tarafından bağışlanmazlardı; önce bedelleri ödenmeli ve sonra elde edilmeliydiler. Görüşmeler saatlerce sürer, sorular sorulur, iyi niyet sözleri ve taahhütler verilir.

Gelinin babasıyla güvey her şeyi en ince ayrıntısıyla konuştuğundan sonra, bunları bir belgeye ya da evlilik sözleşmesine kaydederlerdi. Evlilik sözleşmesinde belirlenen başlık parasının miktarı, güveyin sözleri ve taahhütleri ve gelinin hakları yazılıydı. Bu esasen nişanlılık belgesiydi ve tamamlandığı zaman bir bardak şarap koyulur, gelin adayı içeri getirilirdi.

Eğer gelin adayının rızası olmazsa saatlerce süren görüşmeler ve her ayrıntının kaydedilmesi boşa giderdi. Masadaki teklif kızı açıklanırdı. Kızın önünde evlilik antlaşmasını temsilen altından bir kadeh şarap dururdu. Kızın iki seçimi vardı. Önündeki kadehi reddederek odayı terk edebilirdi. Bunu yaptığında, babasının istediği tüm koşullar kabul edilmiş bile olsa evlilik gerçekleşmezdi. Ya da, “kabul ediyorum” diyebilirdi. Bu durumda kadeh güveye uzatılır ve güvey içtikten sonra geline verilir. Gelin kadehten içtiğinde sözleşme mühürlenmiş olurdu.

Güvey, daha sonra geline ve sözleşmeye olan sadakatini ifade etmek için geline değerli bir armağan verirdi. Birbirlerini daha iyi tanıyabilmek için güvey gelinle biraz daha kalırdı, ama bu görüşmeler her zaman aile-

sinin gözleri önünde olurdu. Bugün kültürümüzde bu armağan genellikle nişan yüzüğü ile simgelenir. Çift, henüz birlikte yaşamamalarına rağmen yasal olarak nişanlı ya da evlenmek için sözleşmiş sayılırdı.

Gelin daha sonra su vaftizi olurdu. Bu vaftiz gelinin temizlenme ve paklanma için suya batırıldıkları bir ritüeldi. Eski hayat tarzından ayrılığa ya da uzaklaşmayı ve kocasıyla birlikte geçireceği yeni hayatına hazırlık olarak temizlenmeyi simgeliyordu. Gelin için bir tür ruhsal yeni doğuş olarak görülürdü. Artık yalnız değildi; kocasına aitti.

Bir süre sonra, güvey babasının evine geri dönmek üzere gelinden ayrılırdı. Orada düğünleri için hazırlık yapmaya ve yaşayacakları evi düzenlemeye başlardı. Ayrılırken geline şöyle derdi: “Sana yer hazırlamaya gidiyorum; gidersem yine gelip seni yanıma alacağım.” Bunlar Yuhanna 14. bölümde İsa’nın sözlerinin aynısıdır. Her ne kadar ayrılmak zor olsa da, önce bir yer hazırlamak için gitmedikçe asla gerçekten birleşemeyeceklerini bilirlerdi.

Böylece gelin sözleşme, kadeh, tam olarak ödenmiş bedel ve güveyin geri döneceğinin güvencesi olarak verdiği armağanla birlikte kalırdı. Babasının evinde kalırdı ve kendisini hazırlardı. Dışarı çıktığında, halihazırda bir başkasına ait olduğunu göstermek üzere bir peçe takardı.

Peçeli kadınlar *ayrılmış*, *kutsanmış* ya da *bedel karşılığı satın alınmış* denirdi. (Tanıdık geliyor, değil mi?) Onun hayatı bir antlaşmayla bir başkasına bağlıydı. Güzelliği güveye ayrılmıştı. Onun dönüşünü özlemle bekler, zamanını onunla birlikte geçireceği hayata hazırlık yaparak geçirirdi. Çeyizini toplarken sık sık güveyini düşünür ve zaman geçtikçe her günün onu kendisine daha da yaklaştırdığını bilirdi. Güveyin dönüşünü kaçırmak istemezdi; hazır olmak isterdi.

Daha fazla ilerlemeden burada bir duralım ve bu antik evlilik ritüellerinin Mesih’le ilişkimizi nasıl etkilediğini inceleyelim, çünkü bu ilişkinin doğal bir tasviri olarak birçok kez evliliğe başvurulur.

~ Ayrılırken geline şöyle derdi:
“Sana yer hazırlamaya gidiyorum;
gidersem yine gelip seni yanıma
alacağım.”

Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum.
(Ef. 5:32)

İsa, Babası'nın O'nun için seçtiği gelinin peşinden gitmek için göksel evinden ayrıldı. Onu fidyeye kurtarmak için satış bedelini karşıladi ve onu kendisine aldı. Bu durumda bedel olarak canını verdi. Son Akşam Yemeği'nde kâseden içerek bu antlaşmayı mühürledi ve sonra kâseyi öğrencilerine uzattı. Getsemani Bahçesi'nde üzerinde anlaşılan bedeli kabul etti ve çarمیhta bu bedeli tam olarak ödedi. Sonra kendi kanını günah sunusu olarak sundu ve gelinini suyla, yani Söz'le yıkadı. Bu bizi karanlığın egemenliğinden ışık egemenliğine aktaran aklın, ruhun ve canın yenilenme sürecidir.

Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. (Ef. 5:25-27)

Bizi kutsal kılanın Mesih olduğuna dikkat edin. O'na ait olmamız için bizi kurtarır. Bizler kendimizi ne kurtarabiliriz ne de kutsal kılabiliriz. Ama O bizim için yer hazırlarken kendimizi hazır tutabiliriz.

Sevinelim, coşalım!
O'nu yüceltelim!
Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor,
Gelini hazırlandı. (Va. 19:7)

Gelinin sorumluluğu hazır olma atmosferini ve tutumunu muhafaza etmektir. Mesih'in gelini olarak oraya varışımızı bekleyecek bir gardırop oluşturmamız: "Giymesi için ona temiz ve parlak ince keten giysiler verildi. İnce keten kutsalların adil işlerini simgeler" (Va. 19:8).

Şimdi çiftimize geri dönelim. Gelin bir hanımefendi olarak beklerken, güvey babasının evine bir gelin odası eklemek için gayretle çalışır. Bu uzun zaman ve hazırlık gerektiren bir iştir, çünkü o dönemde kereste alabileceğin yapı marketler yoktu. Kereste almak için bir sözleşme ya

da ticaret yapması ya da kendisi ağaç kesip bizzat yer hazırlaması gerekirdi. Bütün bu süre boyunca yaptığı işin onu gelinine kavuşturacağını bilerek zevkle çalışır. Babası oğlunun ilerlemesini yakından izler ve süreç boyunca onu teşvik edip öğüt verirdi. Baba aynı zamanda evin durumunu inceler ve gelini için artık hazır olduğunu düşündüğünde oğluna söylerdi. Gelinin ailesi de güveyin sözünü tuttuğundan emin olmak için temsilciler gönderebilirdi. Ona haber gönderirlerdi, “Artık çok uzun sürmeyecek. Hazır ol!”

Baba, en sonunda oğlunun bitirdiği çalışmayı denetler ve sonra oğluna dönüp “Git, gelini getir!” derdi. Güvey arkadaşlarını bir araya toplardı ve hep birlikte büyük sevinçle gelini almaya giderlerdi. Yolculuklarını gece vakti varacak şekilde planlardı. Kente yaklaştıklarında, sevgilisinin yaklaştığını geline haber vermek için borazan çalarlardı. Elbette borazan sesi kentteki tüm nişanlı kızları alarma geçirirdi ve hepsi yataktan kalkıp heyecanla beklerdi. Kandilliklerinde bulunan yağı tazeler, fitili kırparlardı (bence dişlerini fırçalayıp üstlerine başlarına çeki düzen de verirlerdi!). Sonra güveyin arkadaşlarının duyurusu için kulak kesilirlerdi. Bu arkadaşlar gelinin ailesinin evinin önünde güvey için bir yol hazırlayıp gelini çağırırlardı, “İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!” (Mat. 25:6)

Gelinin babası ve ağabeyleri kontrol etmek için dışarı çıkarlar ve kızlarını doğru adamın çağırıp çağırmadığından emin olurlardı. Elbette kızlarını başka bir güveye göndermek istemezlerdi! Güveyin kimliğini doğruladıktan sonra, onlar ayrılırken sırtlarını dönerlerdi. Görüntü neredeyse bir kız kaçırma olayına benzerdi. Gelin elinde kandilliğiyle sevgilisine koşar ve nedimleri ardından gelirdi. Güvey onu kapıverir ve derhal babasının evine geri götürürdü. Evlerine vardıklarında gelin odasına girerlerdi. Yedi gün boyunca kapısı kilitli odalarında gerdeğe girerek aşklarının zevkine varırlardı.

Gelin elinde kandilliğiyle sevgilisine koşar ve nedimleri ardından gelirdi. Güvey onu kapıverir ve derhal babasının evine geri götürürdü.

Güveyin arkadaşları kapının dışında oturur ve gerdeğin tamamlandığı sevinç anını beklerlerdi. Güveyin se-

sini duyunca, orada bulunan diğerlerine onun sevincini duyururlardı ve ardından kutlama başlardı. Yatağın çarşafı pencereden dışarıya verilirdi. Çarşaf, gelecekte gelinin erdeminin sorgulanması ihtimaline karşı kanıt olarak gelinin babasına teslim edilirdi. Kızlık zarının yırtılmasıyla dökülen kan antlaşmanın son mührünü temsil ederdi. Birlikte geçirdikleri yedi günün ardından, gelin peçesini çıkarır, güveyle birlikte dışarı çıkar ve düğün şöleni başlardı. Sevinçlerini kutlamak için şarap ve yiyecek sınırsızca akardı. Çifte kutsama sözleri söylenir ve armağanlar verilirdi.

Bu tablo İsa ve Gelini'nin görkemli ve romantik bir tasviridir. O gerçekten bize yer hazırlamaya gitti. Çabuk gelecek ve ödülü yanında olacak. O'nun gelişine kendimizi hazırlamalıyız.

“Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz”
(Mat. 25:13)

~ Sevgili Göksel Baba,

Sana hâlâ ayırmam gereken tüm alanları Ruh'un aracılığıyla açıkla. Kutsal olmak, tamamen Senin olmak istiyorum. Bana bir gelinin yollarını öğret ki, yüreğim sürekli hazır kalarak sevinebilsin. Kandilliğim her zaman hazır ve yağla dolu olsun. Yüreğimin gözlerini aç ki bu dönemi açıkça görebileyim. Yüreğime Efendimin gelişi gecikti diye fısıldayan kötü bir köle gibi değil, sadık bir gelin olarak yürümek istiyorum. Başkaları üzerinde izlenim bırakmak için hayatımın ayrılmasını ve kutsanmasını istiyorum. Hepsi bilsin ki, Ben Seninim ve Sen benimsin. Seninle yüz yüze görüşüp sevineceğim o güne dek beni Ruh'unun peçesiyle ört.

*Sevgilerimle,
Kızın*

12 *Paklığın Gücü*

*G*ençler güçlü ve özgür olabilir mi? Pavlus kesinlikle öyle düşünüyordu:

Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol. (1Ti. 4:12)

Bu ayet neredeyse bir çelişki sunmaktadır. Pavlus *genç* bir adamı diğer imanlılara örnek olmakla görevlendiriyor. Günümüzde genç ve bekâr kişileri imanın ve paklığın ışıldayan örnekleri olduğunu nadiren düşünürüz. Ancak Pavlus, başını dik tutması ve gençliğinin gözünü korkutmaması için Timoteos'u teşvik eder. Eğer genç biri konuşmada, davranışta, sevgide, imanda ve paklıkta örnek gösterilebiliyorsa, yaşı ilerlemiş olanlarımız daha ne kadar çok kutsal hayatlar sürmelidir?

Bu teşvikte yürümek için Tanrı'nın lütfunu ve gücüne sahipsiniz. Yaşınız ne olursa olsun, sizi tanıyan kişilere paklık bakımından örnek olan bir hayat sürebilirsiniz.

İlk bakışta paklık kutsallıkla aynı görünebilir, ama değildir. Hatırlarsanız, kutsallık ayrılmak demektir, ancak paklık adanmış olduğunuz için nasıl davrandığınızla ilgilidir. Bu bölümde dini çevrelerde çoğu zaman değinilmeyen, ama seküler alanlarda açıkça kutlanan bazı konuları ele alacağız. Tanrı Sözü'nde hikmet ve uyarıların

Yaşınız ne olursa olsun, sizi tanıyan kişilere paklık bakımından örnek olan bir hayat sürebilirsiniz.

yanı sıra hizmet yıllarımda edindiğim deneyimle size nasihatlerde bulunacağım. Sarsılmayan bir temel kurmanıza yardımcı olmak istiyorum; o halde sıkı tutunun; Kutsal Yazılar'dan çok sayıda pasajı inceleyeceğiz.

Tanrı bizim yaşam kaynağımız olmak istiyor. Eğer gerçekten cesursanız, yüreğinizi ve niyetlerinizi Tanrı'nın delici ve kesici Sözü'nün ışığı altında incelemesi için Kutsal Ruh'u davet edin. Bu yüreksizlerin yapabileceği bir iş değildir.

Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır. (İbr. 4:12-13)

Tanrı'nın Sözü sadece kağıt üzerine yazılı harfler değildir... diridir. Ona iman edin ve yaklaşın, çünkü yüreğinizde dans etmeyi ve gece vakti size fısıldamayı özlemle bekler.

Tanrı'nın Sözü sadece kağıt üzerine yazılı harfler değildir... diridir. Ona iman edin ve yaklaşın, çünkü yüreğinizde dans etmeyi ve gece vakti size fısıldamayı özlemle bekler. O kadar keskindir ki, canla ruhu birbirinden ayırır ve bu süreçte gizli düşüncelerinizi ve amaçlarınızı açığa çıkarır.

Hiçbir şeyin Tanrı'dan gizli olmadığını unutmayın. O her şeyi görür, ama biz görmeyiz. Çoğu zaman kendi yüreklerimiz bizi aldatır, ama gerçeği istersek Tanrı, bize Sözü aracılığıyla sezgi verecektir. İnsanların öğütlerini istemiyorum... Tanrı'nın hikmetini ve görüşünü istiyorum. İnsanların öğüdü her zaman bu çağın kültürü ve standartlarından etkilenir. Her on yılda bir toplumun ahlâk derecesine göre yeniden ayarlanan akılsızlıklardır. Ama Tanrı'nın Sözü sonsuza dek değişmezdir ve hesap vereceğimiz standart odur.

Bu bölümde ilk başta imkânsız ya da gerçek dışı görünebilecek gerçeklerle yüzleştireceksiniz. Ama öyle değiller. Tanrı'nın vaatlerini tutmaktan aciz olduğumuza inanmak bir yalandır ve O, bizi düşmekten

alıkoyacağını ve yüce huzuruna lekesiz olarak çıkaracağını vaat etmiştir. Gerçeği bileceğiz ve gerçek bizi özgür kılacak. İlk olarak, bazı ayetleri ziyaret edeceğiz ve sonra gerçeğin ışığında bazı soruları cevaplayacağız. Kurallara yaklaşımdan korunmak istiyoruz, çünkü Tanrı'nın kutsallığa çağırısı O'na ait olmakla ilgilidir.

Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu. (Ef. 5:3)

Bu ayet ne kadar güçlü? Aramızda fuhuş, pislik ya da açgözlülüğün anılmasına bile izin yoktur! Neden? Eğer fiilen büyük bir şey yapmıyorsa, bu şeylerin anılmasında ne kötülük var? Bunların anılması gerçekte görünenden daha fazlasının olduğunu düşündüren ipuçları vermek değil midir? Bu tür davranış (ya da anılması bile) O'na ait olanlar için kabul edilemez. *Microsoft Word Sözlüğü'ne* göre *yaraşmaz* sözcüğü "kaba, uygunsuz, yakışık almaz, edebe aykırı" olarak tanımlanır.

Bu tür davranışlar çevremizdekilere kafa karıştırıcı bir mesaj gönderir. Örneğin kısa kesimli, göbeği açıkta bırakan bir bluz giymek *iddialı* olarak adlandırılır. Neyi iddia eder? Şimdi görmekte olduğunuzdan daha fazlası var ve zaten bu kadarını göstermeye istekli olduğum için daha yakından bakmanıza izin verebilirim. (Bunu daha fazla tartışacağız). İşte iddia budur. Tanrı'ya ait olduğumuz için O'nun işareti üzerimizdedir ve söylediğimiz ve yaptığımız her şeyde O'nu yüceltmeliyiz. Bu hem söylediğimiz sözlerin hem de davranışlarımızın O'nun benzeyişini taşıması anlamına gelir. Sadece bağışlanmış olmaktan fazlasıyız; biz O'nun için kutsalız. Bir zamanlar karanlıkken şimdi ışık olmalıyız. Efesliler mektubundaki şu ayetle devam edelim:

Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin. (Ef. 5:4)

Yakışksız davranışlar listesine açık saçıklığı, budalaca konuşmaları ve bayağı şakaları da ekleyin. Sanırım o zamanlarda da edepsiz şakalar yapılıyordu, çünkü güneşin altında yeni bir şey yok (Vai. 1:9). Ağzımızdan

çıkan sözcüklerin diğerlerini kirletme ya da kutsama gücüne sahip olduğunu çoğu zaman fark etmiyoruz. Ne anlama geldikleri hakkında soru işareti kalmaması için bu kategorilerden her birini masaya yatıralım:

- **Açık saçıklık:** sözle, hareketlerle ya da resimlerle edepsiz ya da if-fetsiz ifadeler ve temsiller içeren konuşmalardır.
- **Budalaca konuşmalar:** Tanrı'nın yasasına, görkemine ya da bir kimsenin ebedi mutluluğuna saygı göstermeden yapılan kötü, günahlı söylemlerdir.
- **Bayağı şakalar:** çirkin, kaba, terbiyesiz ya da müstehcen espriler içeren konuşmalardır.

Sohbetlerimizi bu tür konuşmalarla kirletmek yerine, Rab'be şükretmekte akıcı olmalıyız. Tanrı'nın bize sağladığı iyilikler ve merhamet için şükredici bir tutum sürdürmeliyiz. Bu bile bazılarımızın uzunca konuşması için yeterli olacaktır. Nezaketsiz, kaba saba, sızlanan ve şikayet eden kişiler olmamalıyız. Tanrı'nın yaptığı gibi konuşmalarımız aracılığıyla kutsayıp yaşamı açığa çıkararak şükredici bir yürekle Ruh'ta yaşamalıyız. Pavlus şöyle devam eder:

Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pislığe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası yoktur. Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir. Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın. (Ef. 5:5-7)

Tanrı, ilk seferinde anlamamış olabiliriz diye, bu uyarının ve talimatın bağlamını açıkça anladığımızı ister: *Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın.*

~ *Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Boş sözler yaşamdan yoksundur.*

masın. Boş sözler yaşamdan yoksundur. İçlerinde sizi değiştirebilecek gerçek güç yoktur, ama bizi aldatma gücüne sahiptirler. Hatırlayın, Tanrı'nın Sözü keskin ve diri olup bizi tövbeye yöneltir. Donuk ve ölü

olan boş sözler bizli gaflet uykusuna sokar ve gerçeği yanlıştan ayırmak

için Tanrı'nın Sözü'nü kullanmayanları aldatır. Boş sözler kulağa ne kadar güzel gelirse gelsin, en nihayetinde sizi yaşama götürmez. Duymuş olabileceğiniz bazı boş sözlere örnekler:

“Sorun değil... hepimiz büyüme sürecindeyiz.”

“Tanrı yüreğini biliyor.”

“Kimse kusursuz değildir.”

“Bunu herkes yapıyor.”

“Birçok kişiden daha iyi gidiyorsun.”

Bunlar tavizkâr sözlerdir ve doğru olabilseler bile gerçeğin diri sözleri değildir. Gerçek sözler değişmemiz, kendi yollarımızı terk etmemiz ve Tanrı'nın bakış açısına doğru yükselmeye çabalamamız için bize ilham verir. O'nun düşünce biçimi bizim meseleleri algılama biçimimizden tamamen farklıdır. Boş sözler ise mevcut kültürel standartlarımız bağlamında davranışlarımıza bahaneler sunarak bizi sadece aynı kalmamız için teşvik eder. Ama biz artık kültürümüzle ilişki içinde değiliz; Tanrı'yla ilişki içindeyiz.

Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? (Yakup 4:4)

Vereceğimiz öğüt şimdiki dünyanın aklı ve bilgeliği değil, ancak Tanrı'nın Sözü olabilir. Hristiyanlar birbirlerini yüreklendirmeye çağırılmıştır. Bunun anlamı Tanrı'nın vaatlerini söyleyerek birbirimize cesaret vermektir. Bu boş sözlere karşılık olarak Tanrı'nın öğüdüne sahibiz:

Sorun değil... hepimiz büyüme sürecindeyiz: Süreçte miyiz? Evet! Ama varacağımız yer süreç değildir; dönüşümdür ve bizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın bunu bitireceği vaat edilmiştir (Flp. 1:6).

Tanrı yüreğini biliyor: Ağız yürekten taşanı söyler. İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır (Mat. 12:34-35). Sözleriniz yüreğinizi ortaya koyar.

Kimse kusursuz değildir: Göksel Babanız yetkin olduğu gibi siz de yetkin olun (Mat. 5:48). Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar (Özd. 24:16).

Bunu herkes yapıyor: Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın (Ef. 4:17).

Birçok kişiden daha iyi gidiyorsunuz: Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar (2 Ko. 10:12). Akıllı olabileceken kim akılsız olmak ister? Başkalarına bakmaktan vazgeçin ve kusursuz özgürlük yasasına bakın!

~ Rab'bin Sözü asla insanların öğüdü ya da Yeni Çağ gurularının görüşleriyle iç içe geçecek biçimde sulandırılmamalıdır.

Şunu iyice anlayalım: Tanrı ve O'nun Sözü gerçektir ve insanın öğüdü yalandır. Rab'bin Sözü asla insanların öğüdü ya da Yeni Çağ gurularının görüşleriyle iç içe geçecek biçimde sulandırılmamalıdır. Tanrı'nın Sözü her zaman yalnız durmuştur

ve sadece O, zaman testinden geçmiştir. Görkemli bir bilgelik ve rehberlik hazinesi olarak bize miras kalmıştır. Bu yüzden gerçeğin sadık tanıkları olalım ve birbirimizi hedefe doğru teşvik edelim.

On yıl önce John ile birlikte İsrail'i ziyaret ettik ve Arap tur rehberimizin Romalılar hakkında söylediklerini hâlâ hatırlıyorum. Onların iyiliksever işgalciler olduklarını ve Yahudiler'in *dini inançlarını* sürdürmelerine bile izin verdiklerini iddia etmişti; sadece Roma *kültürünü* benimsemelerini istemişlerdi. Yahudiler'in Romalılar gibi görünmesini, yaşamasını ve davranmasını istemişlerdi. İşgal taktiklerinin o zamandan beri pek değişmediğine eminim.

Bu çağın öğüdünün şöyle seslendiğini işitiyoruz, "Dininiz olabilir, ama lütfen bu dünyanın da tadını çıkarın! Rahatlayın. Kaynaşın! Neden bu çağın güçlerine karşı mücadele ediyorsunuz? Sen gene neye istersen ona inan... sadece bizim gibi davran!" Ama elbette bu öğüt bizim işimize yaramaz. Tanrı bizi asla kaynaşmaya çağırmadı. Yakup Mektubu'na yeniden bakalım:

Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. (Yakup 4:4)

Kızı Öptü ve Ağlattı

Bir ayağımız dünyada bir ayağımız Tanrı'da yürümeye çalıştığımızda zorluklar yaşarız, çünkü yüreğimiz ikiye bölünmüştür. Hem Davut hem de Peygamber Hezekiel kararlı bir yüreğin gerekliliğini görmüştür:

*Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım. (Mezmur 86:11)*

*Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım.
İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim. O
zaman kurallarımı izleyecek, ilkelerime uymaya özen gösterecekler.
Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. (Hez. 11:19-20)*

İnanıyorum ki, bu kitabı elinizde tutmanızın nedeni Tanrı'ya kararlı ve tek bir yürek ile hizmet etmeyi arzulamanızdır. Bunun anlamı bedeninizin yüreğiniz tarafından belirlenen yönü takip etmesidir. Paklığa çağrı hiçbir dönemde bu kadar acil, baskılayıcı ya da zor olmamıştır.

Bunu, yaşadığımız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. (Rom. 13:11-12)

Doğruluğa uyanmamız için Ruh'tan gelen acil bir yakarış var. Bunu nasıl yaparız? Yüreklerimizi bu düşmüş dünyaya bağlayan her düğümü koparmak için Ruh'un kılıcı olan Tanrı Sözü'nü kullanırız. Yüreğimizde isteklerimizin bir mücadelesi olmasını istemeyiz. Yüreklerimizi O'nun ilgisinin emniyetine teslim etmemizi ve sonra canlarımızın düşmanlarına savaş açmamızı ister:

*Doğruluğa uyanmamız için
Ruh'tan gelen acil bir yakarış var.*

Bu nedenle bedenın dünyasal eğilimlerini fuhşu, pisliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü öldürün. Bunlar yüzünden Tanrı'nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. (Kol. 3:5-6)

İşte gene karşımızda: Tanrı'nın gazabı cinsel ahlâksızlık, pislik ve açgözlülük yapanların üzerinde olacak. Tanrı, gazabına hedef olacak unsurlarla bağlarımızı koparmamızı buyurmaktadır. Eğer kılıcı sadakatle kullanacaksak, onun gücünü anlamalı ve ona boyun eğmeliyiz. Tanrı'nın Sözü bizi günahın gücünden özgürleştirme gücüne sahiptir.

Bu kitabı aldıysanız aslında bazı sorulara cevap aradığınız varsayımı üzerinde hareket ediyorum. Size dürüst cevaplar vermek için elimden geleni yapacağım. Elbette görüşlerimle aynı fikirde olmamakta serbestsiniz, çünkü kesinlikle ılımlı ya da orta yolda değiller. Ama Kutsal Kitap ışığında doğru olduklarına inanıyorum. Bu bölümde sözde ve eylemde paklık konusunu ele alacağız. Sonraki bölümde ise görünüşümüz ve kılık kıyafetimizde paklık hakkında konuşacağız.

1. bölümde ortaya çıkardığım bazı soruları hatırlıyor musunuz? “Ne kadar ileri gidersek çok ileri gitmiş oluruz?” sorusu ile başlayalım. Muhtemelen cevabımı hatırlayacaksınız. Erkek arkadaşlarınızla babanızın önünde rahatça ne kadar ileri gidebilerseniz o kadar ileri gidebilirsiniz. Bu cevap konuyu kurallar kutunuzdan dışarı çıkarıp ilişkiler alemine getirme teşebbüsümdü. Bu soruda daha derinlere girelim... Evlilik dışı cinsel aktivite fiilen ne zaman günah olur?

İlk tutku dolu öpücükle mi yoksa elbise üzerinden göğüslere dokunmakla mı? Yoksa bluzlar sıyrıldığında ve iç çamaşırlar çıkarıldığında mı günah sınırını aşıyoruz? Belki belin üzerinde kalan her şeye izin var, ama bel çizgisi aşıldığında başınız büyük dertte. Ya da elbise üzerinden bel altına dokunmakta sorun yok, ama elbise sınırı ortadan kalktığında mı tehlikeli bölgeye giriyorsunuz? Bu fiziksel sınırlar ihlal edildiğinde ve özel olan her şey gözün görmesine ve elin dokunmasına maruz kaldığında, cinsel birleşme olmadığı için hâlâ pak sayılır mıyız? Ya da bir miktar oral tahrik eklemek normal midir, çünkü ne de olsa fiilen cinsel ilişki değil? Ama bu kadar ileri gitmişken, tüm bu birikim için bir tür cinsel boşalma sağlamamak merhametsizlik sayılmaz mı? Bu elbette oral tahrikten oral sekse geçiş demektir. Ve tüm bunların fiilen bekâretini kaybetmeden mümkün olabilmesi ne müthiş! Bu tür bir cinsel davranışı uygulayan bir

çift fizyolojik ve teknik olarak hâlâ bakir ve bakire olabilir.... ama pak mıdırılar?

Bir kez bu yola girdiğinizde, yaptığınız her eylem beraberinde arzularınız doğrultusunda ilerlemeniz için kendi ikna edici nedenlerini ve argümanlarını getirecektir. Sanki bir baraj kapağının açıldığını hissedersiniz ve şimdi ikinizden de güçlü bir akıntıya karşı çaba harcamalısınız. Zamanın başlangıcından beri köpüren korkunç, süregelen ve tutkulu bir akıntıdır.

Asıl sorumuza geri dönelim... hangi noktada eylemler günah oldu? Öpüşmekle mi, dokunmakla mı, soyunmakla mı yoksa boşalmakla mı? Şaşırtıcı biçimde bunlardan hiçbiriyle günah başlamaz. Günah fiziksel alemde başlamaz; arzu biçiminde başlar. İşte bu nedenle İsa, kadınlara şehvetle bakanların zinadan suçlu olduğunu söylemiştir.

Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
(Yakup 1:14-15)

Şuna bakın: “Sürüklenip aldanarak ayartılır”! Bunu kim yapar? Bir erkeğin kızı sürükleyip ayartması mıdır yoksa bir kadının erkeği baştan çıkarması mıdır? Hayır! *Kendi arzularımız* bizi gerçeğin ışığından dışarıya çeker, hikmetten uzaklaştırır ve bu arada zevk talep eder. Eğer boyun eğilirse, arzu günaha gebe kalır. Gebelik bir şeyin yaşadığını ve henüz gün ışığına çıkmasa da içimizde büyüdüğünü ifade etmektedir. Varlığı oradadır, her geçen gün güçlenerek büyümektedir. Ve bir gün içeride durmakta olan daha fazla geride tutulamaz ve karanlık rahimden gün ışığı çıkar.

 Günah fiziksel alemde başlamaz; arzu biçiminde başlar.

Şimdi Hristiyan çevrelerde çoğunlukla kaçınılan bir başka soruya cesaretle bakalım. Peki ya mastürbasyon? Kutsal Kitap'ta özellikle yasaklanmadığı için kabul edilebilir mi?

Kutsal Yazılar'da mastürbasyondan özellikle bahsedilmese de, Kutsal Kitap'ın bunu ele aldığına inanıyorum. Bu eylem, meyvesinden tanıya-

bileceğimiz bir şeydir. Mastürbasyon doğası gereği bağımlılık yaratabilir ve kesinlikle arzunun etkisini besler ve güçlendirir. Sadece fiziksel bir boşalma ya da ihtiyaçla başlayabilir, ama nadiren düzeyde kalır. Zaman geçtikçe, kendisini fanteziler ve porno ile renklendirir. Bunlar filmler, videolar, fotoğraflar ve hatta geçmiş cinsel aktivitelerden çağrışan imgeler olabilir. Mastürbasyon kişiye kendini tatmin etmeyi öğretir ve yakınlığın tam tersidir, çünkü odağında kişinin kendisi vardır. Dünyasal doğamıza ait olan her şeyi öldürmek ve gündelik olarak kendimizi inkâr demek olan Çarmıh'ın doğasını izlemek için buyruk aldık.

Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. (Ef. 4:19)

~ Tenselliğe boyun eğmek
şehvet ateşine bir odun daha
atmak gibidir.

Kendilerini verdiler ifadesi, isteklerimizi bir başkasının emrine ya da dileklerine teslim etmek ya da boyun eğmek anlamına gelir. Tenselliğe boyun eğmek şehvet ateşine bir odun daha atmak gibidir

ve geçici alevler kontrolden çıkmakla tehdit eder. İlk başta duyularımızı körleştiririz ve sonra Ruh'un işlerine karşı tüm duyarlılığımızı yitiririz. Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmek yerine tenselliğin ya da duyusal alemimizin kaprisleriyle sürükleniriz. Her düşkünlük eylemi şehveti takviye eder ve alışkanlığın direncini ya da kalesini güçlendirir; bu durum onun devamlılığını korur, uzatır ve bağıni güçlendirir. On dokuz yıllık hizmet hayatımda, evli bile olsalar mastürbasyonun ana bir sorun olmadığı bir cinsel bozukluk ya da seks bağımlılığı vakasıyla hiç konuşmadım.

Mastürbasyon için "yüreği temiz olanlara her şeyin temiz olduğu" argümanıya onay verdiğini işittim. Ama yüreğimiz ne kadar temiz olursa olsun kirliliğe neden olan bir şeye "temiz" diyemeyiz. Tanrı'nın sözünün aksini söylerken bir şeyi yasaya uygun kategorisine sokamayız. Mastürbasyonun Ruh'un ürünü olan *özdenetim* (Galatyalılar 5:23; 2 Petrus 1:6) ve *pak düşüncenin* (Filipililer 4:8) ihlal edilmesi olduğuna inanıyorum.

Her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması... (1 Se. 4:4)

Bunun aksine, ertelenen zevkin ürünü sabır, dayanıklılık ve özdenetimdir. Bunlar içimizde fiziksel, duygusal ve ruhsal özlem geliştirir. Eğer bu özlemin içimizde işlemesine izin verilirse, bunu bir başkasıyla paylaşmamız için bir tutku yaratacaktır. Bu boşluğu kendimiz doldurmaya reddedersek, özlemin ve yakınlığın özünü yakalarız, çünkü yakınlık yalnız deneyimlenen değil, paylaşılan bir şeydir.

Kendini tatmin ve mastürbasyon yoluyla haz almak en nihayetinde bencilliği besler. Bu da şehveti ilerletir ve diğerlerinin sadece sizin arzularınızı tatmin etmek için var oldukları düşüncesine kapılmaya başlarsınız.

~ Ertelenen zevkin ürünü sabır, dayanıklılık ve özdenetimdir. Bunlar içimizde fiziksel, duygusal ve ruhsal özlem geliştirir.

Uzun zamandır bütün ergen erkeklerin mastürbasyon yaptığı varsayılmıştır. Bu varsayımın kökeni onların sıklıkla porno yayınlara maruz kalmalarına dayanır. Ama artık kızların da böyle davrandığı varsayımı oldukça güçlenmiş durumdadır. Kadınlar, mastürbasyon yapmadıklarında kendilerinde bir sorun olduğunu düşünmeye başlarlar. Birçok kadın dergisi mastürbasyonu teşvik etmekle kalmazlar, ayrıca okuyucularına sıklıkla bu konuda ders verirler. Bütün bunların sonu nereye varacak? Çok fazla güzellik kaybettik. Elbette, bu yolda devam edersek, bazı kadınlar sadece hamile kalmak istediklerinde erkeklere ihtiyaç olduğunu düşüneceklerdir.

Bir kapanış yorumu olarak mastürbasyonun paklığı koruduğuna inanmıyorum ve bu nedenle kutsal Tanrı'nın huzurunda pak yaşama arzumuzun sağlığı için uygun değildir. Meşru insan ihtiyaçlarını gayri-meşru biçimde karşılayan ve bencilliğe götüren bir yoldur. Çarmihınızı yüklenmek bedeninizi inkâr etmek demektir, onu memnun etmek değil. Eğer bekârsanız, tutkunuzu Tanrı'yla ilişkinize ya da başkalarına yardım

~ Çarmihınızı yüklenmek bedeninizi inkâr etmek demektir, onu memnun etmek değil.

etmeye kanalize edin. Eğer evliyseniz, kadınlar evliliklerinde bile iffetli davranmakla sorumludur. Paklık evlilikte de hâlâ bir sorundur. Evlilik yataklarımızı korumalı ve temiz tutmalıyız:

Herkes evliliğe saygı gösterson. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin.
Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. (İbr. 13:4)

Bu ayet evlilik yatağında her şeyin meşru olduğunu ima eden kapsamlı bir ayet değildir. Evliliğe saygı gösterilmesini, zinadan ve cinsel ahlâksızlıklardan korunmasını söyler. Bu ifade pornografiyi ve başkaları hakkında fanteziler kurmayı da içine alır. Değerli bir kız kardeş, evlenmeden önce seks yaptıklarını hayal etmedikçe kocasıyla seks yapmaktan zevk almadığını bana itiraf etmişti. Evlenmeden önce cinsel birliktelik yaşamışlardı ve neredeyse yirmi yıl sonra bu kadın tahrik olmak için zihninde hâlâ evlilik öncesindeki günah yatağına dönüyordu. Birlikte dua ettik ve bu fantezinin günah olduğunu kabul ederek Tanrı'dan evlilik yatağını pak ve tutkulu yapmasını istedi.

Ortaya çıkan bir diğer büyük soru oral seksle ilgili. Elbette evlilik dışında yapılması günah olacaktır, ama ya evlilik içinde durum nedir? Oral seks kabul edilir mi? Başkalarının benimle aynı fikirde olmayacağını biliyorum, ama kişisel olarak bir kadının boğazının asla bir erkeğin menisi için doğru yer olduğuna inanmıyorum. Cinsel ilişki iki insanın üreme kabiliyetiyle birleşmesi demektir. Üremek bir erkekle bir kadının cinsel birlikteliğine özgüdür. Oral seks bunun dışındadır. Eşcinsel ilişkilerde görülmektedir, ama elbette gerçek cinsel ilişkiyi temsil etmez. Adem karısıyla yattı. Rahmine girdi ve oraya tohumunu yerleştirdi.

Eşcinsellik ya da homoseksüellik konusuna gelirse, Tanrı'nın erkekleri erkek, kadınları kadın olarak, yani heteroseksüel yarattığına inanıyorum. Bundan sonra ikinci bir insan ırkı yaratıp onlara eşcinseller diye tanımlamadı. Böyle bir şey yoktur. Sadece eşcinsel arzularla mücadele eden erkekler ve kadınlar vardır, ama onlar farklı bir insan cinsi ya da ırkı değildir. Bir seçimleri olmadıklarını düşünmelerine izin vermek bir yalandır. Tanrı eşcinsel davranış hakkındaki görüşünde gayet nettir:

Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir. (Lev. 20:13)

Bu ayet çok sert görünebilir, ama Kutsal Yasa altında Tanrı'nın eşcinsellerin yanı sıra zina edenler için de ölüm cezası gerektirdiğini unutmayın. Çünkü bu bir paklık sorunudur. Eşcinsellik ve zina, Tanrı'nın yaratılıştaki tasarısını, yani bir erkek ve bir kadının O'nun huzurunda birleşmesini ihlâl eder. Eski Antlaşma'da eşcinsellikle ilgili bir dizi anlatım vardır, ancak bu tür bir ilişki asla alternatif bir hayat tarzı olarak kabul görmez. Pavlus'un son günlerle ilgili söylevine kadar böyle bir düşünce biçimine geçiş görmüyoruz:

Eşcinsellik ve zina, Tanrı'nın yaratılıştaki tasarısını, yani bir erkek ve bir kadının O'nun huzurunda birleşmesini ihlâl eder.

İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayı yeğlediler. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar. (Rom. 1:26-27)

Doğal olmayan arzular ve utanç verici ilişkiler Tanrı'nın gerçeğinin yerine insanların yalanlarını koyan bir kültürün ürünleridir. Eğer Tanrı bir şeye doğal olmayan ve utanç verici diyorsa, bunun nedeni o şeyin asla özgün tasarısında yer almamasıdır. Tanrı'nın akli bu konuda karışık değildir, ama bizim aklımız karışıktır. Tanrı ister fuhuş, pornografi ya da zinadan, isterse eşcinsellik ya da aşırı tutkularından kaynaklansın, şehvete tutsak olanları özgür kılmayı arzular. Eşcinsel tutkulara tutsaklıktan kaçmanın kolay olduğunu söyleyebilirim, ama mümkündür.

Pornografik imgeler elbette paklığın bir ihlâlidir. Pornografi imgelere baktığınızda, araç ne olursa olsun, bir başkasının utancını paylaşırsınız. Bu utanca ortak olursunuz ve karşılaştığınız başka hiçbir imge onun kadar güçlü bağlamaz. Bir filmde gördüğünüz diğer sahneleri hatırlamak için çaba harcayabilirsiniz, ama çıplaklık içeren sahneleri kolayca hatırlarsınız. Onları raftan çekeceğiniz umuduyla sanki zihninizin önünde dos-

yalanmış gibidirler. İnatçıdırlar, çünkü paylaşılan bir günahdır. Nuh'un iki oğlunun babalarının çıplaklığına bakmayı reddettiğini ve geri geri yürüyerek onu bir giysiyle örttüklerini hatırladınız mı? Bu büyük bir olaydır. Başkalarının utancına bakmanız asla doğru değildir.

Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim. (Mezmun 101:3)

Ve yine:

Atalarınız gibi siz de kendinizi kirletecek misiniz?

Onların putlarına gönül verecek misiniz? (Hez. 20:30)

*~ Başkalarının utancına
bakmanız asla doğru değildir.*

Pornografi vicdanınıza işkence eder ve evlilik yatağınza savaş açar. Eğer pornografiye yer verdiyseniz, tövbe edin ve sonra bu imgeleri zihninizden kazıması

için Rab'be dua edin, Tanrı Sözü'nde zaman geçirin ve O'nu övün.

Bizler utanca değil, paklığa çağırıyoruz. Utanç duygularından kaçınmadığımız için, utanç verici şeyleri benimsedik. Bastırmak yerine ödün verdik. Bekâr ya da evli, genç ya da yaşlı olsun, her kadının hayatında paklığın gücünün egemen olduğunu görmek için tutkuluyum. Pavlus'un tutkusunu ve görevini dinleyin ve bunu sahiplenin:

Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. Ne var ki, yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesih'e olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum. (2Ko. 11:2-3)

*~ Kimin sözünü
dinleyeceğimizi iyi seçmeliyiz:
Kurtarıcımız'ın sözlerini mi yoksa
canımızın peşinde olan ayartıcının
sözlerini mi?*

Günah her zaman yılanın bizi Mesih'e olan pak adanmışlığımızdan saptırma girişimi olarak görünür. Kimin sözünü dinleyeceğimizi iyi seçmeliyiz: Kurtarıcımız'ın sözlerini mi yoksa canımızın peşinde olan ayartıcının sözlerini mi?

Nihai otorite bir vaizin, danışmanın ya da öğretmenin sözleri değil, Tanrı'nın Sözü'dür. Eğer Tanrı'ya sorarsanız, Ruh'un kılıcını alacak ve sahte olan her şeyi hayatınızdan kesip atacaktır.

Tüm bu dışsal değişimler bir yana, kökteki soruna geri dönmeliyiz; düşüncelerin paklığı pak eylemler, pak görünüm ve pak konuşmalar üretir. Ne kadar mücadele edersek edelim, herhangi bir durumda yeterince baskıya maruz kaldığımızda, eğer savaşı öncelikle içerde kazanmadıysak eninde sonunda o savaşta tökezleyeceğiz demektir. Size Tanrı'nın Sözü'nün bütün öğüdüyle uyumlu olduğuna inandığım sözleri vermeye çalıştım. Bu öğretilerin bir kısmı acı gerçekler olarak görülebileceğini biliyorum, bu nedenle çalışmanız için bazı destekleyici ayetlerle kapatmak istiyorum. Asla insanların öğüdünü ve tavizini vaaz edip buna Tanrı'nın bilgeliği demeyesiniz.

Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü "İkisi tek beden olacak" diyor. Rab'le birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar beden dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler. Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin. (1 Ko. 6:15-20)

Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat... Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliği'ni miras alamayacaklar. (Gal. 5:19-21)

Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız, her birinizin, Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. (1 Se. 4:3-5)

~ Sevgili Göksel Baba,

Seni hayatımın tüm alanlarında tanımak istiyorum. Sen gerçeğin, ışığın, sevginin, paklığın ve kutsallığın özüsün. Ben Seninim ve kendimi Senin Sözü'nden titremeye adıyorum. Sözü'ne gündelik hayatımda onur, öncelik ve yetki vereceğim. Sözü'nün kılıcını hayatımın her alanına davet ediyorum ve Yüce Hekim olarak değerli olanı kirliden ayırmanı diliyorum. Usta bir cerrah becerisiyle, yüreğimdeki her düğümü ve cinselliğimdeki her pisliği ortadan kaldırdı. Öyle ki, Senin zevkine ve iyi amacına ayrılmış olarak tamamen Senin olayım. Gerçek olan Sözü'nü benimsiyorum ve bu dünyanın standardından yüz çeviriyorum. İsa'nın adıyla. Amin.

Sevgilerimle,
Kızın

13 Öldürmek İçin Giyinmek

Bilinçli ya da bilinçsiz olarak her zaman mesajlar veriyoruz. Verdiğimiz mesajlar bu üç kanaldan biri aracılığıyla iletilmektedir: *söylediklerimiz* (sözlerimiz ve tonumuz), *yaptıklarımız* (eylemlerimiz ve tavırlarımız) ve *nasıl görüldüğümüz* (dış görüntümüz ya da ifademiz). Geçen bölümde konuşmalarımızı ve eylemlerimizi ele aldık, ama görünüşümüzün etkisi de eşit ağırlığa sahip, ihmal edilemez bir gerçektir. Önemli bir konudur, çünkü insanlar çoğunlukla işittiklerinden daha çok gördüklerinden etkilenirler. Bu durum kadınlara nazaran erkekler için daha doğrudur, çünkü erkekler çok daha görsellik odaklıdır.

Bunu anladığımızda bu gücü kendi yararımıza kullanabilir ve niyetlerimizi etkin biçimde aktarabiliriz. Karışık mesajlar göndermek ve gerçekte söylemek istediklerimizi sabote etmek istemiyoruz. Şu eski özdeyişi bir şekilde duymuşsunuzdur, *İyi bir ilk izlenim yaratmak için asla ikinci bir şansınız olmaz*. Evet, bu deyiş eski olabilir, ama günümüz için kesinlikle doğrudur. Kültürümüzde imaj her şeydir ve görsel imajlar son derece aşikâr ve aşırı hale gelmiştir. Bununla birlikte, kişinin kendisini ifade etmesi daha önce hiç olmadığı kadar geniş bir kapsama yayılmıştır.

Örneğin, saç renkleri yeşilden morun farklı tonlarına dek her renk olabiliyor. Dudak renkleri artık pembe, kırmızı ya da gül gibi doğal tonlarla sınırlı değil... siyah renkte rujlar artık moda. Gardiroplarımızda her uzunluk ve tarz bulunuyor. Kendimizi ifade

~ Eğer sizi zekanız için takdir edecek bir erkek istiyorsanız, onu göğüs dekolteniz ya da çıplak göbeğinizle etkilemeyin.

etmek için hiç bu kadar çok seçeneğimiz olmamıştı, ama biz tam olarak ne söylüyoruz? Bütün bu ifade özgürlüğü içerisinde daha verimli ve etkili olabildik mi?

Örneğin, eğer sizi zekanız için takdir edecek bir erkek istiyorsanız, onu göğüs dekolteniz ya da çıplak göbeğinizle etkilemeyin. Amacınızdan saparsınız. Eğer sinyalleriniz şaşırtırsa ya da karışık mesajlar verirsiniz, yorumlanma sürecinde bir şeylerin kaybolması kaçınılmazdır. Erkekler en göz önünde olan özelliklerinizin ötesine bakıp görünmeyen, müthiş IQ'nuzu fark etmekte çok zorlanacaktır.

Giymenizi ifade etme tarzınız başkalarına bariz ve hızlı bir mesaj göndermekle kalmaz, aynı zamanda gerçekte tanıtmak istediğinizden daha fazlasını ima edebilir. Kendinizle ilgili gerçekte düşündüğünüz ya da inandığınız şeylere ihanet edebilir. Ya da gücünüzün gerçek kaynağıyla ve elbette *kime ait olduğunuzla* çelişebilir.

Bir an şöyle düşünün. Oğullarım okullarında giyim tarzlarına göre ayrılmış farklı gruplar hakkında konuşuyor. Gotikler gotik kıyafetler ve hazırlık sınıfı öğrencileri de o sınıfa uygun kıyafetler giyer. Birlikte alışveriş yaparken oğullarıma "Bu gömleği beğendin mi?" diye sorduğumda, aldığım yanıt "Hayır, o kaykaycıların markası" oluyor. Ben nereden bilebilirdim? Çocuklar kesinlikle sistemi çözmüş; eğer kaykaycı değilse, kıyafetleriyle kaykaycı gibi görünmek istemeyeceklerdir. Anlayabileceğimiz bir başka örnek ise *beyaz yakalılar* ve *mavi yakalılar* deyişleridir. Birincisi profesyonel ofis çalışanlarını belirtmek için kullanılırken, diğeri işçi sınıfına ait çalışanları belirtir. Bu terimler belirli kıyafet tarzlarıyla birlikte bunlara eşlik eden sinyalleri ve önyargıları ifade eder.

Mevcut durumda siz kendiniz hakkında ne anlatıyorsunuz? Nasıl mesajlar gönderiyorsunuz? Bu mesajlar kim olduğunuzu doğru biçimde yansıtıyor mu yoksa sadece poz mu veriyorsunuz? Bunlar önemli sorular olup dürüstçe cevaplandırmak için zaman ayırmalısınız. Kıyafetleriniz ve dış görünümünüz kim olduğunuzu doğru yansıtabilir. "Ben bir profesyonelim. Giysim mesleğime uygun" diyebilirsiniz. Ya da bir "hazırlık" öğrencisi olabilirsiniz ve giysilerinizi bunu yansıtır. Ama biraz daha derine inelim.

Giyim tarzınızla başkalarını nasıl etkiliyorsunuz? Erkeklerin tanrısal düşünceler ya da arzular beslemesini teşvik ediyor musunuz? İnsanlar sizi mi yoksa sadece giysilerinizi mi görüyor? Başkaları size baktığında ne görüyor?

Belki Kutsal Yazılar'dan hatırladığınız ayetlere göre görünüşün önemli olmadığını, Tanrı'nın yüreğe baktığını ve kimseyi görünüşüne göre yargılamamız gerektiğini ileri sürüyorsunuz. Hamdolsun, O yüreğimize bakıyor, ama hâlen yeryüzünde yaşıyoruz ve buradaki herkes dışa bakıyor, çünkü içimize sadece Tanrı bakabilir:

RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar. (1 Sa. 16:7)

Bu ayet şu gerçeği ifade eder: Bizler gördüklerimizden etkileniyoruz. Ambalajımızın başkalarının aklını karıştırmamasına dikkat etmemiz için teşvik edilmekteyiz. Gösterişin gelip geçen bir umut olduğu konusunda uyarılmaktayız ve bu nedenle görünüşümüze güvenmek akılsızlıktır.

1. bölümde ortaya attığımız soruya geri dönelim: Baştan çıkarıcı tarzda giyinmek kabul edilebilir mi? Bir kerede teninizin ne kadarını açıkta bırakabilirsiniz? Bu konuya sizinle birlikte biraz daha derinlemesine yaklaşmak istiyorum. Bir erkeği kendimize nasıl çekiyorsak, bu çekim tarzını sürdürmemizi bekleyecektir. Örneğin baştan çıkarıcı bir kıyafet görsel olarak cinsellik vaat eder. Giyim tarzımız sadece kendimizi ifade etmenin bir türü, kişisel ya da mesleki değerimizi belirtmenin bir yolu olmakla sınırlı değildir. Bunlardan daha büyüktür. Şimdi çıtayı biraz daha yükseltelim... Tanrı'nın çocukları olarak hayatımızda her şeyin eninde sonunda Babamız'ı onurlandırmakla ilgili olduğunu anlamalıyız.

Lütfen kendinizi kapatmayın ya da dincilik yaptığımı ve biçimden yoksun peçelerin avukatlığını yaptığımı düşünmeyin, bunu yapmıyorum. Dünyevi bir imajla biçimlenmeksizin moda uygun ve çekici olabileceğimize inanıyorum. Ama bunu

~ İster yasacı ister iffetsiz olsun aşırılarda gezinmek her zaman daha kolaydır. Giysilerinizi seçerken daha sorumlu düşünmeniz için meydan okumak istiyorum.

yapmak bir miktar kişisel beceri gerektirir, çünkü ister yasacı ister iffetsiz olsun aşırılarda gezinmek her zaman daha kolaydır. Giysilerinizi seçerken daha sorumlu düşünmeniz için meydan okumak istiyorum. Çizgiler her gün biraz daha bulanıklaştığı için, Hristiyanlar bazen kültüre karşı gibi değil, taklitçi bir alt kültür gibi görünüyorlar.

Bu kitabı yazarken, isyankâr kızlarıyla başları belada olan annelerin çaresizliğini konu eden bir gündüz kuşağı TV programına rastladım. Anladığım kadarıyla bu kızlar sokağa çıktıklarında vücutlarını edepli biçimde kapatmayı reddediyordu. Açık giyinmenin verdiği çekiciliği seviyorlardı. Hatta içlerinden biri gösteriş için sadece bir bikini üstü ile kısa bir sazdan etek giyyordu. Bir diğeri turuncu bir peruk takıyor, dar ve kolsuz bir bluz ile süper mini şort giyyordu. Bu kızlar sadece on dört ve on beş yaşlarında ve ikisi de seks, uyuşturucu ve alkole batmış olmakla övünüyor.

Bu kızlar tükenmiş fahişelere benziyorlardı. Gençliklerinin tazeliği ya da masumiyeti uçup gitmişti. Anneleri sanki kızları ölüymüş gibi ağlıyordu, zira çocukluktan çıkıp fahişelere dönüşmüşlerdi. Gözü yaşlı anneler kızlarının eski güzelliği ve bu davranışlarının tüm aile üzerine getirdiği utancın acısı hakkında konuştular. Bir sabah kalktıklarında onları bir sokak köşesinde ölü bulmaktan çok korktuklarını söylediler. Bu sırada iki kız da kahkahalar atıyor, annelerine ve onlara söz söyleyen diğer izleyicilere küfrediyordu. Kullandıkları dil o kadar pisti ki, ağızlarından çıkan neredeyse her iki sözcükten biri sansürlenmişti. Kızların düştüğü gaflet ve zavallı, biçare annelerinin hissettiği yürek acısı karşısında ağlamaya başladım.

Bu anneler son bir çare olarak teşhirci kızlarını ulusal TV kanalına çıkarmanın onların aklını başına getireceği umuduna sarılmıştı. Bu anneler neden bu kadar güçsüzdü? Nasıl oldu da işler bu boyuta vardı? Ve bu kızların babaları neredeydi Tanrı aşkına?

Bu kızlara baktığımda dişilik sayılabilecek bir şey görmedim. Herhangi birinin onları “seksi” diye tanımlamasını hayal bile etmek zordu; görünümelerini ancak “bayağı” olarak sınıflandırırdım. Onlar adına utan-dım. Aldanmış ruh halleri içinde görünüm olarak bazı pop şarkıcılarına benzediklerini düşünüyorlardı, ama aslında hiç benzemiyorlardı. On-

lara sadece bakmak bile bir kadın olarak beni küçük düşmüş hissettirdi. Utançtan ya da güzellikten yoksundular, çünkü onlarda alçakgönüllülükten ya da bilgelikten eser kalmamıştı. Sadece ağlayan annelerinin yüzlerine fırlattıkları tam bir saygısızlık içindeydiler.

Gardıroplarının (ya da onun eksikliğini) kendilerine güç verdiğini hissettikleri belli oluyordu. Yanlış bir görüşle şehvet uyandırma becerisini kişisel güce sahip olmakla aynı şey sanıyorlardı. Sokaklarda volta atıyor ve çevrelerindeki erkeklerin onları istediğini hayal ediyorlardı. Eğer biraz daha zeki olsalardı, bu erkeklerin hiçbirinin gerçekte onları istemediğini anlardı; erkekler sadece cinsel güdülerini serbest bırakmak istiyorlardı. Ama bu küçük kızlar ele geçirilmeyi güç sahibi olmakla karıştırmışlardı. Bu erkeklerin onlarla hayatlarını paylaşmak istedikleri filan yoktur. Sadece onların ırzına geçmeyi ve sonra bir kenara atmayı isterler, ama bu akılsız kızlar bunu bir türlü anlamazlar.

Yanlış bir görüşle şehvet uyandırma becerisini kişisel güce sahip olmakla aynı şey sanıyorlardı.

Giyisleri hayatlarındaki daha derin bir güç mücadelesini temsil eder. Geçmişte bir ülkenin ordusu bir başka ülkeye savaş açtığında, zafer kazanan taraf ganimet elde etmek için çılgınlık düzeyinde yağmaya ve soyguna girişirdi. Bu nihai darbe en aşagılıyıcı intikam alma biçimiydi ve savaş meydanında yaşananlardan daha zalimceydi. Evleri yakarak ve kadınlara tecavüz ederek ev halkının ve ailenin güvenliği ve onuru tahrip edilirdi. Bu yapılan vahşet yenilmiş düşmanı tam olarak rezil etmek sayılırdı. Kadınların bu yağmadan keyif aldıklarına dair tek bir tarihsel kayıt yoktur. Kadınlar bu zalim savaşçılardan dehşet içinde kaçıp saklanırlardı.

Giyisleri hayatlarındaki daha derin bir güç mücadelesini temsil eder.

Ama TV programında gördüğüm akli karışık kızlar içinde buldukları durumu tecavüz ya da cinselliklerinin ihlali olduğunu asla görmeyecek ya da asıl konunun cinsellik değil, onur meselesi olduğunu fark

etmeyecekti. Kendilerini sokaklara atıp bu avcılarını güzellikleriyle kendilerine çektiklerini ve böylece ödül kazandıklarını düşüneneceklerdi. Her bir cinsel ilişkiyle birlikte biraz daha alçaldıklarını anlamayacaklardı. Güzellik ve kadınlık anlayışları hızlıca beş dolarlık bir fahişenin sağladığı boşalmanın çekiciliğine indirgenecekti.

Şimdi birçoklarının, güç vaat ettiğini düşünerek kopyalamaya çalıştığı baştan çıkarma imajını inceleyelim. Bu imaj bize ne söylüyor? Bu imajla ilgili mesaj veren farklı kesimlerden fazla sayıda insan vardır. Bunlar genç kızlardan estetik operasyonlarla yenilenen yetmişlik kadınlara kadar uzanan bir kesimdir. Bunlar her havaalanında, markette ya da bakkalda satılan dergi kapaklarından bizlere küçümseyerek bakarlar. Mağrur başlarını havaya kaldırıp abartılı göğüslerini sergileyerek sanki şöyle derler, “Ben güçlüyüm! Benim bilgeliğime kulak verin.” *Cosmo, Allure, In Style* ve neredeyse diğer tüm kadın dergileri sıkı kalçalara sahip olmanın ya da aklınızı başınızdan alacak bir seks hayatının sırlarını vermeyi vaat etmektedir. Sizi olabileceğiniz en iyi fahişe haline getireceklerdir.

Bir keresinde check out sırasındaki teşhir edilen dergilerin yanından geçerken, dokuz yaşındaki oğlum bana sokuldu ve şöyle fısıldadı, “Anne, o kadın beni yiyecekmiş gibi bakıyor!” Sanırım, kadının şuh bakışlarını biraz korkutucu bulmuştu. Ama masum oğlum kadar bu hissin farkında olmasalar bile çok az sayıda erkeğin aynı şekilde hissettiğini düşünüyorum.

Bariz, agresif ve meydan okuyucu tarzda baştan çıkarıcı olan görünüm, bir erkeği en temel düzeyde uyararak onun abartılmış erkeklik duygularını tehdit edebilir. Havada potansiyel bir fetih sezebilir ve bu rakibin meydan okumasını karşılamak için testosteron düzeyi yükselir. Bunun ardından iktidarını geri kazanmak için kadını indirmek zorundadır. Dergi kapaklarından ilan panolarına kadar her yerde görülen agresif kadınlar, erkeklere sanki cinsel bakımdan sürekli sataşır. Müzik videolarında dans eden kadınlardan söz etmeye gerek yok. Bunların hepsi söz birliği etmişçesine şu mesajı verir, *Benden biraz istiyor musun? Bana bakabilirsin, ama bana hiçbir zaman elini süremeyeceksin.* Bu imgeler erkeklerin

zihninde yer eder, ama yazılı ya da görsel medyadaki bu kadınlara ulaşamadıkları için gösterişle poz verenlere yönelirler.

Eğer erkekler kadın dergilerinin kapaklarına ve pornografik yayınlara inanacak olsaydı, hayır deseler bile bütün kadınların gerçekte seks istediklerini düşünürlerdi. Aslında söylediklerimizde ciddi olmadığımızı, bunun bir tür cinsel fantezi oyununun parçası olduğunu düşüneceklerdi. Filmlerde bile cinsellik ile güç arasındaki bağ, eski moda cinsellik ve aşk temasını arkada bırakmaya başlıyor. Hatta artık cinsellik ile ölüm arasında bile bir örüntü kuruluyor. Asla emin olamazsınız: Birbirleriyle yatmak mı istiyorlar yoksa birbirlerini öldürmek mi?

Uyanın! Bu yalanları dinlemeyin! Size vaat ettikleri güç nerede? O gelip geçiciydi. Siz kazanmıyorsunuz; ele geçiriliyorsunuz. Çıplak bırakılıyor ve tecavüze uğruyorsunuz. Onurunuz nerede? Gücünüz nerede? İtibarınız nerede? Sizden uzaklaştı.

Bu kadınlara baktığımda akılsızlık görüyorum. Dıştan güzel görünebilirler, ama içlerindeki gerçek güzelliğin derinliğinden kuşku var. Gerçek güzellik kendisini korumak ya da muhafaza etmek için ilham verir. Gerçek kadını güzellik, hem gençleri hem de yaşlıları görkemiyle onurlandırır. Önümüzde geçit töreni yapan bu imajlar, soyunmaya cesaret eden gençlerden başkasına yaltaklanmaz. Bu baştan çıkarıcıların kollarında yumuşaklık, güvenlik ve hayatın fırtınaları karşısında teselli vaadi bulunmaz. Belki daha yaşlı olduğum için sadece kıskandığımı düşünebilirsiniz, ama kıskanmıyorum. Bu imaja ilk çekimi ve onun güç vaadini anlıyorum. Ben de o yoldan geçtim ve bunu yaptım; ama kendimi boş hissettirdi ve beni gerçekten sevip koruyacak birine acıkmamı sağladı. Bir savaşı ya da meydan okuma olmaktan yoruldum ve bunun yerine hayranlık duyulmaya özlem duydum.

Uyanın! Bu yalanları dinlemeyin! Size vaat ettikleri güç nerede?

Önceden bahsettiğimiz gibi, eğer bir kadın çocukluğunda ve gençliğinde babasıyla sağlıklı bir bağlantı kurmazsa, erkeklere olan tepkilerinde ters bir etki yaratacaktır. (Yani, benim durumumda olduğu

gibi yoluna bir prens çıkmadıkça.) Babalar kızlarına hayranlık duymalı ve onlara değerli bir hazineymiş gibi davranmalıdırlar. Beş yaşında bir gözümü kaybettim ve böylece kendimi sevimli ve kadınsı hissetme umudumu da yitirdim. Okulda bana “tek göz” ya da “Cyclops” diye ad takarlardı. Bu adların hiçbiri bana arzu edildiğimi hissettirmedi. Gözümü kaybettikten sonra, babam da benden çekildi ve hayatta kalmak için sert olmayı öğrendim. Babam benimle bir şekilde bağlantı kurduğunda, bunun nedeni dayanıklılığımдан duyduğu gururdu. Beni “kaplan” ve “küçük kavgacı” diye çağırırdı. Kıyafetler ve kadınsı şeyler bu imajlarla bir şekilde uyumlu değildi. Bu yüzden, güvende olmak için asla hanım hanımcık bir kız olmamaya karar verdim.

~ Seksi pantolonlar giyen, silah taşıyan ve erkeklerle aşık atan bu baştan çıkarıcı kız imajı beni kesinlikle daha rahat hissettiyordu.

Sonra ortaokulda bir Cumartesi günü film seyrederken, kendimi özdeşleştirdiğim kadın imajını buldum. Pembe giyinmiyordu ve üzerinde süslü ya da fırfırlı kıyafetler yoktu. Hayatı heyecan dolu bir maceraydı. Elit James Bond kızlarından biriydi. Seksi pantolonlar giyen, silah taşıyan ve erkeklerle aşık atan bu baştan çıkarıcı kız imajı beni kesinlikle daha rahat hissettiyordu. Erkeklerden aşağı kalmıyorlardı ve kimse onlara yan bakmaya cesaret edemiyordu. Bir adamın gelip onları korumasını beklemezlerdi... Bunu kendileri yapabiliirdi.

Bu tür kadını daha önce bir dergide görmüştüm. Bir arkadaşımın evindeydim ve babasının çekmecelerini gizlice karıştırınca bulmuştuk. Dergi *Playboy*'du. Bütün erkeklerin gizli gizli istedikleri kadın türünün bu olduğunu düşündüm ve işte bu nedenle onları evlerine sokuyorlardı. Bu noktada size bir uyarı yapayım, anneler babalar, evinizde fiilen bir şey gizleyebileceğinizi asla aklınıza getirmeyin; yapamazsınız. Bu çeşit materyallerin çocuğunuz bulana kadar onları kendilerine çeken bir sesi vardır.

Hikâyeme geri dönelim: Filmi gördüğüm sırada on üç yaşındaydım ve çoktan beri erkeklerin güvenilirmez olduğuna karar vermiştim. Ne de olsa, babam kendisini bizden koparmıştı ve tüm erkeklerin eninde sonunda terk edeceğini varsayıyordum. Bu önyargı o genç yaşta hayatıma

dair kararımı etkileyen çok ciddi bir hata yapmama neden oldu. Ama çevremdeki kültür yaptığım seçimin çekiciliğini doğrulamaya devam ediyordu, çünkü *Charlie'nin Melekleri* dizisi ben lisedeyken çok popülerdi.

Lisedeyken bir öğleden sonra düzenlenen öğrenci toplantısında “California Kızları” şarkısı eşliğinde yapacağımız bir piyese çalışıyorduk. İkidenden daha fazla kişinin önüne çıkmak bana dehşet veriyordu, ama bir şekilde bu piyese dahil olmuşum ve benim repliğim şöyleydi, “ve kuzeyli kızlar erkek arkadaşlarını öyle öper ki, gece boyunca ısınırlar.” Bunu bayılmadan nasıl atlatacağımı bilemiyordum. Ama piyesten önceki gece kostümümü deneyince hislerim değişti; annemin dizlerime kadar gelen yüksek topuklu deri çizmeleri, siyah seksi pantolon ve üstümde dar bir süveter. Aynadaki görüntüme şaşkınlıkla baktım. Sanki bir Bond kızı gibi görünüyordum! Ertesi gün sarışın arkadaşlarımla (her zaman koyu saçlı olan bendim) kostümlerimizi giyinmek için soyunma odasında bir araya geldik. Kızlardan biri tulum giymişti, bir diğeri üzerinde sevimli bir şort ve bluz vardı. Diğeri ise kot ceket ve pantolon giymişti. Ve sonra ben vardım. Koridorda kendi repliğimi beklerken hâlâ tedirgindim, ama spor salonuna yürüyüp erkeklerin gürültüsünü duyduğumda her şey değişti. Cinsel güce sahip sert bir kadın olmak benim tarzımdı! İmajımı giderek daha çok o yöne çevirdim, ama her adımda kazandığımdan daha çoğunu kaybettim.

~ Bütün köle kadınlar o ya da bu şekilde korkar, özellikle de kontrol onlarda değilse.

Geri dönelim ve James'e eşlik eden Bond kızlarına daha gerçekçi bir gözle bakalım. Eğer doğru hatırlıyorsam, her 007 filminde bu kadınlardan en az biri ölüyordu. Filmin sonunda, James Bond hayatta kalan tek kadını yatağa atıyordu, ama bir daha asla birlikte görünmüyorlardı. James Bond bir sonraki maceranın parçasıyken kadınlar yitip gidiyordu. Her zaman peşinde koşacağı bir başka güzel vardı; bir kadınla bir kez yattı mı o kadınla işi bitiyordu. Sanırım, gerçekte bunlar teslim oldukları zaman güçlerini yitiren “köle kadınlardı”.

Bu sert, dayanıklı ve cinsel bakımdan özgüvenli kadın, size ilk başta cesur görünebilir, ama aslında değildir. Bütün köle kadınlar o ya da bu

Öldürmek İçin Giyinmek

şekilde korkar, özellikle de kontrol onlarda değilse. Bunların çoğu küçük birer kızken ihtiyaç duydukları sevgi ve korumayı babalarından hiçbir zaman almamıştır. Bu nedenle erkeklere bir daha asla güvenmemeye karar verirler. Diğerleri sevildi ve beslendi, ama onlar Tanrı yerine güzelliklerine güvenmeleri için onları teşvik eden bir kültürün sesine kulak verdiler. Böylece birçok erkeğin onayını arayıp durdular. Ama eninde sonunda bütün köle kadınlar kendilerini dışarda, içeriye bakarken bulacaktır. Sadece cinsel bakımdan arzu edilir olmaları hiçbir zaman özgür oldukları anlamına gelmez.

Ama Kutsal Yazı ne diyor?

“Köle kadınla oğlunu kov.

Çünkü köle kadının oğlu

Özgür kadının oğluyla birlikte

Asla mirasa ortak olmayacaktır.”

İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının

çocuklarıyız. (Gal. 4:30-31)

 Başka seçenekler de var ve bunların ne olduğunu öğrenme zamanımız çoktan geldi.

Kültürümüz özgür kadından çok ben-cil, tutsak kızla bağlantı kurmamız için bize daha fazla fırsat sağlar. Birçok genç kız gibi ben de uzun bir Cumartesi gününü sinemada geçirip *Rüzgar Gibi Geçti* destanını

izledim. Size Scarlett gibi olmayı istediğimi söylersem şaşırmayacağınızı biliyorum, ki bu şok edici, çünkü en sonunda her şeyini kaybetti! Asla pısrık Melanie olmayı hayal etmedim. Eğer bu ikisinden birini seçmek zorunda olsaydım, kesinlikle sızlanırken ve bayılırken görülmek istemezdim. Ama elbette, sadece başka bir seçimimiz olmadığına inanmamızı istiyorlardı; ya genç yaşta ölen şirin, zayıf, bayılan, uysal, süslü bir dişi-sin, ya da isteğinin peşinde koşarken adam öldüren ve gerçekte sevdiğini kaybettiğini ancak çok geç olduğunda anlayan güçlü ve öfkeli kadınsın.

Başka seçenekler de var ve bunların ne olduğunu öğrenme zamanımız çoktan geldi. Kadınların kendilerini süslemesinin çok daha yüksek ve

güçlü bir yolu var. Kostüm giymeye (çizme giydiğim piyes gibi) ya da kendini savunmak için silah taşımaya gerek yok. Bu kadın cinsel saldırganın çizdiği her türlü illüzyondan daha cesurdur. Erkekler ona saldırmak istemez; ona lâıyk olmanın özlemi içindedirler. Bu kadın hayat almaz, hayat verir. Hikmeti giyinmiştir ve kıyafeti her zaman uygundur. Erkekleri kaba ve saldırgan olmaya değil, nazik, dikkatli ve hikmetli olmaya teşvik eder.

Korkarım, dişil değerlerin imajını kadın dergilerinin kapaklarına düzenli olarak koymuyorlar. Bu yüzden, tüm dünyada tanınan gerçek hayattan örneklerle rastlamak çok güç. Bu kadın asil ve nadirdir, marketlerdeki gösterişli, genel imaj gibi değildir. Eğer ona uygun bir gardırop seçebilseydim, daha hoş bir ortam için zamanda geri gitmem gerekirdi. Elbisesinin güzelliği, yaşı ya da bedeni ne olursa olsun onu giyen herhangi birini methecektir. Bir Jane Austen filminden ya da modern Külkedisi öyküsü *Ever After*'dan kolayca bir elbise seçebilirim, hatta *Ben Hur*'dan bir kostüm bile işe yarar. Üniseks bir giysiyle hiçbir ilgisi olmazdı ve dişiliğin özünü somutlaştırırdı. Böyle bir elbiseye en yakın giydiğim kıyafet gelinliğimdi.

Geçmiş dönemlerle ilgili filmleri seyrederken, çoğu zaman iç çekerek şöyle sormuşumdur, *Neden günümüzde böyle giysiler yapmazlar?* Sözüünü ettiğim tarzı anladığınızdan eminim ve belki de favori bir kıyafetiniz vardır. Çok güzeller; neredeyse onlara dokunup kirletmekten korkarsınız. Bu kıyafetler hiçbir şey bağırmasın, baştan ayağa yumuşakça terennüm ederler – sevimli! Cazip ama mütevazi. Gökteki kutsalların kıyafetlerinin tarifini okuduğumda, ışık, görkem ve parlaklıkla kuşandıklarını keşfediyorum. Onlarda yersel ya da şatafatlı bir taraf yoktu; baştan aşağı sevimlidirler.

Görünümde pak olma konusundaki öğüdü için Tanrı'nın Sözü'ne geri dönelim. O'na ait olduğumuz için, ister bekâr ya da evli, ister dul ya da boşanmış olalım, giyinişimiz O'nu hoşnut etmelidir. Tanrı bizi güzel ve korkusuz vaat kızları olmaya çağırmıştır. Özgür kalmak için Ruh'un izinde yürümeyi seçeriz, çünkü Tanrı'nın Sözü'ndeki talimatların ardındaki motivasyon budur. Şimdi giyim konusunu ele alan bazı Yeni Antlaşma ayetlerine göz atalım. Birincisi Pavlus'un Timoteos'a verdiği buyruktur:

Öldürmek İçin Giyinmek

Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim. (1 Ti. 2:9-10)

Düşünceme göre, burada bazı büyük fikirler var. Birincisi ve en önemlisi, bir kadının kıyafeti *sade* olmalıdır; bunun anlamı kibirden ve dikkati kendi üzerine çekme niyetinden yoksun olmaktır. İkinci olarak, *edepli* olmalı, yani pak, ahlâki ve erdemli olmalıdır. Bunun aksini şimdikiye dek çokça belirtmiştik... *edepsiz*. Size karşı dürüst olacağım; bazen kilisede gördüğüm genç kızların ve bekâr kadınların giyimini sorguluyorum. İlk kurtulduğum günlerde benim de sıra dışı görüldüğümü hatırlıyorum, çünkü sadece “tanrısız” bir gardırobum vardı. Ama benim bahsettiğim bu değil. Kilisedeki genç erkeklerin anneleri çoğu kez bana gelip şöyle rica etmiştir, “Genç kızlara giyimlerinin genç erkekleri etkilediğini

lütfen söyle!” Bu pasajdaki üçüncü giyim tarifi *ölçülü* sözcüğüdür. Bunun en iyi tanımını bulunduğu ortama uygun ve saygılı olabilir. Düğüne çağrılan bir davetlinin eşofman giyinin gelmesi nasıl ki gelin ve damada saygısızlık olursa, giyecek seçim-

~ Giyecek seçimlerimizle başkalarına saygı göstermeye duyarlı olmalıyız.

lerimizle başkalarına saygı göstermeye duyarlı olmalıyız.

Pavlus bundan sonra dıştaki süslerimizle iyi işlerle süslenmemiz arasındaki farklılığa geçiş yapar. Pavlus büyük bir göksel düşünceye sahiptir, çünkü göğe çıkmıştır ve burada sahip olduklarımızın orayla kıyaslanamayacağını bilir. Bu nedenle kadınlara, zamanlarını ve kaynaklarını yersel hazinelere harcamamalarını öğütler. Yaptığınız hayır işleriyle süslenerek kendinize gökte hazineler biriktirin.

1. Petrus'ta Hristiyan kadınların gardırobuyla ilgili ikinci bir pasaj görüyoruz:

Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili

olmasın. Gizli olan iç varlığınız, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. (1 Petrus 3:3-5)

Petrus süsünüzün sadece dışsal olmasına izin vermemenizi, özellikle de içsel güzelliğinizi ihmal etmemenizi söyler. Sonra bize kutsal bir kadının güzellik sırrının sakın ve yumuşak bir ruh geliştirmek olduğunu açıklar. Bu süsteki önemli bir etken Tanrı'ya güvenmeyi öğrenmektir. Pavlus, kadınları iyi işlerle süslenmeleri için teşvik ederken, Petrus görünmeyen hazinelere umut bağlamalarını buyurur. Eğer ruhlarımızı geçmişteki kutsal kadınlar gibi geliştirirsek, lütuf ve övgü giysisini giyeceğiz. Bunlar asla eskimez, ama zaman geçtikçe daha da parlak hale gelir.

Her çeşit kötülükten kaçının. (1 Se. 5.22)

Giyimimiz iddialı gibi *görünmemelidir*. Bunun yapılması halinde herhangi bir Bond kızının gardırobunun çoğu ortadan kalkacaktır. Eminim ki, size bunu heceleme zorunda değilim, ama gene de net anlaşılması için yapacağım. Göğüs dekoltesi, göbek bölgesi ya da bacağın üst kısmının aşırı biçimde sergilenmesi kilise ibadetleri, gençlik grupları ya da ruhsal çekilmeler için uygun değildir. Aynı şekilde hayal gücüne yer bırakmayan dar tişört ve bluzlar, pantolonlar ya da elbiseler de uygunsuzdur. Aslında bu türden kıyafetler için gerçekte çok fazla uygun yer yoktur. Bu giyim tarzı sade değildir, zira tüm niyeti göğüslere, göbeğe, bacaklara ya da kalçalara dikkat çekmektir. Kibar değildir, çünkü başkalarını rahatsız edebilir... Özellikle de hormonlarla güdülen, görsel odaklı erkekleri. Ve Tanrı'ya ait olduklarını iddia edenler için uygun düşmez. Gardırobunuzu tekrar gözden geçirmeniz ve Kutsal Ruh'un moda danışmanınız olması için size meydan okuyacağım. Giyinirken kendinize şunu sormanın yararı olacaktır: *Bu giysi sade mi? Edepli mi? Ölçülü mü ve gittiğim yere uygun mu? Ait olduğum Tanrı'yı onurlandırıyor mu? Giysimle etrafımdaki erkekleri nasıl etkiliyorum? Onlara saygı duyuyor muyum ve paklık yolunda yürümelerini teşvik ediyor muyum?*

Öldürmek İçin Giyinmek

~ Düşmanınız sizi çıplak bırakmak, sizinle alay etmek ve bedeninizi ticari hale getirmek istiyor.

Düşmanınız sizi çıplak bırakmak, sizinle alay etmek ve bedeninizi ticari hale getirmek istiyor, ama göksel Babanız sizi ebedi bir güzellikle, güçle ve onurla kuşatmak istiyor.

~ Sevgili Göksel Baba,

Bana Oğlu'nu giydir. İtibar, güç ve onur kıyafetleri içinde yürümek istiyorum. Bu dünyanın çekimine göre değil, göksel amaçlarla uyumlu yürümem için bana bilgelik ve anlayış verir. Çıplaklığın utançla ifşa ettiğim her yerimi ört. Özgür bir vaat kızı olmak istiyorum. Cinsel saldırganlığın ve baştan çıkarıcı imgelerin etkisini ve üzerimdeki baskısını reddediyorum. Kadınlığıma özgü masumiyeti ve güzelliği bana geri ver. Çıplak olmak ve utanmak istemiyorum, ama ışıpta özgürce dans etmek istiyorum.

Sevgilerimle,
Kızın

14 *Pişmanlıktan Özgür Yaşamak*

*P*işmanlıktan özgür olduğumuz bir hayat sürmek için, gözünüzü geleceğe dikerek amacınıza uygun yaşamalısınız. Aklınızda bir düş ya da varacak yer olmadan yürüyerek bu hayatta istediğiniz yere ulaşmayı bekleyemezsiniz. Çoğu zaman uyanıp kendimizi hoşlanmadığımız bir taşıt yoluyla gitmek istemediğimiz bir yerde buluyoruz. Rahatsız bir yatağın çarşaflarına dolanmış bir halde kendimizi bu hüzünlü pişmanlık diyarında nasıl bulduğumuzu merak edebiliriz. Pişmanlık berbat bir varış yeridir ve ona yapılan yolculuk yaşamımızın ve gücümüzün çoğunu bizden alır. Bu yüzden, Kutsal Kitap bu kâbustan kaçınmamız için bize bu bölümde ele alacağımız pek çok tavsiye ve hikmetli söz sunmaktadır.

~ Aklınızda bir düş ya da varacak yer olmadan yürüyerek bu hayatta istediğiniz yere ulaşmayı bekleyemezsiniz.

Pişmanlık, tarifsiz bir acı yaratma kapasitesine sahip bir duygudur. Yüreğinizi kasvetli bir çaresizlik giysisiyle örter ve umutsuzluğun derinliklerine batmanıza neden olur. Çocukluk döneminde pişmanlıktan daha çok eylemlerimizin sonuçlarına aşınaydık. Çocukluk hayatlarımızın daha basit bir dönemidir, çünkü açık bir neden sonuç ilişkisi vardır... *eğer böyle yaparsam, bunu kaybederim*. Çocukların sağlam ve akıllı kararlar almalarına yardımcı olmak için seçimler dikkatlice düşünülerek belirlenir. Her şey açıkça belirlendiği zaman, ancak ceza almayacağınızı düşünürseniz kötü bir karar alabilirsiniz. Ama çoğu zaman tam da böyle düşünüyoruz.

Beş yaşındayken, yanımda annem ya da daha büyük bir çocuk olmadan karşıdan karşıya geçmemin yasak olduğunu hatırlıyorum. Annem onun sözüne uymamın ne kadar önemli olduğunu bana açıklamasına rağmen, bu yasak benim için tarifsiz bir utanç kaynağıydı. Yoğun trafiğin olduğu bir sokakta yaşadığımızı ve arabaların beni kek gibi dümdüz edebileceğini biliyordum... *ama* diğer çocukların karşıya geçerken sadece iki yöne bakması yeterli olurken, benim özel bir eskorta ihtiyacım vardı.

Bir gün oyun oynamak için sokağın karşısındaki Jennifer'in evine gitmeyi çok istedim. Bunun üzerine, annem elimi tutarak onların evinin kapısına kadar beni getirdi. Kapıyı çaldım ve içerden kıkırdamaların geldiğini işittim. Yanımdaki korumaya güldüklerinden kesinlikle emindim. Anneme el salladım ve birkaç saat sürecek mutlu bir zaman için içeri girdim. Evime geri dönme vakti geldiğinde, Jennifer'in annesi büyük kızını yanıma eskort vermeyi teklif etti, ama artık burama gelmişti! Ona karşıdan karşıya tek başıma geçecek kadar büyük olduğumu söyledim. Üstelik annemin bana kendi başıma eve dönme izni verdiğini söyleyerek yalan attım. Omuzlarımı geriye atarak sokağa doğru yürümeye başladım. Sokağın kenarına gelince karnımda bir ağrı hissettim, ama iki yöne de bakarak başarıyla karşıya geçtim. Doğrudan evimden görünmeyecek bir noktadan karşıya geçmeye dikkat etmişim ve sonra ağaçların arasından geçip aceleyle evimizin kapısına koştum. Tam eve girdiğim sırada annemin telefonu kapattığını gördüm.

"Selam anne, ben geldim!" diye seslenerek kestirmeden yatak odama doğru seğirttim.

"Bir dakika," diyerek annem beni durdurdu. "Otur bakalım. Sana bir şey soracağım. Seni karşıya kim geçirdi?"

İçimdeki batış hissi yoğunlaştı. Cevap vermeden önce karşıya geçtiğim noktayı göremediğinden emin olmak için gelişigüzel biçimde pence-remizden dışarı bir bakış attım ve "Cindy geçirdi" dedim.

"Cindy'nin geçirdiğine emin misin?" diye üsteledi.

Bu yalanı bir kere daha sesli söylememek için başımı salladım.

"Bayan Hoffman'ı arayıp ona sorayım mı?" diye sordu.

“Hayır!” diyerek başımı iki yana şiddetle salladım.

Daha sonra annem, Bayan Hoffman’ın kendisini arayıp sokağı tek başıma geçtiğimi bildirdiğini söyledi. Yakalanmışım. Sadece annemin sözünü dinlememekle kalmamış, bir de ona yalan söylemişim. Böylece babam eve gelene dek odamda oturma cezası aldım. Odama gönderildiğimde, yatağa uzanmama ya da oyuncaklarımla oynamama izin yoktu. Üzerinde daha uzun oturdukça daha da rahatsızlaşan tahta bir taburede oturmak zorundaydım. Babamın eve dönüşünden korkuyordum. Gelip geçen her araba kendisiyle birlikte bir korku dalgası getiriyordu... yakında gelecekti ve azarı yiyecektim. Tek başıma beklerken zihnimden bütün farklı senaryolar geçiyordu. Belki popoma şaplak olmazdı... belki de babam karşıdan karşıya tek başıma geçebilecek kadar büyük olduğumu kabul ederdi. Bekleyiş sanki sonsuza dek sürdü.

Sonra babam eve geldi. Normalde arabasını park ettiğinde, onu karşılamak için orada olurdum. Onu karşılamamamın iki anlamı olabilirdi: ya evde değildim ya da başım dertteydi. Annemle babamın kısık sesle bir şeyler konuştuğunu duydum. İşlediğim suçla ilgili konuştuklarını biliyordum. Midem kasıldı ve hastalanacakmışım gibi hissettim. Sonra koridorda ayak sesleri duydum. Kapı açıldı ve babamın ciddileşmiş yüzünü gördüm.

“Çıkabilirsin, Lisa. Seninle konuşacağız.”

Gözyaşlarımı sildim ve boğazlanmak üzere bağlanmış bir kuzu gibi onu izledim. Mahkeme oturma odasında yapılacaktı. Yeşil sandalyeye oturdum. Annemle babam ise birlikte odanın diğer yanındaki beyaz koltuğa geçtiler. Bana vaaz vermeye başladılar, ama söylediklerini dinleyemiyordum, çünkü kafamda dönüp duran çok daha önemli bir soru seslerini bastırıyordu, *Şaplak yiyecek miyim, yemeyecek miyim?*

En sonunda babam şu soruyu sorduğunda gerçekliğe geri döndüm, “Karşıdan karşıya geçmek konusunda söz dinlemeyip yalan mı söyledin?”

“Evet, evet!” Yürekten bir pişmanlıkla ağlarken yargıcın merhamet etmesini umuyordum. Ama cezam halihazırda kesilmişti.

“O zaman ne yapmam gerektiğini biliyorsun, değil mi?” diye sordu babam.

“Evet” diye uyuşuk bir sesle yanıtladım. Başıma ne geleceğini biliyordum.

“Haydi, şu işi bitirelim” diyerek el işaretiyle yanına çağırdı.

Böylece oturma odasının geniş alanında babama doğru yürümeye başladım. Odanın ortasına gelince bir an için durup ön kapıdan koşarak kaçmayı hayal ettim. Çünkü bir adım daha atarsam geri dönüşü olmayan noktayı geçecektim. Yaklaşıp babamın önünde durdum ve sonra dizle-

rinin üzerine eğildim. Şaplakları yedim ve sona erdiğinde... her şey bitmişti.

~ Hatamdan ders çıkardım ve suçum yüzünden terbiye edildim. Çoğu zaman şimdi de işlerin o zamanki kadar kolay olmasını diliyorum.

Babam beni dizleri üzerine oturttu ve annem bana her zaman ne kadar çok güvendiğini anlattı. Bana tekrar güvenmek istediğini ve güveneceğini söyledi. Tüm

koru midemi terk etti ve kendimi temizlenmiş, sevilmiş ve kabul edilmiş hissettim. Artık bir daha işlediğim suçu duymayacaktım. Sokaktan karşıya bir dahaki geçişimde ne korku ne de utanç hissettim. Hatamdan ders çıkardım ve suçum yüzünden terbiye edildim. Çoğu zaman şimdi de işlerin o zamanki kadar kolay olmasını diliyorum.

Neredeyse her zaman, pişmanlık daha derinlere iner ve neden ve sonucun etkilerinden daha uzun sürer. Pişmanlık, en nihayetinde doğrudan ele alınana dek hayatlarımızda yankı yapmayı sürdürür. Küçük bir çocuk için pişmanlık gelip geçer; *Bunu söylememeliydim ya da yapmamalıydim*, ve çoğunlukla olayın hemen ardından ortaya çıkar. Ama yetişkinlikte, pişmanlık farklı davranabilir, çünkü artık bizim için düzenli olarak arama-kurtarma çalışmaları yapan anne babalarımız yoktur. Gençliğimizde sıklıkla gizli operasyonlar uzmanı haline geliriz ve yaptığımız şeyleri ustalıkla gizli tutarız. Şöyle bir akıl yürütürüz, *Bilmedikleri şey onlara zarar vermez*. Akılsızca hiç kimsenin sırlarımızı öğrenmeyeceğine inanırız. Ama içimize bir pişmanlık tohumunun ekildiğini fark etmeyiz ve bu tohum gençliğimizin toprağında fark etmeksizin büyümeye devam

eder. Ekilen tohum tam olgun bir meyve haline dönüşüp geçmişimizin gölgelerinden başını uzatana dek bekler ve en uygunsuz zamanda kendisini açıkça gösterir.

Pişmanlık yaşayanlarımız onun acı veren tutsaklığını iyi tanır. Bizi ellerimizden yakalar ve akılsızlığımızı orada bulunan herkese ilan etmeden bizi serbest bırakmaz. “..... yaptığın zamanı hatırlıyor musun?” Sonra gölgelerin derinliğine itmiş olduğumuz bir şeyi ya da uzun yılların örtüsünün altına zamanın kendisinin gömmüş olduğu, ve hatta belki de hafızamızdan bile gizlenen bir şeyi herkesin görmesi için ışığın altına getirir. Ama şimdi sanki daha dün olmuş gibi herkesin göreceği bir yere gelmiştir. Ve yüreklerimizin “Keşke!” diye inlediğini duyarız.

Pişmanlık aynı zamanda hatalarımızın ardından çabucak gelme kapasitesine sahiptir. Dün gizlilik içinde söylenen ya da yapılan bir şey, bugün ansızın ve beklenmedik bir şekilde ışık altında ifşa edilir. Düşüncesizce söylenen bir söz, dikkatsizce yapılan bir eylem, geçici bir yorum zihinde tekrarlandığında her zaman daha da ağırlaşır ve her tekrarda güç kazanır. Bugünün ışığında, o olay her zaman daha sert gelir ve dünün niyetlerinin yumuşak odağında görüldüğünden çok daha farklı görünür. Kendimizi o olayı bir şekilde savunurken buluruz: *Niyetim bu değildi. Anlamıyorsunuz. O zaman durum farklıydı.* An için yaşadığımızda ve sözlerimizi ve eylemlerimizi tartmadığımızda her zaman pişmanlık yaşayacağız.

~ An için yaşadığımızda ve sözlerimizi ve eylemlerimizi tartmadığımızda her zaman pişmanlık yaşayacağız.

Pişmanlığın ne olduğunu biliyorum ve sizin hayatınızda onun iğnesini görmek istemem. Bugün acıyı tanıyorum, çünkü dün akılsızlığın öğüdüyle yürüdüm. Şimdi size paylaştığım şeylere eskiden inanmıyordum. Gençliğimde yaptığım şeylerin sonuçları hakkında neredeyse hiçbir şey anlamıyordum. Karanlığın örtüsü altında yaptığım şeylerin daha sonradan üzerimde az bir etkisi olacağına inanırdım. Arkadaşınız olarak benim geçtiğim yolların aynısından geçtiğinizi görmek istemiyorum.

Her kuşağın gerçeği söylemek ve bir sonraki kuşağı uyarmak sure-

tiyle hatalarını telafi etme fırsatına ve mecburiyetine sahip olduğuna inanıyorum. Anne olan kızların öğrendiklerini miras olarak devretme fırsatı vardır, öyle ki onların kızları daha yükseğe erişebilsinler, daha net görebilsinler ve annelerinin kaçınmış olamayabileceği tuzaklara düşmesinler. Bu, başkalarının da duyup öğrenmesi için geçmişimizdeki sırları gün ışığına çıkarmamız gerektiği anlamına gelir.

~ *Gizlice akılsız ya da günahlı şeyler söylediğimizde ya da yaptığımızda, bizi utandıran Tanrı değildir; biz kendimizi utandırırız.*

Bu yüzden cinsellik konusunda pişmanlık yaşamış olan siz kadınları karanlık yolların üzerine gerçeğin ışığını parlatmaya davet ediyorum. Öyle ki, başkaları o yollardan geçmek zorunda kalmasın. Gelişigüzel cinsellik yaşamayı düşünenlere bir

uyarıdır: *Uzak durun. Bedeli çok ağırdır ve zamanla faiz birikir.* Bu uyarı ışık, kutsama ve itaat yolunu seçmiş olanları korusun ve kararınızı güçlendirsin. O ya da bu şekilde, eğer yeterince uzun yaşarsanız, bir şeyin kesin olduğunu keşfedersiniz: Gerçekte sır olarak kalacak bir şey yoktur.

Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur. (Luka 8:17)

Hiçbir şey ifadesine dikkat edin. Bu sözcük hakkında yorum yapacak çok fazla şey yok; *hiçbir şey* demek hiçbir şey demektir. Çoğu zaman bunlar gibi ayetler okuduğumuzda daha akıllı olduğumuzu ya da bunlarla bir alâkamız olmadığını hayal ediyor ve bu nedenle anlamlarını idrak etmeyi reddediyoruz. Kutsal Kitap'ı okurken onları atlıyoruz ve Tanrı'nın bizi asla utandırmayacağını düşünüyoruz.

Ama gizlice akılsız ya da günahlı şeyler söylediğimizde ya da yaptığımızda, bizi utandıran Tanrı değildir; biz kendimizi utandırırız. Bu, gizlice bir tohum ekmeye ve bitki meydana çıktığında Tanrı'ya öfkelenmeye benzer. Belki bir düzeyde işleri yeterince iyi gizleyebileceğimiz ve bu ayetin gerçekte bize uygulanmayacağına inanıyoruz. Ama eğer Kutsal Yazılar'da *hiçbir şey* diyorsa, o zaman gizli ya da saklı olan ne varsa, istisnasız olarak açığa ve aydınlığa çıkarılacak demektir.

Bu bilginin ışığında, davranışlarımıza ilişkin daha büyük bir farkındalıkla yaşamamız önemlidir. Efesliler Mektubu'nda bu uyarı şöyle ifade ediliyor:

Işığın açığa vurduğu her şey görünür. Çünkü görünen her şey ışıktır...
Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın. (Ef. 5:13-15)

Nasıl yaşadığımıza dikkat etmek, hayatımızın tümünün birbiriyle bağlantılı olduğunu ve geçmişimizdeki bir olayın bizi gelecekte yakalayacağı bir zamanın geleceğini fark ederek yaşamaktır. Nasıl yaşadığımıza dikkat etmek, bir mühendisin yaptığı evin her ayrıntısına bakarak kalitesini ve sağlamlığını potansiyel alıcıların gözüyle incelemesine benzer. Bizler aynı şekilde, kararlarımızı ve eylemlerimizi her açığa ve perspektife göre değerlendirmek suretiyle hayatlarımızı yaşamakla yükümlüüz. Uzun vadede kendimizi adamadan önce verdiğimiz kararların çevresinde yürümeli, her odasına girmeli, görünümünü ve bize verdiği hissi beğendiğimizden emin olmalıyız. Ama çoğumuzun bunun gerçekten gerekli olduğuna inandığından emin değilim.

Kolorado'ya taşındığımda, oturma odamıza bir koltuk almak için alışverişe çıktım. Çok hoşuma giden bir koltuk bulduğumu hatırlıyorum. *İşte mükemmel koltuk bu* diye düşündüm. Mobilya dükkanının duvarına yaslanmış ve güzel aksesuarlar ve tablolarla çevrelenmiş bir konumda harika görünüyordu. Ama sonra koltuğu koyacağım yerin arkasında duvar olmayacağı aklıma geldi. Kendi başına durduğunda güzel görünmesine ihtiyacım vardı, yani hem önden hem de arkadan. Koltuğu duvardan çektiğimde, bu işin olmayacağını anladım. Eğer koltuğu sadece önden görüntüsüne göre değerlendirseydim, satın alıp eve götürecektim, üzerine oturacaktım, rahat ve güzel bir koltuk seçtiğim için kendimi kutlayacaktım. Ona bayılacaktım... ta ki mutfağıma girip de arka tarafını görene dek.

Çoğumuz bir şeyin sadece davetkâr kısımlarını görüyoruz. Görünüşünü, bize verdiği hissi beğeniyoruz ve kendimize şöyle diyoruz, *ne de olsa, sağladığı tüm zevki ve tatmini hak ediyorum... alacağım!*

Ancak daha sonra arka tarafları kontrol ettiğimizde utanç yaşıyoruz.

Sınırlarımı bilmeyen bir gençken, neyi arzularsam kendimi ona ser-

~ Bu vahşi dönemim sırasında, yaklaşık yirmi yıl kadar sonra bana şu soruyu soran en büyük iki oğlumun masum yüzlerine bakarken çekeceğim acıyı bir kez olsun hayal etmemiştim.

bestçe vermem gerektiğine inandım. Ne de olsa, oy verme ve araba kullanma hakkına, meslek seçme özgürlüğüne sahip yetişkin bir üniversiteliydim... Hayat ise beni yüksek sesle kendisine çağırın bir maceraydı. Bu vahşi dönemim sırasında, yaklaşık yirmi yıl kadar sonra bana şu so-

ruyu soran en büyük iki oğlumun masum yüzlerine bakarken çekeceğim acıyı bir kez olsun hayal etmemiştim, “Anne, babamla evlendiğinde bâkireydin, değil mi?” Tatlı sesleri beni suçlamıyordu, ama annelerinin sahip olduğundan asla kuşku duymadıkları, ama dürüstçe inkâr etmek zorunda olduğum erdemim doğrulanmasını istiyorlardı.

Üniversitedeki o tutkulu anların ateşinde böyle soruların bir gün beni bulacağını hayal bile etmemiştim. Eğer o zamanlar geleceği düşünecek kadar öngörü sahibi olabilseydim, cinsel zaferlerimle akılsızca gururlanmazdım. Ancak o an oğullarımın bu sorusu karşısında hissettiğim şey asla gurur değildi. Anında birçok seçenek arasında parçalandığımı hissettim. Yalan söyleyebilir ve onlara düğün günümde

~ Dürüst olmayan herhangi bir yanıt, çocuklarınızın paklıkta yürüme gücünü ve kabiliyetini zayıflatacaktır.

bâkire olduğumu söyleyebilirdim. Ya da bunun onları ilgilendirmediğini söyleyerek dürüst olmaktan kaçınabilirdim. Ayrıca davranışım için klasik Hristiyan bahanesine sığınma seçeneğim de vardı: bekâretimi kaybettiğimde Hristiyan değildim. Daha

iyisini bilmiyordum! Ya da en acı veren seçeneği, yani çirkin ve çıplak gerçeği seçebilirdim. Derin bir nefes aldım ve gerçeği söyledim, “Hayır değildim ve bundan hâlâ pişmanım. Sizin mirasınızın benimkinden çok farklı olacağına inanıyorum.”

Dürüst olmayan herhangi bir yanıt, çocuklarınızın paklıkta yürüme gücünü ve kabiliyetini zayıflatacaktır. Gerçek özgürlük doğurur, ama

utanç yalanlar üretir. Yaptıklarınızın ayrıntılarını vermek zorunda değilsiniz, çünkü olayları tam ifşa etmeden gerçeği söylemek mümkündür.

Bu noktada şu argümanı öne sürebilirsiniz: *Bağışlandım ve yeni bir yaratık oldum. Eskiler geçti, her şey yeni oldu.* Elbette, Tanrı Sözü'nün nihai gerçeği budur. Bağışlandığıma inanıyorum. Günahlarımı itiraf ettiğimde onların temizlendiğine inanıyorum. Yeniden yaratıldığıma ve Mesih'in müthiş merhametine eriştiğime inanıyorum. Ama bu, geçmişte yaptığım seçimlerin tüm yan ürünlerinin ortadan kalktığı anlamına gelmiyor. Artık suçlu değilim, mahkûmiyet altında değilim, ama bazı sonuçlar kalıyor. Eğer çocuklarım bir vazoyu kırarsa, onları bağışlarım, ama vazoyu gene de kırık kalır.

Daha farklı argümanları ele almak adına farazi bir durumu düşünelim. Vahşi bekârlık günlerimde hamile kalsaydım ne olacaktı? Belki bu durum benim için bir uyandırma servisi olacaktı. Hamileliğimde Hristiyan olduğumu düşünelim. Mesih'in sevgisini ve merhametini anladığım halde, rahmimdeki bebek ortadan kaybolacak mıydı? Elbette hayır! Ama çocuğun varlığı günahımın bağışlanmasını iptal etmeyecekti, tıpkı günahımın bağışlanmasının çocuğun varlığını yok etmeyeceği gibi. Ekmiş olduğum tohumların meyvesi ve yapmış olduğum seçimlerin sonuçları kalacaktı. Ama o çocuğun yaşamını sevecek ve kutlayacaktım, her ne kadar rahme düşmesi evlilik dışında olmuş olsa bile.

İşte size gerçek hayattan bir örnek. Evlendiğim ilk günlerde, bir kozmetik firmasının tanıtım temsilcisi olarak seyahat ederdim. Dallas'ta ve Houston'da üçer temsilci vardı. Birkaçımız Hristiyandık ve beraber seyahat edip öğle ve akşam yemeklerini paydaşlık yaparak yeme fırsatı bulunca çok sevinirdik.

Aramızdaki güzel ve bekâr Hristiyan temsilcilerden birinin çok fazla sağlık sorunu vardı ve korkunç panik ataklar geçiriyordu. İşini kaybedeceğinden korkuyordum, çünkü sürekli olarak hastalık izni istiyor, görevlerinde geri kalıyor ve işindeki enerjisi düşüyordu.

Bir akşam hep beraber bir tanıtıma katıldık ve ona birlikte dua etmeyi teklif ettim. Baş aşağı bir çaresizlik ve yıkım yoluna girme-

sinden korkuyordum ve dua ederek bu yola girmesinin bir şekilde engellenebileceğini umuyordum. Hayatında her şey iyi gidiyordu; yuvası gördüğü bir kilisesi, şirket arabası, iyi bir maaşı, harika imkanları, eğlenceli yolculukları vardı, ama asla mutlu olmuyordu. Ona “Neden?” diye sorunca içindekileri döktü.

“Anlamıyorsun. Sen evlisin, ben değilim. Her zaman yalnız olmanın nasıl olduğunu bilemezsin.”

Onu kilise hizmetine katılması, şikayeti bırakması ve elindekiler için şükretmeye başlaması için teşvik ettim.

“İşe yaramıyor. Bunları denedim, ama çok fazla seyahat ediyorum. Eve geldiğimde o kadar yorgun oluyorum ki, tüm hafta sonumu haftanın yorgunluğunu atarak geçiriyorum” dedi.

Bir süre sonra ona ne dersem diyeyim, o ya da bu şekilde söylediklerimin etrafında manevra yaptı. Zaman geçiyordu ve henüz dua etmemiştik, ama ben de cesaretimi yitirmiştim ve durumunun imkânsız olduğunu düşünüyordum.

“Dua edelim... önce sen” dedim.

El ele tutuştuk ve dua etmeye başladı. Ama o dua ederken söylediklerini dinlemiyordum. Çok farklı bir şey görüyordum. Kutsal Ruh bana o kadar net bir şey gösteriyordu ki, beni neredeyse korkuttu. Ona ne gördüğümü söyleseydim, ama bu şey doğru olmasaydı, tamamen çizgi dışına çıkmış olacaktım.

Eğer fırsatını bulursam, ona söyleyeceğime dair Tanrı’ya söz verdim. Görüm kayboldu ve arkadaşımın duasını yeniden dinlemeye başladım. Tanrı’ya yakarıyordu, “Lütfen, lütfen Tanrım beni bağışla!”

“Bağışladı”, diye cevap verdim.

“Hayır” diye bana karşı koydu. “Beni bağışlamıyor. İstiyorum ama yapmıyor.”

Elini sıktım, gözlerimi açtım ve onunkilere baktım.

“Tanrı’nın seni neden bağışlamadığını *düşündüğünü* biliyorum.”

“Hayır, anlamıyorsun. Beni bağışlamadığını *biliyorum!*”

Derin bir nefes aldım ve devam ettim, “Tanrı’nın seni bağışlamadı-

ğını düşünüyorsun, çünkü genital herpesini iyileştirmede.”

Şok oldu ve fısıldadı, “Nereden biliyorsun?”

“Bilmiyordum. Tanrı demin gösterdi. Seni ne kadar çok sevdiğini bilmeni istedi. İyileşmemiş olman bağışlanmadığın anlamına gelmiyor.”

Sonra benimle üzücü, trajik öyküsünü paylaştı ve en nihayetinde taşlar yerine oturdu. Tüm hayatı boyunca bir Hristiyan olarak büyütülmüştü, ama bir gece kendisini asla gitmemesi gerektiğini bildiği bir partide buldu. Rahatsızdı ve tanımadığı bu atmosferde biraz olsun rahatlamak için içmeye başladı. Onun rahatsızlığını fark eden çekici bir adam yanına yaklaşp onunla konuşmaya başladı, tüm dikkatini ona verdi ve ne kadar güzel olduğunu söyledi. Daha ne olduğunu fark etmeden, kendisini onunla baş başa buldu. Sonra işler kızışmaya başladı, ama kendisini kontrol altına alabileceğini düşündü. İki kişi kısmen soyunmuş, bir miktar sarhoş ve kendi başlarına olduğu zaman işleri kontrol etmenin ne kadar zor olabileceğini anlayamadı. Hayır dediyse de adam onu dinlemedi ve etrafta onu durduracak kimse yoktu. O gece bekâretini kaybetti ve dermansız bir zührevi hastalık olan genital herpes kaptı. Olayın üzerinden yıllar geçmişti, ama hâlâ suçluluk ve utanç ona eziyet ediyordu.

“Cinsel ilişkiye girdiğim ilk seferde hastalık kaptım! Arkadaşlarım her zaman birileriyle yatıp kalkıyordu, ama hepsi sağlıklı. Hatta birçoğu evlendi” diyerek ağladı.

“Tanrı bunu seni mahkûm etmek için değil, ağlayışlarını işittiğini, acını bildiğini ve seni bağışladığını bilmen için gösterdi. Bunu sana ulaştırmaktan başka hangi nedenle bana açıklasın?” diye üsteledim.

O gece Tanrı'ya duyduğu öfkeden vazgeçti ve O'nun bağışlamasını kabul etti. Uzun yıllar pişmanlığın ağırlığı altında yaşamıştı ve dönüp bunun için Tanrı'yı suçlamıştı. Hastalık ne zaman nüksetse, Tanrı'nın onu günahları için mahkûm ettiğinden korkuyor ve bedenine yapılmış olan ihlâli yeni baştan hissediyordu. O gece bu suçluluk hissinden özgür olmasının yanı sıra ruhunun, canının ve bedeninin şifa bulması için dua ettik.

Uzun yıllar pişmanlığın ağırlığı altında yaşamıştı ve dönüp bunun için Tanrı'yı suçlamıştı.

Bu olay uzun yıllar önceydi. Belki yirmi yıldan beri onunla görüşmedim. Fiziksel olarak iyileşip iyileşmediğini bilmiyorum, ama o gece yüreğinin iyileşmeye başladığını iyi biliyorum. Tanrı'nın onu fiziksel olarak da iyileştirebileceğine inanıyor muyum? Evet, Tanrı için olanaksız bir şey yoktur, ama yürek kırık olduğunda, ilk kaygısı o olur.

Şimdi bir başka yalnız kıza bakalım. Yıpranmış bir iskelenin sonunda oturuyor. Rüzgar koyu renkli saçlarını yüzüne çarparken onları kulaklarının arkasına itmeye ve yaşlı gözlerinden uzaklaştırmaya çalışıyor. Bacaklarını kucağındaki kitabı rüzgardan korumak için göğsüne kadar çekmiş. Gene de sayfalar rüzgarda sertçe uçuşuyor ve o sayfalarda çılgın gibi biraz teselli ya da cevaplar arar, ama bulamaz.

Utanch yumağından doğrulup yüzünü yukarı kaldırırken rüzgarda uçuşan saçlarını artık toplamaya çalışmaz ve ceza olarak yüzünün kırbaçlanmasına izin verir. Yirmi iki yaşındadır ve seçimlerinin neden olduğu ağırlık altında ezilmektedir. Tanrı'nın merhametli olduğuna inanır, ama aynı zamanda günahlarının çok büyük olduğundan korkar. Bu gece denizin derinliklerine gömülü olduğunu hayal ettiği şeylerin sorumluluğunu alacaktır.

Saatin geç olduğunu fark ederek çaresizce son bir dua eder ve ayrılır. Arabasına doğru yürürken cesur ve dürüst olmaya ant içer. Bu gece sevdiği adamla yüzleşmelidir; kendisine evlenme teklif etmek üzere olduğundan emindir, ama bunu yapmadan önce, onunla ilgili gerçeği bilmelidir. Erkek arkadaşının hayal kırıklığını bir kez daha zihninde canlandırır... çünkü bu genç adam bâkirdir ve kendisini karısına saklamıştır. Onun gibilerden daha iyisini hak etmektedir ve bu gece bunu ona söyleyecektir.

Kasvetli, boş, tek odalı dairesine geri döner, duş alır ve birlikte geçirecekleri zaman için hazırlanır. Dün gece erkek arkadaşına onunla konuşmak istediğini ve bir yerlere gitmek yerine yürüyüşe çıkmak istediğini söylemişti. Ona söylediği zaman yabancıların gözlerinden ve kulaklarından uzakta olmak istemişti.

Erkek arkadaşının dairesi birçok sokak ötede ve birlikte yürümelerin-

den önce yalnız başına yürüyerek biraz zaman geçirmek ister. Acı gerçeği rüzgara seslice söyleyerek prova yapar ve sözcükler dudaklarından çıkarırken ürperir. Henüz hazır hissetmeden kendisini kapıda bulur.

Biraz tereddütle kapıyı çalarken, bunun içeriye buyur edileceği son sefer mi olacağını merak eder. İçerden bir ses onu içeri davet eder ve karşısında tanıdığı en iyi arkadaş durmaktadır. Erkek arkadaşı onun içindeki mücadeleyi hemen sezerek onu kucklamaya hazırlanır, ama o aralarında ölçülü bir mesafe bırakmak için elini dışarı çıkarır. Eğer erkek arkadaşına sarılırsa, ona gerçeği söyleyecek kadar cesur olmamaktan korkar.

Tedirgin bir tavırla etrafına bakar, “Oda arkadaşın nerede?”

“Arkadaşlarıyla çıktı... sen iyi misin?”

“Hayır, değilim. Konuştuktan sonra daha iyi hissedeceğim.”

“Tamam, ayakkabılarımı giyeyim, sonra çıkarız... ama sana bir ayet okumamın mahsuru var mı? Bunu seninle paylaşmam gerektiğini hissettim.”

Donuk bir tavırla başını sallar ve erkek arkadaşı Kutsal Kitap'ına göz gezdirmek için döndüğünde titrer. Tanrı ona ne söyleyebilir ki? Tüm gün O'na yakarmıştır ve kendi vicdanının sesinden öte hiçbir şey işitmemiştir. Ne de olsa, eğer vicdanı onu mahkûm ediyorsa, Tanrı da mahkûm etmez mi?

“İşte bu. Biraz garip. Umarım seni gücendirmez.”

“Devam et” diye cevap verir kız.

“Bunu zaten bildiğini biliyorum, ama şöyle diyor: “Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur” (2Ko. 5:17). Şöyle devam eder, “Bunun sana garip geleceğini biliyorum, ama Tanrı'nın sana eski şeylerin yenilendiğini söylediğini hissettim ve sanki ... bir bâkire gibisin.”

Bir yanıt vermek için kekeler ve gözleri yaşla dolar, “Ama ben bakire değilim. İşte sana söyleyeceğim şey buydu.”

Erkek arkadaşı şimdi onun önünde durur, elleri titreyen omuzlarının üstündedir, “Eğer Tanrı öyle olduğunu söylüyorsa... biz kimiz ki aksini söyleyelim?”

Kulaklarına inanmadan ve rahatlayarak başını sallar ve ağlamaya

başlar. Erkek kızı göğsüne çeker ve fırtına geçene dek ağlamasına izin verir. Artık kendisini temiz hisseder.

“Haydi, yürüyüşe çıkalım.”

“Teşekkürler” diye cevap verir kız.

~ Tövbe ile günahınızdan dönmenin, yüreğinizin kırılmasına izin vermenin ve parçalarını Prens’e teslim etmenin zamanıdır.

İkili o gece saatlerce yürür ve onları ayırmakla tehdit etmiş olan utanç dolu sırrın üzerine güneşin batışını birlikte seyrederek. Tanrı’nın merhameti gerçekten sonsuza dek sürer. O gecenin üzerinden yaklaşık yirmi yıl geçti ve John ve ben o

günden beri birlikteyiz.

Geçmişinizin hayaletleriyle asla benim gibi boğuşmak zorunda kalmamanızı neden tüm yüreğimle dilediğimi artık biliyorsunuz. Bazılarının halihazırda benimle aynı konumdadır. Fırtınayla yüzleşmenin ve gerçeğe doğru yönelmenin zamanıdır. Tövbe ile günahınızdan dönmenin, yüreğinizin kırılmasına izin vermenin ve parçalarını Prens’e teslim etmenin zamanıdır. O merhametlidir ve reddedilmiş, dışlanmış kadınlara karşı yumuşak bir şefkate sahiptir.

Aşağıda bir annenin kızına yazdığı mektuptan bir bölüm paylaşmak istiyorum, çünkü pişmanlığın olmadığı cinsel paklığın güzelliğini görmeyi istiyorum.

Bu gerçeklerin seni bir Tanrı kadını olarak pak kalman için motive etmesini istiyorum... Anladım ki, babanla beraber olmayı çok sevmemin bir nedeni utancı tatmamış olmam. Çünkü gençliğimde bana rehberlik verildi ve paklığın değerini anladım. Bunun bir hazine olduğunu gördüm. Tanrı bana kendisini pak tutmuş ve nişanlılığımız boyunca paklığımıza saygı duymuş bir adam verdi. Babanla beraber olduğumda, yatak odamızın duvarında asılı duran gelinliğim bugüne dek paklığımızın bir simgesidir. Bu kadar özgürce zevk aldığım bu armağan için kendimi Tanrı’ya hamt ederken buluyorum.

Sözlerinde hiçbir pişmanlık yok, sadece sevinç var. Sizin için işte

bunu istiyorum. Eğer günah işlediyseniz, hayatınızdaki bu gölgeyi ortadan kaldırmanın tek yolu, yüreğinizin katılgının tanrısal kederle delinmesine ve sonra tövbenin gücünün sizi kurtuluşa yönlendirmesine izin vermenizdir.

Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşa sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir.
(2 Ko. 7:10)

Dünyanın acıları tam olarak nedir? Bir kimsenin itibarını, parasını, malını, mülkünü, ilişkilerini ya da diğer dünyasal şeylerini kaybetmesinin yasını tutmasıdır. Tanrı'ya ya da başkalarına verdiği acının farkına varmadan kişinin kendi kayıplarına odaklanmasıdır. Dünyanın acıları yüreğin arzularının köküne hiç inmeden dini çabalar yoluyla değişim yaratmaya kalkışır. Dünyanın acılarına Kutsal Kitap'tan verilebilecek en iyi örnek Yahuda İskaryot'tur.

~ Tanrısal acı kaygı çekmenin ötesine geçer ve Tanrı'yla ilişkimize odaklanır.

Tanrı'nın isteğiyle çekilen acı, ya da tanrısal acı kaygı çekmenin ötesine geçer ve Tanrı'yla ilişkimize odaklanır. Olayları oldukları gibi görebilmemiz için bir perdenin yırtılmasıdır. Davut, Mezmur 51:1'deki sözleriyle bize bunun en iyi örneğini vermektedir:

Ey Tanrı, lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.

Davut gözlerini Tanrı'ya kaldırır ve suçlarının kaldırılması için O'nun tükenmeyen sevgisine umut bağlar. Sonra günahının Tanrı'ya karşı olduğunu itiraf eder.

Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım.
Öyle ki, konuşurken haklı,
Yargılarken adil olasın. (Mez. 51:4)

Pişmanlıktan Özgür Yaşamak

Burada yaptığı eylemleri savunmaz ve bunlar için başkalarını suçlamaz. Günahını açıkça kabul eder. Yaptıklarımızı alenen sahiple-
nirsek, alenen temizleniriz. Merhametin derinliklerine muhtaç olduğu-
muzda (ve aramızda kim muhtaç değil?), kendimizi alçaltmalıyız. Böylece
Tanrı koşullarımıza rağmen bizi yüceltebilir.

Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,
Yıkı beni, kardan beyaz olayım. (Mez. 51:7)

Davut paklanmak için yakarıken bu sırada oğlundan uzaklaşmak-
tadır. Kendisini pak kılamayacağını kabul eder, ama bir kez daha sadece
günahının kalkması için değil, ayrıca günah lekesinin izlerini ya da gölge-
sini yıkaması için Rab'be döner:

Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde. (Mez. 51:10)

Günahı temizlenir ve şimdi içinde temiz bir yüreğin ve kararlı bir
ruhun canlanması için Tanrı'dan kendisini lütfuyla güçlendirmesini iste-
meye başlar. Davut, günahın yüreği hissizleştiren ve ruhlarımızın Tanrı'ya
hizmet etme kararlılığını zayıflatan bir gücü olduğunu anladı. Sonra şöyle
dileyerek devam eder:

Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,
Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana. (Mez. 51:12-13)

Bu son üç ayet muhtemelen bu mezmurda en sevdiklerim. Pişman-
lık ve keder olduğu yerde sevincin geri verileceği vaadini içerirler. Çirkin
bir şeyden güzelliğ çıkaran yeni bir başlangıcın vaadini verirler. Suç iş-
leyen diğer imanlıların da Tanrı'nın sadık merhametini ve sevgisini öę-
renmesi ve onların da yenilenmesi için fırsat sağlarlar. Göksel Babamız
pişmanlığın her karanlık noktasını sadakatinin ve gerçeğinin parıldayan
fenerlerine dönüştürsün. Kurtuluşunuzda zafer kazansın. Siz de buna

karşılık hayatınızda vücut bulan Tanrı Sözü'nü suç işleyenlere öğreterek acı çeken alanlarınızı güzelliğin ve özgürlüğün örneklerine dönüştürün.

Mezmun 51'i gözden geçirelim:

1. Tanrı'ya erdemlerimize değil, O'nun merhametine dayanarak yakarırız.
2. O'na karşı günah işlediğimizi itiraf ederiz.
3. O'nun yargılarının adil olduğunu kabul ederiz.
4. O'nun bizi pak kılmasını isteriz ve bunu gerçekleşmiş kabul ederiz.
5. Her tür kirliliği temizlemesini ve ruhlarımızı yenilemesini isteriz.
6. Kurtuluş sevinci vermesini isteriz.
7. Hatalarımızdan başkalarına öğretmeye ve alçakgönüllülükle yürümeyi taahhüt ederiz.

~ Göksel Babamız pişmanlığın her karanlık noktasını sadakatinin ve gerçeğinin parıldayan fenerlerine dönüştürsün.

Bu kitabı elinde tutan her Tanrı kızı için benimkinden farklı bir deneyim dilesem de, daha farklı kararlar vermiş olmayı artık dilemiyorum. Günahlarımın sizin için bir uyarı, yenilenmemin sizin için bir umut, özgürlüğümün sizin için bir rahatlama olmasına izin veren Babamız'ın merhameti karşısında hayranlık duymaktayım. Davut'la birlikte dua edelim:

*Sevgili Göksel Baba,
Lütfet bana,
Sevgin uğruna;
Sil isyanlarımı,
Sınırsız merhametin uğruna.
Tümüyle yıka beni suçumdan,
Artı beni günahımdan.
Çünkü biliyorum isyanlarımı,
Günahım sürekli karşımda.
Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,
Senin gözünde kötü olanı yaptım.
Öyle ki, konuşurken haklı,
Yargılarken adil olasın...*

Pişmanlıktan Özgür Yaşamak

*Madem sen gönölde sadakat istiyorsun,
Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,
Yıkı beni, kardan beyaz olayım.
Neşe, sevinç sesini duyur bana,
Bayram etsin ezdiğin kemikler.
Bakma günahlarıma,
Sil bütün suçlarımı.
Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,
Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
Beni huzurundan atma,
Kutsal Ruhun'ı benden alma.
Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,
Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim,
Günahkârlar geri dönsün sana...
Dilim senin kurtarışını ilahilerle övsün.
Ya Rab, aç dudaklarımı,
Ağzım senin övgülerini duyursun.
Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,
Yoksa sunardım sana,
Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,
Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.
(Mez. 51:1-17)*

15 *Teslim Olduğumuzda Neden Kaybederiz?*

Çiftleşme dansının haksız, çirkin gerçeği dışının cinsellik gücünün çoğunlukla kendini frenlemeye dayalı olmasıdır. Hatta diğer bütün kızların müsait olduğu bir yaşta bu daha da doğrudur.

—LISA SCHIFFREN, *The Women's Quarterly*

Seküler bir köşe yazarının yazısında bu fikri görmek ne kadar ilgi çekici. Görünüşe göre eski olan ne varsa yeni haline geliyor ve Tanrı, inandırıldığımızdan daha çok kadınların savunucusu oluyor. Gelişigüzel sürdürülen cinsel hayatın isteklerini karşılamadığını itiraf eden gözü açılmış bir kadın jenerasyonunun öfkeli sesine seküler dünya bile kulak vermektedir. Kadınlar olarak, teslim olduğumuz zaman erkeklere göre çok daha fazla kaybımız oluyor.

Elbette bu çağın bilgeleri, sadece en büyük arzularımızı elde etmemiz için yaklaşımımızı ölçülü hale getirmemizi önerirler. Ama bu yeterli değildir. Bizim için daha yüce bir çağrı var. Bu, istediklerimizi elde etmek için davranışımızı geliştirmekle ilgili değildir. Artık kaybetmek istemeyen, gencinden yaşlısına tüm kadın kuşağının itibarını, onurunu, gücünü geri kazanmasıyla ilgilidir.

~ Artık kaybetmek istemeyen, gencinden yaşlısına tüm kadın kuşağının itibarını, onurunu, gücünü geri kazanmasıyla ilgilidir.

Danielle Crittenden'in *What Our Mothers Didn't Tell Us* adlı ses getiren kitabından alıntıladığım şu etkili görüşü dinleyin:

Aslında, kadınlar olarak özgürlük ve bağımsızlık kazanma yetimizle ilgili bize verilen tüm vaatlerin belki de en aldatıcısı cinsel serbestlik vaadi olabilir. Elbette bu günlerde en acımasız biçimde öğrenilen şey bu. Bir kızın sergileyebileceği tüm cinsel cesaret gösterisi, ilgi duy-

duğu bir erkeğin bedeninin tatmin olmasının ardından artık onunla bir işi kalmadığını açıkça belirttiğinde uçar gider. Ne takındığı feminist tavırlar ne de böyle erkeklere ihtiyacı olmadığına dair avuntular, erkek onu yalnız bıraktığında ve cinsel olarak güçsüz ve iskartaya çıkarılmış hissettiğinde deneyim edeceği acılardan ve aşağılanmadan o kızı koruyamaz.

Kullanılıp bir kenara atılma korkusu, yaşı küçük gençlerin bu aşırı büyüklükteki reddedilme deneyimini yaşaması halinde özellikle yıkıcı olmaktadır. Bizler asla atılmak için yaratılmadık, tersine özellikle kendimizi bütünüyle verdiğimizde, açığa vurduğumuzda ve teşhir ettiğimizde benimsenmek için yaratıldık. Asla en mahrem yerimize giriş izni verdikten sonra terk edilmek için yaratılmadık. Cinsel birleşmenin amacı, iki kişinin bir olmasının zirvesi, kutlaması ve perçinlenmesidir. Varlık nedeni asla ayrılıktan önceki son eylem olmak değildir. “İstediyimi aldım; artık gidiyorum... oh bu arada, teşekkürler” sözlerini işitmek ne korkunçtur.

Rahimlerimiz dikkatle ve sevgiyle ekilmiş yaşam tohumları içindir, kayıtsızca karanlığa fırlatılanlar için değil. Rahimlerimiz bahçeler gibidir ve serpilmeleri için bakılmaları gereklidir. Tanrı yeni evli erkekleri evliliklerinin ilk yılı boyunca sadece karılarını mutlu etmek için evde kalmakla görevlendirdi (Yas. 24:5). Çiçek açabilecekleri ve içlerinde yaşamın oluşacağı bir mutluluk bahçesine güven içinde ekilmeleri gerekiyordu.

Kadınlar olarak erkeklerin cinsel boşalma kapısı olmaktan çok daha fazlası için yaratıldık. Kendimiz için de cinsel boşalmadan fazlasını istiyor ve hak ediyoruz... Yakınlığa, romantizme ve tutkuya özlem duyuyoruz. Bilmek ve bilinmek istiyoruz. Güvenin olmadığı yerde yakınlık da olamaz ve antlaşma yoksa kalıcı bir güven de mümkün olmaz. Yarın yanınızda olacağına inanmanız için size meşru bir sebep sunmayan birine nasıl güvenebilirsiniz? Eğer şimdiki cinsel tutkularını ertelemeye ve sizi beklemeye bugün razı değilse, yarın da yanınızda durmayacaktır. Erkekler doğaları gereği fethetmeyi sever: ganimetlerin tadına dolu dolu vardıklarında, bir sonraki meydan okumaya doğru ilerlerler.

Kadın erkek ilişkilerinde bir başka garip eğilim vardır. Bir ilişkiye cin-

sel temas ile başladıktan sonra daha derin bir yakınlık ortamına geçmek neredeyse imkânsızdır. Filmler her ne kadar aksini iddia etse de, erkekler halihazırda çok çabuk tanıdıklarını daha ince ayrıntısıyla tanımaya ilgi duymazlar. Zaten boşaltmış olduğun bir şarap şişesinin etiketini incelemek için neden zaman ayırıyorsunuz?

~ Yakınlığa, romantizme ve tutkuya özlem duyuyoruz. Bilmek ve bilinmek istiyoruz.

Erkekler macerayı, merakı ve kendisinde daha fazlası olduğuna inandığı için ona meydan okuyan bir kadını sever. Ona inanan birine inanmak ister. Kalbi, çocukları ve parası söz konusu olduğunda ona güvenebileceğini bilmek ister. İyi erkekler derinlerde bir yerde bir kadının prensi ya da parlak zırlı şövalyesi olmak isterler. Eğer prensinizi bekliyorsanız, onun bir prenses arayacağını asla unutmayın.

Şimdi biz kadınların gelişigüzel cinsellik yüzünden neler kaybettiğimize bakalım:

Kayıplar: saygı, bekâret, güç, seçkinlik, gizem, masumiyet, güven, iyi ad, kontrol, cinsel sağlık, paklık, doğurganlık, özgürlük ve ilişkinin geleceği.

Biyolojik bakış açısıyla, elbette hamile kalan erkek değil, kadındır. Kan dökmeden çocuktan uzaklaşabilir, ama kadın bunu yapamaz. Babasız bir çocuğu doğuma kadar karnında taşıyan ya da içinde büyürken öldüren kadındır. Evlatlık verebileceği bir çocuğu taşımak zorunda olan kadındır. Eğer çocuğu büyütürse, bir gün küçüğe babasının neden onlarla ilgilenmediğini açıklamak zorunda olan gene kadındır. Bunların hepsi acı veren seçimler.

Cinsel yolla bulaşan birçok hastalık, daha teşhis edilmeden önce kadınların üreme sistemini tahrip eder. Bu durum, eğer henüz kısır değilse, kadının hamile kalmakta çok zorluk çekeceği anlamına gelir. Sonra, hayatlarımızı kısaltan AIDS virüsü meselesi var. Erkekler çoğu kez bir cinsel ilişkiden diğerine kadınlara göre daha hızlı geçerler ve farkına bile varmadan bir kadına spermlerinden daha fazlasını geçirebilirler.

Genç bir adam tanıdığım bir kızı ve onun en iyi arkadaşının kız kar-

deşini aynı hafta içinde hamile bırakmıştı. Bebeklerini birkaç gün arayla dünyaya getirdiler. Peki bu kızlar doğumun acısıyla kıvrılırken genç adam nerelerdeydi? Onların ellerini mi tutuyordu? Hayır, iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.

Şimdi de bir kadının gelişigüzel cinsellikten olası kazançlarını sayalım:

Kazançlar: geçici zevk ve cinsel deneyim

Erkek için kazançlara ve kayıplara bakalım:

Kayıplar: bekâret ve cinsel sağlık

Kazançlar: geçici zevk, cinsel deneyim, elde etmenin heyecanı, başka bir kadına geçme özgürlüğü

Bu dramanın her öğleden sonra televizyonda oynadığını görebilirsiniz. Önceki gün bir talk Show programına rastladım ve ekranda görülen on beş yaşındaki kızın endişeli yüzünün altındaki bantta “bebeğinin babasının bu genç olduğunu düşünüyor” yazıyordu. Görünüşe göre bebeğin babasının kim olduğu sorusu vardı. Genç adam masumiyetini kanıtlamak için kan testini kabul etmişti ve canlı yayında çıkan sonuçlara göre ya onu çivileyeceklerdi ya da adı temize çıkacaktı. Sanki Oscar ödülünü kazanan aktör ilan edilecekmiş gibi bir zarf açıldı. “Ve sonuçlar... (davul ritmi lütfen)... sen bebeğin babası *değilsin!*” Genç adam koltuğundan fırladı ve sevinçle yukarı aşağı zıplamaya başladı! “Evime özgür dönüyorum! Özgürüm! Evet, sana demiştim... seni _____, o bebek benden değil demiştim!” İzleyicilerin arasındaki birkaç arkadaşının elini çaktıktan sonra, sunucu ve genç kızın arkasındaki dev ekrandan sahnenin arkasında sürdürdüğü sevinç gösterisi herkes tarafından izlendi.

Beni asıl sarsan şey genç kızın yüzündeki korkuydu. Tamamen kaybolmuş ve umutsuz görünüyordu. Sunucu bile kızın korkusunu hissederek ona doğru eğildi ve elini tutup “Unut onu. Sana yardım edeceğiz” dedi. Kızcağz donuk bir şekilde başını sallarken serbest kalan genç adam arkada zıplamaya ve onunla alay etmeye devam ediyordu.

İtiraf etmeliyim. Bu sahneyi görünce gözyaşlarına boğuldum. Kızın hayatı artık nasıl aynı kalabilir? Çocuğunun babasını bulma umuduyla davasını ulusal medyanın önüne getirmiş ve ama babayı bulamamıştı.

Elbette bu durum şu soruyu doğuruyor, o dönemde birlikte olduğu tüm erkekleri neden programa getirmedi? Belki de hayatını bağlayabileceğini düşündüğü tek erkek oydu. Aradığı gerçek ona hiçbir koruma sunmuyordu. Utanç içindeydi ve milyonlarca ilgisiz yabancıнын önünde tamamen güçsüz kalmıştı. Stüdyodaki izleyicilerin verdiği tepki karışık. Bazıları donmuştu, bazıları başlarını sallıyordu ve diğerleri kızla alay edip gülüyordu. Keşke orada olup kızı kucaklayabilseydim.

Onun için bunu yapamadım, ama sizi uyarabilirim. Erkekler için gelişigüzel cinsel ilişkilere girmenin bedeli kadınlara kıyasla minimaldir. Bu durumun bahçedeki suçun üzerimize getirdiği sıkıntının bir parçası olduğuna inanıyorum.

Sevgi yasalarına saygısızlık edildiğinde kadınların nasıl acı çektiğinin bir başka örneğidir. Bu yasalar asla sevincinizi ve zevkinizi çalmak için değil, tersine onu korumak için koyulmuştur. Günah elbette bir dönem için zevkli gelir. Genç kızın o genç adamın kollarında tıpkı diğerlerinin de kollarında bulduğu gibi anlık zevkin keyfini çıkardığına eminim, ama o gelip geçen zevk anı şimdi televizyonda hissetmiş olduğuna kıyasla bir hiçti.

Erkekler için gelişigüzel cinsel ilişkilere girmenin bedeli kadınlara kıyasla minimaldir.

Bir birlikteliğin zirvesi olması gereken bir eylemle başladığınızda, her şey oradan hızlı bir şekilde yukarıya gider. Eğer en yoğun seviye (cinsel) ilişkinin diğer alanlarını ihmal etme pahasına ilk önce gelişirse, ilişkiyi bir arada tutacak harç eksik kalacaktır. Bir erkek seks için müsait olan bir kadını çok fazla ya da uzaklarda aramak zorunda kalmıyor. Günümüzün toplumunda kadının hizmetleri için genelde para bile ödemek zorunda değildir.

Uzun zaman önce üniversitedeyken pornografik bir erkek dergisinde okuduğum bir karikatürü sizinle paylaşmak istiyorum. Bir erkekle kadın yataktalar ve seks yapmak üzereler. Ancak kadın elini kaldırıp adamı durduruyor ve ona şu soruyu soruyor, "Sabahleyin bana hâlâ saygı duyacak mısın?" Sonraki karede adam şaşkın görünüyor, "Sabah sana saygı duymak mı? Ben sana şimdi de saygı duymuyorum!"

Eğer saygı arıyorsanız, onu gelişigüzel cinsel ilişkilerde bulamayacaksınız. Erkekler hâlâ kimseyle, özellikle de tanıdıkları biriyle yatmamış kadınlarla evlenmeyi tercih ediyorlar. Erkekler kızları yatağa atmayı, flört etmeyi ve hatta bazen vahşi bir ergenle çıkmayı severler, ama bu tür kadınlar evlilik ya da annelik söz konusu olduğunda listelerinde genellikle ilk sırada yer almaz.

Gelişigüzel cinsel ilişkiler kadınlara cinsel bakımdan erkek gibi davranma serbestliği verir. Ama gerçek şu ki, nasıl davranırsak davranalım asla erkek olmayacağız... O zaman neden onlar gibi davranmalıyız? Kadınlar, dişiliklerinin üstün değerlerini benimsediğinde en güçlü konumlarında olurlar.

Elbette kültürümüz *dışı* terimini ürkek, zayıf ve aciz imajına bağlamak için elinden geleni yapmıştır. Sanırım dişil unsurları erkeklere uyarladığınızda, yersiz görünürler Ama dişilik kadınlar için yersiz değildir. Kadınlar kendi rollerinin verdiği güçte durdukları zaman, erkekler de kendi rollerinde yeni bir seviyeye ya da standarda yükselmek için teşvik alırlar. Erkekler kendilerine eşit, ama tamamlayıcı diğer yarılarının saygısına, beğenisine ve dikkatine özlem duyarlar. Erkeklerin yalnız kalması iyi değildir, çünkü paylaşacakları biri olmadığında emeklerinin ve hayatlarının gerçek bir amacı yoktur. Erkekler çıplak kadınları korumaya değil, onları elde etmeye ve ihlâl etmeye motive olurlar; giyinik kadınları korumak isterler.

Eğer yakınlığı yeniden kazanmak istiyorsak, o zaman gerçekle barışmalıyız. Eğer itibarımızı ve saygımızı geri istiyorsak, giysilerimizi üzerimize yeniden giymeye istekli olmalıyız.

~ Bütün bu cinsel özgürlük safsatası kadınların imajını yükseltmemiş, tersine alçaltmıştır.

Bütün bu cinsel özgürlük safsatası kadınların imajını yükseltmemiş, tersine alçaltmıştır. Dişiliğin etkisi olmaksızın baştan çıkarıcı olabilirsiniz, ama dişilik kendisiyle

birlikte üstün dişilik değerlerinin cazibesini getirir.

Yüzyıllar boyunca Havva'nın kızları Ademoğullarına yakardılar, *Bana fedakâr sevgi göster. Beni kurtar ve koru. Güvenlik ve emniyete duydu-*

ğum derin ihtiyacı karşıla. Adem'in oğlu cevap verdiğiğinde, dile getiremediği bir özlemi kadının karşılayacağı umuduyla tutamayacağı beyanlarda bulunur. Her ikisi de başarısızlığa mahkûmdur, çünkü her birimizde bulunan en derin arzuları yalnızca Tanrı karşılamak ister.

Çaresizlik içinde Adem oğullarının bizi kutsamasını ve değerimizi takdir etmesini sağlamak amacıyla kendimizi fahişeliğe ittik, onlarla mücadele ettik ve savaş açtık. Ama bu mücadele bizi en iyi olasılıkla hüsrana itti. Çoğu zaman kendimizi tozun içinde terk edilmiş, tecavüz edilmiş, yaralanmış ve yalnız buluruz. Sonunda her iki tarafın da kaybettiği manasız ve yorucu bir süreçtir. Bu Adem oğullarının suçu değildir; aradığımız kutsamayı bize veremezler ve onlara canlarımız üzerinde çok fazla güç vererek onları korkuttuk. Gerçekten ihtiyacımız olan kutsamaların sadece Tanrı'dan geldiğini öğrenmeliyiz. Tanrı'nın bize yeni bir ad takmasına izin vermeliyiz, çünkü artık Havva'nın gölgelerde saklanan kızları değil, ışığın ve vadin kızları, O'nun geliniyiz.

John Eldredge, harika kitabı *Wild at Heart*'ta (Thomas Nelson Publishers, 2001) kendi tabiriyle "sarı saçlı kızlardan" tatmin bulmaya çalıştıkları zaman erkeklerin uğradığı ortak hayal kırıklığını paylaşır. Ah, peki ya biz kadınlar? Bizim suçumuz daha da büyük değil mi? Çünkü çok uzun zamandır Adem'e baktık ve sadece hayal kırıklığına uğradık. Adem Havva'dan önceydi. Ve Adem hâlâ ondan öncedir. Adem, kadının asla tanımayacağı bir üstünlüğü temsil eder, çünkü o önceydi. Havva, Adem'e gerçekte bir kocadan çok daha fazlası olarak baktı. Onun erkek kardeşiymiş, bir tür babasıydı, çünkü erkekten doğmuş tek kadındı. Adem'in seçiminden dolayı hayal kırıklığına uğradı, tıpkı kendi seçiminden uğradığı gibi. Gerçekte güçlerini bizden daha büyük bir şeyden alan erkekler istiyoruz.

Adem bizim zincirlerimizi asla kıramaz. Sadece Adem'e baktığınızda, sıkıntı çekecek ve hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Ama Tanrı'ya baktığınızda, artık Havva'nın çıplak ve utanç içindeki kızı değil, giyinmiş ve kurtulmuş vaat kızıdır... Prensini beklerken şarkı söyleyip dans eden görkemli bir gelinsiniz. Tutkulu olabilirsiniz, çünkü yasayı özlemle,

Teslim Olduğumuzda Neden Kaybederiz?

~ Adem bizim zincirlerimizi
asla kıramaz. Sadece Adem'e
baktığınızda, sıkıntı çekecek ve
hayal kırıklığına uğrayacaksınız.

tutsaklığı özgürlükle ve kuralları ilişkiyle takas ettiniz. Kraliyet kadınısınız. Bazı kadınlar merhametin sevinçli ırmaklarını deneyim etmeden önce pişmanlığın acısını tanımıştır. Bu, kadınlara orijinal güç, itibar ve onur konumlarına geri dönmeleri için yapılan acil bir çağrıdır. Başlarımızı yukarı kaldırmış olarak, kız kardeşlerimize ve kız evlatlarımıza özgürlüğü duyurabiliriz; evet, onları gitmeleri ve bir daha günah işlememeleri için serbest bırakabiliriz.

Sonuç: *Sevginin Gücü*

*E*vliliğimin yirminci yılındayım, ama eğer geri dönüp bakarsam gelin olmanın nasıl bir his olduğunu hâlâ hatırlayabilirim. Bir düğün hazırlığının can sıkıcı işlerinden ve mali külfetinden bahsetmiyorum; bunlar asla bir gelinin omuzlarında olmamalıydı, çünkü gelinlerin her zaman alınıp götürülmesi gerekirdi. Hayır, herkesin beklediği ve açıkça kutladığı sevginin verdiği sevinçten söz ediyorum. Hayatımın artık değişeceği ve düşlerimin yolculuğuna çıkacağı o ana gelene dek günleri saydığımı hatırlıyorum. Hayatım gerçekten hayal ettiğim gibi olacak mıydı? Hepimiz Tanrı'nın gelini olduğumuza göre, gelinlerin nasıl düşünmesi gerektiğini bilmemiz önemlidir.

- Bir gelin güveyiyle birlikte başkalarının gözlerinden ve seslerinden uzakta, gizli ve güzel bir yere kaçmayı özler. Bu sessiz mahremiyet içinde sözlerden fazlasıyla sevmeye özlem duyar.
- Bir gelin güveyinin dokunuşu için ah çeker. Güvey onun içinde sadece dokunuşunun tatmin edebileceği derin hisler ve tutku uyandırmıştır. Kucaklanmayı ve karşılığında kendisini teslim etmeyi arzular.
- Bir gelin sadece güveyiyle paylaştığı özel bir şarkıya, yani sevgilerini somutlaştıran ve onların “şarkısı” olan bir ezgiye sahip olmayı sever.
- Bir gelin güveyinin sesini sever, özellikle de ona fısıldadığı zaman. Böylece bu sesin sadece ona ayrıldığını bilir.

Sevginin Gücü

- Bir gelin güzelce giydirilip süslenmeyi ve hazır olduğunda soyulmayı özler.
- Bir gelin güveyinin önünde çıplak ve utanmadan durmayı özler. Vücudunun her parçasının güveyine güzel ve çekici geldiğini, biçiminin ve formunun güveyinin tam umduğu gibi olduğunu hissetmek ister.
- Bir gelin güveyini her bakımdan hoşnut etmek ister.
- Bir gelin yaptığı her şeyde pak ve tutkulu olmak ister.
- Bir gelin bu dilin basit sözcüklerinde değil, yüreğin karmaşık dilinde konuşmak ve işitilmek ister. Sözle bile anlatamayacağı bir derinlikte anlaşılmayı arzular.
- Bir gelin kendisini savunmasız kıldığında güvende hissetmeye ihtiyaç duyar.
- Bir gelin kendisini korkusuzca ifade etme özgürlüğünü sever.
- Bir gelin sürprizlerden ve beklenmedik hediyelerden zevk alır.
- Bir gelin güveyiyle sırlarını paylaşmayı sever.
- Bir gelin sevgilisi tarafından kovalanmayı ve karşılığında onu kovalamayı sever.
- Bir gelin ait olmanın sevincini yaşamayı sever.
- Bir gelin beslenmeyi, korunmayı, yönetilmeyi ve hatta yumuşaklıkla düzeltilmeyi arzular, ama asla eleştirilmek istemez. Eleştirildiğini hissederse, serpilmesini durdurur ve sevgilisinin dokunuşundan geri çekilir.
- Bir gelin başka sevgilerle ilgilenmez, zira ilkinde yanıp tutuşmuştur.

Eğer bu tanımlar kalbinizi kırıyorsa... bırakın kırsınlar. Çünkü bu, Tanrı'nın sert ve ekilmemiş toprağı kırmayı ve "Seni sevmeme izin ver" demesidir. Bu özlemler her kadında mevcuttur... o kadar derinden akarlar ki, hiçbir dünyasal erkek bunların tümünü tatmin edemez. Adem'in oğulları bazen bu ihtiyaçların bazılarını tatmin edebilir, ama diğer özlem-

ler ihmal edilmiş kalır. Dünyasal sevgi kaçabilir ya da sizi hayal kırıklığına uğratabilir ve gerçek şu ki, bir başkasına özlem duyarsınız. Bu göksel Prens sizi asla hayal kırıklığına uğratmaz ya da incitmez. En derin arzularınıza O biçim vermiştir ve her zaman sizin düşünüz olmuştur, tıpkı sizin de O'nun düşü olduğunuz gibi.

Güvey gelinle nasıl sevinirse,
Tanrın da seninle öyle sevinecek. (Yşa. 62:5)

Kendinizi güveyiniz için hazırlamak asla sessiz, edilgen bir geçiş töreni olmamıştır. Her zaman tutkulu bir zaman olmak üzere tasarlanmıştır, zira gelinin dünyasından sevgilisinin dünyasına geçiştir. Heyecanla sevinen ve titreyenlerin antik geçit törenine, Tanrı'nın sesini işitmeyi ve O'nun kucığında eğlenmeyi özleyen cennetin elit kızlarının geçit törenine katılıyorsunuz.

Tanrı'nın gelinini nasıl dikkatle aradığını size göstermek için elimden geleni yaptım. Tanrı'nın sizi kendi Oğlu'na almak için yaptığı işin derinliğine ve genişliğine bakmanızı istiyorum. O'nun tükenmeyen sevgisini tanımadan asla gerçekten O'na ait olamazsınız. Yüreklerimizi ele geçirmelidir ki bizi alıp götürebilsin. Çünkü hazinemiz neredeyse yüreklerimiz de orada olacaktır.

RAB'de büyük sevinç bulacağım,
Tanrım'la yüreğim coşacak.
Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi,
Takılarını kuşanmış gelin gibi,
Bana kurtuluş giysisini giydirdi,
Beni doğruluk kaftanıyla örttü. (Yşa. 61:10)

Çıplaklığınızı O'nun sağladığı kurtuluşla örtün. Kendinizi O'nun doğruluğuyla sarın. Kendinizi O'nun sevgisinin mücevherleriyle süsleyin. O'nun kucığında sevinç bulun ve bırakın, yüreğiniz O'nun huzurunda dans etsin.

Sevginin Gücü

~ Sevgili Göksel Baba,

Beni canlandır. Ben Seninim. Sevgine bakayım ve dokunuşunu tadayım. Seni seyretmek ve bakışına vurulmak istiyorum. Beni yüreğine bir mühür gibi yerleştir. Beni yakınında tut ve asla bırakma. Seni seviyorum, güzel ve görkemli Prensim. Beni kurtuluşunla güzelleştir. Çabuk gel, Rab İsa.

Sevgilerimle

Kızın

Yazar Hakkında

Lisa Bevere *Out of Control and Loving It; The True Measure of a Woman; Be Angry, But Don't Blow It!*; ve *You Are Not What You Weigh* adlı kitapların en çok satan yazarıdır. Popüler bir konuşmacı olan ve sıklıkla radyo ve TV programlarına konuk olarak katılan Lisa, bir arabayı paylaştığı dört oğluyla ve kendisi de çok satan bir yazar olan eği John ile birlikte Kolorado'da yaşıyor

Teşekkürler

*B*enim nihai Prensım ve Kurtarıcım İsa. Çıplaklığımı asaletle, utanımı onurla örttün. Sınırlı sözcüklerim ve eylemlerim asla Sana olan minnetimin ve muhabbetimin derinliğini yeterince ifade edemez. Değerli Söz'ün her zaman hayatımda etkin olsun ve başkaları da Senin güzelliğini görebilsinler.

Eşim John. Yirmi yıl önce utancımın ötesine baktın ve güzellik gördün, sonra beni kâbusumdan aldın ve bir düşe taşıdın... teşekkür ederim.

Dört oğlum Addison, Austin, Alec ve Arden. Beni gerek yazıyla gerek sözlü olarak başkalarına tanıttığınız tüm zamanlar için teşekkürler. Tanrı ektiğiniz tohumları çoğaltsın ve her birinize yüreklerinizdeki istekleri versin, çünkü her biriniz benim için bir mutluluk nedenisiniz.

Kristen Lucas. Beni dinleyen kulakların, cesaret veren sözlerin ve beceriyle yaptığın düzeltmelerin için teşekkürler.

Victor Oliver. Beni derinden harekete geçiren bilgeliğin için teşekkürler.

Belinda Bass. Seninle fikir teatisi yapmama izin verdiğin için teşekkürler.

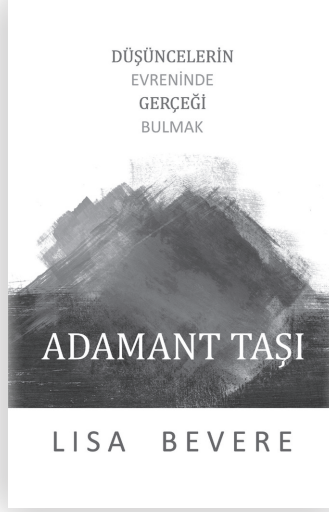
Pamela Clements. İşler ağırlaştığında attığın kahkahalar için teşekkürler.

Mike Hyatt. "Büyük Fikir" talep ettiğin için teşekkürler.

Bu projeye armağanlarıyla ve yetenekleriyle destek olan adı yazılmamış herkese teşekkürler. Tutsakları serbest kılsın.

ADAMANT TAŞI

DÜŐUNCELERİN EVRENİNDE GERÇEĞİ BULMAK

Eđer sevgi ve gerçek konusunda sert olmamız için bir zaman varsa, o zaman Őimdidir. Tanrı Sevgidir. Tanrı Gerçektir. Sevgi ve gerçek zamana bağlı değildir ve bizim Őimdiki modern trendlerimizin ve dűőüncelerimizin üstündedir. Bazen yapacağımız en sevgi dolu Őey gerçeği konuŐmaktır, ama gerçeği konuŐmak onu yaŐayarak baŐlar.

En çok satan yazar Lisa Bevere, Kutsal Yazılar'ı ve öyküleri kullanarak sizi Tanrı'nın dağına doğru bir yolculuğa çıkarıyor. Sadece Tanrı'nın sarsılmaz gerçeğinde ve sevgisinde kalmayı öğrenebileceğiniz tek yere değil, aynı zamanda adamant taşı gibi sarsılmaz, dayanıklı ve istikrarlı kişiler olacağınız yere.

O'nda yaŐadıkça Tanrı'nın planının açığa çıktığını göreceksiniz. Kö-ŐetaŐımız olan Mesih'te kaldıkça adamant taŐının Őeklini alırız.

Messenger International bireylerin, ailelerin, kiliselerin ve halkların Tanrı Sözü'nün değiştiren gücünü kavraması ve deneyim etmesine yardım etmek için vardır. Bu kavrayış güçlenmiş hayatlar, değişen toplumlar ve dünyamızı saran haksızlıklara dinamik bir tepkiyle sonuçlanacaktır.

Cloud Kütüphanesi dünyanın her yanındaki pastör ve önderlerin kendi dillerinde ücretsiz dijital kaynaklara erişmesine imkan veren online bir platformdur.

John ve Lisa Bevere'ye ait **100'ün üzerinde** dile çevrilmiş diğer indirilebilir kaynaklar için **CloudLibrary.org** sitesini ziyaret edin!

E-kitaplar, video ve sesli öğretiler, sesli kitaplar, çeşitli Kutsal Kitap çevirileri...

Daha fazlası mı? Burayı okutun:
CloudLibrary.org

ELİ KILIÇ TUTAN KIZLAR

KILICINIZI BİR KAHRAMAN GİBİ TAŞIMAK

Eğer kadınların silahlanması için bir zaman varsa, o zaman şimdidir. Dünyanın her yanında kadınlar önyargıların, fuhşun, şiddetin ve hatta toplu katliamların hedefindedir. Lisa Bevere, bu saldırıların kadınların geçmişteki kim olduklarından çok gelecekte kim olabilecekleri hakkında daha çok şey söylediğini belirtmektedir.

Eli Kılıç Tutan Kızlar'da Bevere, düşmanın kadınları her seviyede nasıl silahsızlaştırmaya çalıştığını açıklıyor. Kadınların Tanrı'nın yarattığı kahramanlar olmasının zamanı artık gelmiştir; cesur, sezgi dolu, bağışlayıcı ve hikmetli.

Bu kitap ve John ve Lisa Bevere'nin diğer öğretilerine Messenger'in ücretsiz video izleme ve kaynak indirme websitesinden erişilebilmektedir:

CloudLibrary.org

Kadınlar teslim olduklarında neden kaybederler?

Kadınlar erkeklerin cinsel tatmin aracı olmaktan çok daha fazlası için yaratıldı. Artık kaybetmek istemeyen, gencinden yaşlısına bütün bir kadın kuşağının itibarını, onurunu, gücünü geri kazanmasının zamanı geldi.

- Agresif sorulara verilen açık sözlü, Tanrı'nın güçlendirdiği cevapları keşfedin
- Zamanından önce uyanan istekleri uykuya geri döndürün
- Tanrı'nın engelsiz bağışlamasına kavuşun
- Özgürlük, güç ve paklıkta yürüyün

Tutkulu. Belirgin. Alâkalı. Güçlü. Eğlenceli. Bu sözcükler uluslararası konuşmacı, New York en çok satan yazarı ve 200'ün üzerinde ülkede yayınlanan 'The Messenger' televizyon programının sunucularından **Lisa Bevere**'yi tanımlamaktadır.

Lisa, kendine özgü şeffaf tarzıyla Tanrı'nın Sözü'yle örülü kişisel deneyimlerini paylaşarak hayatlara özgürlük ve değişim esinlemek istiyor. Sosyal adaletsizliklere karşı duyarlı yüreğe sahip bir değişim savunucusu olan Lisa, yakındaki ve uzaktaki umutsuz sorunlara cevap olmak için başkalarına yardıma koşar.

Cloud Library

Ücretsiz materyal indirmek ve video izlemek için CloudLibrary.org sitesini ziyaret edin

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

Bu kitap Yazar'ın
hediyesidir ve Satılamaz.

Daha fazlası mı?
Burayı tarayın.

